

கனடா இந்து மாமன்றம்

CANADA HINDU MAAMANTRAM

B1
047

சைவநீதி

SAIVANEETHI

கனடா கிப்பிளிங் சிவத்திருத்தலம்
ஆங்கு திருவருள் பாலிக்கும்
யக்ஞேஸ்வரர்

கனடா இந்து மாமன்றம்
CANADA HINDU MAAMANTRAM

தீபாவலி மலர் - 2000

DR. ILLANGO & ASSOCIATES

(416) 292-7004

OPEN 7 DAYS A WEEK

BRACE FOR A GREAT SMILE

DR. M. ILLANGO B.D.S, D.ORTH (OSLO)
GENERAL PRACTITIONER - MAINLY ORTHODONTICS

ASSOCIATES

Family Dentistry: Dr. Janak, Illango
Dr. Kalaichelvan Panch
Dr. Fel Nolasco

Oral Surgery: Dr. Ali Adibfar

ILLANGO & ASSOCIATES

SCARBOROUGH

3852 Finch Ave. East, Unit 303,
Scarborough, ON
Tel: (416) 292-7004, (416) 292-9795

MISSISSAUGA

3660 Hurontario St. 2nd Fl.
(Hurontario / Burnenthope)
Tel: (905) 272-3455

சிவமயம்
அன்பே சிவம்

சைவநீதி

தீபாவலி மலர்

2000

கனடா இந்து மாமன்றம்
CANADA HINDU MAAMANTRAM

நீதிக்குச் சந்தாதாரராகுங்கள்: ஆண்டொன்றிற்கு மூன்று மலர்கள்

வருட சந்தா: கனடா: 15 கனடிய டொலர்கள்

அமெரிக்கா: 25 அமெரிக்க டொலர்கள்

வெளிநாடுகள்: 25 பவுண் (U.K)

(தபாற்செலவு உட்பட)

விசேட அறிவித்தல்

கனடாவில் ஆன்மீக நிலையம் அமைத்திட வருக!

கனடா வாழ் தமிழின மக்களே!

உலகத் தமிழ்க்குல மக்களே!! கனிந்த வணக்கம்.

தமிழன் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தன் தாயின் மொழியை (தாயை) தன் சமயமாகிய தந்தையை இரு முது குரவராகப் போற்றிப் பாதுகாத்து வாழ்பவன். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” இது ஔவைக் கழுவியின் உயர் மந்திரம்.

தாய்ப் பாலும் தந்தையின் சொல்லும் நம்மை இளமையில் வளர்த்த இருபெருஞ் சாதனங்கள். வளர்ந்து அறிவறிந்த தமிழினம் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராவர். தன்மொழி - சமயம் - கலை - கலாச்சாரத்தைக் கட்டி வளர்க்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். காவாவிடிலோ அவை அழிந்துபட்டுவிடும். அழிந்துவிடில் தமிழன் என்ற ஓரினமே இல்லாது போய்விடும். இந்நாட்டுத் தமிழனும் ஏன், பன்னாட்டுத் தமிழனும் இதனை உணராதிருக்க முடியாது. உணர்ந்து கொண்டால் இனம் வாழ - வளரச் செயற்படாதிருக்க முடியாது.

தமிழ்த்தாயின் மக்களே!

தாய்நாட்டுப் பிரச்சினையால் இன்று தமிழர் பலர் உலகின் பல நாடுகளில் தஞ்சங்கோரி வாழ்வது நாமறிந்த விடயம். மிகக் கூடுதலான தமிழர் கனடா நாட்டிலேயே வாழ்கின்றார்கள். எனவே, முதலில் கனடா நாட்டைத் தேர்வு செய்து ஆங்கு முதற்பணி தொடங்க, இந்நாட்டுத் தமிழரும் உலகத் தமிழரும் உதவ முன் வரவேண்டுமென, தமிழன்னை சர்பில் உரிமையுடனும் கடமையுடனுங் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். இங்கு - இன்று மிக அவசியமான தேவை ஒரு ஆன்மீக நிலையம் அமைத்தலாகும். இது இந்நாட்டின் மத்தியிலே சகல வசதியுமுடைய இடத்திலே அமைக்கப்பட வேண்டும். அமையப்போகும் ஆன்மீக நிலையம் கீழ்க்காணும் அமைப்புக்களை உள்ளடக்கியதாக, தமிழ் - சமய மன்றங்களின் தமிழ் மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கூடியதாக இடவசதியும் வாகனத் தரிப்பிட வசதியும் கொண்டதாக இருத்தல் மிக மிக அவசியமாகும்.

ஆன்மீக நிலையத்தில் இடம் பெறும் அமைப்புக்கள்.

1. கூட்டங்கள் - மங்கல நிகழ்வுகள் - கலை விழாவுக்கான மண்டபம்	4. கலைப்பயிற்சிக் கூடம்
2. நூலகம் - வாசகசாலை	5. தமிழ் - சமயம் - பண்ணிசை, நடன வகுப்புக்கள்
3. தியான மண்டபம்	6. காரியாலய அறை
	7. நிலைய முன்றலில் நால்வர் சிலையும் திருவள்ளுவர், நாவலர், சிவயோக கவாமிகள் சிலையும் நிறுவுதல்

குறிப்பு: அறிஞர் ஆலோசனை ஏற்று ஆராயப்படும்.

ஆன்மீக நிலைய ஆலோசனை:

சகல வசதிகளுங்கொண்ட ஆன்மீக நிலையம் ஒன்று கனடாவாழ் தமிழினத்திற்கு இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக அவசியம் என்று கடந்த சித்திரை மாதம் நடைபெற்ற கனடா இந்து மாமன்ற நிருவாக சபைக் கூட்டத்திலும் சைவந்தி - சித்திரை மலர் வெளியீட்டு விழாப் பொதுக்கூட்டத்திலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனை மன்றத்தினித்து நின்று செய்ய முற்படாது. ஏனைய மன்றத் தொண்டர் பலரை இணைத்துப் பொதுச்சபை கூட்டிப் பொது நிருவாக அமைப்பில் செயற்படுத்துவதே எங்கள் நோக்கமாகும். எனவே, இதற்கான விசேட பொதுக்கூட்டம் இந்த மாத இறுதியில் கூட்டவுள்ளோம். காலம், இடம் விரைவில் அறிவிக்கப்படும். ஆதரித்து ஆலோசனை வழங்குவீர்களாக! இதற்கான செலவுத்திட்டமும் மாதிரிப் படமும் விரைவில் வெளிப்படுத்தப்படும்.

நன்றே தியானத்தை நாம் செய்யின் நோய் நீங்கும்

அன்றி அவனருளும் வந்தடையும் ~ என்றும்

உள்ளந் தெளிவாகும் உடற்குறுதி யுண்டாகும்

பள்ளத்தே வீழ்த்தாது பார்

வணக்கம்!

இந்து மாமன்றம் - கனடா - 1-10-2000

ஓம்
சிவ-சக்திமயம்

முகப்பில் காட்சி தருவது கனடா கிப்பிளிங் சிவத்திருத்தலம். ஆங்கு திருவருள் பாலிக்கும்
யக்ஞேஸ்வரர் (சிவன்) தெய்வத்தைத் தரிசித்து வணங்குங்கள்.

துதிப்பாடல்

சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் சிவாலயத்தைச் சேர்க!

சீரான கிப்பிளிங்கில் சிவன்கோயில் காண்க!

தவப்பொலிவும் சிவப்பொலிவும் தாங்கியநம் தெய்வம்

தாரணிக்கு அருள்செய்யத் தாங்கியவத் தோற்றம்

நவரூப யக்ஞேஸ்வரர் நல்லருளை நாடி

நாடோறும் சென்றடைமின் நாமமது பாடி

சிவனோடு சக்தியுமே சேந்திருக்குங் கோயில்

சேவடியைத் தொழுதாலே செய்தவினை தீரும்

அடியார்கள் அன்போடு ஆலயமே சென்று

ஆண்டவனைத் தொழுதேத்தி அவனருளை வேண்டித்

துடியாகத் துடியுங்கள் தரயவனை நேர்ந்து

தோத்திரங்கள் பாடுங்கள் துன்பமிந் தோடும்

முடிமீது கங்கையாள் சந்திரனைச் சூடி

மேலான சக்தினை இடப்பாகம் வைத்தே

வடிவாக வீற்றிருக்கும் வண்ணமது கண்ணை

வாங்கிடுமே வரமீய வந்திருக்குங் கோலம்

பிறைசூடி மறைபோற்ற பிறைடன்றைவ் தன்னில்

பேறுபெற வருவோரைப் பேணியருள் செய்ய

நிறைவாக வந்தவரின் குறைபோக்க எண்ணி

நீங்காத நனைவோடு ஆங்கிருக்கும் ஐயன்!

குறையாத பக்தியோடு கும்பிட்டெந் நாளும்

கூட்டுவழி பாடதனைக் குறைவின்றி ஆற்றின்

இறையோனை எப்போதும் ஏத்திநின்ற பேற்றின்

சுனகுள் தந்திடுவார் ஈடேற்றல் தானே

அன்புசிவ மென்பதறி ஆடு கோழி வெட்டேல்

ஆயகலை அறுபத்து நான்குமுறை செய்யும்

இன்புடனே ஏவருக்கும் இனிதாற்றி நிற்க

சுனகுள் நாடிவரும் எல்லோர்க்கும் நன்றே

துன்பமுற்று வாழாதே துணைதானே தெய்வம்

தாபதீபம் காட்டிவழி பாடதனைச் செய்க!

முன்செய்த பாவமெலாம் முடியுமட்டே துன்பம்

மூவருக்கும் மூர்த்தியவன் முன்னியருள் செய்வான்

தெய்வத்தை வழிபட்டே தேவாரம் பாடித்

தேவதலம் தேடிச்செல் தீவினைகள் வாரா

பொய்குறளை பேசாதே பெருந்தீமை நாடும்

போனதற்கு இரங்காதே புத்திடு மாறும்

செய்வனவே திருந்தச்செய் சிவதொண்டை யாற்ற

சேமமுற வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திடுக! என்றும்

மெய்யான தெய்வத்தை மேன்மேலு மெண்ணி

மேலான தொண்டாற்றின் முத்திபெற லாமே. ~ நம்பி

சைவந்தி - ஐப்பசித் திங்கள் ஆண்டு 2000

தீபாவலி மலர்

வணக்கம் - வருக! வருக!! சென்று வருக!!! நுழைவாயில் இதுவே.

பொருளடக்க அட்டவணை

செடி: 06

கொடி: 15

பகுதி	இல	தரும் பொருள்	தருநர்	பக்கம்
I	1.	ஆன்மீக நிலையம் - அமைப்பு	மன்ற விசேட அறிவித்தல்	i
	2.	பஞ்சபுராணம்	இந்துமாமன்றத் தொகுப்பு	1-5
	3.	நால்வர் காட்டிய வழியும் தேவர் காட்டிய நெறியும்	வை	6-8
II	4.	ஆசிரியர் ஏது சொல்கிறார்?	பத்திராதிபர்	9-10
	5.	நெஞ்சில் உறுதி வேண்டும்- தாய்மொழிப் பற்று	கலாநிதி பண்டிதை	11-13
III	6.	Man and Nature in Hinduism	தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	14-17
	7.	சிவ புராணம் -ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு	Prof. Dr. Mariasusai	18-22
	8.	Religious Pluralism and the-Hindu Traditions	தொகுப்பு: சோ. நடராஜ சர்மா	23-27
IV	9.	Fellowship with God	Pratina Bowes	28-30
	10.	நவராத்திரியும் விஜயதசமி நோன்பும்	Dr. R. Balasubramaniam	31-33
	11.	Relevance of Saiva Siddanta	திருமதி கமலாவதி இந்திரலிங்கம்	34-37
V	12.	In Defence of Free Will in Hinduism	Prof. K. Ganesalingham	38-40
	13.	"நமசிவாய"	Dr. N. Veezhinathan	41-43
	14.	பண்டிதமணி க. அருளம்பலவனார்	சீர். சிவநந்தி அடிகளார்	44-45
VI	15.	கந்தபுராணத்தில் சைவந்தி	சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர்	46-50
	16.	யாழ். நல்லூர் கந்தன் போற்றி	வீ. தி. அ. தில்லைநாதர்	51
	17.	சேக்கிழார் காட்டும் செந்தமிழ்	கவிஞர் செ. நாகேந்திரன்	52-54
VII	18.	நீறில்லா நெற்றி பாழ்	முனைவர் ச. சாம்பசிவனார்	55-56
	19.	சமய ஒருமைப்பாடு தேவை	தில்லை நடராஜா B.A.	57-58
	20.	Meditation	எஸ். சீனிவாச இராகவன்	59-62
	21.	உள்ளம் கவர் கள்வன்	C. S. Rajaratnam RETD. PRINCIPAL	63-65
VIII	22.	விநாயகரை வழிபடுவோம்	கலாநிதி நா. செல்லப்பா	66-68
	23.	குரு அருளும் ஆழ்நிலைத் தியானமும்	பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை	69-70
	24.	ஈடில்லாச் சமாதானம்	திருமதி சாந்தனா நல்லலிங்கம்	71-72
IX	25.	திருநீற்று நெறி	வீ. வ. நம்பி	73-76
X	26.	மாணவர் பகுதி	கலாநிதி திருமதி எம். தேவகி	77-83
XI	27.	கலாபீடம்	மன்றப் பாடசாலை மாணவர்	84-89
	28.	உலகச் சைவப்பேரவை - கனடாக்கிளை	சிவமணி மு. ஆறுமுகம் (UK)	91-92
XII	29.	வாசகர் அகழ்வும் ஆய்வும்	சு. கந்தசாமி - செயலர்	93-95
		நன்றிக் கலசம்	வாசகர்கள்	96

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம் (மன்றத் தொகுப்பு)

தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருத்தலம்: திருவலஞ்சுழி
பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்டெலா மலரவ் விரைநாறு தண்டேன் விம்மி
வண்டெலா நசையாலிசை பாடும் வலஞ்சுழித்
தொண்டெலாம் பரவுஞ் சுடர் போலொளியீர் சொலீர்
பண்டெலாம் பலிதேர்ந்தொலி பாடல் பயின்றதே.

திருவாசம் - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருச்சதகம்: அனுபோகசுத்தி

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேனா னுண்டுடுத்திங் கிருப்ப தானேன் போரேறே.

திருவிசைப்பா - புந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி பண்: சாளரபாணி

பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிறுமவர் நாடோறும்
ஆடகத்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

திருப்பல்லாண்டு - சேந்தனார் பண்: சாளரபாணி

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழா மாய்நின்று சுத்தாடும்
ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம் - சேக்கிழார்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு
உண்டேல் உன்னைஎன்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா! நீ ஆடும்போதுன் அடியின்
கீழ்இருக்க என்றார்.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம் - திருமுலர்

சிவனொடொக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாழுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

நடராஜப் பத்து

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்
குரு பத்திரன் சூரியன் வரை
சுற்றெனக் குன்னாக்கு ராசியிரண்டையும்
சமமாய் நிறுத்தியுடனே
பணியொத்த நட்சத்திரங்களிருபத் தேமும்
பக்குவப் படுத்திப் பின்னால்
பகர்கின்ற கிரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டிப்
பலரையும் அதட்டியென்முன்
கனிபோலவே பேசிகெடு நினைவு நினைக்கின்ற
கசடர்களையுங் கசக்கிக்
கர்த்தரின் தொண்டராம் தொண்டர்க்குத்
தொண்டனின் தொழும்பனாக்கி
இனியவள மருவுறு மணலை முனுசாமியென
ஆள்வதினியுன் கடன்காண்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே.

கந்தரலங்காரம் - அருணகிரிநாதர்

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையிலவேல்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே.

ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதன் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் றுனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.

திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பா
லருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே.

கந்தரனுபுதி

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் மறையோ
யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடத்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே.

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குதவே.

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே.

அபிராமியந்தாதி

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினுந் தம்மடி யாரைமிக்கோர்
பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் றோபுது நஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற் றானிடப் பாகங் கலந்த பொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வாழ்த்துவனே.

வாமும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநில
மேழும் பருவரை யெட்டுமெட் டாம லிரவுபகற்
சூழுஞ் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

சுடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடைமுடிக் குன்றிலொன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சி
லிடருந் தவிர்த்திமைப் போதிருப் பார்பின்னு மெய்துவரோ
குடருங் கொழுவுங் குருதியுந் தோயுங் குரம்பையிலே.

குரம்பை யடுத்துக் குடிபுக்க வாவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை யடுத்து மறுகும்ப் போது வளைக்கையமைத்
தரம்பை யடுத்த வரிவையர் சூழவந் தஞ்சலென்பாய்
நரம்பை யடுத்த விசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே.

சகலகலாவல்லி மாலை

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

அபிராமியம்மை பதிகம்

நீடுல கங்களுக் காதாரமாய் நின்ற
நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்கின்ற
நீமனை வியாயி ருந்தும்
வீடுவீ டுகடோறும் ஓடிப் புகுந்துகால்
வேசற் றிலச்சை யும்போய்
வெண்டுகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளம் தளர்ந்து நின்(று)
உன்மத்த னாகி யம்மா
உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்?
ஆடுகோடி மாடமிசை மாதர்விளை யாடிவரும்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

பட்டினத்தார் பாடல்

பிறவா திருக்க வரந்தர வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமலம்
மறவா திருமன மேயது காண்நன் மருந்துனக்கே.

காரைக்காலம்மையார்

பட்டஅடி நெட்டு உகிர்ப் பாறுகால் பேய்
பருந்தொடு கூகை பகண்டை ஆந்தை
குட்டிஇட முட்டை கூகை பேய்கள்
குறுநரி சென்று அணங்கு ஆடுகாட்டில்
பிட்டடித்துப் புறங்காட்டில் இட்ட
பிணத்தினைப் பேரப் புரட்டி ஆங்கே
அட்டமே பாயநின்று ஆடும் எங்கள்
அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

கோயில் நான்மணிமாலை - பட்டினத்தார்

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்அயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்தில்லை அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகிஎன் தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

பெரியபுராணம் - சேக்கிழார்

என்று மின்பம் பெருகுமியல் பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடியார் அவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் (திருச்செந்தூர்)

இயலிசை யிலுசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர் கருணை புரியுமின்பக்	கடல்முழ்கி
உனையெனதுள் அறியு மன்பைத்	தருவாயே
மயில் தகர்கலிடை யரந்தத்	தினைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலை மலையனைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவன் இளையகந்தப்	பெருமானே!

திருச்சிற்றம்பலம்

நால்வர் காட்டிய வழியும்.....

தொகுப்பு: நம்பி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருத்தலம்: திருவோமாம்புலியூர் பண்: புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கொடி மடவாளுமை யொருபாகம் புரிதருசடை முடியடிகள்
வீங்கிரு ணட்ட மாடுமெம் விகிர்தர் விருப்பொடு முறைவிடம் வினவில்
தேங்கமழ் பொழிலிற் செழுமலர் கோதிச் செறிதரு வண்டிசை பாடும்
ஓங்கிய புகழா ரோமமாம் புலியூருடையவர் வடதளி யதுவே.

திருத்தலம்: திருக்கடம்பூர் பண்: காந்தாரம்

வானமர் திங்களு நீருமருவிய வார்சடை யானைத்
தேனமர் கொன்றையினானைத் தேவர் தொழப்படுவானைக்
கானமரும் பிணைபுல்கிக் கலைபயிலுங் கடம்பூரில்
தானமர் கொள்கையினானைத் தாடொழ வீடெளிதாமே.

திருத்தலம்: திருக்கேதீச்சரம் (தமிழீழம்) பண்: நட்டராகம்

தென்னிலங்கையர் குலபதிமலை நலிந்தெடுத்தவன் முடிதிண்டோன்
தன்னலங்கெட வடர்த்தவற் கருள்செய்த தலைவனார் கடல்வாயப்
பொன்னிலங்கிய முத்து மாமணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத்
துன்னியன் பொடு மடியவரிறைஞ்சு கேதீச்சரத் துள்ளாரே!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருத்தலம்: திருப்புகலூர் பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யர் வெண்ணூலர் கருமான் மறிதுள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யர் மெய்ந்நின்ற வர்க்கல்லாத வர்க்கென்றும்
பொய்யர் புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

திருத்தலம்: திருவாரூர் பண்: காந்தாரம்

நரியைக் குதிரை செய்வானு நரகரைத்தேவு செய்வானும்
விரதங் கொண்டாட வல்லானும் விச்சின்றிநாறு செய்வானும்
முரசதிர்ந்தானை முன்னோட முன்பணிந் தன்பர்களேத்த
அரவரைச் சாத்திநின்றானு மாருமர்ந் தவம்மானே.

திருத்தலம்: திருவதிகை வீரட்டானம் பண்: காந்தாரம்

ஓத்த வடத்திள நாகமுருத்திரபட்ட மிரண்டும்
முத்து வடக் கண்டிகையுமுளைத் தெழுமுவிலை வேலும்
சித்த வடமு மதிகைச் சேனையர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனலுமுடை யாரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை யஞ்ச வருவதுமில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நால்வர் காட்டிய வழியும்.....

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருத்தலம்: திருமண்ணிப்படிக்கரை பண்: நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னவ னெங்கள் முதல் காண்பரிதாய பிரான்
சென்னி யிலெங்கள் பிரான் றிருநீலமிடற்றெம் பிரான்
மன்னிய வெங்கள் பிரான் மறைநான்குங் கல்லாணிழற்கீழ்ப்
பன்னிய வெங்கள் பிரான் பழமண்ணிப் படிக்கரையே.

திருத்தலம்: திருப்புறம்பயம் பண்: கொல்லி

முன்னைச் செய்வின்ன யிம்மையில்வந்து முடுமாதலின் முன்னமே
என்னை நீதியக் காடுதெழு மடநெஞ்சமே யெந்தை தந்தையூர்
அன்னச் சேவலோடுடிப் பேடைகள் கூடிச்சேரு மணிபொழில்
புன்னைக் கன்னிகளக் கரும்பு புறம்பயந்தொழப் போதுமே.

திருத்தலம்: திருநாகேச்சரம் பண்: பஞ்சமம்

பிறையணி வாணுதலாளுமை யாளவள் பேழ்கணிக்க
நிறையணி நெஞ்சனுங்க நீலமால் விடமுண்ட தென்னே
குறையணி குல்லை முல்லையளைந்து குளிர் மாதவிமேல்
சிறையணி வண்டுகள்சேர் திருநாகேச் சரத்தானே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்: திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தல்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெயன்பி னடியார்கண் மேன்மேலுன்
ளரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ வரியானே.

திருச்சதகம் - ஆனந்தாதீதம்

பாட வேண்டு நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டுநான் போற்றி யிப்புழக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெல்லாம்
வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றநின் மெய்யர் மெய்யனே.

அடைக்கலப்பத்து

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்க்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடு குழல்போற் கரந்து பரந்ததுள்ள
மாகெடு வேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே
திருச்சிற்றம்பலம்

தேவர் காட்டிய நெறியும்.....

இல்லறவியல்

அதிகாரம் 15, பிறனில் விழையாமை

பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து

அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல் - 141

(க.ரை) பிறன் ஒருவனுக்கு உரிமையாகிய அவன் மனைவியைத் தான் விரும்பி நடக்கும் அறியாமை, உலகில் அறமும் பொருளும் ஆராய்ந்து கண்டவரிடம் இல்லை.

அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை

நின்றாரின் பேதையார் இல் - 142

(க.ரை) அறத்தை விடுத்துத் தீயநெறியில் நிற்பவர் எல்லோரிலும் பிறன் மனைவியை விரும்பி அவளுடை வாயிலில்போய் நிற்பவரைப்போல் அறிவிலிகள் இல்லை.

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரின்

தீமை புரிந்துஒழுக வார் - 143

(க.ரை) ஐயப்பாடின்றித் தேர்ந்து தெளிந்து நம்பியவருடைய மனைவியிடத்தே விருப்பங்கொண்டு தீமையைச் செய்து நடப்பவர் செத்தவரை விட வேறுபட்டவர் அல்லர்.

எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்

தேரான் பிறனில் புகல் - 144

(க.ரை) திணையளவேனும் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் பிறனுடைய மனைவியிடம் செல்லுதல் எவ்வளவு பெருமை உள்ளவராயினும் என்னவாக முடியும். (கொடிய பாதகமாம்)

எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்

வினியாது நிற்கும் பழி - 145

(க.ரை) இச்செயல் இலகுவானது என்றெண்ணிப் பிறனுடைய மனைவியிடம் நெறிதவறிச் செல்கின்றவன் எப்போதும் அழியாது நிலைநிற்கும் பழியை அடைவான்.

பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்

இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண் - 146

(க.ரை) பகை, பாவம், அச்சம், பழி எனப்படும் இந்நான்கு குற்றங்களும் பிறன்மனைவியிடம் நெறிதவறி நடப்பவனைவிட்டு ஒருபோதும் நீங்கமாட்டாது.

அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான்

பெண்மை நயவா தவன் - 147

(க.ரை) அறத்தின் வழியே நின்று இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன், பிறனுக்கு உரிமையானவளின் பெண்தன்மையை விரும்பாதவனே.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு - 148

(க.ரை) பிறனுடைய மனைவியை விரும்பிப் பார்க்காத பெரிய ஆண்மை, சான்றோருக்கு அறம் மட்டும் அன்று. நிறைந்த ஒழுக்கமுமாகும்.

நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின

பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார் - 149

(க.ரை) கடல்குழந்த இந்த உலகத்திலே நல்லவர்கள் யாரென்றால் பிறனுக்கு உரிமையானவளின் தோளைப் பொருந்தாதவரே ஆவர்.

அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையான்

பெண்மை நயவாமை நன்று - 150

(க.ரை) ஒருவன் அறநெறியில் நிற்காது அறமல்லாதன செய்தாலும் பிறனுக்கு உரியவளின் பெண்மையை விரும்பாமல் வாழ்தலே நல்லது.

ஆசிரியர் ஏது சொல்கிறார்?.....

அன்பான சைவப் பெருமக்களே! வணக்கம்

சைவநீதி மலர் வெளியீட்டுத் தொடர்ச்சியில் பதினைந்தாவது மலராகவும், விக்கிரம வருடத்தின் தீபாவளி மலராகவும் வழமைபோல சிறந்த நல்ல கருத்துக்களோடும், அருள்மிகு கிப்பிளிங் (பிறைடன் றைவ்) சிவன் கோயில் முகப்புத் தோற்றம் அட்டையில் அழகுற அமைக்கப் பெற்றும் வெளிவருகின்றது.

தாயகத்தில் போர் முடுக்கி விடப்பட்ட இந்நேரத்தில், மன்றம் அடக்கமான தீபாவளி வாழ்த்துக்களை வாசகர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

சித்திரைப் புத்தாண்டு மலர் வெளியீடு சிறப்பாக நடைபெற்று நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றதை நன்றியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். மலர் வெளியீட்டின்போது சிறந்த சமயச் சொற்பொழிவாளர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் ஈழத்திலிருந்து வந்து சொற்பெருக்காற்றினார். அவருக்கு எமது நன்றி. மலரின் தரம் மேலும் சிறப்புற விடயதானம் செய்வதோடு மலர் பற்றிய கருத்துக்களையும் வரவேற்கின்றோம்.

இம்முறை ஆசிரியர் பக்கத்தில் **மன்றத் தலைவர் திரு. வீ.வ. நம்பி** அவர்களின் விருப்பத்தைக் கருப்பொருளாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ரொறன்றோ மாநகரில் ஓர் அழகுமிகு ஆன்மீக நிலையம் அமைத்தல் இவ்வாண்டுக் குரிய முதன்மைத் திட்டமாக அவர் முன்மொழிய மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டது. இதன் நோக்கங்கள் பலவாகும். எமது தனித்துவத்தை, பல்கலாச்சாரம் நிறைந்த இந்நாட்டில் நிலைபெறச் செய்தல், எமது பாரம்பரிய கலை கலாச்சாரத்தை வளர்க்க உதவுதல், ஊக்க மளித்தல், எல்லோரும் குறிப்பாக முதியோர் சில மணிநேரமாவது மகிழ்வாக இன்பமாக இசைவான சமயச் சூழலில் இருக்க வசதி செய்தல், நூல்நிலைய வசதி, தியானப்பயிற்சி, அறிஞர்களை வரவேற்றல், கௌரவித்தல், ஆன்மீகச் சிறப்புரைகள், கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், சமயம், தமிழ் வகுப்புகள் போன்றவற்றோடு இளைஞரின் ஈடுபாட்டை வளர்த்தல்.

இத்திட்டங்கள் பற்றிக் கடந்த மலர் வெளியீட்டின்போது தலைவர் கூறியிருந்தார். அப்போது வருகை தந்திருந்த **போட்டெலோ அதிபர் திரு. இராஜ் இராசதுரை** மற்றும் **மருத்துவ நிபுணர் திரு. சூரியபாலன், திரு. கரு. கந்தையா, டாக்டர் திரு. அ. சண்முகவடிவேல்** போன்றோர்கள் ஒத்துழைப்புத்தர முன்வந்தார்கள். இவர்களுடைய ஆசியோடு இவ்விலை உதிர் காலத்திலே ஆன்மீக நிலையத்திற்கான செயற்பாடுகளை ஆரம்பிக்க உள்ளோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு மன்றம் சைவப் பெருமக்களுக்கு அறியத் தருகின்றது.

பல சமயக் கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளை நாம் பாடசாலைக் கட்டடங்களில் நடாத்தி வந்தோம். ஆனால் இன்று அவற்றின் வாடகை பன்மடங்காகி விட்டதனால் நாமும் மற்ற இலாப நோக்கமற்ற மன்றங்களும் பல செயற்பாடுகளைக் கைவிடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இந்நிலையில் எமது சிந்தனை மேலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

பலபேர் கூடி பல நாட்களாக வேலை செய்து வானளாவ உயர்ந்து உலகின் உயர்ந்த கோபுரமாக நிற்கும் **CN கோபுரம்** நாட்டின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டி நிற்பது போன்று

இடம் பெயர்ந்த தமிழர் மிகக் கூடுதலாக வாழும் இந்நாட்டில் எமது ஒற்றுமையையும் இன, மொழி, கலை, கலாச்சாரப் பற்றையும் காட்டும் ஒரு கலைக் கூடம் அமைப்போம். இது வழிவழியாய் நிலைத்து நிற்கும் அழியாச் செல்வம்.

பெருமைப்படுகின்றோம்:

எமது பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பிற கலாச்சாரப் பெருங்கடலில் கரைந்துவிடாது இருக்க கல்வியோடு எமது உயர்ந்த பழக்க வழக்கங்களையும் இணைத்துச் செல்ல சத்திய சாயி பாபா பாடசாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அமைப்பாளர்களுக்கு எமது பாராட்டுதல்கள்.

பனையால் விழுந்தவனை மாடு ஏறி உழக்கின கதையாக அடைக்கலம் தேடிவந்த எம்மைச் சில பத்திரிகைகள் மனம் நோக்கக் கட்டுரைகள் தீட்டுவதை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். மேலும் சில அமைப்புகள் இதை எதிர்த்தும் மீண்டும் மனதைப் புண்படுத்தும் கட்டுரைகள் இடம் பெறாதிருக்க ஆவன செய்வதையும் பாராட்டுவதோடு எம்மாலியன்ற ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்க உறுதிபூனுகின்றோம்.

சைவநீதி இன்று தமிழர்கள் வாழும் பல நாடுகளிலும் விநியோகமாகி வருகின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரியத் தருகின்றோம். எமது முயற்சிக்குப் பாராட்டுகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளோம். இதில் வரும் ஆக்கங்கள், புகைப்படங்கள், ஏன் விளம்பரங்கள் கூட அயல் நாட்டவர் பார்க்கின்றனர். உரியவர்களைப் பெருமையோடு பாராட்டவும் தவற மாட்டார்கள். மேலும் வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழறிஞர்கள் சைவநீதி தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் தரமுயர்ந்த மலர்களினிடத்தைப் பெற்றுவிட்டதாகப் பாராட்டி வருவதை அறிந்து பெருமகிழ்வடைகிறோம். தமிழறிஞர்கள் தரமான கட்டுரைகளை எமக்கு அனுப்பி வெளியிடும் வண்ணம் ஊக்கம் தருகிறார்கள். பலர் சைவநீதி மலரின் ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேந்திருக்கிறார்கள். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் கனடா நாட்டிற்கும் தமிழர்களுக்கும் இது பெருமை தரும் விடயமாகும். இன்று மன்றம் ஆரம்பிக்க எண்ணியிருக்கும் ஆன்மீக நிலையத்திற்குப் பேராதரவை உலகம் முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழர்கள் நல்குவார்கள் என நாம் நம்புகின்றோம். செயற்படுவோம் - செய்து முடிப்போம்.

“தரணி எங்கும் பரந்து வாழும் தமிழா!

தூய தார்மீகத்தைக் காட்டிதா தமிழா!

பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட தமிழா! - எம்

பண்பாட்டைப் பலமோங்க வைப்பாய் - தமிழா!

ஆன்மீக நிலையத்திற்குத் தமிழா! உடன்

அத்திபாரம் எழுப்பிட்டா தமிழா!

ஏன்பிறந்தாய் ஏனோ வந்தாய்? தமிழா! - இங்கும்

எம்மினத்தை உயரவைப்பாய் தமிழா

வீரத்தமிழா! - ஈகைத் தமிழா!!

-நம்பி

சென்ற மலரில் சைவநீதி வெளியீட்டில் விளம்பரதாரர்களின் முக்கிய பங்களிப்பை வெளிப்படுத்தியிருந்தோம். அவர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் மீண்டும் நன்றி கலந்த தீபாவலி வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

50 Tuxedo Court # 1121
Scarborough, Ont. M1G 3S8
Tel. / Fax: (416) 431-2460
25.10.2000

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டி நிற்கும்
ச. சிவலோகநாதன்
பத்திராதிபரும், பத்திரிகைக் குழுவினரும்

நமது உடம்பு வீரம் விளையும் ஒரு விளை நிலம். இந்நிலத்துக்கு உரமுட்டுவது நெஞ்சத்தின் திண்மையாகும். அறிவிலே தெளிவும் நெஞ்சிலே உறுதியும் அமைய வேண்டும் என்று ஆண்டவனிடம் வரங் கேட்டவர் பெரியோர்கள். உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே என்பது திருமந்திரம். நமக்குள்ளே பேராற்றல் உறங்கிக் கிடக்கிறது. உயிர் வாழ்வதற்கு இறைவன் நமக்குத் தந்த மூலதனம் உடம்புதான். இம் மூலதனத்தை உயிரினும் மேலாக மதித்துப் பேண வேண்டும். உடம்பே மேலான வாழ்வுக்கு அடியுரம். குறும்புகள் அகலவும் அறிவு வளரவும் ஆற்றல் வெளிப்படவும் உடம்பே காரணம். உள்ளத்தில் உறுதியும் முளையில் விவேகமும் இணைந்திருக்கும் உடம்பைப் பெற்றோர் பாக்கிய சாலிகளாவர். அடிக்கிற காற்றுக்கெல்லாம் திரும்பும் மனம் வாழ்க்கையில் எதனையும் சாதிக்காது. அமைதியான காலத்தில் பணி செய்வதிலும் பார்க்க ஆபத்தான காலத்தில் பணிசெய்ய முன் வருவதே வரவேற்கத் தக்கது.

காய்ந்த சருகுகள் காற்றுக் கசைந்து சத்தமிட்டபோது போர்ப்பறை கேட்கிறது என்று நினைத்து, தன் தோளைத் தட்டிப் போருக்கு ஆயத்தமானான் ஒரு சங்ககால இளைஞன். இதற்கெல்லாம் வேண்டியது மனஉறுதி.

“எண்ணிய எண்ணியாங் -

கெய்துவர் எண்ணியர்

திண்ணியர் ஆகப் பெறின்”

என்பது பொய்யாமொழி. தன் தந்தை எங்கே என்று வினவிய தன் மகனுக்கு “காலம் வரும் நான் சொல்லுகிறேன்; நான் தந்த பணியை விடாது செய்வாயாக” எனத் தாயார் கூறினார். இவரது வீட்டு ஓரத்தில் பலர் சேர்ந்து அசைக்க முடியாத ஒரு பாறாங்கல் இருந்தது. அதனை அசைக்கும் வலிமையைப் பெறும்படி தாயார் கட்டளையிட்டிருந்தார். மைந்தனும் ஐந்து வயதில் இருந்தே தினமும் தவறாமல் அதனை அசைக்கும் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டு வந்தான். நரம்புகளின் முறுக்கேறியது. என்புகள் வச்சிரமாக மாறின. தசை நார்கள் திரண்டு

உருண்டு இரும்பின் வலிமையைப் பெற்றன. பதினாறாம் வயதில் அக்கல்லையே புரட்டி விட்டான். உடற்கையிரியமும், மனோபெலனும் இவ்வரிய செயல் நிகழ்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. பெருமகிழ்வுற்ற தாயார் மகனை நோக்கி “மகனே நீ என் உதரத்தில் இருக்கும் போது உன் தந்தையார் டில்லிப் பாதுஷாவின் அடங்காக் குதிரையை அடக்கச் செய்து தோல்வியுற்றுச் சிறையில் இருக்கிறார். குதிரை ஏற்றத்திலும் தன்னிகரின்றி விளங்கும் நீ உன் தந்தையை மீட்கும் திறனைப் பெற்று விட்டாய். உடனே சென்று உன் வீரத்திறனால் தந்தையை மீட்டுவருவாயாக” எனக் கட்டளையிட, மைந்தனும் விழிப்புணர்ச்சியுடன் டில்லி சென்று அடங்காக் குதிரையையும் அடக்கி விலை மதிப்பில்லாப் பரிசில்களுடன் தந்தையை அழைத்து வந்தான். அவனின் வீரமும் தீரமும் உழைப்பும் மகத்தான வெற்றியைத் தந்தன.

வாமும் வழி - 8 நெஞ்சில் உறுதி வேண்டும்

வாமும் வழி - 9 தாய் மொழிப் பற்று

ஆக்கம்:

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, பண்டிதை,

துர்க்காதுரந்தரி

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P

உறங்கிக் கிடந்த அனுமானின் பேராற்றல் வானர வீரர்கள் சூழ்ந்து நின்று போற்றித் துதித்த போது வீறிட்டெழுந்தது. கூனிக் குறுகி இருந்த அனுமான் நிமிர்ந்தான். அகிலமே நிலை கலங்கியது. செய்ய வேண்டிய காரியத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

இராம காரியமும் இனிது நிறைவேறியது. இது இராமாயணச் செய்தி. இந்தச் செய்தி காலத்துக்குக் காலம்

நிகழ்ந்து கொண்டு தான் வருகிறது. கர்ம வீரர்களாக விளங்குவதற்குப் பற்றற்ற உள்ளமும் ஒழுக்கமும் ஆசாரமும் கட்டுப்பாடும் மிக முக்கியமானவை. இவை அமைந்து விட்டால் உறுதி தானாகவே பிறக்கும். விருத்தாசுரனிடம் தோற்று ஓடிய தேவர்கள் பிரம்மாவிடம் சென்று வெற்றிக்கு வழி என்ன என்று கேட்டார்கள். பிரம்மா கூறினார் “தவத்திலும் ஜெபத்திலும் உளவலிமையை மிகுதியாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு முனிவரது எலும்பினால் ஆன வச்சிராயுதமே அதிக ஆற்றல் கொண்டது. நீங்கள் அதனைப் பெற்றால் அதுவே காலவெற்றியையும் தரும் ஆயுதமாக

அமையும்” என்று கூறினார். தவத்திற் சிறந்த அந்த முனிவரைத் தேடி எல்லா இடமும் அலைந்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் படும்பாட்டைத் ததீசி முனிவர் ஞான திருஷ்டியால் கண்டார். அவர்களை அழைத்தார். தனது எலும்பை எடுத்துக் கொள்ளும்படி உடம்பை உலுத்தி விட்டார். எனும்பால் வச்சிராயுதம் உருவாகியது. விருத்தாசுரன் அழிக்கப்பட்டான். தேவர்கள் வெற்றியைக் கொண்டாடக் கூடினர். அப்பொழுது தேவகுரு பிருகஸ்பதி அவர்களை நோக்கி உங்கள் வெற்றி நிரந்தரமாக வேண்டுமானால் மனதில் உறுதி வேண்டும். அந்தச் சக்திக்கு ஆத்ம பலம்தான் தேவை. தியாகத்தாலும் தவத்தாலும் அந்தப் பலத்தை ஈட்டிக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒன்றே நிரந்தரமாகப் பகைவரைத் தோற்கடித்து நிலையான வெற்றியைத் தரும். ஒவ்வொருவரும் ததீசி போல் ஆத்ம பலம் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இக்கதையிலிருந்து எல்லாவற்றிலும் மேலானது மனோபலம் ஒன்றே என்பது புலனாகிறது.

“நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறனுமின்றி வஞ்சனை செய்வாரடி கிளியே வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி”

என்று பாடினார் பாரதியார். இந்தப் போலி நிலைக்கு இடமளியாது வாழும் வழியைக் கடைப்பிடிப்போம். எக்காலமும் நல்லதைச் செய்வோம் என்ற உறுதி நெஞ்சிற் பிறக்கட்டும்.

தாய் மொழிப்பற்று

எங்கள் தாய்மொழி இனிய தமிழ் மொழி; என்றென்றும் நிலைபெற்ற சீரிய செந்தமிழ் மொழி; வளமுடன் வாழும் செழுமையான மொழி; இலக்கண இலக்கியங்களால் சிறப்புப் பெற்ற மொழி இது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்குங்காணோம்”

எனப் பெருமிதமாகப் பாடுகிறார் பாரதி. இதன் வரலாறு மிகச் சுவையானது. பிறந்தது பொதிகை மலையிலே; கிடந்தது தென்னவன் புகழிலே; தவழ்ந்தது வைகை ஏட்டிலே; வேகாது நிலை பெற்றது நெருப்பிலே; நடந்தது புலவர்கள் நினைவிலே; பயின்றது ஏனத்தின் கொம்பிலே;

இவ்வாறாகப் பேசுகிறது வில்லிபாரதம்.

“யாதும் ஊரே” என்று பேசியது சங்கத்தமிழ். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று எடுத்துச் சொன்னவர் திருமுலர். மனிதகுலத்திற்கே ஒளிவிளக்காக வழிகாட்டும் இலக்கியம் திருக்குறள். இது உலக அரங்கி லேயே ஒரு பெரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் திருக்குறளைப் படிப்பதற்காகத் தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கினர். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று சொல்லும் போது தமிழ்நாடு பிறந்தவனுக்கு எத்துணைப் பெருமை ஏற்படுகிறது. நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மொழியில் எழுந்த முத்தமிழ்க் காப்பியமாகும். இலக்கிய நயமும் ஓசை நயமும் இணைந்து மிளிர்வது கம்பராமாயணமாகும். அழகு தமிழில் எழுந்த இக்காவியத் தைக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள் “கம்பநாடன் கவிதையைப்போல் கற்றோர்க் கிதயங் களியாதே” என்று பாராட்டிப் போந்துள்ளனர்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழிலக்கியத்தின் பொற்காலமாக விளங்கியது சங்ககாலம். சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மன்னர்களையும் புலவர்களையும், வள்ளல்களையும் நாம் மறக்க முடியாது. இவர்கள் தமிழைத் தமது உயிரினும் மேலாக மதித்தனர். அரிதாகக்கிடைத்த நெல்லிக்கனியை ஓளவைக்கு அதியமான் ஈந்ததும் முரசு கட்டிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மோசிக்கீரனாருக்கு விசிறி கொண்டு வீசி, தமிழுக்குப் பெருமை கொடுத்த சேரனது தமிழ்ப்பற்றும் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து அரிய தமிழ்ப்பாக்களை வெளிவரச் செய்த முடியுடை மன்னர்கள், குறுநிலமன்னர்கள் ஆகியோரின் தமிழ் மொழிப் பற்றும் நாம் அறிந்தவையே. மேலும் சைவத்துறை விளங்குவதற்கு அவதாரம் செய்த ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் “தமிழ் ஞானசம்பந்தன்” என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்” என நாவரசர் பாடியதும் “சொற்றமிழ்பாடு” என்று சுந்தரருக்கு இறைவன் கட்டளை இட்டதும் பக்தி இலக்கியங்களில் தமிழ் மொழிக்குக் கொடுக்கப்

பட்ட இடத்தைக் காட்டுகிற மணிவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார் அகத்துறை இலக்கியங்களைப் பேரின்ப உணர்வோடு தமிழ் மொழியில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சேக்கிழார் பாடிய செந்தமிழ் இலக்கியம் பெரிய புராணம். தூயதமிழ்க் கவிதைகளால் ஆக்கப்பட்ட இந்நூல் தமிழ் அறிஞர்களுக்குப் பெருவிருந்தாக அமைகிறது. இது ஒருபுறமிருக்கப் பிற்காலத்தில் எழுந்த கவிதைகள், சிறு கதைகள், நாடகங்கள் ஆகியவற்றை நோக்கும்போது பாரதியாரை முன்வைத்துத் தமிழ்ப்பற்றை எவ்வாறு வளர்த்தார்கள் என்பதை ஓரளவு உணர்ந்து கொள்ளலாம். இமயந்தொட்டு ஈழம்வரை போற்றப்படும் புதுமைக்கவி பாரதி.

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்

வள்ளுவர் போல்

**இளங்கோவைப்போல் பூமிதன்னில் யாங்கணுமே
கண்டதில்லை”**

என்று அடித்துக் கூறிய மகாகவி அவர். தமிழ் தமிழ் என்று முழங்கி “மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர் என்னை முண்டநல் அன்போடு நித்தம் வளர்த்தார். ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே நான் ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்” என்று பாடித் தமிழ்த்தாயின் சுயசரிதையை இனிதாக எடுத்துக் காட்டியவர் பாரதி. பாரதியின் வழிவந்த பாரதிதாசன்

“தமிழுக்கு அமுதென்றபேர் - அந்தத்

தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்றும்

“இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்

இமையோர் விருந்தமுதம் என்றாலும்

வேண்டேன்”

என்றும் பாடிப் பாடித் தமிழை உயிராக நேசித்தவர் பாரதிதாசன்.

தமிழ் மொழிக்கு இயல்பாக அமைந்த உணர்வு இரக்கமாகும். எனவே, அது கனிந்த தெளிந்த மொழியாகப் பேசுவோரையும், கேட்போரையும் உருக வைக்கிறது. இதனாலேயே “இனிமையும் நேர்மையும் தமிழெனல் ஆகும்” எனப் பேசுகிறது பிங்கலம். மேற்கு நாட்டு அறிஞர்கள் இம்மொழியின் கனிவிலே அதிகம் ஈடுபட்டு அதனைக் கற்கத் தொடங்கினர். தனது கல்லறையில் இவன் ஒரு

தமிழ் மாணவன் என்று பொறிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு, மறைந்தவர் போப் பாதிரியார் அவர்கள். இத்தகைய பெருமை களைத் தமிழ் மக்களிற் பலர் உணர்ந்து கொள்வது குறைவு. தமிழனாகப் பிறந்தவன் தன்னுடைய குருதியிலும் அதன் மூலம் எழுகின்ற உணர்விலும் தன் தாய்மொழியை ஒன்றிக் கலக்க வைக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வாழ்வும், வளமும் தாய் மொழியோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றது. மொழி வரலாற்றில் ஊறு நேர்ந்தால் அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு அனைத்தும் அடித்தளம் இன்றி அசைந்துவிடும்.

தமிழனாகப் பிறந்தவனுக்குத் தாய் மொழியில் தணியாத பற்றுண்டாக வேண்டும். தமிழர்களிற் பலர் ஆங்கில மேதைகளாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழன் என்று பேசும் போது தமிழிலேயே பேசவேண்டும். மகாத்மா காந்தி அடிகள் சிறந்த ஆங்கில மேதையாக இருந்தும் தனது வரலாற்றைத் தனது தாய் மொழியாகிய கூச்சர மொழியிலேயே எழுதினார். இரவீந்திரநாத் தாகூர் கீதாஞ்சலியைத் தனது தாய் மொழியாகிய வங்க மொழியில் எழுதினார். பேரறிஞர் திலகர் பகவத்கீதையைத் தனது தாய் மொழியாகிய மகாராஷ்டிரத்தில் எழுதினார். இதன் பின்புதான் இவற்றிற்குரிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்தன. உலக நாடுகள் எங்கணும் வாழுகின்ற பல்வேறு இனத்தவர்களும் தத்தமது தாய் மொழியையே முன்வைத்துப் போற்றி வருவதை நாமறிவோம். ஆனால் தமிழர்கள் மாத்திரம் விதிவிலக்கான வர்கள் என்ற கருத்து உலகம் எங்கும் பரவி இருக்கின்றது. இந்த நிலை மாறவேண்டும்! தமிழைப் பழித்தவனைத் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்” என்ற உறுதி மொழியை ஒவ்வொருவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். கற்கவேண்டிய மொழிகள் அனைத்தையும் கற்றுப் புலமை பெறலாம். ஆனால் அது எமது வாழ்க்கையைச் சுலபமாக நடாத்துவதற்கும் உதவலாம். என்றாலும் தமிழருடைய உள்ளத்தில், உதிரத்தில், பேச்சில் முச்சில் தமிழ் இனிதே கலந்து நடமாட வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தரத்தில் உயர்வோம்.

வாழ்க! தமிழ்.

MAN AND NATURE IN HINDUISM

Prof. Dr. Mariasusai Dhavamony

O riental religions in general and Hinduism in particular are considered to be as a whole world- denying religions which are little interested in the affairs of the present life which is immersed in the world around and in the society in which they are found. They are presented as religions par excellence of renunciation and asceticism in so far as its adherents are constantly reminded of the need of escape from empirical and this worldly life and aspirations. As a matter of fact Hinduism is analysed as a religion of infinity and asceticism and Buddhism as a religion of nothingness and of compassion.¹ Those who have studied these religions from inside and have watched them as practised in India and Sri Lanka and in the Far East, and are sufficiently familiar with their sacred writings will hesitate to make such sweeping statements which are greatly exaggerated, although one or other elements of these religions to a superficial observer could lead him to assume such views. Hinduism is one of the great religions with a variety of trends and structures, so much so that one can not simply take one trend and generalise it as characteristic of the whole. What we try to do here is to study the various views put forth by its adherents in confrontation with Nature and secular life and to bring out its religious signification. What does a Hindu as a religious man think of Nature and society and of his relation to them? Obviously the characteristic feature of the East is considered to be spiritual in the sense of being religious through and through, and hence its vision of the world and society is religious. This has to be born in mind right throughout this paper.

I have spoken of the various structures of what we call the Hindu religion and shall distinguish² them and mark out the characteristic element of each of the

religious views of Nature and Society.

1. The structure of the sacrality of Nature and Society (Popular Hinduism):

A striking feature of popular Hinduism³ is the reverence of certain animals, plants and inanimate objects⁴ which form Nature as sacred⁵. Animals are divine partly by birth, partly by the divine power they possess, partly because they are associated with divinities, and partly because of their being life-givers of any community. Of all animals the cow is the most sacred for various reasons. It symbolizes the all-yielding earth; it is the chief source of nourishment and all agricultural labour depends on the ox.

The beef taboo is also a refinement of the idea of non-violence (*ahimsa*) which imposes a general prohibition on the taking of animal life and has brought out the sanctity of the life of cow⁶. A typical 'cow of plenty' (*kamadhenu*) is believed to yield all desired objects. Serpents also are divine animals; they are emblems of eternity and are often associated with Gods, especially Siva. Monkeys, since they aided the incarnate God *Rama* in his conquest of *Ravana* in Sri Lanka, are also sacred animals which should be respected and allowed to wander freely, unmolested.

Plant life again is considered to be sacred since they are thought to be permeated by divinity. The *Tulasi* plant is sacred to the *Vaishnavas* since it symbolises the Goddess associated with *Vishnu*, and sometimes prayers are addressed to it. The marriage of the *Tulasi* with *Vishnu* is celebrated in every family in the month of *Kartikai* (November- December). The *Vilva* (bel) tree with its triple leaf symbolizing the triple functions of

1. See G. van der Leeuw, *Phenomenologic der Religion*, Tübingen, 1933, Kap. 96 and 97.

2. Distinction of the various structures does not mean separation; in fact they interpenetrate each other and one can, and often does, lead to the other type of experience.

3. I do not mean by popular Hinduism a superficial religion or imperfect and uncultured form of religion; it simply means Hinduism of the masses, not only of the elite.

4. In Hinduism the sacred animals, plants and objects are innumerable and colourful; I have chosen only the most common and representative samples to illustrate the basic structure of this type of the experience of the sacred in Nature.

5. See Monier- Williams, *Hinduism*, 1965 (re-print), pp 165 ff.

6. See W. Norman Brown, "The sanctity of the Cow in Hinduism", in: *Bulletin of the Institute of Traditional Cultures*, XXVIII (1957), pp. 29-41.

Siva is sacred to the Saivas.

Among the inanimate objects are to be counted stones, places of pilgrimage and rivers. *Sali-grama* represents Vishnu and white agates typify Siva and hence they are venerated. A Hindu's longing for a holy place of pilgrimage (*tirtha*) is quite common, to which he resorts once in life-time at least for a special blessing. These places are believed to exhale sanctity, salvation and beatitude for the benefit of Hindu believers. They visit these places to accumulate religious merits, to atone for sins or as part of the funeral rite of the dead (*sraddha*).

Water has had always a healing, and hence a supernatural, power. No wonder that rivers are revered as sources of fertility and purification. Every great river is thought to be permeated with divine essence and its waters held to cleanse from all moral guilt and contamination. The rivers Ganges, Yamuna etc. are sacred and their waters carried in small bottles to different parts of India. Mountains are sacred as resorts of the gods and holy men.

To the religious consciousness of the Hindus such veneration of Nature does not in any way imply nature worship or natural religion or naturism since it is the supernatural or the sacred or the transcendent that the religious man apprehends through the natural aspects of the world. This is so not only because a certain sacred character is communicated to things of Nature either through consecration or association with the Gods by their divine presence but because Nature is not a chaos but a cosmos thanks to creation by the creator God *Brahma*; it is the handiwork of the Gods⁷. So also the division of the Hindu Society into four *castes*, *brahmins*, warriors, peasants and servants and their reciprocal duties and rights, all sanctioned, at least until the reform movements within Hindu Society, by religious motives deriving from the creation of man by the Gods.

2. The structure of religious morality:

The Epic Lord of Creation appears as an ethical instructor and speaks as follows: "Truth, self-control, patience, and wisdom are practised by the wise. Aryans declare patience, truth, uprightness, and non-injury to be the paramount virtues. When insulted, I do not reply; when beaten, I am patient (or, forgive); ... when struck, I strike not in return, nor even wish the striker ill.... The gods delight in the virtuous and in the wise.... Everyman

becomes what he wishes to be and like those with whom he wishes to associate. The secret doctrine of the Vedas is Truth, but to attain the Truth one must first attain self-restraint (all the moral virtues are implicit in self-restraint), which is the door to immortality.⁸ Again morality is linked with happiness and attainment of truth: "Happiness (is acquired only by attainment of) truth and by moral behaviour." (*satyena silena sukham*)⁹. The fully moral man becomes enlightened and perceives the truth in the right perspective and becomes thus truly religious. Since God is all-pure, moral purity is essential to become one with God. Besides, if righteousness is a form of God, then all relationship to him must be moral and thus religion becomes moral and moral becomes religious.

The Hindu view of life is more clearly expressed by the formula *artha-kama, dharma-moksha*; namely, the four ends of human life. *Artha* means wealth, *kama* means desire, *dharma* means righteousness, and *moksha* means liberation of the spirit from what binds one to rebirth. This formula embraces both the eternal and the temporal, the supernatural and the natural, the other-worldly and this-worldly, divine and human. The first three are related to man's empirical life while the fourth refers to his spiritual life. A truly integrated personality and complete life is possible only if the four ends of human life are correlated properly in accordance with the grades of value by regulating one's material welfare and natural desires by the principles of righteousness and by subordinating all these three to the ultimate goal of liberation. The Hindu precept and practice in relation to the organization of man's individual life and his social existence is clearly grasped in the light of these four ends of man. The great Epic reminds us that these motives should be so guided that they may lead to the ultimate realisation of the inner spirituality which is the ultimate aim of life.¹⁰

The Vedic Indians believed that they had to reproduce the cosmic order of things and events in their acts and thought-forms in order to ensure the ordered functioning of the cosmos and of religious ceremonial, for human order, ethics and social behaviour depended on the cosmic order. It is within this religious quest of seeking the correlation between the system of sacrifice and the outer world that the ancient seers attempted to penetrate the mystery of the ultimate origin of cosmos and man. Dharma is the cosmic order which is behind

7. See M. Dhavamony, *Phenomenology of Religion*, Rome, 1973, pp. 88 ff.]

8. The Mahabharata 12.300, Iff, 13, 20, 32f.

9. *Ibid.* 12.292.23.

10. *Ibid.* 1.87.4; 12.123; 161.5-9.

everything and forms the essence of all. It is cosmic order as well as the social order. Hindu writer expresses the relationship between man and the world that is characteristic of Hinduism as follows :

“The physical (profane) basis of life referred to by artha (temporal good and *kama* (desires) is to be sublimated in accordance with the principles of dharma. And dharma or social righteousness includes two aspects: asrama or the duties flowing from the stage of life, youth, manhood or old age; and varna or the duties flowing from one's position in society as determined by karma (action) and guna (character). Dharma is the principle of synthesis linking the individual and society, time and eternity, for it is the bridge that leads to moksha or absolute freedom of self-realization. The principle of dharma envisages the whole process of the education of the spirit from the ‘minimum’ morality of bodily control to the realization of the at-man or sarvatmabhava (all-selfness), mediated in the central phase by social contribution.¹¹

The global attitude of non-violence to all living creatures is a characteristic virtue of a Hindu. This doctrine of non-violence appears to have had its origin from the philosophical doctrine of the Atman which is immanent in every individual living being, especially from the time of the Upanishads¹² A person should not commit violence mentally¹³, vocally or by action and should not eat meat. Not only the physical aspect of violence as reflected in the killing of animals should be avoided, but also the more subtle aspects such as the determination to take revenge, or anger or verbal violence like unkind speech are to be avoided in the practice of non-violence¹³. More positively, forbearance, kind speech and quiet temperament along with compassion are enjoined as essential points of the practice on non-violence. Not only this. The Hindu is asked to do activities that are beneficial to other creatures and to have a friendly disposition to everybody. This practice of non-violence precisely defines a new relationship to his surroundings. As a result of this behaviour, living beings would respond to him in the same manner of friendliness and compassion. The Hindus themselves admit that it is impossible to follow this ideal to perfection. Sometimes, somewhere, someone is bound to hurt somebody or to kill animals, especially small animals unseen and unknowingly. Non-violence has been accepted as a great

ideal by people but there is nobody on earth who does not kill in some way any creature. The only difference or aim of such a practice as far as possible is that those who make conscious attempts commit less violence than others and contribute thus happiness of living beings.¹⁴ It is also said that there are limits to its practice as in the case of maintaining one's self by hurting other creatures in the least possible way or when one is called upon to do one's own duty as a warrior to punish evil or kill enemies. As food, instead of meat they recommend vegetables, grains or curds, milk and ghee. The trend is to reduce the taking of life of animals as much as possible.¹⁵

3. The structure of divine presence and activity

The Isa Upanishad states (verse 1) :

“This whole universe must be pervaded by the Lord,- Whatever moves in this moving (world). Abandon it, and then enjoy :

Covet not the goods of anyone at all.”

Gandhi considered this verse as constituting the essence of Hinduism and gave his own rendering of it thus: “All this that we see in this great universe is permeated by God. Renounce it and enjoy it. Do not covet anybody's wealth or possession.¹⁶ “God is the Lord who pervades the whole universe- and all of it is his. Therefore you must renounce the world because it is not yours and then enjoy and work in it because it is his and he wishes you to co-operate with him in the destruction of the evil.” Rabindranath Tagore understands above cited verse differently and we can say that they contain the very stuff of his writings, whether verse or prose. His vision was grounded in the infinite but embraced and sanctified all finite things. This vision he inherited his father Debendranath who rendered the *Isa Upanishad* verses thus:

“All this, whatever moves on earth, is pervaded by the Lord. Renounce it first, and then enjoy. Covet not the goods of any man at all... Into blind darkness enter they who reverence the non-compounded; into a darkness greater yet enter they who rejoice in the compounded.”¹⁷

That is to say, immersion in the infinite does not exclude the finite; finite and the infinite are never separate but indissolubly interconnected. There is no conflict between *moksha* (liberation) and the state of bondage; between the ‘uncompounded’ and the

11. M. A. Venkata Rao, in : *Aryan Path*, Vol. IV. p. 789.

12. See P. V. Kane, *History of Dharma-sastras*, Vol. II, ch. I.

13. *The Mahabharata* 13, 114. 4-9.

14. *Ibid.* 3.199.19ff.

15. *Ibid.* 12.245.9.

16. As cited by R. C. Zaehner, *Hinduism* Oxford, 1962, p. 238.

17. As cited by R. C. Zachner, *Hinduism* op. cit. p. 248.

'compounded', between dharma as moral Duty and moksha which is reflected in the finite World Love and joy is the link between the infinite, and the infinite and link supposes duality and reciprocity. This is Tagore's understanding of Hinduism.

More orthodox Hindus will hold that God pervades all things as their antaryamin, their inner ruler, controller, director, guide. He ordains the course of events and determines the conditions of men from birth to birth in accordance with the law of action. He is everywhere present, all-knowing and almighty. Presiding over all human destinies he bestows rewards and metes out punishments. One has to renounce evil and all that makes one tend to evil and enjoy the good and all that is conducive to it in accordance with the law of righteousness (dharma). To do one's duty either with respect to oneself or to one's fellow-men itself is an offering to the supreme God if done in the spirit of love and joy of him.

How to reconcile both renunciation of the world and at the same time involvement in the world within the Hindu scheme of thinking and acting? Before or during the period of the composition of the Bhagavad-gita there were two trends of spirituality, one proposing total passivity since every action implicates one into the misery of re-birth and thus advocating a complete renunciation of the world and of its allurements ; the other holding that one should not renounce the world to live the life of a hermit, nor seek to refrain from actions. Against these two extreme positions the *Bhagavad gita* teaches that activity being a law of nature and a law of God himself, liberation is to be sought not by renouncing activity-which is impossible- but by renouncing all self-interest, passion, desire in the accomplishment of one's God-appointed duties; especially duties of one's state of life¹⁸ and one's religious-sacrificial obligations¹⁹. True renunciation does not consist in inactivity but in disinterested activity, abandoning the attachment to the fruit of action²⁰. It is self-interested desire and not activity itself that binds man to the cycle of rebirth²¹. This detachment in activity finds its full meaning in single-minded attachment to God²².

"Do works for me, make me your highest goal,
Be loyal to me in 'love,
Cast off all other detachments,
Devoid of hatred for any being :

For all those who practise this come to me"²³
says Krishna, the *avatar* of Vishnu, to his beloved disciple Arjuna in the *Bhagavad-gita*. Men are exhorted to do their duty because God himself constantly works to sustain the word in being. Just as when God operates he is never committed to or affected by the process, so also must every man remain unattached to the goal of his activity, even though it be a good one.

4. The structure of mystical vision :

In the mystical experience the self feels itself merged in the undying life of all things. In this experience between the self and the non-self, the experiencing subject and the objective world, seems to vanish, and all is seen as one and one as all. It is the experience of absolute oneness of all beings or of the innermost spiritual essence of the self in its deepest being. When the absolute oneness of the spiritual self is experienced it can become a monist type of experience as is the case in the Hindu non-dualist trend of spirituality, Or the innermost spiritual self is experienced as dependent on God in its radical being, but nonetheless intimately united with him in love (*bhakti*), as is the case in the theist trend in Hinduism.

The following text accurately describes the doctrine that the universe is the self and the self is the universe (*Brahman-Atman*) :

"This whole universe is Brahman. Let a man in all tranquillity reverse it as *tajjalan*- (as that from which all things are born, into which they dissolve and in which they breathe and move).

Now man is possessed of an active will. As is his will in this world, so does he, on departing hence, become. Let a man exercise his will. He who consists of mind, whose body is the breath of life, whose form is light, whose idea is the real, whose self is space, through whom are all works, all desires, all smells, all tastes, who encompasses all this universe, who does not speak and has no care, he is my self within the heart, smaller than a grain of rice... greater than... all these worlds.... When I depart from hence I shall merge into it."²⁴

For the theist mystical vision of the universe, the passage of the *Bhagavad-gita* is the best example - "Who standing firm on unity communes in love with me (Krishna) as abiding in all beings, in what-ever state he be, that disciplined man abides in me."²⁵

18. 3; 18.41 ff.

19. 3:2.42ff; 16.15-17

20. 6.1; 18.2; 18.5-6.

21. 3.5f; 4.19-23.

22. 3.30; 9.27.

23. 11.55.

24. *Chandogya Upanishad* 6.14.

25. 6.31.

உ-
சிவமயம்
Sivamayam

திருவாசகச் சிறப்பு

வெண்பா

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

சிவபுராணம்

SIVAPURANAM

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

The Sacred Utterance at Thirupperunthurai

திருச்சிற்றம்பலம்

Thiruchchittampalam

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தாள் வாழ்க!
Hail, NAMASIVAYA! Hail, feet of the Lord!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
Hail, feet of Him, who not for an instant quits my Heart
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
Hail, feet of Guru-pearl that rules in Gogali
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
Hail, Feet of Him who becomes, abides, draws near, as the Agamas
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
Hail, feet of Him the One, the Not - one, and the King
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி - வெல்க
Victory to the feet of the King, who soothed my soul's unrest and made me His
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
Victory to the Jewelled feet of Pingnagan, who serves continuity of birth
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
Victory to the flower-feet of Him who is far from those without
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
Victory to the anklets of the King, rejoicing - Mid those that fold adoring hands
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
Victory to the anklets of the glorious one, who uplifts those that bow the head
ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
Praise to the feet of Easan, praise to my father's feet
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
Praise to the feet of the teacher, Praise to Sivan's roseate feet

நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 Praise to the feet of the stainless, who in love stood near
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
 Praise to the feet of the King, who cuts off delusive birth
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
 Praise to the feet of glorious Perun-thurai's God
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 Praise to the Mount in grace affording pleasures that cloy not
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 Because He, Sivan, within my thought abides
 அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
 By His grace alone, bowing before His feet
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 With joyous thought, Sivan's "Ways of Old" I'll tell
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
 That thus my former "deeds" may holly pass
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 I came, attained the grace the "Brow-eyed" showed
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 Adored the beauteous feet by thought unreached
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 O Thou, Who fill'st the heaven, Who fill'st the earth art, manifested light
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 Transcending thought , Thou boundless One, Thy glory great
 பொல்லா வினையென் புகழுமா றொன்றறியேன்
 I, man of evil "deeds" know not the way to praise!
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 Grass was I, Shrub was I, worm, tree
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 Full many a kind of beast, bird snake
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 Stone, man, and demon, Midst Thy hosts I served
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 The form of mighty Asuras, ascetics, gods, bore:
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 Within these immobile and mobile forms of life
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 In every species born, weary I've grown, great Lord!
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்றேன்
 Truly, seeing Thy golden feet this day, I've gained release
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 O Truth, as the Omkaram dwelling in my Soul
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 That I may 'scape, O spotless One! O Master of the bull!
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 Lord of the Vedas, Rising, Sinking, Spreading, subtle One!

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 Thou art the heat, and thou art the cold, the Master Thou, O spotless One!
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 Thou cam'st in grace, that all things false might flee!
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 True Wisdom, gleaming bright in splendour true,
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 To me, Void of all wisdom, blissful Lord!
 அஞ்ஞானத் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 O Wisdom fair, causing unwisdom's self to flee far off!
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 Thou know'st no increase, measure, end, All worlds
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 Thou dost create, protect, destroy, enrich with grace
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 Release Thou causest me to enter 'mid Thy servant band
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 More subtle Thou than fragrance, Thou 'rt afar, art near
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 Thou art the Mystic word transcending speech and thought
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 As when are mingled, sweet juice of cane and ghee
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 Thou dost distill. like honey, in the thought of glorious devotees
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 And cuttest off the continuity of births our mighty one
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 Thou art of colours five while heavenly one extolled
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 Thou didst lie hid, our mighty Lord! In the strong grasp of deeds
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 I lay, hidden amid illusion's shrouding gloom
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 Thou binding with rare cords of virtue and of sin
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 Didst clothe with outer skin, enveloping with worms and filth
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 Within my nine-gated dwelling foul bewildered
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 By the five senses sore deceived
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 That I, with mind erewhile embruted-pure one
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 Should, become commingling love, in soul subduing rapture melt
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 To me, mean as I was, with nothing good, Thou didst grant grace

நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 Thou cam'st in grace on this same earth, didst show Thy mighty feet
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 To me who lay mere salve, meaner than any dog:
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 Essential grace more precious than a mother's love
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 Spotless splendour! Brightness of full-blown flower
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 O Teacher! Honied! ambrosia Lord of Siva-Town
 பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 O venerated One, Guardian, Loo'sner of Pasam's tie
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 Working in grace of love, that in mind delusion may die out
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 Great river of exceeding tenderness, with ceaseless flow!
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 Ambrosia that satiates not! Infinite, almighty Lord!
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 Light unseen that lurks within the souls that sought Thee not!
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 Thou who abidest in my soul: till melting waters flow
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 Thou who art without pleasure or pain, Who yet hast both!
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாய்
 Loving to loving ones! Effulgent One, who all things art
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 And their negation too! Great master whom no darkness gather round
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 First one, Thou'rt End and Mid'le, and yet devoid of these!
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 Father, lord, who drew'st and mad'st me Thine!
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 Eye of the minds that see by keenest glance of wisdom true
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 Hard to be eyed! Subtle understanding, none can scrutinize!
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 Holly! who comest not; nor goest, not mingling liv'st!
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 Guardian who guardest us! Great light Whom none can see!
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 Flood of delight! Father! Light of all passing splendours
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 That appear! Unutterably subtle intellect!
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 Of all that in this world diverse pronounced as truth

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 Is known, Thou art the knowledge sure! Full certitude
 உணற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 Precious ambrosia, fountain welling up within! My Owner Thou!
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 I can't endure, our Sire, in this changing straightened frame to 'bide
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ வென்றென்று
 Aran, all Thy saints made true invoke Thee
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 Worshipping abide, and praising thee, from falsehood freed
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 Hither return no more! That deeds and birth cling not
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 To sever bonds of this deceitful sensuous frame that might is Thine
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 Lord who dost dance, trampling dense darkness down!
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 Dancer in Thillai, dweller in the southern Pandi Land!
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 Thou who dost cut off evil birth!
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 Whom words declare not; then "NEATH THY SACRED FEET"
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 Adoring ever, they-name
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 In Sivan's town who dwell-beneath the feet of Sivan
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.
 Full many a one, lowly bending utter praise

திருச்சிற்றம்பலம்
 THIRUCHITTAMPALAM

திருப்புராணம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் அருளியது
 அண்டருக்கரியாய் போற்றி அடியவர்க்கெளியாய் போற்றி
 வண்டமிழ்ப் பாண்டிநாடு வாழமண்குமந்தாய் போற்றி
 கண்டனக்கினிய மேனிகாட்டி என் சென்னிமீது
 முண்டகத்திருத் தாளவைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி!

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம்
 ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”
 திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்

தொகுப்பு: சோ. நடராஜ சர்மா, கனடா

ஓம் சக்தி ஓம்

ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

தேவஸ்தானம்
திறந்திருக்கும் நேரம்

காலை
7:00 மணி -
10:00 மணி வரை
சனி, ஞாயிறு
காலை
7:00 மணி -
12:00 மணி வரை
மாலை 6:00 மணி-
9:00 மணி வரை

புஜை நேரம்
காலை 8:00 மணி
மாலை 7:00 மணி
செவ்வாய், வெள்ளி
மாலை 7:30 மணி

விசேட நாட்களில்
நேரங்கள் மாற்றி
அமைக்கப்படும்

மிஸிஸாகா மாநகரில் **Dixie/Dundas East** சந்திப்புக்கு அருகாமையில்
3057 Universal Drive இல் ஸ்ரீ முத்து மாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம் அமைந்துள்ளது.

மாத அர்ச்சனை, நித்திய புஜை உபயங்கள் செய்ய விரும்பும் அம்பாள் அடியார்கள்
முற்கூட்டியே தேவஸ்தானத்தில் பதிவு செய்து, அம்பாளின் கிருபா கடைச்சத்தைப்
பெற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

சகல சமயக் கிரியைகளையும் வேதாசன முறைப்படி செய்து கொள்ளவும், ஜோதிட
ஆலோசனை விளக்கங்களுக்கும்

அம்பாள் நிலையம்

சுவாமி சோமேஸ்வரக்குருக்கள்

(பிரதம குருக்கள், ஜோதிடர், திருமணப்பதிவாளர்)

3057 Universal Drive, Mississauga. ON. L4X 2E2

T.P No (905) 602 2068 / 629 2050

Fax: (905) 629 4428

Religious Pluralism and The Hindu Tradition

Pratina Bowes - University of Sussex

It is possible to take two different kinds of attitude towards the fact of the existence of a variety of religious traditions in this world. One is that as there can be only one Religious Reality there ought to be only one religious faith believed by people the world over. This is because *the Truth* about this One Reality cannot but be one truth, a set of consistent propositions; this truth cannot be distributed among a lot of propositions which differ and even oppose one another as doctrines belonging to different religions do. Those who believe this, find this One Truth (the Absolute Truth, being about the Absolute Reality) in the belief system of their own religion, the absoluteness of this truth being guaranteed by its being revealed by God himself. Two kinds of belief follow from this position, (1) only what is "The Truth" should exist, false things have no claim to existence and they should not be tolerated. (2) If people persist in believing in things false it is their affair and a rational attitude requires a liberal approach-toleration of other people's choice, however deplorable that may be.

The other attitude is that there is no religious doctrine which contains *The Truth* about Religious Reality. There is no doubt of only one Religious Reality but this Reality is not such as can be contained in one proposition or a set of consistent propositions. Human language is so devised as to be able to cope with finite and limited characteristics and it does this by making sure that each concept includes some characteristics but excludes their opposites. If the Reality we are concerned with is all-embracing, language can begin to grasp its fullness only through paradoxes which give opposite attributes to the same thing, not through a consistent set of propositions. What we actually say about this Reality in a religious doctrine then contains only an aspect of this Reality and not *the whole truth*, and different doctrines can emphasize different aspects of the same Reality. These diverse doctrines may thus all be acceptable none as *the Truth* but all as aspects of the truth in the same way as differing statements made about one man by his wife, children, friend, enemy and so on are all acceptable as being about him and equally

applicable. There is only one statement about this Reality which can be taken as 'The Truth'; it is the statement that Religious Reality is Infinite and Absolute. But this is accepted by all and religious traditions are diverse because they say much more than this when they relate this Absolute and Infinite Reality to the world of man's experience and his values. If all religious traditions are seen as making contact with Religious Reality but from different perspectives they can not only co-exist and be tolerated by one another they can be accepted as valid, equally with one's own tradition, notwithstanding the fact that one prefers to follow one's own, in one's religious life.

So religious pluralism may mean two things. (1) Co-existence of different traditions each tolerating the others' presence but without accepting that there is any truth in them. (2) Co-existence with acceptance that each has its own truth about the same Reality. It is specifically this second kind of pluralism that we find in the Hindu Religious Tradition.

There are as we know a number of religions in the world practised by different groups of human beings and these religions are both similar to and different from one another. Amongst the major religions we can find one kind of distinct division- between the three semitic religions on the one hand and Buddhism on the other. Judaism, Christianity and Islam all conceive of Religious Reality as God; that is, a Person, and God creates the world out of nothing through the sheer power of his will to realize a purpose. The purpose is to grant man as an individual being, but living in the society of others, everlasting happiness in heaven which happens after death. So the object of man's religious search is immortality and union with God. But there is also a proximate objective as well and this concerns life here on earth. The object of religious pursuit is also to build an identifiable community of human beings, well-knit through faith in a dogma (or a specific set of beliefs) and through the following of certain moral rules and principles like charity, justice and love.

Buddhism does not think of Ultimate Reality as a

Person, the creator God, whose will is directing man's affairs on earth. In its Theravada variety the Ultimate is simply a transcendent state where all suffering has ceased, this state being called *Nirvana* and man achieves this by his own effort ; nevertheless there is nothing individual about this state. Theravada thus bypasses the question of where it all comes from which is given some recognition in Mahayana. In the Mahayana variety Ultimate Reality is conceived as emptiness-as the state of nirvana is in Theravada-but out of this emptiness the world of becoming happens.

The object of man's religious search, here as in Theravada, is not an everlasting, happy life as an individual in heaven but a state of realization (*prajna*) here and now in which the individuality of man is overcome and enlightenment about Reality both as emptiness and fullness, is reached. The specifically Buddhist conception of religious practice does not concern itself with the securing of this worldly goals. No doubt it places great emphasis on morality, especially compassion, as a way of achieving transcendence but this-world oriented goals of life which are non-moral are not specifically included in religious pursuit. Buddhism as an imported religion has however allowed the practice of previously existing religious forms that are devoted to these ends, like worship of Taoist deities in China, Shintoism in Japan, spirit worship in Burma and Sri Lanka and so on through which these other religious objectives are pursued in a Buddhist society.

What is called Hinduism is more a common platform for a number of different ideas about Ultimate Reality and for a number of different objectives that men pursue in their religious life and this religion may be said to constitute a middle position between the monotheism of the semitic traditions and non-theistic Buddhism. We find the conception of Ultimate Reality as pure, undifferentiated spiritual energy (*Brahman*) out of the functioning of which the manifold of creation happens as this energy manifests itself at different levels through different name, shape and work. But there is also the conception of God as a Person alongside this non-theistic conception of Reality. However, between the conception of God in purely monotheistic religions and the conception of God, in the singular, in Hinduism there are fundamental differences. God as the Supreme Being can be conceived as one or other of the three divinities *Krishna*, *Siva* and *Kali* (Mother Goddess) and these divinities do not show exactly the same face of God. Also God here as in the conception of *Brahman* becomes this world which manifests a part of his being and it is not something separate from him. The world is created not to serve a

specific purpose but for sheer display or manifestation of all possibilities of finite being that are inherent in divine energy. Furthermore, this idea of One God did not make this tradition abandon the idea of gods as is done in monotheism. The Gods conceived as guardians of natural phenomena and human values such as sun and the rain, or health, wealth, birth, beauty, learning, success and the like are not here thought to be a challenge to the power that is God's, for they are nothing but manifestations of the same power at a level which is higher than that of humanity but lower than the Ultimate. The practice of religious life has two kinds of objectives, this-worldly and the transcendent. Adoration of gods has to do with man's enjoyment of this worldly values of life which they symbolize and as this is not outside the province of the play of divine energy polytheistic worshipping is not looked upon as superstition. Transcendent goals are of several different kinds. There is the conception of going to heaven and enjoying unlimited pleasures that obtain there; but this is still not the ultimate end of religious search. That end, as in Buddhism, is the realization here and now of a transcendent state. This may mean identity with *Brahman* or God whereby man loses his particularity and becomes one with ultimate Reality itself or it may mean simply the realization of man's own nature as transcendent spirit (as in *Samkhya-Yoga*). The Hindu religious tradition thus harbours a good deal of variety within itself and it cannot be understood simply as one thing or the other - polytheistic, monotheistic or non-theistic.

Monotheistic religions believe in one truth that is absolute and the two monotheistic religions, Christianity and Islam are proselytizing religions the ultimate object being to convert all mankind to one faith, the true one. Religious pluralism in the sense of acceptance of all religions as valid is inconsistent with the practice of proselytization and conversion. Judaism too, as a monotheistic religion, believes that it is only through this faith that God has revealed himself to mankind but because of its belief that the Jewish peoples as a particular ethnic group have been chosen by God for revelation it is not usual for this faith to proselytize. Now despite this monotheistic belief about the one true faith it is becoming increasingly acceptable to people in monotheistic traditions that all faiths should be tolerated, so religious pluralism in the sense of tolerance and co-existence can be found everywhere these days although pluralism in the sense of acceptance of the validity of others is difficult consistently with the idea of exclusive revelation and absolute truth such as all monotheistic religions claim.

As for Buddhism there can be found within it the concept of *mithyadristi*, false opinion, and to the orthodox Buddhist belief in God will be one such false opinion, it being something on which the Buddha's teaching is not based. Buddhism too is a missionary religion that believes in conversion, nevertheless its disapproval of other religious traditions is not backed by the kind of zeal that monotheism used to display and it did not find it difficult to co-exist with indigenous religious traditions of cultures which adopted it.

The idea of proselytization or conversion does not exist in Hinduism although a particular section of Hinduism called the Arya Samaj instituted a purification procedure in the 19th Century whereby Hindus who have been converted to Islam and Christianity could be taken back to the Hindu fold. No doubt an increasing number of Hindu Gurus go abroad these days. The object however, is to preach spirituality and not converting people to Hinduism, the spirituality that is preached being capable of being practised by anyone since it is independent of belief in Hindu Gods (or the Hindu concept of God).

As there are within the Hindu tradition a number of ways in which man can think of Ultimate Reality and a number of ways in which he can practice religious life this tradition did not develop the idea of 'the one true faith.' Naturally it has no difficulty in accepting the co-existence of a number of religious traditions other than its own all of which it can take as valid but none as *the* true one. This does not mean that it does not have its own preferences and even particular biases within the tradition that give some forms greater value than others. No doubt there are people within the Hindu tradition who believe that the thought of the Ultimate as undifferentiated oneness represents the highest understanding of Reality. But it is by no means the case that every Hindu believes this. Furthermore this understanding can accommodate all other understanding, including the idea of God, as dealing with the Ultimate at the level of manifestation and so it does not have to label these others ways as false; only, they are taken to represent a lower degree of the truth. Others take manifestation as part of the Ultimate and so they do not accept that the truths that belong to this level are any less valid.

In any case everybody holds that there is no contradiction in believing in the One and believing in the many and the statement that which is One is also the many is found in the most ancient of Hindu scriptures, the Rig Veda. Throughout this book ideas occur to the effect that which is One the sages call by many names,

or that the poets shape the same Reality in many ways. There is then no problem about the One and the many belonging together.

Previous to the rise of monotheism-and monotheism insists that religious Reality is One God, and the many, the gods are false-the religion practised everywhere, including Europe and the Middle East, was polytheistic-polytheism being a faith that does not deny the One but prefers to worship the many as being of more immediate concern to, man in his day-to-day living. Those who needed to see this Reality as One practised what are called 'mystery religions' that existed within the polytheistic cultures. The attitude of polytheism is not only that different religious traditions can exist together but also that traditions can freely borrow from one another. Hinduism despite the importance that the idea of God (in the singular) has in this tradition a strong polytheistic component-the only major religion to have this-but there are other reasons why this culture could retain its tradition of pluralism. The Hindu tradition is decentralized, because as a tradition it grew as a part of an ongoing culture (all polytheism is of this nature) and was not founded by a particular person (or group of persons) at a particular time in history. A religion is founded only when a specific insight developed by one person, or a specific revelation received by him is seen as true in contrast to prevailing attitudes and beliefs which are found to be not true.

The Hindu tradition developed piecemeal, differently at different places, in a culture that was spread over a wide area and all insights found in it were accepted as part of the tradition since there was no institution-such as founded religions have-like a church, an organized clergy or even an association, run by strict rules, of monks the acknowledged leaders of the religious community, which had the job of monitoring belief. It does not have a holy book (or even a *prescribed* set of them) that contains a particular dogma or doctrine that Hindus are required to believe in. Religious authority is vested in the Vedas, but there is nothing that the Vedas do not talk about and that too in an unsystematic manner and they were not meant to be general reading. There is no institution of preaching or teaching in Hinduism and people just pick up beliefs and practices as they go along participating in the ways of the culture with its innumerable religious celebrations. A tradition like this cannot but be pluralistic and being seen as very much a part of the culture of the society-and every society has its own religious culture-the question of exporting it did not arise. Of course every religion as an institution is

very much a part of a culture and adopting a religion means not just adopting a belief system it means adopting a great deal of the cultural pattern of the tradition where this belief system originated. However when a religion arises as revelation from God then the cultural elements with which beliefs are intertwined become a part of revelation too and they are seen to be as much for export as belief itself.

Hindu pluralism is also related to the fact that what is called the Hindu tradition is not even the sole outcome of one cultural pattern. It is an amalgam of three originally distinct cultures, the Dravidian culture (called the Indus Valley Civilization), the Vedic culture of the so-called Aryans and the aboriginal tribal culture of India. The immense variety that this amalgam showed could be held together, as they are within Hinduism, because it had the benefit of the philosophy preached by the Vedas-that which is One has many faces, and the sages call it by many names. The variety also brought the insight that different peoples have different objectives in engaging in religious activity and they are all acceptable as part of the tradition. Some want a good life here and their polytheistic worship of gods relates to this goal; but there is no reason why this must be considered wrong as life here is not outside Reality and what goes on here is not falsification but affirmation of this Reality. Some wish for transcendence, what goes on here being not enough for fulfilment and this too is equally acceptable to society. The differences of these objectives are understood via the idea of differences of competence. There is nothing in which all are equally competent and each finds his/her own level of competence and pitches the objective accordingly, good life here and its enjoyment as divine gift, life in heaven, identity with the nondual reality and even union with God. Differences of competence however are not arbitrary, they happen as a result of actions done in a previous existence and are therefore to be looked upon as natural. The ultimate goal of this tradition is no doubt moksa, a transcendent goal, but its acceptance happens as a result of a great deal of preparation such as has to be undertaken over several lives and religious practices even of the polytheistic kind contribute to this preparation.

The philosophical idea that that which is One the sages call by many names or that they shape it in many ways involves the understanding that religious ideas, doctrines etc. men entertain contain a human element as different from the belief found in monotheism that a specific set of them comes from God directly. Because human beings differ in their orientations and needs even

when they approach the divine, a variety of formulations is only to be expected; the tradition is therefore not selective and judgmental as monotheism is. However the inevitable human element in religious formulations does not here mean that they represent fancy and bear no truth. The Ultimate is 'The all' and men can come in active touch with it in many ways. But its all-embracingness means that whatever language man uses- and he can use a variety of ideas and metaphors according to his predilection-that can never constitute a full descriptive account of what is beyond measure. Still the doctrine formulated does say something *about* Reality, even if it does not say it all. That is impossible in any case, considering the nature of language, so *ultimately* doctrines have to be transcended too. But they are useful, for man has to use ideas to communicate, to think and to act and the ultimate goal being a long way off, needs a lot of communication, thought and action as necessary steps to full realization beyond language. Doctrines can thus be seen as true if they arise out of contact and if they help communication, thought, action and emotional orientation.

Different formulations and doctrines about the Ultimate also result from different needs that human beings have as groups which may make them see the involvement of the divine in man's affairs in different lights and from different perspectives. Polytheistic religious traditions no doubt unite people, those who together use a common set of beliefs and practices, but this unity is more cultural than political and there is in polytheistic practice no pronounced idea of people achieving a common purpose together. The rise of monotheism is related to a political need, that of creating among a group of people a pronounced feeling of unity that comes from the pursuit of a common purpose and from the understanding of being ruled by an all powerful sovereign or Lord who undertakes to look after the interests of the group in lieu of obedience. And the Jews as a people had this political need. They emerged out of a nomadic existence into an area that had no spare land open to virgin occupation and in their effort to establish themselves they constantly met with opposition in the form of dispersal, exile and the like. Polytheistic worshipping of Gods (a pre-monotheistic Jewish practice) was seen by some, under the circumstances, to be irrelevant and in its place was instituted the Old Testament idea of God as the Sovereign Lord who can choose a people and enter into a contract with them such that he promises them a land already occupied by others provided people keep to their side of the bargain-not worshipping anyone but God himself. This particular

image of God as the sovereign who confers on people following him a distinctive identity, and unity, and who looks after them in a selective way against those who do not, continues as a strong component in all the three monotheistic religions, each one of which took its shape in the cultural atmosphere of the semitic tradition.

People living elsewhere such as India or China felt no need for such an image as they did not have the kind of political problems the Jewish people-and later the Arabic people-had. In India at any rate there was unlimited land and its lush tropical environment produced more of a cosmic than political orientation in man's approach to the Ultimate. I am not saying that monotheism gives to God's activity an exclusively political dimension, there are certainly other things like love, mercy, grace and immortality that man receives from God but the political dimension is also there and it has played a historical role in all monotheistic traditions (and still does). Religions of Indian origin like Hinduism and

Buddhism do not have this dimension built into their idea of religious Reality.

If we accept that human beings can legitimately expect to develop their own cultural life in their own ways and produce beliefs, values, institutions and practices that are suited to their specific needs as a group then we have to accept the legitimacy of diverse religious doctrines for people who produce them. It is of course another matter to wish to impose these doctrines on others (or try to make other people share in them) no matter what their needs. The relativism and pluralism inherent in the Hindu religious tradition-a tradition that is lacking in a political dimension-do not generate the desire to impose the same form on all, nor does it produce a wish that people who already have a tradition of their own should abandon it and share theirs instead. Whatever its shortcomings as a tradition it can thus contribute to the further development of religious pluralism which is being increasingly talked about in liberal societies.

PREVENTION IS BETTER THAN CURE

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்.

**"Vatumunnar Kaavaathan Vaazhkkai Etimunnar
Vaiththooru Poalak Kedum".**

"Like a stack of hay in a consuming flame, will be destroyed the life of one who does not guard against faults@"

Prevention is better than cure. But non-prevention does not always end up in a curable stage. Failure to prevent can also lead to a point where no cure at all can be thought of. Therefore in such instances, it would be idle to compare prevention with, cure and say that prevention is better than cure. In such situations, failure to prevent results in utter loss and irremediable destruction.

Compared to the proverb in the English language, Thiruvalluvar's statement is unqualified. He says that one should always be on the guard and avert anything untoward happening.-

Forethought is indispensable for all of us in all walks of life at all points of time. Patriots of Pakistan say that Jinnah had the vision, forethought, and planning. Notwithstanding the fact he had implicit -faith in Mahatma Gandhi, he stood firm and demanded that he should have a separate land for his people. He foresaw what was in store for his people and averted the calamity at the very outset. This is why the people of Pakistan adore him as the father of their nation.

Tamil historians now say that the self-styled leaders

of the Sri Lankan Tamils lacked this forethought and failed to prevent the calamitous situation into which they have now been inextricably bogged.

In so far as a king is concerned, he should not fall prey to certain faults that are capable of pushing him off the track of rectitude. It is said that a king should be free from faults such as Conceit, Wrath, Lust, False Sense of Honour and Parsimony. If a king commits any of the faults he has had it, because these faults are so heinous that they are capable of wrecking him and bringing untold misery to him and to his kingdom.

The success of a king depends on his ability to avoid committing any of these faults. If he falls a prey to any of these, then his life will be ruined even as how a haystack in the midst of a conflagration will be consumed.

Hindu literature is replete with many examples to illustrate this fact. **The insatiable Just of Ravana for Sita brought about his downfall in the hands of Rama.** Irreverent conceit of Soorapathman of Skanda Puraanam notoriety condemned him into utter annihilation. The sporadic wrath of the all-powerful Visvaamitra thwarted his never-ending attempt to surpass the psychic powers of Vasishtha, the Brahma Rishi..

If Ravana, Soorapathman and Visvaamitra had overcome the temptations and shortcomings at the very beginning, their fate would -have been different.

We study literature and history not because they are old and are our heritage, but because they have a lesson to teach. Let us learn this lesson-soon and avert destruction. This then is the essence of the Kural - **"Vatumunnar Kaavaathan Vaazhkkai Etimunnar Vaiththooru Poalak Kedum "**.

Fellowship with god

Dr. R. Balasubramaniam, M.A., Ph.D., D. Litt
Director- The Dr. S. Radhakrishnan Institute for
Advanced Study in Philosophy, University of Madras

There are several ways in which the relation between God and man may be viewed. Ignoring the differences among the schools of Vedanta, we will consider how from the Vedanta point of view the

Absolute or God is the basis or support of the moral community. This way of looking at the relation between God and man is an important one for two reasons. First of all, it shows the close link between metaphysics and ethics or what we may generally call theory and practice. The ethical discipline formulated in any Vedanta school is integral to its meta-physics. It means that one cannot accept the metaphysical standpoint of the school and reject its ethical discipline. In other words, the theoretical or conceptual outlook of the school is supported by practice. Secondly, what a man ought to do and ought to be, depends upon the conception of the goal of life and the way in which the relation of man to the world and God is conceived; and this is the central theme of all the schools of Vedanta.

All the schools of Vedanta make use of the teaching of the *Sadvidya* of the Sixth Chapter of the *Chandogya Upanishad* with a view to show that the Absolute or God is the ground and support of man and the world. Uddalaka who is the spokes man in the context makes a promissory statement, then provides examples to illustrate the promissory statement, and finally formulates the thesis. The promise or assurance that he gives is that one who knows the supreme Being know's everything. With a view to show that this is not a tall claim or an empty promise, he proceeds to support it by examples which, when carefully analysed and examined, will reveal the logic behind them. It is enough to consider the first example that he gives, the lump of clay and the things made out of it. A person who knows clay can claim that he knows all the objects, pot, pan saucer, etc., made out of it, because all of them are nothing but clay. Here, clay is the ground and support of every object made out of it, whatever may be the shape and name of the object. . In the same way, to know the supreme Being is to know everything-both man and the world-because the supreme Being which is the cause of everything is the ground and support thereof. After , making the promissory statement and illustrating it through examples, Uddalaka formulates the thesis that, "In the beginning this was Being alone, one only without a second."

According, to Ramanuja, the *Chandogya text*, cited above proves that Brahman is both the material and efficient cause rolled into one. Brahman is always qualified by *cit and acit* (i.e. man an physical world) both in the causal and effect conditions. In the causal

condition both *cit and acit* are in a subtle form whereas in the effect condition they are in a gross form. It means that, according to Ramanuja, Brahman with *cit and acit* in their subtle form is the cause, and Brahman with *cit and acit* in their gross form is the effect. On the basis of *antavyami-brahmana* and other *sruti* texts Ramanuja says: "That the entire aggregate of sentient and non-sentient beings, gross and subtle, in their effected or causal state, constitutes the body of the highest Brahman and that on the other hand the highest Brahman constitutes their soul-this is proved by the *antaryatni-brahmana* and similar texts." It has to be borne in mind that, when the *jiva* and the physical universe are viewed as the body of Brahman, the term "body" has been used in a special sense with implications of a far-reaching character. Ramanuja's definition of "body" (*sarira*) which has become classic, emphasizes three features. What is said to be the body is first of all supported by the soul. Secondly, it is controlled by the soul. Thirdly, it exists in a dependent relation to the soul subserving the purposes of the latter.

When the Absolute is viewed in the context of the soul-body relation as the support and con- troller not only of the physical universe, but also of all sentient beings, we get a new insight into God- man relation in which the following points emerge: first, the relation between God and man is very intimate; second, man does not exist in isolation from God; third, he does not exist independently of God; and fourth, the purpose of life envisaged by man cannot and should not be opposed to the divine purpose. This insight would enable men work with hope and strength, individually as well as collectively as a moral community, for the higher purpose of life as willed by the supreme Being.

What serves as the ground and support of the community of men is also the highest value which man desires to attain. The Vedantins consider *moksha* as the highest value. Though on the negative side *moksha* means liberation from bondage, liberation From the cycle of birth and death, on the positive side it means communion with, and service to Brahman or God.

Moksha in the sense described above is considered to be the highest value, while the other values such as *artha kama* and *dharma* are assigned lower places in the hierarchy of values. There are four criteria for considering *moksha* as the highest value. First of all, it alone is intrinsic. Secondly, it alone gives complete satisfaction to the individual. Once it is attained, there is no more want, no further endeavour; it is the destination in the quest after the fullness of life. Thirdly, it alone is enduring, while other values, after attainment, may cease to be values. Fourthly, it is comprehensive not only in the sense that it is inclusive of all the lower values, but also in the sense that it explains and justifies the lower values.

So far we have shown that the Absolute is not only the ground and support of the moral community, but also their end. From this we may move to the next step in the elucidation of the position. Vaishnavism holds that the Absolute is not only the end, but also the means. It may be of interest to refer to the stand taken by the Southern School of Vaishnavism (*Tenkalai*) on this issue. This school holds that God is both the means (*upaya*) and the end (*upeya*) and that unless God shows the way and provides the means there is nothing which an individual can accomplish by his endeavour. It means that God is both the impelling force and the end. Man being what he is, is under the control of *avidya* and *karma*, which are dead weights on him, and that "with the thousand natural shocks that flesh is heir to", he cannot do anything on his own unless he is helped by God. To be in possession of virtues and other qualifications for the practice of *bhakti* God's grace is necessary. It is not virtue that calls out the act of God, but it is the act of God that makes one virtuous. One does not become righteous by doing righteous deeds but one does righteous deeds only in so far as one is made righteous through the grace of God. In short, God must take hold of man, choose him to be the beneficiary of His grace, and show him the way. A famous text of the *Kathopanishad* (1.2.23) says: "Whom He chooses, unto him He reveals." There is a similar view in the Christian tradition also. There is, for instance, a text from the *Romans* (9.16) which reads: "So then it is not of him that willeth, nor of him that runneth, but of God that showeth mercy." It means, as Augustine put it, "We could neither will nor run unless he stirred us and put the motive force in us."

We may summarise in a series of propositions the argument stated above.

1. Whatever is helpful to the achievement of the highest end is a value.
2. *Dharma*, understood in the most comprehensive

sense is a means to the end.

3. It is, therefore, a value,
4. It follows that God is not only the highest end, but also the source of values which are necessary for man for achieving the final goal.

What makes a community a moral community is the practice of *dharma* by the members of that community. It is said that *dharma* is "What holds together." *Dharma* preserves a society through the social and moral order which it creates.

It is necessary to pay attention to the underlying principle in the practice of both *sadharana* and *visesha-dharmas*. There are three kinds of integration-self integration, social integration, and integration with God. Practices which are designed to achieve self-control are conducive to self-integration. In the same way, conduct which calls forth the cultivation of virtues such as compassion, the practice of charity and social service contributes to social integration. What is called integration or communion with God must follow self-integration and social integration. It means that one cannot attain God-realization without achieving self-integration and helping social integration. Love of God is possible only in the case of a person who has achieved harmony in his life-in-society. In the language of the *Bhagavad-gita* (12.15), a person who has achieved this harmony is one "by whom the world is not afflicted and who is not afflicted by the world."

The Vedantins accept the theory of incarnation (*avatara*) according to which the supreme Brahman descends into the world in some *form* or other, may be human or subhuman as the case may be, for a specific purpose connected with the protection of the good, the punishment of the evil-doers, and the establishment of *dharma*. The *Bhagavad-gita*, 4-7-8, contains reference to the need for, and the purpose of, incarnation. These two verses of the *Gita* have become classic. Krishna says (4.9) that the "birth" of the Lord and the "work" that He does through the incarnated form are divine. It has to be borne in mind that the number of incarnations can be restricted neither by time nor place nor religion, for the Supreme which is infinite transcends all limitations of time, place and religion.

The theory of incarnation provides a clue to the understanding of the concept of fellowship with God which all religions stress. Man claims fellow-ship not only with others in the community of which he is a member, but also with God-as a devotee of God, as a lover of God, as a servant of God and so on. There are two questions to be considered here. First, what is the meaning of the fellowship with God? Second, what is

its bearing on his fellowship with others in society? God through his visible incarnation provides a model to human beings for their guidance with regard to what they should do and also how they should do. The important characteristics of the “divine work” are the following: *First* the work of God is not for any personal gain; *second*, his work is for the purpose of preserving and protecting the world (*loka-sangraha*); *third*, if God does not work, people will follow him; and he should not be a bad example to others; and *fourth*, God is unaffected by

the imperfections of the world in spite of the work he is engaged in. The “divine work” is such that it serves as a model to others. Anyone who claims fellowship with God must accept the work of God as a model and follow it in his relation with others in society with whom he claims fellowship. The poet sings that “society, friendship, and love are divinely bestowed upon man.” Membership in a society will be of no use if it does not concretely manifest itself through friendship and love for others. Every act of friendship and love is a proof of fellowship.

WHAT IS WISDOM?

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

“Thoddanaith Thooru Manatkerni Maanthatkuk
Kattranaith Thooru Marivu”.

“The more the sandy spring is dug up, more water wells up in it. The more men learn, the more of wisdom will there manifest.”

Out of the 133 chapters in his sacred Kural, Valluvar has allocated four chapters to Education - under the headings of *Learning, Illiteracy, Listening and Possession of Wisdom*. Of course, there are many instances elsewhere in *Thirukkural* where he has stressed the importance of education. *Education is the manifestation of knowledge already in man* said Swami Vivekananda. Man is endowed with knowledge when he is born. It is already there in every human being. It is latent, not patent, and covered with various layers of *impurities*. These layers differ in density from person to person. This purpose and aim of education is to allow that knowledge to manifest itself. This philosophy of education has been succinctly stated by Thiruvalluvar in the above couplet.

The parallel used by Thiruvalluvar is worthy of admiration. When we dig up a well we use a spade, crowbar, pickaxe and even dynamite for breaking and clearing the mass that prevents the spring from issuing forth. But the tools and the aids that are used to break up the soil and the rock do not form part of the spring, and they are never mistaken for the spring. They are only aids that help bring the spring forth. The implements help only to the extent of removing the mass of earth, gravel and rock that stand between the surface and the spring.

In the English language, the word “educate” comes from the Latin word *educate* which means to bring out.

Let us now go back to the second limb of the couplet under consideration. The wisdom of a man manifests to the extent to which he learns. So, now comes the question, *What is education?* Luckily in the foregoing lines we have made Swami Vivekananda answer this question. We acquire numeracy and literacy; we learn logic, drawing, art, dance, music and so on and so forth; and some of us excel in some or many of them. But the eminence and excellence we attain is not wisdom. According to Thiruvalluvar these acquisitions are only aids

comparable to the tools used in the digging up of the well. Even as how the tools used in the digging cannot be equated with the spring, so also in the sphere of knowledge, academic acquisitions cannot be equated with wisdom. The truth is that the former is only an aid to the realisation of the latter. Thus, the purpose of education is the blooming or the unfolding of the supreme knowledge called *Gnaam* or Wisdom. But, unfortunately, we puny creatures who have acquired a little bit of knowledge here and there which is allowed to run riot, masquerade as intellectuals and pundits forgetting that we have only collected a few tools that are needed for the purpose of making *Wisdom* well up.

The above couplet may appear to slip the grip of comprehension. But it deserves to be cogitated over. In understanding this particular couplet, what is to be borne in mind is that Wisdom which Valluvar calls *Arivu* in chaste Tamil is not something that is gathered, but something that manifests within. In this couplet we must mark the word *Oorum* - (ஊறும்) which means issuing forth or springing.

As we have seen above, Wisdom is already there in all human beings, and it is this pure knowledge that is needed for one to become perfect and divine. In some human beings the *impurity* that covers Wisdom is so dense and hard that much effort is needed to enable this Wisdom to issue forth. Most of us belong to this category..

In a few others, this *impurity* is so thin and light that Wisdom begins to issue forth with the least effort. It is these precious few that we call prodigies.

Now the question may arise as to what accounts for the variation and difference in the amount of impurity that surrounds the Wisdom in different individuals. An effort to give an answer to this question might take us deep into the ocean of metaphysics. Suffice it to say that our *Karma* decides that. It may be interesting to remember that *Thiru-Gnanasambantha Nayanar* became a *Gnaani* when he was three years old; but it took decades for *Appar* to become. Further, is it not true that in Jaffna (in Sri Lanka) some wells are 10 feet deep while some others about 40 feet deep? In the former, the spring can be sighted with the least effort whereas in the latter, a Herculean effort is required before the spring can be sighted. In fine it may be said that Valluvar stresses the importance of academic acquisition which is a *sine qua non* for the manifestation of Wisdom.

என்றும் வாழிய! சைவநீதி

ஸ்ரீ விஜயலெட்சுமி வாசா

திருமணம் மற்றும் இந்துமத கிரியைகள் சேவை

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர கிருஸ்ணராஜ குருக்கள்

இந்து மதகுரு, திருமணப்பதிவதிகாரி - கனடா

5556 Whistler Crescent, Mississauga, ON.

TEL: (905) 501-0011

(905)

5
0
1

0
0
1
1

(905)

5
0
1

0
0
1
1

முத்து மணவறை, தலைநகை, தலைப்பாகை, மண்டப அலங்காரம், கல்யாண பூஜைக்குரிய பொருள்கள், கல்யாண மண்டபம் (மரீனா), திருமணம், பதிவுத் திருமணம், புண்ணியா வாசனம், கடைத்திறப்பு விழா, வீடு குடிபுகுதல், சிரார்த்தம், பூப்புப்புனித நீராட்டு விழா

நவீன முறையிலான மின் அலங்காரம், மண்டப சோடனை அலங்காரம், அழகான தரமான முறையில் அமைக்கப்பட்ட முத்து மணவறை, நவீன வடிவமைப்பிலான கதிரை, மேசைகளுடன் மண்டபத்திலேயே சிறந்த உருசி மிக்க சைவ உணவு அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் அமையப்பெற்ற நான்கு அடுக்கு மாடி

வாகனம் நிறுத்தும் வசதிகள் உண்டு

(905) 501 - 0011

நவராத்திரியும், விஜயதசமி மாநோன்பும்

(திருமதி. கமலாவதி இந்திரலிங்கம் - ஸ்காபுரோ)

நவராத்திரி விழா, சைவசமயத்தவர்களால் மட்டுமல்ல, இந்துசமயத்தின் பிரிவுகளான வைஷ்ணவர்களாலும், சாக்த சமயத்தவர்களாலும், இந்துக்கள் வாழும் நாடெங்கும் மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவ்விழா கோவில்களில் மட்டுமல்லாது, பாடசாலைகள், படிப்பகங்கள், வியாபாரஸ்தலங்கள், தொழிற்சாலைகள், தனியார் - கூட்டு ஸ்தாபனங்கள், அரசதிணைக்களங்கள், ஆயுதசாலைகள் போன்றவற்றிலும் அதனைவிட முக்கியமாக ஒவ்வொரு இந்து சமயத்தவர் வீடுகளிலும் மிகுந்த அக்கறையோடு கொண்டாடப்படுகிறது.

வருடந்தோறும் புரட்டாதிமாத மஹாளய பட்ச அமாவாசையின்பின் பூர்வபக்க பிரதமையிலே ஆரம்பித்து நவமிவரை ஒன்பது நாட்கள் நவராத்திரியென்றும், மகிஷாசுர மர்த்தனம் செய்த தசமியன்று விஜயதசமியென்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த விஜயதசமியே மானம்பூவென்று பேச்சு வழக்கில் கூறப்படுகின்றது. சிவபெருமானுக்கு ஒரு இரவு - அது சிவராத்திரி, விஷ்ணுவுக்கு ஒரு இரவு - அது சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி, கந்தப்பெருமானின் கருணைபெற ஆறு இரவு - அது கந்த ஷஷ்டி. ஆனால் உலகநாயகி அன்னை ஆதிபராசக்திக்கோ ஒன்பது இரவு - அதுவே நவராத்திரி.

எப்படிப் பார்த்தாலும் ஆரம்பமில்லாமலும், எப்படிப் பார்த்தாலும் முடிவில்லாமலும் இருக்கின்ற அற்புத வஸ்துவான ஆதிபராசக்தி உலகம் முழுவதிலும் பரவி இருக்கிறாள். ஒவ்வொரு பொருளிலும் நிறைந்து நிற்கிறாள். இவளே மாயை, இவளே சக்தி, செய்பவரும் செய்கைப்பயனும் இவளே, தந்தையும் தாயும் இவளே, இவளே பரப்பிரம்மத்தின் வடிவம். இந்த யோகமாயையே சிவபிரானுடைய வலிமையாகத்

திகழும் பார்வதி. அதாவது சக்தி துர்க்கையெனவும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சக்தியாக விளங்கும் லட்சுமியெனவும், பிரம்மதேவன் தலைவியாகிய சரஸ்வதி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றாள். மூன்று முர்த்திகள் மூன்று வடிவங்கள். பொருளும் ஒன்றே சக்தியும் ஒன்றே. உலகின் சடப்பொருள்களிலுள்ள அணுக்களும், அதன் பகுதிகளும் இயங்க ஏதோ ஒரு சக்தி வேண்டும். வெறும் சடப்பொருளை Matter என்றும், அதன் ஆற்றலை அல்லது இயக்கத்தினை Energy என்றுங் கூறுவர். சடப்பொருள்களாலான வானொலி, தொலைக் காட்சி, தொலைபேசி, தொலைநகல் போன்றன ஆற்றல் என்னும் சக்தி கிடைத்ததும் விதம் விதமான வேலைகளைச் செய்கின்றன. பொருளை ஆணாக்கிச் சிவமென்றும் அதன் ஆற்றலைப் பெண்ணாக்கிச் சக்தியென்றுங் கூறுவர். இவ்வாறு ஒரே சக்தி வெவ்வேறு பொருள்களுடனே வெவ்வேறு பெயரைப் பெற்று வெவ்வேறு தொழிற் பாட்டினைச் செய்வதுபோல் உலக சக்தியான ஆதிபராசக்தி பலவித தோற்றங்களை எடுக்கும் போது துர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி எனப்பெயர்கொண்டு வெவ்வேறு பரலோக இன்பங்கள் சாத்தியமாக அருள் புரிகின்றாள்.

மஹாளய அமாவாசை என்பது, யோகா அனுபவத்தில் மரணத்திற்குப் பெயர். அதைத் தப்பி புதிய உயிர்கொண்டவுடன் சேர்ந்த படியாகப் பலநாள் உபாஸனை செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையின் அறிகுறியாக ஒவ்வொரு வனுக்கும் அறிவு, செல்வம், தைரியம் எனும் மூன்றுவிதச் சக்திகளும் வேண்டும். இந்த மூன்றும் நமக்கு இஹலோகத்திலே கிடைக்கும் படியாகவும், இதனால் பரலோக இன்பங்களும் சாத்தியமாகும் படியாகவும், நாம் தெய்வத்தை வழிபடுகின்றோம். முத்திக்கு மாத்திரமே தெய்வத்தை நம்புவது சிலருடைய வழி. இஹலோக

இன்பங்களுக்கும் தெய்வமே துணை என்று நம்பி இன்பங்கள் வேண்டுமென்று தெய்வத்திடம் கேட்டு வாங்கிக்கொள்வது மற்றொரு வழி. சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருக்கு பரமசிவன் ஏதோ வெல்லாம் செய்தார். அதேபோல் அர்ச்சுனன் சுபத்திரையை வசப்படுத்திக் கொடுக்கும்படி கிருஷ்ணரிடம் கேட்க சுபத்திரையைக் கவர்ந்து செல்வதற்குரிய உபாயங்களைக் கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்குக் காட்டினார். ஆகையால் தெய்வம் எல்லாம் செய்யும். சக்தியை வேண்டினால் சக்தி கிடைக்கும். கேட்டது கிடைக்கும். நவராத்திரி காலத்திலே ஆதிபரா சக்தி என்னும் யோகமாயை, துர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி என்னும் மூன்றுவித வடிவங்கொண்டு அசுரர் எனப்படும் துஷ்டராகிய மதுகையர்களை வதஞ்செய்து மனிதஜாதிக்கு மகிழ்ச்சிபெருக வைத்தாள் என்பது புராண ஐதீகமானாலும் பதஞ்சலி முனிவர் கூறுகின்ற தவம், கல்வி, தெய்வத்தை சரண்புகுதல் எனப்படும் கர்ம யோகம் ஆகிய கிரியாயோகத்தினை எப்போதும் செய்ய முடியாமல் தடுக்கப்படுகின்ற லௌகீக கலைகளிலே முழுகி இருக்கின்ற சாமானிய ஜனங்கள் இளமையில் கல் என்ற நன்மொழிக் கமைய இஹலோக இன்பங்களைப் பெறும் பொருட்டு அவற்றை வசமாக்குதற்குரிய கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகியவற்றைப் பெறும் பொருட்டாகச் சிறுவர்முதல் முதியோர்வரை பாமரர்முதல் படித்தவர்வரை குடியானவன் முதல் அதிகாரத்தில் உள்ளவன்வரை கொண்டாடப் படுவதே நவராத்திரியாகும்.

சக்தியால் உலகம் வாழ்கிறது. நாம் வாழ்வை விரும்புகின்றோம், ஆதலால் நாம் சக்தியை வேண்டுகின்றோம், என்ற சீரிய கருத்திற்கமைய எம்மிடத்தே உள்ள மயக்கத் தன்மையை, நீசத் தன்மையை, மிருகங்களுக்குச் சமமான குணங்களை, சத்தியங்களுக்கு மாறான தன்மையைப் போக்கிச் சிறப்பான சீரிய வாழ்வைத் தாவென, பதஞ்சலி முனிவர் கூறுவது போல் வழிபடுவதே உண்மை வழிபாடாகும். மேல்மருவத்தார் ஆதிபராசக்தி கோவிலிலே தேங்காய் நெய், எள் நெய், வேப்பம் நெய் ஆகிய முன்றாலும் விளக்கேற்றி அதனை அணையாது பத்து நாட்களும் காத்து கண்டங்கள் விலகும் எனும் நம்பிக்கையில் அகண்ட விளக்கேற்றி

வழிபடுகிறார்கள். விலகும் பூசைக்கான இடத் தைச் சுத்திகரித்து, அலங்காரஞ்செய்து, துர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி படங்களின்முன் வைத்து பூரண கும்பம் வைத்து அதற்கு நூல் சுற்றி, பட்டுக்கட்டி விரும்பிய கொலுசுகளை அருகருகே வைத்து விக்கினங்களின்றி ஒன்பது நாட்களும் பூசை ஒழுங்காக நடைபெற சாணத்தினாலோ, மஞ்சள் மாவினாலோ பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, அறுகப்புல் ஊன்றி தர்ப்பை, மலர்கள் சாத்தி விநாயக பூசையும், சங்கல்பமும் செய்து ஒன்பது நாட்களும் காலையிலே ஹோமங்களை வளர்த்து பகலெல்லாம் நோன்பிருந்து இரவிலே அர்ச்சனைகளைச் செய்து ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஷோடசி பூசை மூலமாக தன் மனைவி அன்னை சாரதாதேவியை ஆதி பராசக்தியாக வழிபட்டதுபோல் விரும்பின் பத்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுமியரை அலங்கரித்து அந்தந்த நாட்களுக்குரிய தெய்வம்போல் உருவகித்து நவராத்திரி பாடல்களை, அபிராமி அந்தாதி போன்றவற்றைப் படித்து தம்மால் ஆக்கப்பட்ட பலகார அமுதுவகைகளை நிவே தித்து தூபதீபம் காட்டி முடிவில் பூவும் தண்ணீரும் ஏந்திச் சமர்ப்பணம் செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும். முதல் மூன்று நாட்களும் வீரத்திற்கதி பதியாகிய துர்க்கை வழிபாட்டுக்குரிய நாட்களா கையால் செம்மை, மஞ்சள், நீலநிற மலர்கள் சாத்தி புளிச்சாதம், எள்ளுச்சாதம், தயிர்ச்சாதம் என்பவற்றில் தினம் ஒன்றையும் மற்றும் பால் பழங்கள் பலங்காரங்களை நிவேதித்து துர்க்கா அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ரநாமம் துர்க்கை, காளியின் பக்திப் பாடல்களைப் பாடி நிறைவு செய்யலாம். அடுத்த மூன்று நாட்களும் செல்வத்திற்கதிபதியான மஹாலட்சுமி வழி பாட்டுக்குரிய நாட்களாகையால் செம்பகப் பூ, செந்தாமரைப் பூ, ரோஜாப் பூ, வில்வதனம் ஆகியவற்றைச் சாத்தி, சுத்தமான பித்தளைக் குத்துவிளக்கில் நெய்விட்டு, அதற்குப் பட்டுக்கட்டி, சந்தனம் இட்டு, மலர் சாத்தி சர்க்கரை, பால், கற்கண்டு என்பவற்றைத் தனித்தனியாக இட்டுச் செய்த சாதங்களில் தினம் ஒன்றையும் மற்றும் அவல் சுண்டல்களை நிவேதித்து இலட்சுமி அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ரநாமம், துதிப்பாடல்களைப் பாடி நிறைவேற்றலாம். கடைசி மூன்று நாட்களும் சைவ, வைணவ பேதங்களை மறந்து

நிற்பவனும், கவிஞர் புலவர்களுக்காக ஓடிவந்து அருள் புரிபவனும், புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலே ஜோதீஸ்வர ரூபினி ராகம் பாடியதும், விளக்குகள் தாமாகவே எரிய அருள் புரிந்தவனும், வரட்சியால் வாடியவர்களுக்காக அமிர்த வர்ஜினி ராகம் பாடியதும், மழை பெய்ய அருள் புரிந்தவனும், இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழுக்கு அதிபதியானவனும் வெள்ளைக்கலை உடுத்து, வெள்ளைப் பணி பூண்டு, வெண்தாமரையிலே வீற்றிருப்பவனும் கலை வாணி, கலைமகள் எனப்போற்றப்படுகின்ற கல்விக்கதிபதியான சரஸ்வதி வழிபாட்டுக்குரிய நாட்களாகும். இந்நாட்களில் மல்லிகை, முல்லை, வெண்தாமரை, நீலசம்பங்கி, நந்தியா வர்த்தம், நித்திய கல்யாணி மலர்களைச் சாத்தி கல்விக்கான நூல்கள், இசைக் கருவிகள், ஆயுதங்கள், உபகரணங்களை வைத்து வெண்பொங்கல், பசுப்பால் சாதம், தேங்காய்ப்பூச் சாதம் ஆகியவற்றில் தினம் ஒன்றையும் மற்றும் அவல், கடலை, பலகார வகைகளையும் நிவேதித்து, சரஸ்வதி அஷ்டோத்திரம், சகலகலாவல்லிமாலை, அபிராமி அந்தாதி, நாமகள் துதிப்பாடல்களைப் பாடி நிறைவு செய்யலாம். நவராத்திரி விரதத்தின் கடைசி நாளான ஒன்பதாவது நாள் முழுவதும் உண்ணா நோன்பிருந்து இரவு தனித்தும் விழித்தும் இருந்து

மறுநாளான அன்னை பராசக்தி காளி என்ற பயங்கர உருவெடுத்து, போர்க்கோலம் பூண்டு கர்ஜிக்கும் சிங்கத்தினை வாகனமாகக் கொண்டு, மாயைக் கும் கொடுமைக்கும் காரணர்களாக விளங்கிய அசுரரை வதஞ்செய்து தாமத குணங் கொண்ட மிகஷாசுரனை மர்த்தனம் செய்து வெற்றி விஜயத்தினால் விஜய சாமுண்டீஸ்வரியாகிய விஜயதசமியன்று விரத ஆசாரமுறைப்படி உணவருந்தி விரதத்தினை நிறைவேற்றலாம். இதுவே பாறணை ஆகும். மகிஷாசுரமர்த்தனத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலேயே தமிழீழத்திருநாட்டிலே விஜயதசமியன்று அம்பாள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள கோவில்களிலே இருந்து, அம்பாள் புறப்பட்டுச் சென்று இன்னொரு கோவிலின் முன்பாக வாழைவெட்டு நடாத்துவது காலாதி காலம் தொட்டு இன்றுவரை நடந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இதனையே நாம் மானம்பூ என்று அழைக்கின்றோம். இதனாலேயே விஜயதசமி மாநோன்பாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சிறார்களின் வித்தியாரம்பம் எனும் ஏடு தொடக்கல் நிகழ்வு விஜயதசமியன்றே நடைபெறுகின்றது. எனவே அன்னைையைப் பக்தி சிரத்தையுடன் வழிபட்டு வீரம், கல்வி, செல்வம் என்பவற்றைப் பெற்று இன்புற்று வாழ்வோமாக.

சான்றோர் சொல்லமுதம்

ஆன்மீக சாதனைகள் உனக்கும், கடவுளுக்கும் உள்ள உண்மையான உறவைப் புரியவைக்கும். ஆனால் கவனமாயிரு. சாதனைகள் உன் உள்ளத்தில் கர்வத்தையும், பொறாமையையும் தோற்றுவிக்கக்கூடும். நானே அதிகநாள் தவம் இருந்திருக்கிறேன் என்று நீ மற்றொருவனைப் பார்த்து ஏளனம் செய்யக்கூடும். உன்னை மற்றவர் புகழவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பாய். ஆனால், எத்தனைமுறை பகவத் நாமாவை எழுதியிருக்கிறாய் என்பதல்ல முக்கியம். அதனால் உன் உள்ளம் எவ்வளவு தூய்மை அடைந்திருக்கிறது என்பதல்லவோ பெரியது? நீ செய்யும் சாதனை கிணற்றிலிருந்து மூங்கில் கூடையால் தண்ணீர் இழுப்பதுபோல் ஆகிவிடக் கூடாது. எத்தனைமுறை இழுத்தாலும் தண்ணீர் மேலே வரப்போவதில்லை. உன்பாவங்கள் அக்கூடையிலுள்ள ஓட்டைகளைப் போன்றவை. மனதை தூய்மையாக வைத்துக்கொள்; முழுமையாக வைத்துக்கொள் எல்லா மதங்களும் மனிதனைத் தன் இதயத்திலிருந்து குரோதம், பேராசை, வெறுப்பு, கோபம் இவற்றை அகற்றிவிட வேண்டும் என்றே வற்புறுத்துகின்றன. இப்படித் தூய்மையடைந்த மனதில் கடவுள் அருள் நிறைந்து விடும் என்றே மதங்கள் கூறுகின்றன. அகங்காரம் நிறைந்த இதயத்தில் தான் உயர்வு தாழ்வு என்ற எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒருவன் தன்னை உயர்வாகவோ அல்லது தன் மதத்தை உயர்வாகவோ கூறிக்கொண்டால் அவன் தன் மதத்தின் முக்கிய போதனையைப் புறக்கணித்து விட்டான் என்றே அர்த்தம். உண்மையான சாதனை எல்லா மதங்களின் அடிப்படைத் தத்துவங்களின் ஒற்றுமையைத் தெளிவாக்கும்.

-சத்ய ஸாயி பாபா

RELEVANCE OF SAIVA SIDDHANTA FOR THE TWENTY FIRST CENTURY

Siddhantaratnam K. Ganesalingam, B.Sc., (Eng.)

The world today is witnessing a decline in ethical and moral values resulting in increase in crime and violence. Destructive weapons are used freely and arbitrarily by powerful nations. Bombs and guns are used even in small countries to silence the voice of the ethnic minorities who ask for their rights. Gun culture is spreading even to schools. Th suburbs of Denvor in U.S.A. has, within an year, seen five major shootouts, where school children were sprayed with bullets.

Continuation of this trend to the next century is unavoidable unless human values are respected and upheld. Religion can play a key role in arresting the decline in human values and reversing the present trend.

Rational Philosophy :

With the development of science and technology, mans outlook and approach have changed and continue to change. Scientific thinking and rational approach will be the norm of the next century. No branch of knowledge will be appreciated and assimilated without being analysed in the light of reason.

Religious faith based on traditions and mythological stories is likely to lose its importance. Future generations will look to its philosophy to asses the religious values. Any philosophical concept, unless it appeal to the scientific mind, will lose its significance.

Saiva Siddhanta, the philosophy of Saiva religion, has always appealed to the national mind and was praised by scholars all over the world. It gives

acceptable explanation to every aspect of life, both worldly and spiritual. It has all the characteristics to qualify as the philosophy of the twenty-first century.

The western history has recorded continuous conflict between religious doctrines and scientific views. Whenever a scientific theory contradicted the prevailing religious belief, the Scientist concerned had to face disastrous consequences and pay heavily for it. The scientist Nicholas Corpernicus of the 16th Century could not publish his findings during his lifetime for fear of reprisal by the church. His proof of the world and other planets revolving around the sun was contrary to the religious belief at that time, viz., the world was the centre around which the sun and other planets were revolving.

Such situations never arose in the Saivaite world. The Saiva Siddhanta philosophy views matters relating to God, souls and the universe with reason an intellectual clarity.

Unacceptable views :

The Vedanta philosophy which is erroneously considered as the philosophy of all Hindu sects,, views man as an offspring of God or Divine. It explains that he got enmeshed in evil due to "Maya" which is the cause of his suffering. (Maya is Vedanta is different from that in Saiva Siddhanta). Man should progress spiritually and go back to the source which is God. This vedanta view finds no acceptable explanation and requires clarification. If man comes out from the Divine, he should have divine qualities. Assuming that he would ultimately go back to the Divine, there is no guarantee that he will not break away again and get enmeshed in Maya. The word Maya itself cannot be defined in positive terms and considered to escape verbal explanation. It is called "anirvasaniyam" (அனிர்வசனியம்) meaning "unexplainable by words"

Such Vedanta views and concepts like "all are

Brahmam” or “appearances of Brahmam” are unacceptable to Saiva Siddhanta Philosophy. They will not attract the 21st century man who will question every thing before accepting.

While Vedanta attributes man’s suffering to evil caused by Maya, the biblical tradition attributes it to the original sin of his ancestor Adam. This unjust transmission of evil from his ancestor to the man of present and future cannot find acceptance by the rational or scientific mind of the next century.

Universal Matter :

The Saiva Siddhanta philosophy speaks of God, souls and the universe as separate distinct entities. Souls which are beginningless like God, are associated with Anavam, an entity which obscures their capabilities from beginningless period. The universe and the materials of it including the physical body, mind etc. are evolutes of the subtle entity called Maya. All things including the universe are born out of Maya and go back to it. Birth and death or destruction are mere transformation from one state to another, from the gross to the fine, and vice versa. Nothing new comes out of the void and gets annihilated to the void. This concept is called “Satkariyavaadam” in Saiva Siddhanta Philosophy.

The Satkariyavaadam concept is parallel to the scientific concept relating to the conversion of energy where matter or energy gets transformed from one state to another, and is neither created nor destroyed. The following words of the great scientist Werner Heisenburg in his book “Physics and Philosophy” is relevant and of significant importance.

“All the elementary particles can, at sufficiently high energies, be transformed into other particles, or they can simply be created from kinetic energy and can be annihilated into energy, for instance into radiation.....

All the elementary particles are made of the same substance which we may call energy or universal

matter. They are just different forms in which matter can appear”.

This Scientific view reflects the Siddhanta view of Maya which is akin to the “energy or universal matter” referred to by this world renowned scientist.

Cosmic Cycles :

The Scientific discoveries made during this century, particularly by the scientists Max Plant and Albert Einstein, compliments many of the Saiva Siddhanta views. Referring to the nature of the universe, Einstein says “It is an expanding universe”. Saint Manikkavasagar who lived about thirteen centuries before, expressed the same view in his Thiruvandappakuthy” (திருவண்டப்பகுதி) which speaks of the existing universe, he says the following :

*“ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன”*

“If we visualize their (cosmic bodies) beauty in all it’s aspects, they have expanded in more than a hundred million in number” Not only St. Manikkavasagar expresses the same view, but also his verbal usage “விரிந்தன” has the same meaning “expanding” as told by Einstein.

Developing on the concept of expanding universe, later scientist Edwin Hubble concluded (in 1929) that the whole universe would have been a small egg like matter, called “cosmic egg” at one time in the long distant past. The now famous “Big Bane Theory” evolved out of his thinking. The cosmic egg from which the universe was born is similar to “Maya” in Saiva Siddhanta, from which the universe and the materials of the universe came into existence.

The Saiva Siddhanta holds that everything has a beginning and an end, and even time is no exception. This Siddhanta view finds acceptance in today’s scientific world as seen by the following words of the scientist Marcus Chown:

"The Big Bane has created everything and that included empty space, matters, energy and even time. As soon as it was created, the universe began expanding - (Marcus Chown "After glow of Creation", Arrow books Ltd, London, 1993)

Another scientist, Dickey predicts that the expansion of the cosmos would slow down to a standstill and then get completely reversed. Quoting him, the scientist Carl Sago writes as follows:

"All of creation would embark on a run away collapse until matter was crushed to the maximum density possible..... The Big Bane was not unique. It was simply one explosion in the mist of time. The universe had no beginning. It had been pulsating through eternity" - (Carl Sagon, "Cosmos", Abacus Publications, London, 1995).

The Siddhanta view of the number of "Pralaya periods" the cosmos undergone, viz., the cosmic cycles, is described in lucid manner by the scientists of today.

All religious philosophers, in general, speak of the universe. The Saiva Siddhanta views relating to it finds acceptance in today's scientific thinking.

Development of the soul :

The soul, according to Saiva Siddhanta, is going through cycles of births and deaths. In this process it gains experience and knowledge, gets released from the grip of anavam which obscures its knowledge, realizes the ultimate reality which is God and enjoys liberation and bliss. Saiva Siddhanta does not accept the theory of eternal hell or heaven in a single birth as postulated by the biblical tradition. It considers that every soul ultimately enjoys liberation and divine bliss.

For the soul to gain experience and through it the knowledge, it must engage in action (or Vinai or Karma). This is possible with the help of the

internal organs, the physical body, the world which one lives and the materials of experience or enjoyment. In the philosophical language these are called, respectively, thanu, karana, bhuwana and bhogam.

This process of soul's development from the state where it was enshrouded anavam to the state of liberation and bliss takes place from birth to birth. Also, this is possible by the grace of the all merciful God. He is eternally with the soul and performs his five-fold activities of creation (embodiment), sustenance, decay (disembodiment or death), suppression (of anavam) and enlightenment. These are performed by Lord Siva out of his unlimited love for the souls

Siva-Sakthy concept :

Thus the souls undergo changes from birth to birth by the grace of God. It is a scientific fact that force or energy is required to bring about any change. Saiva Siddhanta considers that Lord Siva's inherent energy which is his Sakthy or grace as responsible for bringing about the change in the development of the soul.

Siva, in his intrinsic form, is formless, and transcends all qualities and activities. Sakthy is responsible for His five-fold activities. Still Sivam and Sakthy are always together, inseparable from each other. Thiruvartupayan (திருவருட்பயன்) an important tenet of Saiva Siddhanta Philosophy, speaks of this dual aspect of Siva-Sakthy concept as "சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்" (our Lord is inseparable from Sakthy). The Arthanareeswarar image is symbolic of this concept.

The Siva-Sakthy concept where a static and dynamic aspects are attributed to one and the same entity cannot be comprehended easily by the ordinary mind.

This type of situation was confronted in the scientific world at the beginning of this century.

The first three decades of this century brought about new ideas and different perception in human thinking. Experiment done on the sub-atomic units showed dual nature of them. The electro-magnetic radiation consisted simultaneously of particles and waves (energy) and this puzzled the scientists. This dual characteristics of one and the same time was not seen till then. This gave way to a new concept in physics, similar to the Siva-Sakthi concept in Saiva Siddhanta philosophy.

The image of Nadarajah, the dancing Siva, is expressive of the fusion and separation of the dual nature of the ultimate reality, ie. static and dynamic characters. This magnificent dancing figure speaks of the five-fold activities of Siva and testifies to the rational philosophical views of the Tamils. It is a perfection of art. The world renowned scholar critic Anandha Coomarasamy praises it as philosophy, poetry and science and says :

"No artists of today, however great could more exactly or more wisely create an image of the energy which science must postulate behind all the phenomena. It is poetry, but nevertheless the truest science".

Change of perception

With the emergence of new scientific theories such as quantum theory and relativity theory it becomes clear that knowledge obtained by the conventional methods has its own limitations. Experiments done to find out the inner nature of atoms always ended up with paradox. The conventional approach or the prevailing Newtonian concept could not help to solve this paradox. This necessitated a new development in human thinking and a change in perception. Sense perception was found to be totally inadequate to understand the reality. It was soon realized that what was perceived in the sub-atomic world depend not only on the object perceived, but also on the perceiver.

This development in the human thinking in the scientific world of this century is not something new to the Saivaite world. The saints and sages have long before realised that to see the ultimate reality a different kind of perception, a perception other than that through the change senses, was required. Fusion of the object to be perceived, the perceiver and the knowledge of perception was required to see the true natures of things. The knowledge gained this way through the

changed perception to realise the reality is called "Pathi Gnanam" (பதி ஞானம்) in Saiva Siddhanta Philosophy. Thus this kind of perception and knowledge which were familiar to the Saiva saints and sages of the past have come to realisation at present by the scientific world. The Saiva Siddhanta philosophers were not merely scholars engaged in intellectual exercise in the field philosophy. They were realised souls whose philosophy was born out of their divine knowledge and experience.

Beyond Words:

Modern Physics holds a clear view that the reality transcends logic and verbal explanation. The words of the world renowned physicist, Weiner Heisenberg, testifies to this.

"The most difficult problem, however, concerning the use of language arises in quantum theory.....We wish to speak in some way about the structure of the atoms..... But we cannot speak about the atoms in ordinary languages". (Weiner Heisenberg, "Physics and Philosophy" George Allen and Unwin Ltd, 1959)

This difficulty of speaking in ordinary languages was experienced by the Saiva saints in the past. The experience gained through their higher knowledge, "Pathi Gnanam" cannot be expressed in ordinary language. Any explanation by known examples and verbal usage will not be of use to describe such experience. Saint Gnanasabanthar who had the divine vision and experience as a child advises not to test the reality of our Lord who is omnipresent like a luminous light, with examples and chose words.

"ஏதுக்க ளானும் எடுத்த மொழியானும் சோதிக்க வேண்டா கடர்விட்டுள்ள எங்கள் சோதி"

Conclusion :

The Saiva Siddhanta philosophy offers plausible explanation to every aspect of life, both worldly and spiritual. Modern scientific views compliment the Saiva Siddhanta concepts. By its logical and rational approach it will appeal to scientific minds of the future generation. By arresting the decline in human values, it will help mankind to find a better world. With proper understanding, Saiva Siddhanta philosophy will be hailed as the most relevant philosophy of the twenty first century.

ஐயர்ப் பெருமக்களிடையே அமைந்த நன் மணி
ஐயாமணி ஐயாவென அழை பெறும் திரு மணி
வையம் வாழ அதில் எங்கள் சைவமும் வாழ
ஐயம் இலாது உழை அந்தணர் குல மணி

ஸ்ரீ கௌரி மங்கள சேவை

அனைத்து இந்துமத கிரியைகளுக்கும் உரிய இடம்
கனேடிய திருமணப் பதிவு அதிகாரி, இந்து மதகுரு
சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள் (ஐயாமணி)
(புங்குடுதீவு - 10)

(416)

2

6

6

-

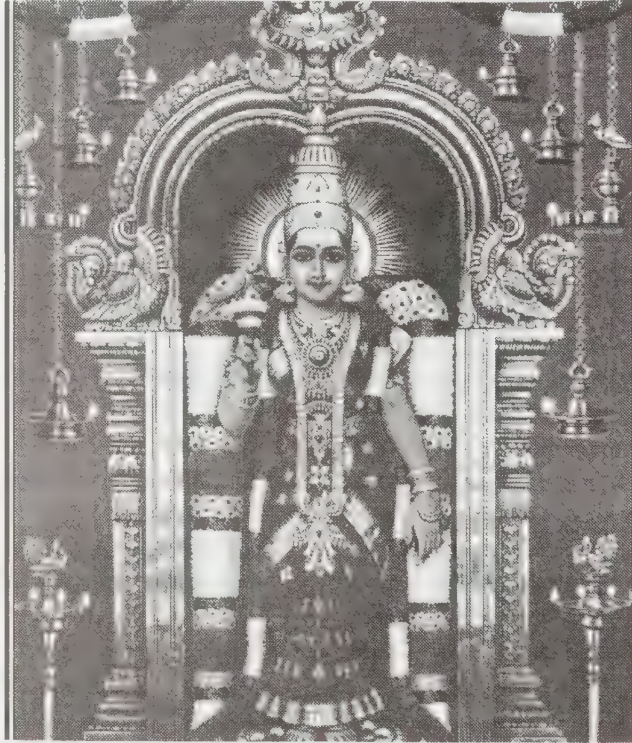
3

3

3

3

(416) 266 - 3333

(416)

2

6

6

-

3

3

3

3

அனைத்து இந்துமத கிரியைகளுக்கும், திருமணம், மற்றும் மங்களகரமான வைபவங்களுக்கும்
வேண்டிய எல்லாத் தேவைகளுக்கும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். இத்துடன் குறைந்த
வாடகையில் ஸ்காபுரோ, ரொறன்ரோ ஆகிய இடங்களில் 200 பேர் முதல் 600 பேர் வரை
இருக்கக்கூடிய கார் தரிப்பு வசதியுடன் கூடிய அழகான மண்டபங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

628E, BIRCHMOUNT ROAD, SCARBOROUGH, ONTARIO. M1K 1P9
TEL: (416) 266-3333

In Defence of Free-Will in Hinduism

Dr. N Veezhinathan, M.A., Ph.D.

Professor of Sanskrit, University of Madras

Hinduism believes in the immortality of the individual soul of *jiva*. The latter carries with it the three factors of *vidya*, *dharma* and *adharma* and *vasanas*. Of these, *vidya* stands for the subtle forms of valid knowledge, contrary knowledge, and erroneous knowledge the *jiva* had acquired in its innumerable births¹. *Karma* stands for *dharma* and *adharma* which resulted from the performance of prescribed and interdicted actions in the previous births². The performance of actions leaves, behind a tendency to perform a similar action again. This tendency is termed *samskara*³. In the same way, the experience of the fruits of actions leaves behind a tendency to perform such action which would give forth similar experiences. This tendency is termed *parisesa* or *phala-vasana* or *bhavana*⁴. These two kinds of tendencies are referred to by the term *purvaprajna*. Here we shall refer to them as *vasanas*.

The three factors of *vidya* *dharma* and *adharma*, and *vasanas* constitute what is usually known as *svabhava* or *prakrti*⁵. The *vasanas* are manifested in accordance with the *dharma* and *adharma* which give rise to a new birth for the *jiva*⁶. There may be good *vasanas* or bad ones or both. Under the influence of these *vasanas* even wise men who have the knowledge that the self alone is eternal and the world is non-eternal perform *karma*. The *vasanas* that are not good give rise to *kama-krodha* or *raga-dvesa* in the mind of the *jiva* and make it act. The *vasanas* give rise to *kama* or *raga* in respect of an act which is prohibited in the scripture but which is erroneously made known to be the means of a desired end. In the same way the *vasanas* give rise to *krodha* or *dvesa* in respect of an act which is prescribed in the scripture and which is erroneously not taken to be the means of a desired end. Further these *vasanas* give rise to *kama* and make the *jiva* perform optional rites seeking selfish ends. All these three, namely, performance of prohibited deeds, non-performance of

prescribed deeds, and the performance of optional deeds seeking selfish ends make one swerve from the path that leads to liberation. And the *vasanas* that are good in character make the *jiva* perform prescribed actions and optional rites also without any desire for their fruits, and there by lead the *jiva* in the path of liberation- the highest human end⁷.

It comes to this : when *dharma* and *adharma* give rise to a new birth for the *jiva*, the *vasanas* which are stored up in the mind of *jiva* are manifested. It is these *vasanas* that make the *jiva* act giving rise to *kama*. So any action done out of *kama* would definitely lead to fresh bondage for *jiva*. And any action done without desire, by being influenced by the *vasanas* that are good, do not bind the *jiva*.

We shall now discuss the question: to what extent is man free to act according to his own free-will ? We have said that the *vasanas* resulting from the performance of *karmas* and also from the experience of the fruits of *karmas* determine the direction of man's activities in the present life by giving rise to *kama*. To the same effect the text of the *Gita*⁸ states that ' everyone is impelled to activity in accordance with his characteristic and innate quality which is the result of his inward propensities, the result of the *karmas* of the previous births.'

Man is conditioned by the *vasanas* and although he has the knowledge of the teachings of Veda, yet, he acts in such a way that is not conducive to his future well being. The *vasanas* are manifested in the present birth, and they are more powerful than the teachings of the Veda, when the man acts according to his own *vasanas*. As *Sri Sankara* points out in the *Adhyasa-bhasya*, even one who has the intellectual conviction that Brahman alone is real, acts according to the dictates of his *vasanas*. Knowing that a particular act would lead to hell, men commit prohibited deeds by being prompted by the *vasanas* or the latent impressions that are sinful in nature.

1. Brhadaranyaka-Varika IV, iv, 112.

2. Ibid, IV, iv, 115

3. Ibid, IV, iv, 118

4. Ibid, IV, iv, 124

5. Bh. G., III, 5 and 33 ; XVIII, 59 and 60.

6. GD, p. 633.

7. Ibid, p. 170-1.

8. Bh. G. III, 5.

Lord Krsna points out that “they are not even afraid of the defect of the sin arising out of transgressing My teachings.”

This gives rise to the most important problem, namely, the scope of the scriptural injunctions and prohibitions. The latter have scope only when man is free to act on the basis of his freewill. If it is said that his activities are conditioned by *vasanas*, then he is not free to perform the prescribed deeds or to refrain from prohibited actions. There is none who is free from *vasanas* and so the whole range of vedic texts would become purport- less. Not only this. The *Vedanta text*⁹ I which conveys that the realisation of the self is the means to the supreme human end and therefore one must study *Vedantic* texts, reflect, and meditate upon its teachings would become purportless, as an aspirant being conditioned by his *vasanas* is not at all free to pursue *Vedantic* study, etc.

Herein lies the necessity of *karma*. But it must be noted that when we speak of the necessary causation or determination of activity in accordance with the ante-natal tendencies, that is, *vasanas*, it should not be supposed that Hinduism accept the theory of determinism and so has to deny the existence of freedom. The pre-natal *vasanas* which each *jiva* carries with it can be counter acted or modified by cultivating tendencies having a reverse direction. The *Yoga-sutra* emphasises the possibility of cultivating the will to turn the mind towards the contrary ideas when the mind is troubled with sinful thoughts. Here is the reconciliation of the doctrines of freedom and necessity. We admit necessity because we hold that the direct fruits of *karma*, namely, *dharma* and *adharma* give rise to birth characterized by age, learning, occupation, wealth, pleasure, intelligence, etc. These cannot be altered on any account. We admit freedom since we hold that *vasanas* which are manifested in accordance with *dharma* and *adharma* can be counteracted by cultivating the will to turn away our mind from the influence of bad *vasanas* and to pursue good actions. As Prof. Hiriyantha points out: “This is not fatalism, but the very reverse of it.”¹¹

The *Bhagavad-Gita*¹² also admits the possibility of over-coming the *vasanas*. It states that it is the nature of senses of knowledge and action to be attached towards their respective objects. There is desire towards objects that are prohibited in the scriptures and there is aversion

towards objects that are prescribed in the scriptures. Thus in respect of a particular sense and its object there is an invariable connection born out of either desire or aversion. Free-will lies in checking this tendency of the senses proceeding towards prohibited deeds out of desire or checking the tendency of the senses that turn away one’s mind from the prescribed deeds. To check up the tendency one must have the knowledge of the teachings of the scriptures that the self alone is real and everything else beginning with mind is unreal. What we call the *vasanas* direct one towards committing a deed, prohibited in the scriptures, through giving rise to *kama*. *Kama* is that which gives rise to the knowledge that a particular thing which in reality is a means to unwelcome result is the means of a desired end. In the same way the *vasanas* turn away one’s mind from the performance of prescribed deeds through giving rise to *krodha* or *dvesa*, which gives rise to the notion that a particular thing, which in fact leads to supreme human end, is not so. When by the study of scripture if one knows that the performance of a particular thing is prohibited and as such its performance will lead to unwelcome results, then, the false knowledge that it is a means of a desired end, does not create any desire to perform it. In the same way when by the study of scripture, if one knows that the performance of a particular thing is the means of a desired end, then the false notion arising out of *vasanas* that it is not a means of a desired end, cannot produce any *krodha* or *dvesa* towards its performance. Hence scripture prompts one to the performance of the prescribed deeds and prevents one from committing interdicted acts. The knowledge arising out of the study of scripture is powerful, and it checks the *vasanas* and thereby *kama* and *krodha*. Thus scripture is useful; and, man through the study of scripture should strive hard to check up the tendencies which through *kama-krodha* prompt one towards interdicted acts and desist from the prescribed ones. Scripture and freedom to act based on free-will therefore are significant. This view is based upon the *Brhadaranyako*¹³ *panisad* passage which sets forth the activity contrary to the scriptural teachings to be the activity belonging to the demons, and the activity based on the scriptural teachings to be the activity of the divine beings.

Human effort based on the study of the scripture has thus its unique place in shaping the future destiny of the *jiva* against the *vasanas*.

9. Ibid, III, 35.

10. Brh. IV, v, 6.

11. Hiriyantha, M : Outlines of Indian Philosophy, p. 130.
(George Allen & Urwin, London, 1932)

12. GD., pp. 169-176,

13. Brh., I, iii, 1.

In the *Yogavasistha*, *Vasistha* instructs *Sri Rama* thus: "Everything in this world, O! gentle one from the *Raghu* race, is invariably accomplished by everyone by free action accompanied by well directed effort".

*sarvameva hi sada samsare raghunandana
samyakprayatnat sarvena paurusat samavapyate*

Here the word *sarva* means progeny, wealth, heaven, the world of *Hiranyagarbha* and liberation. The word *paurusa* means human effort or free action, namely, the action of the agent consisting of such acts like *putrakamesti*, husbandry, the *gyotistoma* sacrifice, devotion to *saguna-Brahman*, practice of *jnanayoga* etc.

Vasistha proceeds to add that free action is of two kinds, one in accordance with the teachings of the scripture and another against the scriptural teachings. The former one leads to the highest human end, while the latter leads to unwelcome results.

*uccastram sastritam ceti paurusam dvididhahm
smrtam
tatra uccastram anarthaya paramarthaya sastritam*

Here the word *uccastra* means adultery, theft, etc., and *sastrita* means practice of obligatory and occasional rites. The word *anartha* means hell and the word *paramartha* means the supreme human end, that is, liberation. *Vasistha* points out that the supreme human end, namely, liberation is achieved through meritorious actions coupled with the qualities acquired by the correct practice from childhood, by practising the path prescribed in the *sastras* and by associating oneself with good men who are keenly pursuing the path prescribed in the scripture. From this it will be clear that free action is necessary in order that one may attain the highest end.

Sri Rama thereupon raises the question whether one could go against the *vasanas* or the latent impressions arising out of meritorious or sinful actions performed in innumerable previous births. He says : "I follow the course open to me as directed by the latent impressions stored up by me in my innumerable previous births. Being utterly helpless in this way, I cannot do anything according to my will."

*praktanam vasanajalam niyojayati mam yatha
mune tathaiva tisthami krpanah kim karomyaham*

Thereupon *Vasistha* says that since one is dependent upon the operation of one's past impressions in one's actions,

it is necessary that in order that one may liberate oneself from such dependence one is free to act.

*ataevahihe rama sreyah prapnoti sasvatam
svaprayatno panitena pauruseneva nanyatha*

He further points out that the collection of past impressions is of two kinds : good and bad. There are the latent impressions arising out of the performance of prescribed deeds and by committing interdicted actions. If one is carried away by the force of the good latent impressions stored up in mind, then, one shall by that very course attain the eternal stage in no length of time.

*vasanaughena suddhena tatra ced apaniyase
tatkramena asu tenaiva padam prapsyasi sasvatam*

But, he adds, if the force of previous latent impressions that are bad leads one to misery, then one must try to subdue it with one's own effort.

*atha ced asubho bhavah tvam yojayati sankate
praktanah tadasau yatnat jetavyo bhavata svayam*

Here *yatna* means the observance of religious rites prescribed in the *sastras* which counteract the forces of bad impressions and this force must be subdued by one's own efforts. But if one is carried away by both kinds of impressions, then although no effort is necessary in the case of good impressions, the bad ones must be displaced by well-directed effort as prescribed in the *Sastras*.

*subhasubhabhyam marghabhyam vahanti vasana sarit
paurusena prayateena yojaniya subhepathi*

If one's mind is engrossed in bad impression, then, it must be diverted into right path by strong personal effort.

*asubhesu samavistam subhesveva avatarayet
svamanah purusarthena balena balinam vara.*

Here, the word *asubha* or bad impressions means such desires as adultery, theft, and the like.; *subha* or right path means meditation on the import of the sacred texts or on some manifestations of God¹⁴.

From the foregoing discussion it would have become clear that the *vasanas* if they are bad, can be overcome and man is free to pursue good actions according to his own free-will. Since man is free to choose the right course in preference to what is wrong, Lord *Krsna* has said: "Think fully over what I have taught, and do as you like."¹⁵ The Lord has thus declared the right course and man is free to avail himself of the opportunities.

14. This section is taken from Vidyananya's *Jivanmukti-Viveka*.

ABBREVIATIONS

Bh, G - Bhagavad-Gita

Brh - Brhadaranyko'panisad.

GD - Gudharthadipika of Madhusu-dana Sarasvati (Nirnaya Sagar Press, Bombay, 1912)

15. Bh. G., XVIII, 63.

மேன்மை கொள் "சைவநீதி" விளங்குக உலகமெல்லாம்

மு. காசிப்பிள்ளை சக புத்திரர்கள்

43 ஆண்டுகள் வர்த்தகத் துறையின் முன்னோடிகள்

கஸ்ஸெல்லாம் மாணிக்கக் கஸ்ஸாகுமா?

10 வருடங்களாக துரித
பணமாற்றுச் சேவையில்
கனடா வாழ் தமிழ் மக்களின்
மனதில் நம்பிக்கை,
நாணயம் என்ற
நன்மதிப்பைப் பெற்ற
ஒரே ஸ்தாபனம்

முதலாவது தலைமுறையும் இணைந்த நிர்வாகம்

[416] 267-8221

M. KASIPPILLAI & SONS INC.

**3228 EGLINTON AVE. EAST, SUITE #3
SCARBOROUGH, ON. M1J 2H6**

“நமசிவாய”

என்னும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம்

- சீர்வளர் சீர் சிவநந்தி அடிகளார்

1. தோற்றுவாய்

“நல்லவர் தீயர் எனாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல் கெடுப்பன அஞ்ச முத்துமே”

- திருஞானசம்பந்தர்

‘நமசிவாய’ என்ற ஐந்தெழுத்துச் சிவமந்திரமே சிவமாகும்

ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் இத்திருவைந்தெழுத்தின் உட்பொருள் விளக்கமேயாகும். அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி சான்றோரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணங்களும் இதனையே நன்கு விளக்குகின்றன. இறைவனின் ஆனந்த தாண்டவமும் திருவைந்தெழுத்தின் பயனே. அத்துடன் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நின்ற மௌனநிலையில் விளைவதாகிய வீடுபேறும் இதன் பயனேயாகும்.

நமசிவாய மந்திரத்தில் அடங்கும் ஐம் பொருளும் அதிலுள்ள ஐந்தெழுத்துக்களினாலும் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொன்று என்ற கிரமத்தில் உணர்த்தப்படலாம். அப்பாங்கு சிவாகமங்களாற் கண்டு காட்டப்பட்டுள்ளது. அக்கிரமத்தில் அவற்றின் விபாகம் பின்வருமாறு அமையும்.

ந - திரோதான சக்தி
ம - பாசம் (ஆணவம், கன்மம், மாயை)
சீ - சிவம்
வா - திருவருடசக்தி
ய - ஆன்மா

இந்த ஐந்து பொருளும் அனாதியாய், நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய் அகண்டிதமாய் ஒன்றாய் ஒரு கொத்தாயிருக்கும். யகாரமாகிய ஆன்மா

நகாரமாகிய திரோதையாலே பொய்யை மெய்யென்றும், மெய்யைப் பொய்யென்றும் மாறுபாடாகக் கருதிச் செனன மரணங்களிலே உழலா நிற்கும். இப்படி இருக்கிறபோது, சிவபுண்ணிய மிகுதியினாலே அருளும் சிவமும் மேலிட்டு அப்போது மகாரமாகிய மலம் சிகாரமாகிய சிவத்திலே ஒடுங்கிப்போம். நகாரமாகிய திரோதை வகாரமாகிய அருளிலே ஒடுங்கிப்போம். யகாரமாகிய ஆன்மாவும், வகாரமாகிய அருளும் ஒன்றாய்ப்போம்.

2. சைவ சமய சாதனங்கள்:

சித்தாந்த மகாவாக்கியமான திருவைந்தெழுத்தை ஒதுவதே சிறந்த அகச்சாதனமாகும்.

சைவ சமயம் உலகில் உள்ள நெறிகளுள் மிகப் பழமையான நெறியாகும். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக்கொண்ட நெறி. சிவத் தொடர்புடையதால் அந்நெறிக்குச் சைவம் என்று பெயர் உண்டாயிற்று.

முத்தியின்பம் பெறுவதற்கு உறுதுணையாக விளங்குவது திருநீறு, உருத்திராட்சம், திருவைந்தெழுத்து என்பன. இவற்றுள் திருநீறு, உருத்திராட்சம் என்பன புறச்சாதனங்கள் என்றும் இறுதியாக எடுத்துக் கூறப்பட்ட திருவைந்தெழுத்து அகச்சாதனம் என்றும் கொள்ளப்படும்.

சிறிசபை பொலியத் திருநடம் புரியும் அற்புதக் கூத்தானது அருள் வடிவான நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்தால் ஆனது. இந்தத் திருவைந்தெழுத்து சிவவழிபாட்டில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. ஆதியும் அந்தமுமில்லாத அரும்பெரும் சோதியான சிவபெருமானது மந்திரங்களின் மூலமும் முடிவுமாக விளங்குவது ‘சிவாய நம’ என்ற இந்த ஐந்து எழுத்து மந்திரமே.

காதலாக்கி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்குப்ப்பது

வேதம் நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே

என்று தொடங்கும் தமது நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பாடல்களிலும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை இவ்வுலகுக்குத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

திருவைந்தெழுத்து என்றாலும் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் என்றாலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் என்றாலும் சிவ மூல மந்திரம் என்றாலும் ஒரு பொருளையே குறிக்கும். இது 'நமசிவாய' என்றும் 'சிவாயநம' என்றும் இன்னும் சில வகையாலும் விளங்கும் என்று நம் உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் திருமுறைகளாம் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் முழங்குகின்றன. இம் மகா மந்திரத்தின் முழுப் பயனையும் அடைய வேண்டின் தக்க குருமுகத்தின் மூலமாகத்தான் அறிய முடியுமே தவிர வேறு வகையால் இயலாது.

இனி, திருவைந்தெழுத்து சி, வ, ய, ந, ம என்ற ஐந்து எழுத்துக்களையும் குறிக்கும். திருஞானசம்பந்தர். 'நந்தி நாமம் நமச்சிவாய' என்றும், திருநாவுக்கரசர், 'எந்தையார் திரு நாமம் நமச்சிவாய' என்றும் அருளிச் செய்திருப்பது காண்க.

'தத்துவமசி', அஹம்ப்ரமாஸ்மி' என வேதாந்தத்தில் மஹா வாக்கியங்கள் பிரசித்தி பெற்றிருப்பது போலப் பிரசித்தி பெற்றுள்ள சித்தாந்த மஹா வாக்கியம் 'நமச்சி வாய வா அழக', சைவசித்தாந்தப் பொருட்பரப்பெல்லாம் தன்னுள்ளடங்கச் செறித்துக் கொண்டிருக்கும் 'நமச்சிவாய' மந்திரத்தை எடுத்த வாக்கில் இங்ஙனம் வாழ்த்தும் முறையானே தோத்திர நூல்களுள் தனக்காம் தனித்துவத்தைத் தோற்றி நிற்கின்றது திருவாசகம்.

3. சிவமூல மந்திரம்: திருவைந்தெழுத்தின் தத்துவம்

திருவருளைப் பெறுவதற்கு உதவியாக இருப்பது சிவமூல மந்திரம். சிவபுராணம் 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்று தொடங்குகின்றது. நமச்சிவாய என்னும் தொடர் யசர் வேதத்தில் ஸ்ரீருத்திரம் என்னும் பகுதியில் காணப்படுகின்றது. 'மங்கல வடிவினருக்கு வணக்கம்' என்பது இதன் பொருள். எனவே 'சிவம்' என்ற சொல் 'மங்கலம் உடைய' என்ற பொருளைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் வேதங்களில் போற்றப்படும் உருத்திரக் கடவுள் சிவன் என்ற பெயரைப் பெறலாயினர். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு சைவசமயம் வளர்ந்த பின் உருத்திரர் சிவபெருமானின் ஒரு தொழில் வடிவம் என்னும் கருத்து வலுப்பெறலாயிற்று.

'நமச்சிவாய' சிவ வழிபாட்டுக்குரிய மூல மந்திரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இது திருவைந்தெழுத்து என்றும் பஞ்சாட்சரம் என்றும் வழங்கப்படும்.

மந்திரம் என்றால் 'நினைப்பவரைக் காப்பது என்று விளக்கம் தருகின்றார் ஆறுமுகநாவலர்.

தொல்காப்பியர்,

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப.

(தொல். செய். 178)

என்று விளக்குவார்.

மந்திரங்களை முறையாக ஓதின் பெரும் நன்மைகள் உண்டாகும். சிவமூல மந்திரம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற வல்லது.

சைவ சித்தாந்திகள் நமச்சிவாய மந்திரத்துள் முப்பொருள் உண்மையும் அடங்கும் என்பர். ந-ம-சி-வா-ய என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களில் நகரம் மறைப்பாற்றலையும், மகரம் மலத்தையும், சிகரம் சிவத்தையும், வகரம் திருவருளாகிய சக்தியையும், யகரம் உயிரையும் குறிக்குமென சைவ சாத்திர நூல்கள் விளக்குகின்றன. அதனால் நமசிவாய என்னும் சொல் 'சிவனுக்கு வணக்கம்' என்கின்ற அளவில் மட்டும் நிலலாது பதி, பசு, பாசம் (இறை, உயிர், தளை அல்லது மலம்) ஆகிய முப்பொருள் உண்மைகளையும் கொண்டிருக்கக் காண்கின்றோம்.

பதி, பசு, பாசம் மூன்றும் சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள். அதனாலும் 'நமசிவாய' சைவ சமயத்தின் மூல மந்திரமாயிற்று. அப்பர் சுவாமிகள் 'நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்' என்று போற்றுவதையும் திருஞானசம்பந்தர்,

வேதம் நான்கினும் மெய்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே

என்று வலியுறுத்துவதையும் உற்றுணர்தல் வேண்டும்.

வேதம் மூன்றினுள் இடையில் உள்ளது யஜுர் வேதம். அது ஏழு காண்டங்களை உடையது. அதன் இடையில் உள்ள காண்டத்துள் பதினொரு அனுவாகங்களை உடையது இவ்வுருத்திரம். இதன் இடையில் பஞ்சாக்கரமும், அதன் இடையில் சிகாரமும் விளங்குகின்றது. சிவ பஞ்சாக்கரம், வேத இதயமாகும். வேதத்தின் கண் திருவுருத்திரம்: திரு ஐந்தெழுத்து கண்மணி, உருத்திர மந்திரத்தைச் சபித்து வந்தவர் பசுபதி நாயனார். ஆதலால், அவர் உருத்திர பசுபதி என்ற திருநாமம் பெற்றார்.

4. பஞ்சாக்கரத்தின் தியான அனுபூதி நிலைகள்

தூல பஞ்சாக்கரம்

தூல பஞ்சாக்கரம் அல்லது தூல ஐந்தெழுத் தாவது சிவாயநம ஆகும். சிவாயநம என மானசீகமாகச் செபிக்கில் சூக்கும் அசைவுகள் ஆகாயத்தில் பொருந்தி மூலாதாரம் முதலாக நிற்கும் நமசிவாய என்ற தேவனைத் தேகத்தில் பொருந்துமாறு செய்துவிடும். நமசிவாய என்பது உடம்பில் நிற்கும் நிலையாம். கிரியை முறையில் நமசிவாய என்பதைத் தூல பஞ்சாக்கரம் என்று கூறுவர். வேதநெறியில் உள்ள புறவழிபாடு நமசிவாய ஆகும். ஆகமநெறியில் தியானத்திற்கு உரியது 'சிவாயநம' ஆகும்.

நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்தும் முறையே சுவாதிட்டானம், மணிபூகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை ஆகிய ஆதாரங்களில் பொருந்தியிருப்பதை ஒப்பிட்டுக் கொள்க.

பல்வேறு எழுத்தாலாகிய வேதம் ஆகமம் ஓசை வடிவாகிச் சிரசிலும் தேகத்தில் உள்ள ஆதாரங்களிலும் சூக்கும் ஒலி அலைகளைப் பதிப்பிக்கின்றன. அவ்வாறு பல ஒலிகளால் அமைந்தது சிவாயநம என்பதாகும். இதை மானசீகமாகச் செபிக்கில் சூக்கும் அசைவுகள் ஆகாயத்தில் பொருந்தி மூலாதாரம் முதலாக நிற்கும் நமசிவாய என்ற தேவனைத் தேகத்தில் விளங்குமாறு செய்துவிடும்.

சூக்கும் பஞ்சாக்கரம்

ஒளியை நினைந்து சிவாயநம என் ஓதல் சூக்கும் பஞ்சாக்கரம். இஃது ஒளி பெற்ற குருவால் சீடனுக்கு உபதேசம் செய்தல். தெளிய ஓதலாவது, ஒளியாக எண்ணிப் பஞ்சாக்கரத்தை ஓதல்.

“உடம்பெனு மனைய கத்துள் உள்ளமே தகளியாக மடம்பரும் உணர்நெய் யட்டி உயிரெனுந் திரிம யக்கி இடம்படு ஞானத் தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில் கடம்பமர் காளை தாதை கழலடி காணலாமே”

என்று ஒளியாகக் காணும் முறையை உபதேசிக்கின்றார் ஞானகிரியார் திருநாவுக்கரசர்.

சிவாயநம என்றபோது சிவ பஞ்சாக்கரமாகவும், சிவாயநம என்றபோது சத்தி பஞ்சாக்கரமாகவும் கொள்க. எனினும் சத்தி பஞ்சாக்கரமும் சிகாரத்தை முதலாக உடையதாலின் வினைக் கூட்டத்தை அழிக்க வல்லதாம்.

சிவசிவ என்பது சைவாகமம் கண்ட மகா மந்திரமாகும். சிவாயநம, சிவாய, சிவசிவ என்பன முறைப்படி முறையாகக் கூறப்பட்டவையாம்.

கருத்து: சிவ சிவ என்ற மகாமந்திரத்தைத் தெளிந்தவர் சிவசக்தியாகவே அமைவர்.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

- திருமந்திரம்: 2716

அதிசூக்கும் பஞ்சாக்கரம்

சிவாய சிவசிவ என்பது அதிசூக்கும் பஞ்சாக்கரம். அஃதாவது, இருளைவிட ஆன்மா சிவசக்தியைத் தாரகமாகக் கொண்டு அழிவற்ற நிலை பெறும் என்பதாம். ஒளியில் நினைப்பும் அற்று அடங்கி நின்றலே அதிசூக்கும் பஞ்சாக்கர தரிசனமாகும்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் வாழ்க சீரடியாரெல்லாம். அன்பே சிவம்.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்.

ஒலித்தக்கல் என்னாம் உவரி எலிப்பகை நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற் கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.

- திருக்குறள்.

பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரைக்கு, சிறந்த நல்லுரை தந்த சங்கநூற்செல்வர், பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனார்

அமரர் ஸ்ரீமத் சி. சுப்பிரமணிய தேசீகர் அவர்கள்
(தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்)

ஒண்தீம் தமிழின்கணுள்ள பண்டைய சங்கப் பணுவல்களுள் பழமை வாய்ந்தது பதிற்றுப்பத்து. சேர அரசர் பதின்மரமீது நல்லிசைப்புலவர் பதினமரால் பாடப்பெற்ற பப்பத்துப்பாடல்கள் கொண்ட பத்துப் பகுதிகளின் தொகுப்பே இந்நூலாகும். இதற்குப் பழையவுரை ஒன்று உள்ளது. அது நூலுள் புகுந்து ஒருவாறு பொருள் காண்டதற்கு உறுதுணையாக உள்ளதாயினும் வேண்டிய விரிவுடையதன்று.

பண்டைத் தமிழ் நூல்களை அரிதின் முயன்று வெளியிட்டு எங்கட்குதவிய தாதா மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் செயத குறிப்புரை மிகவும் சிறப்பாக நூற்பொருளை விளக்குவதாயினும் எல்லார்க்கும் பயன்படத்தக்க விரிவுடையதன்று. சில குறிப்புரைகள் ஐயரவர்கள் எழுதியனவோ என்று ஐயுறத்தக்கன வாயுள்ளன.

திருவாளர் ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் செயத விரிவுரை மிகவும் தெளிவாக நூற்பொருளை விளக்கி எல்லார்க்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளதாயினும் பதிகங்களின் பொருளொருமை காண்டற்கு உறுதுணையாகாது. ஆராய்ச்சிக்கு இடமாயுள்ள அப்பகுதி தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை என்பவற்றின் ஆசிரியரும் எனது அரும்பெரும் அன்பரும் ஆகிய திருவாளர் சங்கநூற்செல்வர் பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் பலகாலமாக அரிதின் முயன்று தாமெழுதிய பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையின் ஒரு பகுதியைச் சில காலத்துக்கு முன் வெளியிட்டனர். அது பரந்துபட்டுச் சென்றமையால் அவ்வுரையால் அம்முறையில் நூல் முழுவதையும் வெளியிடுதல் முடியாதாயிற்று. பின்னர் ஆராய்ச்சியுரையைப் பதவுரை, முடிபு, ஆராய்ச்சியுரை, ஒப்புமைப்பகுதி என வகைப்படுத்திச் சுருக்கிப் பழைய உரையையும் தனியாகச் சேர்த்து இப்போது முதற்பகுதியை வெளியிட்டுள்ளனர். இதிலும் ஆராய்ச்சிப்பகுதியும் ஒப்புமைப்பகுதியும்

விரிவாகவேயுள்ளன.

இவ்வுரை பதிற்றுப்பத்து முழுவதையும் தெளிவாக அறிதற்கேற்றதாகவுள்ளது. இடர்ப்பாட்டுக்கிடனாய் தெளிவின்றி வரலாறு முரண்படுவனவாயுள்ள பகுதிகளையெல்லாம் இனிது விளக்குகின்றது. உதாரணமாக 12ஆம் பாட்டு 8-10 “மறம் வீங்கு பல்புகழ் கேட்டற்கினிது நின் செல்வம் கேட்டொறும் காண்டல் விருப்பொடு” என்னும் பகுதிக்கு “மறப்புகழை கேட்குந்தோறும் அமர்கடந்து பெற்ற பெருகு செல்முடையானென்பது அறியப்படுதலின் மறம் வீங்கு பல்புகழ் கேட்டற்கினிது எனவும், கேட்டொறும் அச்செல்வமெல்லாவற்றையும் வானநாணவரையாதீயும் சேரன்பாற் சென்றால் பெறலாம் என்னும் எண்ணத்தால் பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்க்கு, அவனைக் காண்டற்கு விருப்புண்டாதலின் ‘செல்வம் கேட்டொறும் காண்டல் விருப்பொடு’ எனவும் காரணகாரிய முறையைக் காட்டியுரைத்துள்ளமை நயக்கத்தக்கது.

‘மண்ணுறுமுரசம்’ என்பதற்கு நீராட்டம் பெற்ற என்ற குறிப்புரை கொள்ளாது இன்னொலியாக இமிழ்தற்பொருட்டு மார்ச்சனாயமைக்கப்பட்ட முரசென உரைத்தமை பொருணயமுடையது.

“வருநர் வரையார் வாரவேண்டி, விருந்து கண்மாறாதுணீ இய பாசவர், ஊனத் தமிழ்த் வானிணக் கொழங்குறை” என்பதில் வேண்டி, உணீஇய என்னுமெச்சங்களைப் பாசவர்க்கேற்றிப் பிறர் கூறுமாறு கூறாது பாட்டுடைத் தலைவற்கேற்றிப், பாசவரைக் கொழங்குறைக்கு விசேடணமாக்கி உரைத்திருக்கும் நயம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

“மாரியங்களின் போர்வல் யானை” என்பதற்கு ‘நள்ளினாற் போரில் வல்லயானை’ என்று உரைகாரர் கூறியது கொள்ளாது, “கள்ளினையும் யானையையும் உடை மண்படுமார்ப என உரைத்திருப்பது மெச்சத்தக்கது.

கயிறுகுறு முகவை என்பதில் “தன்னால் வாங்கப்படும் நீர் பெரிதன்றி, தன் கயிறே பெரிதாக

வாங்கப்படும் முகவை” என உரைசெய்திருத்தல் வன்னிலமாகிய கொங்கர் நாட்டின் இயல்புக்கும் கூவல்கள் ஆழமாய் சிறிதளவான நீரையுடையனவாய் இருப்பதற்கும் பொருந்துவதாகும். பத்தல் யாதென விளக்கியிருப்பதும் இன்றியமையாதது. கூவலில் நீர் முகக்கும் முகவைகள் கயிற்றால் வாங்கப்படுவன வாகவும் கயிறு குறுமுகவை என அடை கொடுத்து நீர்வாங்கும் முகவையன்றிக் கயிறு வாங்கும் முகவையென, வாங்கியெடுக்கும் நீர் சிறிதாக வாங்குங் கயிறே பெரிதாக அமைதலாற் போலும்.

“உண்மருந் தின்மரும் வரைகோளறியாது, குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ, றடைச் சேம் பெழுந்த ஆடுறு மடாவின், எ.குறச் சிவந்த ஊனத்தியாவரும் கண்டமுதி மருளும் வாடாச் சொன்றி” என்னும் பகுதிக்குப் பிறர் பிறவாறுரைக்க, “உண் பாரையும் தின் பாரையும் வரைந்து கொள்ளுதலை அறியாமல் (என்றது இவ்வளவினரென அறியாமல்) சோறு இடுதற்கு வேண்டிய நெல்லை ஓயாது குற்றுதலால் ஒலித்தலையுடைய பூண் மழுங்கிய உலக்கையையுடைய இடங்கள்தொறும் செம்பின் இலையைப்போல எழுந்த அடுதல்

பொருந்திய மடாவின், அரிவாள் படுதலால் இரத்தத்தாற் சிவந்த இறைச்சிகளையுடைய (என்றது சிவந்த இறைச்சியைச் சேர்த்துச் சமைத்த) யாவரும் கண்டு மதிமருளுதற்குக் காரணமாகிய குறையாத சோறு, என உரைசெய்திருப்பது பொருளை இனிது விளக்கும் நயமுடையது. அடைச்சேம்பெழுந்த என்றது அடர்ச்செம்பெழுந்த என்னும் பாடம் திரிந்ததோவென எண்ண இடமுண்டு. அங்ஙனமாயின் செம்புத் தகட்டாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த மடா என உரைக்கலாம்.

“ஆங்குப் பண்டுநற் கறியுநர் செழுவன நினைப்பின், நோநோயானே கோதகவருமே” என்னும் பகுதிக்கு அவ்விடத்தின் செழுமையான வளத்தை முன்பு நன்றாகக் கண்டறிந்தவர் (நொதுமலர்) நினைப்பின் நெஞ்சு வருந்த வேண்டிவரும்: யான் நோக்கக்கடவேனோ (நோகேன்) என உரை செய்திருத்தலும் அப்பகுதிக்கு எழுதிய ஆராய்ச்சியுரையும் பொருட்சுவை மிக்கன. இங்ஙனமே இவ்வாராய்ச்சியுரையில் அநேக நயங்களுள்ளன. அன்றியும் பதிகங்களில் வரலாற்று முரண்பாடு உள்ள பகுதிகளுக்கும் மேற்கோளுடன் நல்லுரை கண்டிருப்பது போற்றத்தக்கது.

நாமும் நமது சமயமும்

நாம் தமிழர். நமது தாய்மொழி தமிழ் நம் மொழி ஒரு செம்மொழி. கலைவளம் செறிந்தது. மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. தனித்தியங்கும் ஆற்றல் கொண்டது. உலகின் தொன்மொழிகள் ஆறில் ஒன்று.

நமது சமயம் சைவம். சைவமும் தமிழைப் போலத் தொன்மை வாய்ந்தது. கிறித்தவம், இசுலாம். பௌத்தம் போன்ற சமயங்களுக்கு அவை தோன்றிய காலத்தைக் கூறமுடியும். அவற்றைத் தோற்றுவித்த அருளாளரையும் கூறமுடியும். ஆனால் சைவம் என்று தோன்றியது, யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று கூற இயலாத பழமை வாய்ந்தது. அது மட்டுமல்ல உயர்த்தத்துவக் கருத்துக்களையும் கொண்டது.

சைவ சமயம் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டது. சிவ வழிபாடு காலத்தாற் பழமையானது. சைவ சமயமானது கொல்லாமை,

வாய்மை, மற்றும் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தொண்டைப் போற்றுவது. சாதி கடந்தது. தமிழில் விரவிநிற்பது. அகப்புறச் சமயங்கள் அரச ஆதரவுடன் சைவத்தை அழிக்க முயன்றும் முடியாது போயிற்றென்பது வரலாறு. சைவ அருளாளர்களால் வளர்க்கப்பட்டுக் காலத்தை வென்று நிற்பது சைவ சமயம்.

நம் நாட்டில் நிலவும் போர்ச்சுழல் காரணமாக மொழியால், சமயத்தால், பண்பாட்டால், வாழ்க்கை முறையால் வேறுபட்ட இந்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளோம். இந்நாடு பல்லினம் வாழும் நாடு. பல்பண்பாடு போற்றும் நாடு. உலகிலுள்ள அனைத்து மதத்தினரும் மொழியினரும் இங்கு வாழ்கின்றனர். அவரவர் தத்தம் மதத்தையும் மொழியையும் பின்பற்றலாம், பேணலாம், வளர்க்கலாம். எனவே, நாமும் நமது சமயமாம் சைவத்தைப் பின்பற்றுவோம், பேணுவோம், வளர்ப்போம் என உறுதி கொள்வோம்.

கந்தபுராணத்திற் சைவ சித்தாந்தக் கருப்பொருள்

வீ. தி. அ. தில்லைநாதர்

கந்தபுராணம் போர்க்கதையைச் சொல்லும் ஓர் இலக்கியமாகத் தோற்றுகிறது. கோயில்களில் கந்தபுராணம் படிக்கிறவர்கள் அதில் வெளிப் படையாகத் தோற்றும் போர் நிகழ்ச்சிகளையே பெரும் பாலும் சொல்லுவார்கள். அதன்படி கடவுளுக்கும் கடவுளிடம் பெரும் வரத்தைப் பெற்ற அசுரன் ஒருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போர் நிகழ்ச்சியாக அது அமைகின்றது. ஆனால் காலங்காலமாகக் கந்தபுராணத்திற்குப் பயன் சொல்லுவதாகவே சொல்லுவார்கள். பொருள்வேறு; பயன்வேறு. நுண் பொருளைச் சொல்லும் பயனைக்கேட்டு அறிவதனாலேயே மேலான ஆன்ம ஈடுற்றத் தைப் பெறமுடியும்.

சடங்குகளே தற்காலத்தில் கோயில்களில் நடைபெறுகின்றன. கோயிலுக்கு மேலாகத் தேவைப்படும் கட்டிடங்கள் அமைத்தல், கடவுளைக் குளிப்பாட்டுதல், அலங்கரித்தல், உணவு படைத்தல், உலாவாகக் கொண்டு வருதல், எல்லோரும் இணைந்து பாடுதல் என்பன அத்தகைய சடங்குகளாகும். பூசை நேரத்திற் தீபாராதனையின் பொழுது மட்டுமே வழிபாட்டுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. உள்ளம் கோயிலிருந்தும் வெகுதூரம் புறம்போந்து செல்லுகின்றது. சடங்குகளின் பொழுது உடல் கோயிலில் இருக்க உள்ளம் உலக நிகழ்ச்சிகளை உரக்கக் கதைத்து ஆராய்ந்து கொண்டே சடங்குகள் வழமையில் இயற்றப்படுகின்றன. அரைநிமிட நேரங்கூட ஆழ்ந்து தியானம் செய்யும் வாய்ப்பு அருகிவிடுகின்றது. உண்மையிற் தியானத்தின் மூலமே வழிபாடு செய்து ஆன்மாவை வழிப்படுத்த வேண்டும். கடவுள் அருள் பெற்றவர்களே “வெவ்வேறிருந்துன் திருநாமந் தரிப்பார்” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டதைக் கவனிக்கலாம் கடவுளை மனத்தில் இருத்துவதே

தியானம் ஆகும். அவ்வாறு கடவுள் மனத்தில் இருத்தப்பெற்றதும் உலக நடப்புகள் எவையும் தோன்றா. ஊனக்கண் விழித்தபடி இருந்தாலும் அக்கண் எதையும் பார்ப்பதில்லை. அது திறந்த படி இருப்பினும் முடியபடி இருப்பினும் மனக்கண் மட்டுமே கடவுளைக் காணுகிறது. பலநாட்பயிற்சியினாலே மனதில் கடவுளைப் பதிக்க முடியும். அவ்விதமான தியானம் கைவந்த பின்னர் உடல் உலக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு இருப்பினும் மனங் கடவுளின் திருவடிகளிலேயே பதிந்திருக்கும். இது ஓர் அற்புத உணர்வாகும். பலநாள் பயிற்சியாலும் மனஉறுதியாலும் கைகூடும் இப் பேரின்ப நிலை ஒரோரகாற் தளர்ந்து போகவும் கூடும். அவ்விடைவெளி மீண்டும் நிரப்பப்படுகின்றது. அச்சமயத்தில் உடலுக்கேற்படும் கொடிய உபாதைகள் கூட உணரப்பட மாட்டாது.

இத்தகைய ஆன்மாக்கள் கடவுளுக்கு மிகவும் அருகில் இருப்பவர்கள். அவருடன் பேசுவது கூட நடைபெறுகிறது. வீடு பேறடைய அத்தகைய ஆன்மாக்கள் தகுதிபெறுகிறார்கள். ஆன்மாவின் குறிக்கோள் வீடுபேறடைதலே ஆகும். நாள் முழுவதும் உடலுழைப்பால் சோர்ந்து போன ஓராள் தன்வீட்டுக்குச் சென்று தன் கால்களை நீட்டிப் படுத்து ஆறுதல் பெறுவார். அத்தகைய ஆறுதல் அவர் சொந்த வீட்டில் அன்றி வேறெங்கும் அவருக்குக் கிடைப்பதில்லை. இத்தகைய ஆறுதலையையே யுகம் யுகமாக எண்ணற்ற பிறவி எடுத்து அலைந்த ஆன்மா கடவுளின் திருவடியிற் சேர்வதால் பெறுகிறது. குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாடு ஒன்றில் இருப்பவர் ஒருவேளை அதனின்றும் விடுபடலாம். எனினும் அந்த விடுதலை நிலை பேறாக இருப்பதற்கு நிச்சயம் இல்லை. மீண்டும் அதே கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவோ அதிலும் பெரிய கட்டுப்பாட்டுக்குட்படவோ இடமுண்டு. முத்தி என்பதும் அந்தவிதமான விடுதலையாகும். ஆலாலசுந்தரன் சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தவர். அச்சமயத்தில் பிறப்பு, இவ்வுலக வாழ்வு, துன்பங்கள் என்பன அவரை நெருங்க மாட்டா. அந்நிலையில் வாசனா மலம் பற்றிக் கொண்டுள்ளது.

அதன் உந்துதலால் பிறவி எடுத்தார். உலகிற் பிறந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பெற்ற

விடுதலை மீட்டும் அவரைக் கட்டுக்குட் கொண்டு வந்து விட்டது. மாணிக்க வாசக சுவாமிகளும் கணநாதர்களில் ஒருவராகச் சிவ பெருமானைச் சேவித்துக் கொண்டிருந்தவர். அப்பொழுது இவ்வுலகத் துன்பங்கள் உபாதைகள் என்பன அவருக்கு இருக்கவில்லை. அவர் ஒருநாள் வானத்திற் சென்றுகொண்டிருந்த கந்தர்வனது ஊர்வலத்தைப் பார்த்தமைக்காக மீண்டும் பிறப்பெடுக்க வேண்டியதாயிற்று. விடுதலை பெற்றிருந்த இவ்விருவரும் பிறவியாகிய கட்டுக்குள் மீண்டும் புகுந்தமை முக்தியையும், வீடு பேற்றையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. தமது செயலெல்லாம் சிவன் செயலென இவ்வுலகில் வாழ்ந்தபின் அவர்கள் வீடு பேற்றினைப் பெற்றார்கள். அவர்களுக்கு இனிப் பிறப்பில்லை. ஆற்றுநீர் கடலிற்கலப்பதற் கொப்பானதே வீடுபேறு ஆகும்.

ஆசை ஆன்மாவைக் கடவுளிடம் இருந்து கடுமையாகப் பிரித்து வைக்கின்றது. அது நல்லதையுந் தீயதையும் நாடி நிற்கவல்லது. உலக நாட்டமிக்க ஆசை ஆன்மாவைக் கடவுளிடத்தில் இருந்தும் பிரித்து வைக்கின்றது. அவ்வாறு பிரிந்து நிற்கும் ஆன்மாவிற்குத் தெய்வத்தின் திருவருள் கிட்டாது. தெய்வத்தை மறத்தல், தெய்வ நிந்தனை, அகந்தை, மமதை ஆகியன ஆசையின் தொழிற்பாடுகள் ஆகும். இவ்வகை ஆன்மாக்கள் துன்பத்தால் வருந்தும் பொழுதுதான் கடவுள் அருள் செய்யவிலை என வருந்துவார். ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யாமை கடவுளின் குற்றமன்று. அருள் வருந்திப் பெறவேண்டியதாகும். தமது பிழைகளை உணர்ந்து அவற்றை நீக்குவதாகத் திடங் கொண்டு நைந்துருகிக் கடவுளை வழிபடுமிடத்து அருள் கிடைக்கிறது. ஆன்மாவுக்கு நல்லருள் உண்டாவது திருவருள் கூடப்பெற்ற சிவபெருமானது திருநோக்கத்தால் ஆகும். சக்தியுஞ் சிவமும், அருளுஞ் சிவமும், உமையுஞ் சிவமும் எனப் பல பொருள்களால் அழைக்கப்படுஞ் சக்தி கூடியவிடத்தே தான் ஆன்மாவுக்கு உய்வுநெறி உண்டாகும்.

திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகும் ஆன்மாவை அலைக்கழிக்கும் ஆசைகள் விட்டு நீங்க வேண்டும். துன்பந்தாங்காத தேவர்கள் ஆகிய

ஆன்மா சிவபெருமானிடம் காமனை அனுப்புகிறார்கள். காமனது தூண்டுதலாற் சிவபெருமான் திருமணம் செய்து தேவர்களாகிய பகைவர்களை அழிக்கவல்ல குழந்தையைப் பெறவேண்டும் என்பது நோக்கம். வரம்பிலின்பமுடைய யென்பது சிவபெருமானின் எண்குணங்களில் ஒன்று. அத்தகைய பரமசிவன் திருமணம் செய்தல் என்பது திருவருள்கூடப் பெறுதல் என்பதாகும். மார்க்க நியாயப்படி திருவருள் கூடப்பெற்ற சிவபெருமான் தன்னை அண்டிவரும் ஆன்மாக்கள்பாற் திருவருள் நோக்கம் செய்கிறார். அப்பொழுது அவர்கள் துன்பம் நீங்குகின்றது. திருவருள் கூடப் பெறுதலே திருமணப்படலம் எனக் கந்த புராணத்தில் இடம்பெறுகின்றது.

மீண்டும் முன்னோக்கிப் பார்ப்போமாயின் சிவபெருமானிடம் செலுத்தப்பட்ட தேவர்களின் ஆசையாகிய காமன் அழிகிறான். உலகப் பற்றுமிக்க ஆசை இவ்வாறு அழிதலும் ஆன்மாக்கள் உய்வகை உணர்கின்றன. மோன நீங்குதல், தவம் காணல், மணம் பேசுதல், மணவிழாவிற் குழுகு செய்தல், திருமணத்திற்குச் செல்லுதல் ஆகிய எல்லாங் கேட்போர்களிடம் ஆர்வத்தைத் தூண்டத்தக்க இலக்கிய நயங்கள் ஆகும். ஆசை அடங்கியதென்பதிலும் ஆசை அவிந்த நிலை என்பது பொருத்தமானது. சிவபெருமானது திருவருளுக்குப் பாத்திரமான ஆன்மா ஆசைகளில் இருந்து விடுபட்டதும் சிவபெருமானே குருவடிவாக எழுந்தருளுவார். ஆனாலும் அவர் மானிடச் சட்டை சாத்தியே வரவேண்டும். காட்டில் வேட்டைக்குச் செல்லும் வேடன் ஓரினப் பிராணியை வைத்துக்கொண்டு வேறுபல பிராணிகளைப் பிடிப்பது போன்ற நிலை இது. மனித உருவமெடுக்கும் சிவபெருமான் ஆறு அவதாரங்களைக் கொள்ளுகிறார்.

ஆறு அவதாரங்களாவன:

1. மூலாதாரம் 2. சுவாதிட்டானம்
3. மணிபூரகம் 4. அநாகதம்
5. விசுத்தி 6. ஆக்ஞை

அப்படிக்கணிக்கப் பெறுகின்ற குரு வடிவம் ஆறு முகங்கள் கொண்ட முருகக் கடவுளாகக் கந்த புராணத்திற் காட்டப்படுகின்றது. “யாதொரு தெய்வம் கொண்டார் அத்தெய்வம் ஆகிஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்” என்ற

சிவஞான சித்தியார் விளக்கம் இத்துடன் ஒப்பு நோக்கப்பட வேண்டும்.

முருகக் கடவுள் சரவணப் பொய்கையிற் தோன்றினார் என்பது உபதேசத்திற்காக வந்த குருவடிவைக் குறிப்பதாகும். சரவணம் என்பது உபதேசம் எனத் தமிழிற் பொருள் கொள்ளும். குருவும் உபதேசமும் இணைந்தவை. ஆன்மக்களை நல்வழிப்படுத்துபவர் குரு. மானிடர்கள் குருவாக வந்து உபதேசிப்பது முடியாது. இயல்பாகவே பாசங்களினாற் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் ஆன்மா இன்னொரு ஆன்மாவை வழிநடத்துவது இயலாததாகும். சைவசித்தாந்தம் இதனை ஒப்புக் கொள்வதும் இல்லை. பாலை நிலத்திற் பயங்கரமான வெயிற் கொடுமை தாங்காது பறக்கும் பருந்தின் நிழலைத் தான் தங்கி ஆறுதல் பெறக்கூடியதென நம்பிய மான் அதன் பின்னால் ஓடுவதற்கு ஒப்பானது மனிதக் குரு மற்றொரு மனிதனைத் தழைவிலிருந்து விடுவிப்பதாகும் என்பது சைவ சித்தாந்தக் கருத்து. ஒரு குழந்தை தோற்றம் பெறுமானால் அது பாலுண்டு விளையாடி வளர்ந்து வருதல் இயற்கை. ஆதலால் அத்தகைய இயற்கையோடொட்டக் குமாரப் பெருமானின் தோற்றம் முதலான நிகழ்ச்சிகள் உருவகப்படுத்தப்பட்டன.

“ஆதலி நமது சக்தி ஆறுமுகன் அவனும் நானும்

பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்ட நின்றான்” என்னுங் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரது கருத்தினாற் சிவபெருமான் முருகனாகவும் தோற்றம் பெற்று வந்தார் என்பதை உணரலாம். ஆன்மா வீடுபேறடையப் பக்குவநிலை அடைந்ததையே கடவுள் குருவடிவெடுத்தமை காட்டுகின்றது. இந் நிகழ்ச்சி ஒரு பெரும் போராக உவமிக்கப்பட்டுள்ளமையால் அப்போரில் ஈடுபடத் துணைவர்களுந் தேவைப்படுவர். அதனாற் துணைவர்களாகிய வீரவாகுதேவர்கள் முதலானவர்கள் தோற்றமும் இடம்பெறுகிறது.

சிவபெருமான் முருகக் கடவுளின் கையிலே வேலொன்றைக் கொடுத்தார் என்பது கவனிக்கப்பாலது. வேலானது ஞான சக்தியாகும். “தேயுவின் எடுத்த அண்டத் திறங்களும் பிறங்கு ஞாலத் தாயிரகோடி யண்டத் தங்கியும் ஒன்றிற்றென்ன மீயுயர்ந் தொழுகிஆன்றோர் வெருவருந் தோற்றங் கொண்டே நாயகன் தனது தெய்வப் படைகல நடந்ததன்றே”

என வேலினது தன்மை காட்டப்பட்டுள்ளது. அது ஒளிவடிவானது, ஆன்றோர் அஞ்சுந் தன்மை கொண்டது. அறிவுக்கு அஞ்சுபவர்கள் ஆன்றோர் அல்லாதவர்கள் அதைப்பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். அறிவுக்குக் கூர்மையும் ஒளியும் உவமையாகிறது. அறிவுச்சுடர் கொழுத்துதல் எனவும், அறிவொளி எனவும் பேசப்படுகிறது. அத்தகைய வேலைச் சிவபெருமான் முதலில் எங்கள் முருகனாகிய குருவிடம் கொடுத்து அருளினார். அவ்வேல் ஐம்பூதங்களையும் அளிக்க வல்லது. அலைக்கழிக்கும் மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களும் உலக நாட்டத்தைக் கொள்ளும் வல்லமை குறைக்கப்பட்டுத் தெய்வ நாட்டத்தைக் கொள்ளும் அறிவாகி ஞானத்தைப் பெறச் செய்வது. அது வேலாகிய ஞானம் என்பதை உணர்வோமாக. இத்துடன் விடை பெறுதல், படைஎடுத்தல் இலக்கிய நயத்துக்காகச் செய்யப்பட்டவை.

ஆன்மாவைக் கடவுளிடம் இருந்து பிரித்து வைத்துப் பிறப்பெடுக்கச் செய்யும் தன்மை ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்றாகும். மாயை என்பது இங்கு தாரகனாகக் காட்டப்படுவது. தாரகன் மயக்கிப் பிடிக்கும் பிரபஞ்ச மலையைக் கொண்டுள்ள யானை முகத்தை உடையவன். நாரத முனிவர் முருகக் கடவுளை நெருங்கி “ஐயனே முதலில் இந்தத் தாரகனைக் கொன்றாற் சூரபர்மாவைக் கொல்லுதல் எளிது” என்றார். மாயை, மனத்தை மயக்கி உலக நாட்டத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. யானை ஒன்றையும் மறவாது மாயையும் தீமையை மறவாது தீயவழியில் செல்வது மகிழ்ச்சி போலத் தோன்றும். அவ்விதம் மயக்கமேற்படுத்த வல்லது. தீமையை யானை மறவாதது போல யானை முகங்கொண்ட மாயை ஆகிய தாரகனும் தீமையைத் தொடர்வான். கிரவுஞ்ச மலைக்குள் யாவற்றையும் வைத்து முடிவிடுவான். பேசி நிற்கும் வெற்றியை எண்ணும் கடவுள் எண்ணத்தை மறைக்கும். வீரவாகுதேவர் தாரகனும் தீமையைத்தொடர்வான். கிரவுஞ்ச மலைக்குட் புகுந்து மயங்கி நின்றார். பழைய அறிவுகளை எல்லாம் இழந்து துன்புற்றார் என்று கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தெரிவிக்கிறார்.

இது சிறப்பாக ஆராயவேண்டிய பகுதியாகும். வீரவாகுதேவரும் இலக்கத்தெண்மருந் துணைவர்களும் பூதருமாகிய யாவரும் மாயையில் மயங்கின என்பது ஓரெடுத்துக்காட்டாகும். முருகப்பெருமானுடன் நின்று நித்தலுங்கண்டு பேசி வணங்கி வாழும் அவர்கள் மாயையில் மயங்கி எதையும் எண்ணாது நின்றனர் என்றால் இவ்வுலக வாழ்வில் மயங்கிச் செல்வத்தை ஆண்டு செருக்குக் கொண்ட பிறரை வருத்தி நிலையற்ற உலகை நிலையெனக் கொள்ளும் உலக மக்களின் நிலை எத்தகையது. முருகக் கடவுள் மயக்கத்தை நீக்குவதற்காகக் கிரவுஞ்ச மலைமீது வேலைச்செலுத்தி நின்றார். மாயமாகிய மலை வலியழிய எல்லோரும் வெளியே வந்தனர். மாயத்தில் அழுந்தி வருந்தி இளைத்தனையோ என்று எம்பெருமான் வினாவிய பொழுது தேவரூடைய திருவடியைச் சிந்தித்து இருந்த எனக்கு துன்பமில்லை என்று விடை பகர்ந்தார். எங்கிருப்பினும் எதைச் செய்யினும் கடவுள் சிந்தனை உள்ளவர்கள் துயருறுவதில்லை என்பதை இது விளக்குகின்றது. வேல் என்பது ஞானமாகிய அறிவு. அந்த ஞானமாகிய அறிவை அடைந்த ஆன்மா தெளிவு பெறுகிறது. மாயத்தின் வலிமை முடிவடைகிறது. இதுவே தாரகனாகி மாயை வேல்பட்டு மாய்ந்த தத்துவமாகும். படை அழிந்ததும் குருதி பாய்ந்ததும் பிறர் துன்புறுவதும் இலக்கிய அணிகளாகும்.

தேவர்கள் பூசனை செய்தமை தேவகிரிப் படலமாகும். சிவனடி சிந்தித்திருந்த ஆன்மாக்களுக்கு கடவுள் கருணை புரிந்தார். இடையிற் சில படலங்கள் வருகின்றன. அவையுந் தத்துவங்கள் கொண்டவையேயாயினும் இங்கு எடுத்து நோக்க இடமில்லை. மாயைப் படலம் ஒன்றுண்டு. மாயை பெருந்தவத்தானான காசி பனை மயக்குகிறது. பெருந்தவத்தானான காசி பன் தவத்தைவிட்டு உலக ஆசைகள் கொண்டு ஏங்கித் துன்புறுகிறான் என்றால் மாயை வலைப்பட்ட மண்ணுலக மக்கள் கரையேற வாய்ப்பேயில்லை. பிறவிக்கு வித்தாகிய மாயையால் ஆணவமும், கன்மமும் பெருவலி கொண்டெழுகின்றன. குற்றமில்லாத மனவொருமைப்பாட்டையுடையவர் அருமைப்பாட்டினால் வருந்தெய்வ அருளுக்குப் பாத்திரமாவர். தெளிவினை உடையவர்கள் சிவனைச் சேருவர்.

என்றிவ்வாறு அறம் புகட்டிய காசிபன் மார்க்கண்டேயர் கதையைச் சொல்லுகிறார். தெய்வநாட்டங் கொண்ட மிருகண்டு முனிவர் பலவாற்றாலும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் வற்புறுத்த இல்லற நாட்டங் கொண்டார். மார்க்கண்டேயர் தவம் பிறிதொருவகை, வயதெல்லைகள் வல் வினைகள் எல்லாம் சிவனருள் பெற்றவர்களிடம் வலுவழக்கின்றன. யமனை வென்று நிலையான வாழ்வுபெற அவர் அருள்புரிவார். மாயை உபதேசம் ஒருபகுதியாகும். உபதேசம் செய்வதற்கும் ஒருத்தி வேண்டும். அஃதிலாமல் எல்லோரும் அறிவொளிகளென நினைத்துக் கொண்டு உபதேசம் செய்வார்களாயின் முடிவு எத்தகையதென எண்ணவுமெண்ணாது கடவுளை உணர்தல் தனித்தன்மையானது. நூல்கள் பல கற்பதனாற் கடவுளை உணர்தன் தனித்தன்மையானது. நூல்கள் பல கற்பதனால் கடவுளை உணர்ந்து விடலாமென எண்ணலாகாது. பல நல்ல சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டும் அப்பேரருளை உணர முடியாது. இவை யிரண்டும் ஓரளவுக்கு உந்துதலாக அமையலாம் அவ்வளவே. தெய்வ உணர்வென்பது சொந்த முயற்சியால் எய்தப்படவேண்டும். இவற்றை உணர்ந்தும் மக்கள் சொந்த முயற்சியின்றி வாளாவிருப்பது இரக்கத்திற்கேயுரியது. சுக்கிராச் சாரியார் என்றொரு பாத்திரம் படைக்கப்படுகிறது. அவரது உலோகாயுத உபதேசமும் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப் படிப்பவர்கள் எள்ளி நகையாடுவர். அறக்கற்றவர், சிறிது கற்றவர் என்ற வேற்றுமை இன்றி இது வெறுக்கப்படுகின்றது.

அசுரர்கள் பிறப்பைக் கவனிப்பது முக்கியம். கந்தபுராணத்தில் இவ்வசுரர்கள் சொல்லப்பட்ட தன்மையினால் வெல்லப்பட முடியாதவர்களாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் ஆணவம், கன்மம், மாயை, மனம் இந்நான்குமே முறையே குரபத்மா, சிங்கன், தாரகன், அசுமுகி எனப் புறப்பட்டுள்ளன என்பதைக்காண வேண்டும். அந்நுட்பத்தை உணர்ந்து கொண்டோமாயின் கடவுள் ஆட்சேர்த்து வந்த ஆயுதங்கள் பற்றிப் பலநாட்போர் செய்து வெற்றி பெற்றுத் தேவர்களைக் காப்பாற்றி மீண்டும் அரசாள வைத்தார் என்னும் மேலெழுந்தவாரியான கருத்து மறைந்து போகும். தாரகன் பற்றி

ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டோம். அசமுகியைப் பார்ப்போம். அசமுகி ஆட்டுத்தலை கொண்டவள். ஆட்டின் இயல்பு யாவரும் அறிந்த ஒன்று. இங்கும் முன்போரிடத்திற் சொல்லப்பட்டது. திரும்பவும் அது வருகிறது. ஏனெனில் மனதின் தன்மை அத்தகையதே. கெட்டனவும் நல்லன வாதலுண்டு. இப்பொழுது அவன் மனந்திருந்தி விட்டான் என விபரிக்கப்படுகிறது. மனத் திண்மை அத்தகையதே. ஆயிரம் கோடி நினைந்தெண்ணும் தன்னெண்ணத்தாற் திரியும் பிறர் தூண்டுதலாலுத் திரியும். எப்படியும் மனம் ஆட்டுடன் இணைக்கப்படுகின்றது. இயற்கை யில் எவ்வளவு செழிப்பான தழைகள் இருப்பினும் ஆடு இடம் விட்டு ஓடி உண்ணும். மனமும் நல்லன இருந்தும் தீயன நாடி வெகுதூரஞ் செல்லும். பலகாலம் பெற்ற மேன்மையெல்லாம் மனத்தின் ஒரு நொடிப் பொழுது மாற்றத்தால் அழிந்து விடும். இந்த ஆட்டு முகத்தை வைத்துத் தான் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் பெரிய போரொன்றை உருவாக்கினார்.

சிங்கமுகாகுரன் ஆயிரந் தலைகளும் இரண்டாயிரங் கைகளும் கொண்டவன். சிங்க உருவம் கர்மத்தைக் காட்டக் காண்பிக்கப்பட்ட உருவம் அதுவாகும். சிங்கமும் ஒரு குறிக்கோ ளுடனேயே கொடுக்கப்படுகிறது. சிங்கம் குறி தவறுவதில்லை. விலங்குலார் துணிபு இது. வினையாகிய கர்மமும் குறிதவறாது. கர்மமானது செய்தவரைக் குறியாகச் சென்று பற்றிவிடும்.

“பல்லாவுள் உய்த்துவிடினும் குழக்கன்று வல்லதாம் தாய்நாடிக்கோடலை” என வினை யின் பான்மை விளக்கப்படுகிறது. கூட்டமாக நிற்கும் பசுக்களுக்குள்ளும் இளங்கன்று தன் தாயை நேராகச் சென்று அடைந்து பாலாட்டும். அஃதே போலக் கோடிக்கணக்கான ஆன்மாக்களுக்குள்ளும் கன்மமானது செய்தவரை மட்டுமே சென்று பற்றிக்கொள்ளுகிறது. அடுத்துப் பலதலைகள் உள்ள தன்மையைப் பார்ப்போம். வினை அல்லது கர்மம் ஒன்று பலவாகப் பெருகிவிடும். செய்த கர்மத்தை அனுபவித்து அழிப்பதன் முன்னாகப் பலகோடி வினைகள் உருவாகிவிடும். ஆன்மாவின் பிறப்புக்கு இந்த வினை முதற்காரணமாகிறது. உயர்ந்த செயலைச் செய்தாலும் பிறப்பு

உண்டாகிறது. தீய கர்மத்தைச் செய்தாலும் பிறப்புக் கிட்டுகிறது. கர்மத்துக்குப் பல தலைகள் கொடுத்தமை இவ்வாற்றலாலாகும். அகந்தை ஆணவத்தாலும் ஏற்படும் கர்மத் தாலும் ஏற்படும் செல்வர்களுட் சிலரும் பதவிகள் பெற்றவர்களுட் சிலரும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

இவ்விருபாலருட் பலர் பழையதை மறந்து விடுவார்கள். அதனாற் தெய்வத்தை மறப்பர். தாம் என்ன சொல்லுகின்றோம் என்பதை உணர்ந்து சொல்லமாட்டார்கள். சுற்றந் துணை என்பனவற்றைச் சிந்திக்க மாட்டார்கள். யாவற் றையும் வெல்வோமென எண்ணுவதால் கொடிய பகை என்று எண்ணிப்பார்க்க மாட்டார்கள். அதனாற் தாமுஞ் சேர்ந்தவர்களுடன் அழிந்து போவதுண்டு.

குரபத்மன் எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்ட ஆணவம் இன்னொன்று. இது வலிமை மிக்கது. இதனுடைய தன்மை பின்னால் ஆராயப்படும். கிரவுஞ்சமலை, விந்தமலை என்பனவும் வில்வலன் வாதாபி என்பனவும் அகந்தையின் ஆற்றலையும் அவை பெறும் முடிவையுங் காட்டுகின்றன. எத்துணைப் பெரியாராயினும் எத்துணை வலியாராயினும் அகந்தை வயப்பட் டால் அழிந்தொழிவர் என்பதற்காகவே மலைகள் அழிக்கப்பட்டமையும் அகத்திய முனிவரை அழிக்கவேண்ணி வில்வலன் வாதாபி விருந்து கொடுத்து அழிந்ததும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

துர் எண்ணத்துக்கு இடங்கொடுத்த மனத்தின் செயலால் அவர்கள் சினமடை கின்றனர். அதன் பொருள் ஆணவ முனைப்பு மேலும் வெளிக்கொள்ளுகிறது. இறுதியில் ஆன்மாக்களாகிய தேவர்கள் துன்பம் மேலும் பெருகிவிடுகின்றது. அதனால் எந்தநேரமும் சிவ சிந்தையாகவே இருந்து வந்தனர். சிவனிற்பதித்த சிந்தை ஆன்மாவின் தளைகளை அறுக்கின்றது. ஆயினும் யுகக் கணக்காகச் செய்த வினைகள் அவ்வளவு இலகுவாக நீங்கிவிடமாட்டா.

குருவடிவிலிருந்த சிவபெருமான் மாயை-யை அழித்துவிட்டார். இப்பொழுது கன்மத்தையும் தொடர்ச்சி....அடுத்த இதழில் காண்க

யாழ் நல்லூர்க் கந்தா போற்றி!

சொல்லற்கரிய செந்தமிழ் எழிலோடு
சிங்காரத் தேரேறிவீதி வலம்வந்து
அல்லலகற்றி அறங்காத்து நாடெங்கும்
அணையா அரும்பெருஞ் சோதியாய்
வல்லமை வீரம்வெற்றி புகழ்தந்து
வளம் பெருக்குங் கலியுகக்கடவுளே!
நல்லருளீந்து மக்களைக் காப்பாய்
நல்லூர்க்கந்தா உன்கழல் போற்றி.

பலவகையான வியாபாரம் பெருக்கி
பல்வேறுவகைத் தொழில்களை யூக்கி
இலவசமான இயற்கை வளங்களை
இனிதினிதாக வாழ்வுடன் இணைத்துக்
கலகலப்பாக யாழ்குடா மக்களைக்
குதூகலமாக வாழ்வித்த வேலவா!
நலம்பெற்றுவாழ் மேலும் அருள்செய்வாய்
நல்லூர்க்கந்தா உன்கழல் போற்றி.

வீறுகொண்ட அசுரரை வென்று
வெற்றிவாகை சூடிய முருகனாய்
ஆறுபடைவீடும் தாண்டி ஈழத்தில்
ஆதிக்கங் கொண்ட அற்புதநாயகா
மீறும் அரச வெறிகளை அறுத்து
மங்கள வாழ்வை மக்களுக்கு களிப்பாய்
நீறுபூத்த மேனியர் தினந்தொழும்
நல்லூர்க்கந்தா! உன்கழல் போற்றி.

சிந்தனை செறிந்த வைத்தியஞ் சோதிடம்
சிறப்போடு செய்த யாழ்குடா மண்ணில்
முந்தை யாண்ட தமிழீழ மன்னர்கள்
மதிப்போடு பூசித்த கார்த்திகேயா!
விந்தைக் குமரனாய் வையகம் வந்து
வள்ளியை விரும்பி மணவினை கொண்டவா
நொந்து படாமலுன் அடியாரைத் தாங்குவாய்
நல்லூர்க்கந்தா உன்கழல் போற்றி.

அள்ளி அள்ளி அறஞ்செய்த மக்கள்
அகதிகளாகி அகிலத்தில் அலைவதா
வெள்ளி செவ்வாய் விரதங்கள் பூண்டோர்
வறுமைக்கடலில் வீழ்ந்து கிடப்பதா
உள்ளத்தாலுனை வணங்கும் பிள்ளைகள்
உயிரைக் கொடுத்துப் போராடி மடிவதா
நள்ளிரவிலும் நினைத்தால் உதவிடும்
நல்லூர்க்கந்தா உன்கழல் போற்றி.

பூண்ட உறுதி தளராத் துணிவுக்குப்
போரில் மாபெரும் வெற்றியீட்டி
ஆண்ட ஈழத்தமிழினத் தமைத்தாம்
ஆண்டுகொள்ள அதிகாரங் கொடுத்து
முண்ட யுத்தத்தை முடிவுக்குள்ளாக்கி
முத்தமிழெங்கும் முழங்கிட வைத்து
நீண்ட காலப் பகைவரை விரட்டுவாய்
நல்லூர்க்கந்தா! உன்கழல் போற்றி.

கவிஞர் செ. நாகேந்திரன், இலண்டன்

“தமிழுக்கு வந்தனை செய்வோம் - எங்கள்
சிவநெறிச் செந்தமிழ் ஏடு சைவநீதி”

டாக்டர். குமாரசாமி கிருபானந்தன்

பிரசவ வைத்தியர் மற்றும் மகளிர் நோய்ப் பிரிவு சத்திர சிகிச்சை நிபுணர்

DR. COOMAR KIRUPA

F.R.C.S. (Canada) MRCOG (U.K)

Obstetrician & Gynecologist

பெண்கள் மருத்துவம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைத்
தமிழில் உரையாடித் தகுந்த ஆலோசனைகள் மற்றும்
சிகிச்சைகள் பெறலாம்

**Full time practice in Obstetrics and Gynecology
at the Finch - Midland Medical Centre**

**Affiliated with Scarborough General Hospital
(McCowan & Lawrence)**

**SPECIALISED IN
Obstetrics, Gynecology and Colposcopy**

APPOINTMENTS BY REFERRAL

TEL / FAX: (416) 609-1199

**4190 FINCH AVENUE EAST, SUIT 316
SCARBOROUGH, ONTARIO M1S 4T7
TEL: (416) 609 - 1199**

“சேக்கிழார் காட்டும் செந்தமிழ்ப் பண்பாடு”

“தமிழாகர” முனைவர் ச. சாம்பசிவனார் ஆசிரியர் “தமிழ்மாருதம்”

முன்னுரை:

தமிழர்களுக்கென்று தனித்த சில பண்புகள் உண்டு. அவற்றைத் தமிழ்ச்சான்றோர்கள் தம் பாடல்களில் எடுத்து மொழிந்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர், தெய்வச் சேக்கிழார். அவர், தமது “பெரிய புராணத்தில்” அரிய சில தமிழ்ப்பண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார். அதுகுறித்துச் சிறிது விளக்குவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

“பண்பாடு” என்பது யாது?

“பண்பெனப் படுவது பாடு அறிந்து ஒழுகல்” என்று “கலித்தொகை” என்னும் சங்க இலக்கியம் கூறும். அஃதாவது, “உலகவழக்கு அறிந்து நடத்தல்” என்பதாம். திருக்குறளில், “பண்புடைமை” என்ற ஓர் அதிகாரமே உண்டு.

“பெருமை, சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து, ஒத்து ஒழுகுதல்”

என்பது பரிமேலழகர் தரும் விளக்கம். “பெருமையிலிருந்தும், உயர்ந்த குணம் செயல்களிலிருந்தும் சிறிதும் தவறாமலிருந்து கொண்டு, பிறருடைய தன்மைகளையும் அறிந்து, அவற்றிற்கேற்ப நடத்தல்” என்பது பொருள். இவ் உயர் பண்புகளைப் பண்டைத் தமிழர்கள் இயல்பாகவே பெற்றிருந்தனர் என்பதற்கு இலக்கியம் சான்று பகரும்.

பெரிய புராணத்தில்:

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றைத் தீந்தமிழ்ப் பாக்களால் இனிது எடுத்து மொழியும் “பெரிய புராணம்”. சிவநெறியில் நின்று ஒழுகிய அவர்கள், சிறந்த பண்பாளர்களாகவும் விளங்கினர். அவர்களுள்

ஒருசிலரை இங்கே சுட்டலாம்.

சேக்கிழார், நூலின் தொடக்கத்திலேயே, “திருநகரச் சிறப்பு” உரைக்கவந்தவிடத்து, மனுநீதிச் சோழனின் செங்கோலாட்சியை - அவனது சீரிய பண்பை மொழிகின்றார்.

மனுநீதிச் சோழனின் மகன் - அரசிளங்குமரன் “வீதிவிடங்கன்” என்ற பெயரினன், நகரத் தெருவிலே தேரினை ஓட்டி வந்தான். தற்செயலாக ஆங்கு ஓடிவந்த பசுங்கன்று தேர்க்காலில் மாட்டிக்கொண்டது; இறந்து போனது. எதிர்பாராமல் நிகழ்ந்தது இது. கன்றினை இழந்த தாய்ப்பசு, “அம்மா” என்று கதறியது; மன்னனது மாளிகை நோக்கி ஓடியது; ஆங்கு இதுவரை ஒலிக்கப்படாது வீணே தொங்கிக்கிடந்த ஆராய்ச்சி மணியைத் தன் கொம்பினால் அசைத்தது. மணியோசை கேட்ட மன்னன் பதைபதைத்தான்; உண்மை உணர்ந்தான்.

“என் மகனையும் அதேவீதியில் கிடத்தி அதே தேர்க்காலைச் செலுத்திக் கொன்றுவிடுக” என ஆணையிட்டான். இஃது அரச நீதி; செங்கோலின் சிறப்பு. ஆனால் மந்திரியோ, அரசனது ஆணையை நிறைவேற்றுவது எவ்வாறு என்று தவித்த நிலையில், மன்னவனே, தன் குலத்திற்கு ஒருமகனே உள்ளான் என்றுகூடக் கருதாது, அதே வீதியில் அருமந்த மகனைக் கிடத்தித் தானே தேரினைச் செலுத்தினான் எனில், அஃது அவனது உயர்ந்த பண்பாடு. இதனைச் சேக்கிழார்,

“ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளான்என் பதும்உணரான். தருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன் மருமந்தன் தேராழி உறஊர்ந்தான் மனுஷேந்தன் அருமந்த அரசாட்சி அரிதோ? மற்றெளிதோ தான்.”

(திருநகர:44)

என்பதால் உணர்த்துவர்.

சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டொழுகுபவர்கள், எச்சாதியினராயினும் எத்தொழில் செய்பவராயினும் அவர்கள் அனைவரும் சமமே என்பது சேக்கிழார் காட்டும் பண்பாடு. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில், பல்வேறு சாதியினர் உண்டு; பல்வேறு தொழிலினர் உண்டு.

“ஆதிசைவ அந்தணர் குலமே எல்லாச் சாதியினும் உயர்ந்தது, மேலானது” எனும் கருத்து அன்றும் உண்டு, இன்றும் உண்டு. அத்தக் குலத்தில் தோன்றியவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அவர் “மண்பாண்டம் செய்து விற்றுப் பிழைக்கும் திருநீலகண்டர்; வணிகர் குலத்து இயற்பகையார்; வேடர்குலத்துக் கண்ணப்பர்; “தாழ்ந்த குலம்” என அக்காலத்தில் கருதப்பட்ட தீண்டத்தகாத இனத்துத் திருநாளைப் போவார்” எனப் பல்வேறு சாதிகளில் தோன்றிய அடியார்க் கெல்லாம் தாம் “அடியேன்” என்று பாடுவாராயின் அவர்தம் மேலான பண்பாடு எத்தகையதெனத் தெரியவரும். அதிலும் வேடர்குலத்துக் கண்ணப்பரைச் சொல்லும்போது,

“கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கு அடியேன்” (திருத். தொகை) என்ற அடைமொழி கொடுத்துப் பாடும் பண்பினைக் காணலாம்.

அடைக்கலமாகக் கொடுத்த பொருள் எதுவாக இருப்பினும், அதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து திரும்பக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தமிழர் பண்பாடு. சிலப்பதிகாரத்தில் “அடைக்கலக் காதை” என்றே ஒருபகுதி உண்டு. அதில் அடைக்கலத்தின் பெருமை உயர்வாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இப் பெரியபுராணத்தில் திருநீலகண்டர் வரலாறு அடைக்கலப் பொருளைக் கேடு எதுவுமின்றி உரியவர்க்குத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்பதை விளக்க எழுந்ததாகும். அதுமட்டுமன்று திருநீலகண்டர், “இன்பத் துறையில் எளியரானமை” யால் அவர்தம் கற்புக் கரசியான துணைவியார் அவரோடு “ஊடல்” கொண்டார். அவ் ஊடலும் நெடுநாள் நீடித்தது. எனினும், அவர்கள் இருவருமே இத்தகைய

ஊடலை, அடுத்த வீட்டாருங்கூடத் தெரியாத அளவுக்கு வாழ்ந்து வந்தனர் எனின், அவர்களின் பண்பாடு எத்துணை உயர்ந்தது என்பது போதரும்.

“விருந்து பேணுதல்” என்பது தமிழர் களிடையே தொன்று தொட்டுவரும் பண்பாடு. வள்ளுவர் “விருந்து ஓம்பல்” என்றே ஓர் அதிகாரம் வகுத்துள்ளமை அனைவரும் அறிவர். “விருந்து” எனும் சொல்லுக்குப் “புதுமை” என்ற பொருள்; அஃதாவது புதியராய்த் தம் இல்லத்திற்கு வருவோரை வரவேற்று உணவளித்தல் என்பதாம்.

பெரிய புராணத்தில் வரும் இளையான் குடிமாற நாயனாரின் வரலாறு இதற்குச் சான்று. திருநாவுக்கரசரும், திருஞான சம்பந்தரும் இறைவன் அருளைப் பெற்றவர்கள். “இவர்களுள் யார் மேலானவர்?” என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. ஆனால், இவர்களில் வயதில் முத்தவர் நாவுக்கரசரேயாவர்.

பாண்டிய நாட்டிலே சைவசமயத்தை நிலைநாட்டியபின் ஞானசம்பந்தர், “திருப்பூந் துருத்தி” என்னும் தலம் நோக்கிப் பல்லக்கில் வந்து கொண்டிருந்தார், அவர் வருவதையறிந்த திருநாவுக்கரசர் எவரும் அறியாதபடி அடியார் கூட்டத்தோடு கூட்டமாகத் தாமும் சேர்ந்து கொண்டு, சம்பந்தர் அமர்ந்துவந்த பல்லக்கைத் தம் திருத்தோளில் சுமந்து வந்தார். இதனை யறியாத சம்பந்தர், தற்செயலாகத் தம் அடியார் களை நோக்கி,

“அப்பர்தாம் எங்குற்றார் இப்பொழுது?” (திருஞான. 935) என்று வினவ, அவரது பல்லக்கைத் தாங்கிய வாறே நாவுக்கரசர், “ஒப்பரிய தவம் செய்தேன் ஆதலினால் உம்அடிகள் இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெறுய்ந்தேன் யான்” (மேலது) என்றார் எனின், நாவுக்கரசர் தம் உயர்பண்பை எம்மொழியால் எத்துவது?

நாவுக்கரசர் கூறிய மறுமொழிகேட்ட சம்பந்தரோ, பதைபதைத்துச் சட்டெனப் பல்லக் கினின்றும் கீழிறங்கி, “இவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாம்?” (936) என்று வினவினார்; அதற்கு நாவுக்கரசர்,

“திருஞான சம்பந்தர்க்கு எவ்வாறு செயத் தகுவது?” (மேலது) என மறுமொழி தந்தார். இவ் இருவரின் உயர்ந்த பண்பாடறிந்த அடியார்கள் அனைவரும் இவர்களை வணங்கிப் போற்றினர்.

திருநாவுக்கரசர்தம் திருப்பெயர் சொல்லியே இறைவனுக்கு ஆளானார் ஒருவர். அவர், “அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகள்” ஆவர். அவர், ஒரு செல்வந்தர். “இறைவன் அருளால் சமணர்கள் இழைத்த கொடுமைகளிலிருந்து உய்வுபெற்ற அருளாளர்.....இன்னும் சொல்வதாயின் நான்குமுறை உயிர்பெற்றெழுந்த சிவனடியார் நாவுக்கரசர்” என்று எண்ணி, அவரையே தெய்வமாக வழிபட்டவர் அப்பூதிஅடிகள். எனவே தாம் தமது முயற்சியால் உருவாக்கிய அறச்சாலை, தண்ணீர்ப்பந்தல், கிணறு, குளம் முதலான அனைத்திற்குமே “திருநாவுக்கரசர்” திருப்பெயர்கூட்டி மகிழ்ந்தவர். அதுமட்டுமன்று தம் பிள்ளைகளுக்கும் “முத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு” என்று அழைத்து இன்புற்றவர்.

திருநாவுக்கரசர், அப்பூதியடிகளின் ஊராகிய திங்கனூர் வந்தபோது எங்கும் தமது பெயரே இருக்கக்கண்டார், அப்பூதியடிகளையும் நேரிற் கண்டார். ஆனால் வந்தவர் திருநாவுக்கரசர் என்பதை அறியார்; யாரோ ஒரு சிவனடியார் என்று அன்புடன் வரவேற்றார். நாவுக்கரசர் அவரைப் பார்த்து

“.....தண்ணீர்ப் பந்தரில் நும்பேர் எழுதாதே வேறொருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகாரணம்என்கொல்?” (அப்பூதி:12) என்று வினவ,

அப்பூதியடிகளோ பெருஞ்சினம்கொண்டு “திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே வென்றவர் திருநாவுக்கரசர். அத்தகைய பேரருளாளர் பெயரைக் கூட உமது வாயாற் சொல்லலாகாதோ? வேறொருபேர் என்றீரே?” என்றுகூற நாவுக்கரசரோ, மிகப் பணிவாக,

“.....சூலையினால் ஆட்கொள்ள அடைந்துய்ந்த தெருளும்உணர் வில்லாத சிறுமையேன் யான்” என்றார். (16)

அவ்வளவே. தமது இல்லம் நாடி வந்தவர் திருநாவுக்கரசரன்றோ என்று

எண்ணியதும் தலைமீது கைகுவித்துக் கண்களில் ஆனந்தநீர் மல்க, உரை தடுமாற, உரோமம் சிலிர்ப்பச் சாட்டாங்கமாகத் தரையில் வீழ்ந்து நாவுக்கரசர்தம் திருவடியிற் கிடந்தார்.

சேக்கிழார் காட்டும் தமிழ்ப் பண்பாடு இது.

முடிவுரை: “பெரியபுராணம்” எனும் நூலுக்குள் நுழைந்தால் இன்னும்பல தமிழ்ப் பண்பாடுகளைக் கண்டு மகிழலாம். ஆனால் இத்தகைய பண்பாடுகள் இன்றையத் தமிழர்களிடம் உள்ளனவா என்பது கேள்விக் குறியேயாம்.

சான்றோர் சொல்லமுதம்

பிரார்த்தனைகள் ஐந்து. அவற்றை ஒரு நாளைக்கு ஐந்து முறை, ஐந்து வெவ்வேறு பெயர்களுடன் பின்வரும் முறையில் செய்து வருவாயாக.

முதலாவது - வாய்மை; இரண்டாவது - நீதி தவறாத முறையில் தினமும் உணவைத் தேடு; மூன்றாவது - பகவானது பெயரால் தானம் செய்; நான்காவது - மனத்தூய்மை பெற ஓயாமல் முயற்சி செய்; ஐந்தாவது - கடவுளை வழிபட்டு வா.

-குரு நானக்

மனதை அடக்கி உள்ளத்தை ஒருமுகப் படுத்துதல், வேதம் ஓதுவதற்கும் வேள்வி செய்வதற்கும் ஒப்பாகும்.

-வேதாந்த தீபம்

சம்சாரம் ஒரு வலை போன்றது. அதில் தூண்டில் முள்ளைக் காமன் போட்டிருக்கிறான். அதன் நுனியில் இருக்கும் ஐம்புலன்கள் மாமிசத்துக்கே ஒப்பாகும். அதற்கு ஆசைப்பட்டுத் துள்ளி னேன். கழுத்தைத் திருகிப்போட்ட மீன் போலத் துடிக்கிறேன். இலட்சுமி நரசிம்ம மூர்த்தியே என்னைக் காத்தருள்வீராக.

-ஆதிசங்கரர்

உன்னத மான ஒரு மரந் தான்
திண்ணிய தான இரு கிளைகள்
வண்ண எழுத்தை வடிக்கும் அச்சகம்
உண்ணக் 'கேக்'கை அடிக்குது அடுத்தகம்

கண்களைக் கவர்வதை கருத்தினில் உறைதலை
கச்சிதமாய்ப் புரி அச்சகப் பணி செய்

அபீராம் அச்சகம் ABIRAMI PRESS

COMPLETE PRINTING SERVICES

அழகிய திருமண அழைப்பிதழ்களின் நாயகம் A HOME FOR WEDDING CARDS

நாவது சுவைக்க நற்குவை கொணர்வது
நாசியும் மணக்க நறுமணம் கமழ்வது
அதை ஆக்கி அழகு சேர்த்து அளிப்பது

யாழ் கேக் ஹவுஸ்

15 ஆண்டு காலமாக கேக் செய்வதில் பல இன மக்களின் பாராட்டையும்
ஆதரவையும் பெற்றவர்கள். திருமணம், பிறந்தநாள் ஆண்டு நிறைவு போன்ற
கொண்டாட்டங்களுக்கு விரும்பிய வகையில் கேக், சைவக்கேக் ரிசுக்கேக், சைவ ரிசுக்கேக்
சகல கேக் தேவைகளுக்கும்

இரு ஸ்தாபனங்களும் இணைக்கரம் கோர்க்கிது
வரும் பேரறிஞர்களை வருகவென்று அழைக்கிது
நறும் தேன் தமிழில் நல்வாழ்த்துகள் உரைக்கிது
பெரும் விளைவு கண்ட உழவர் போல் உவக்கிது

TEL: (416) 431-6604 / 431-6874 / 266-4716

FAX: (416) 264-0948 / 431-7272

555 MARKHAM ROAD (Markham & Lawrence)
SCARBOROUGH, ONTARIO

நீறில்லா நெற்றி பாடி

தில்லை நடராசா B.A. (Cey.)

கோ

வில், அதன் அமைப்பு, பூசை வழிபாடு என்பனவற்றைக் கூறும் சைவ ஆகமங்கள் மக்களின் அக, புறச் சுத்தங்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றன. புறச் சுத்தத்தினை முறையாகச் செய்து, தூய்மையான ஒழுக்க நெறிக்கட்டுப்பாடுகளுடன் வாழ வேண்டுமென ஆகமங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. அன்றாடக் கடமைகள் சைவ மக்களுக்குச் சுக வாழ்வினையும், இன்பத்தினையும் அளிக்கின்றன; சிவ வழிபாட்டுக்குத் துணை போகின்றன.

சைவ மக்கள் தமது ஏழு அல்லது ஒன்பது வயதுகளில் சமய தீட்சை செய்து கொள்ள வேண்டும். சிவசின்னங்களை அணிந்து கொள்ள வேண்டும்; அவையாவன- திருநீறு, உருத்திராக்கம், சிவ பஞ்சாட்சரம் என்பனவாம். கிறிஸ்தவன் ஒருவன் “ஞானஸ்நானம்” பெறுவது எத்துணை அவசியமோ அதேபோன்று சைவன் ஒருவன் நல்ல சிவாச்சாரியரை யடைந்து “சமய தீட்சை” பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உரிய காலத்தில் முறைப்படி சந்தியா வந்தனம் செய்து, சிவாலய தரிசனமும் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

சூரிய உதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்பாக- அதிகாலை நான்கு மணியளவில் துயில் எழும்புக. துயில் எழும்பொழுது வலப்பக்கமாக உடம்பைச் சரித்து அமைதியாக “சிவ! சிவ” என்று சிவ நாமத்தினை உச்சரித்துக்கொண்டு கண்ணாடியில் சுவாமி படத்தில், தாய் தந்தையரின் உருவில், உள்ளங்கையில் விழிக்குக.

துயில் எழுந்ததும் வாய் அலம்பி இடப்பக்கமாகப் பதினொரு முறை கொப்பளிக்குக. முகம், கால், கைகளையும் கழுவிக்கொள்க. வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக இருந்து விபூதி தரித்துக்கொள்க. குரு உபதேசப்படி சிவனைத் தியானித்துக் கொள்க. வேறு இஷ்ட தெய்வங்களையும் வழிபடலாம். பக்திப் பாடல்களை உரத்துப்பாடுக. (தேவாரம், திருவாசகம்) பட்டுப்பையில், ஜம்புடத்தில், சுரைக்குருவை, ஓலைக்குட்டான், சங்கு என்பனவற்றில் வைத்துப்பேணும் விபூதியினைச் சுட்டு விரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் ஆகிய மூன்றினாலும் அண்ணாந்து “சிவ! சிவ” என்ற சிவநாமத்தினை உச்சரித்துக் கொண்டு வடக்கு முகமாகவேணும், கிழக்கு முகமாகவேணும் விபூதி நிலத்திற் சிந்தாவண்ணம் பூசிக்கொள்க. தொப்புழில்

இருந்து தொண்டை வரையும், மணிக்கட்டில் இருந்து தோள்மூட்டு வரையும், பெருவிரல், சுட்டுவிரல், நடுவிரல் ஆகிய விரல்களால் பூசிக்கொள்க. மிகுதி விபூதியைக் கழுத்திலும் மார்பிலும் பூசிக் கொள்க. நிலத்திற் சிந்திய விபூதியினை ஈரத்துணியால் துடைத்து விடுக. தலையணைக்குக் கீழ் விபூதியினைப் பேணி வைத்துக் கொள்பவர்களும் உளர்.

சிவனை நினைந்து “திருச்சிற்றம்பலம்” எனக் கூறித் தேவார திருவாசகங்களை ஓதித் “திருச்சிற்றம்பலம்” எனச் சொல்லி முடிக்குக. தேவார திருவாசகங்கள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் ஓர் அறையிற் பூட்டி வைக்கப்பட்டிருந்து எடுக்கப்பட்டன. “திருச்சிற்றம்பலம்” என்று கூறுவது சைவ மரபாயிற்று.

மாமிசம் புசிப்பவர்கள் பிரணவம் “ஓம்” உச்சரிப்பதில்லை. அவர்கள் சிகரதி பஞ்சாட்சரம் “சிவாயநம” ஒதுவதும் இல்லை எனச் சிவாகமம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. மாமிசம் புசிப்பவர்கள் நகரதி பஞ்சாட்சரம் நமசிவாய உச்சரிக்கலாம். சிவபுராணம் “நமசிவாய வாழ்க” என்றுதான் ஆரம்பிக்கின்றதையும் நோக்குக. மாமிசம் புசிப்போர் “ஓம்”, “சிவாயநம” உச்சரிப்பின் உரிய பயனைப் பெற மாட்டார்கள்; பாவஞ்செய்வோர் எனச் சிவாகமம் அறிவுரை கூறுகின்றது. மந்திரத் தூய்மை மாசுபடக்கூடாது என்பது சைவக் கோட்பாடு என நாவலர் பெருமானும் தனது நூலில் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

நித்திரை விட்டெழுந்து வாய் அலம்பிய பின்னரும், தந்த சுத்தி செய்தபின்னரும், சூரிய உதயத்தின் போதும், போசனம் அருந்தும் முன்பும், பின்பும், சூரிய அஸ்தமனத்தின்போதும், துயிலுக்குப் போகும் பொழுதும் விபூதி பூசிக்கொள்க. சிவாச்சாரியார், அநுபூதிமான்கள், சிவனடியார்கள் விபூதி தந்தால் அவர்களை மூன்று முறை விழுந்து வணங்கி எழுந்தும்பிட்டு, இடக்கையைக் கீழேயும் வலக்கையை மேலேயும் வைத்து உள்ளங்கையில் விபூதியை வாங்கி முகத்தைத் திருப்பி, மூன்று விரல்களால் விபூதியை நெற்றியிற் பூசி முன் சொன்னவாறு மார்பிலும், கைகளிலும் கழுத்திலும் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். வெள்ளை நிற விபூதியே பூச வேண்டும். பசுவின் சாணத்தை அக்கினியிலே சுடுவதினாற் பெறப்பட்ட திருநீறே பூச வேண்டும்.

விபூதி பூசுவது இருவகையாக அமையும்.

1. உத்தூரணம்: நீர் கலவாத தூள் விபூதி - வெண்பொடி - முன்னே கூறப்பட்டவாறு பூசுக.

2. திரிபுண்டரம்: நீர் கலந்து மூன்று குறியாகத் தரித்துக் கொள்வது - முக்குறித் தொடு, வளையாமலும், இடையறாமலும், ஒன்றையொன்று தீண்டாமலும் அதிக இடைவெளியில்லாமலும் தரித்தல் வேண்டும்.

மூன்று பட்டை மும்மல நீக்கமேயாகும். மேலும், புருவத்தோடு கூடிய முதற்பட்டை உடற்சுத்தம் குறிக்கும் (காயம்), நடுப்பட்டை வாக்குச் சுத்தம் குறிக்கும் (வாக்கு), மேற்பட்டை மனச்சுத்தம் குறிக்கும் (மனம்).

சமயதீட்சை பெற்றோரே திரிபுண்டரம் தரிக்கலாம். திரிபுண்டரம் தரிக்கும் இடங்கள்:- சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம். விலாப்புறம் இரண்டையும் நீக்கிக் காதுகள் இரண்டையும் கொள்வாருமுள்.

முழங்கைகளையும், மணிக்கட்டுகளையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு தானங்களில் தரிப்பாரும் உள். நெற்றியில் கடைப்புருவ எல்லைவரை தரிக்குக. மார்பிலும் புயங்களிலும் ஆறு அங்குல நீளமும், ஏனைய தானங்களில் ஒவ்வொரு அங்குல நீளமும் தரிக்குக. இவ்வளவு கூடினாலும், குறைந்தாலும் குற்றமாம்.

தீட்சை பெறாதோர் விபூதியைச் சலத்தில் குழைத்துப் பூசலாகாது. தீட்சை பெற்றோர் சந்தியா காலம் மூன்றிலும் குழைத்துத் தரிக்குக. விபூதியானது ஞானாக்கினியிலே தகிக்கப்பட்ட ஆன்மமல நீக்கத்திற்கு அறிகுறியாக விளங்கும் சிவ சின்னமாகும். அந்நிய மதத்தவர்கள் கழுத்திலே கொட்டை, நெற்றியிலே பட்டை, தலையிலே மொட்டை என்று ஏளனஞ் செய்வார்கள். இவையாவும் (கொட்டை, பட்டை, மொட்டை) ஞானாக்கினியினாலே தரிக்கப்பட்ட மலநீக்க சிவப்பேற்றினை அறியாதோரே ஆவர்.

சிறு வயதிலேயே சைவ நெறிமுறைகளையும் விபூதி தரிக்கும் விதிமுறைகளையும் அன்றாடக் கடமைகளையும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இதனைச் செய்யாதே, இதைச் செய்யக்கூடாது என்று எதிர் மறையாகக் கற்றுக் கொடாமல், இப்படிச்செய்தால் இன்ன நன்மை உண்டு. இன்ன தீமை உண்டு என்று உடன்பாடாக அன்பாக நெறிப்படுத்தல் வேண்டும். அன்பு நெறிதான் சைவம். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் வாய், கை, கால் அலம்பி ஆசமனம் செய்து, கிழக்கு முகமாகவேனும், வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து

விபூதி தரிக்குக. குரு உபதேசித் தவாறு சிவமூலமந்திரத்தை உச்சரிக்குக. மல சல மோசனம், சௌசம் செய்த பின்னரும், தந்தசுத்தி ஸ்நானம் செய்தபின்னரும் ஆசமனம் செய்து சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, சிவாலய தரிசனம், தேவார திருவாசகம் ஓதல், மத்தியான சந்தியாவந்தனம், போசனம், புராணபடலம் சாயங்கால சந்தியாவந்தனம் இவற்றைச் சைவ முறைப்படி செய்க. இரவு துயில் கொள்ள முன் சிவ புராணம் ஓதுக.

விபூதி தரியாதவர்களுடைய முகம் சுடுகாட்டுக்குச் சமன் என ஆகமம் கூறுகின்றது. திருநீறு பூசாதவர் முகத்தைப் பார்த்து ஒளவையார் “நீர்ல்லா நெற்றி பாழ்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு விரலால் விபூதி பூசுவதும், வேறு ஒருவரால் விபூதி பூசவிப்பதும், விபூதியைப் பொட்டாகப் போடுவதும் பாவச் செயல்களாகும். நெற்றியிற் பொட்டிடும்பொழுது வலது கை மோதிர விரலால் பொட்டிட வேண்டும். சந்தனப் பொட்டு ஆண்களுக்கும், திருமணமான பெண்களுக்குக் குங்குமப் பொட்டும் உரியன. சகலரும் விபூதி பூசி சந்தனப் பொட்டும் அதன் மேல் குங்குமப் பொட்டும் அணிவது மரபாகும்.

திருநீறு நோய்களை அகற்றும் என்றும், திருநீறு பூசாதோர் நோய்வாய்ப்பட்டுச் செத்தும் பிறந்தும் உழலுகிறார்கள் என்றும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்திற் குறிப்பிகின்றார்.

“நோய்களுக்கும் அஞ்சேன்; பிறப்புக்களுக்கும் அஞ்சேன்; இறப்புகளுக்கும் அஞ்சேன்; ஆனால் நிறுபூசாத நெற்றியைக் கண்டால் அஞ்சுகின்றேன் என மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். திருநீற்றின் பெருமை பற்றித் திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகமே பாடியுள்ளார் - அதனை நாம் மனப்பாடஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

திருநீற்றினைத் திருமாலும் அணிந்து கொண்டாரென ஆழ்வார்களின் திருப்பாசுரத்தில் அறியமுடிகின்றது. திருமால் அடியார்களும் வெண்ணீறு அணிந்ததாக ஆழ்வார் பாசரம் கூறுகின்றது.

கூன்பாண்டியனின் வெப்பு நோயைத் திருநீறு பூசித் தீர்த்து வைத்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

இராவணன் சிவபக்தன் என்பதை இராவணன் மேலது நீறு என்று திருநீற்றுப் பதிகத்தில் சம்பந்தர் கூறுகின்றார்.

பல பிறப்புக்களிற் செய்த தவத்தின் பயனாகவே நாம் சைவத்திற் பிறந்துள்ளோம். எனவே சைவனாகப் பிறந்து சிவப்பேறு பெற்று இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்க வேண்டும்.

“எல்லாம் சிவமயம்”

நக்கீரர் வாத்தால் விளைந்த நன்மைகள்

நக்கீரர் என்றும் எங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருவது இவர் சிவனோடு வாதிட்ட திறமையும், தீரமும், இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் சிறந்து விளங்கியவர் ஓர் சிவபக்தன். பாண்டியன் மனைவி பாண்டிமாதேவியின் கூந்தலில் உள்ள நறுமணம் இயற்கையானதா அன்றோல் செயற்கையால் உண்டானதா? என்ற ஐயுறவு புலவர்களிடையே இருந்தது. அது இயற்கையானது என்றும் மற்றையோர் அது செயற்கை என்றும் வாதிடத் தொடங்கினர். இதில் நக்கீரர் அது செயற்கையால் ஏற்பட்டது என வாதிட்டார்.

இந்நிகழ்வில்போது சிவன் ஓர் புலவர் போல வேடம் தாங்கி, அங்கு தோன்றி உமாதேவியாரின் கூந்தலில் உள்ள நறுமணமும் செயற்கையானதோ என்று நக்கீரருடன் வாதிட்டார். நக்கீரரின் வாத்திற்கு ஈடுகொடுக்க இயலாது. தனது நெற்றிக் கண்ணை விழித்து தான் சிவன் என்பதைக் காட்டினார். அப்போதும் நக்கீரர் சிறிதும் மசியாது, "நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் பிழையைப் பிழையின்றே கூறுவேன். நீறுபட எரித்தாலும் பிழையைப் பிழையின்றே கூறுவேன்." எனத் துணிசுரமாகப் பதில் எரித்தார். என நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

35 சம்பவம் தொடர்பாக நாம் சிந்திக்க வேண்டியவை. சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாம் எங்கள் முழு முத்த டவு ளாகிய சிவன் எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடிய ஆற்றல் உடையவர் என்ற நம்பிக்கை உடையோம். இத்தகைய ஆற்றல் உள்ள சிவனுக்கு, தான் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் நக்கீரர் தனது கருத்தை மாற்றமாட்டார் என்பது தெரியாதுருந்ததா? தெரிந்திருந்தால் ஏன் வாதிட வந்தார்? தனது நெற்றிக்கண்ணை விழித்து தனது பக்தனைத் துன்புறுத்த வந்தார் எனக் கொள்வதா? அன்றோல் தனது பக்தனின் வாத்திற்குத்தையும், தீரத்தையும் மற்றைய புலவர்களுக்கும், உலகத்தவர்கட்கும், வெளிப்படுத்துவதற்காக அங்கு வாதிட வந்தார் எனக் கொள்வதா? பின்னையது அவரின் நோக்கமானால், நெற்றிக்கண்ணை விழித்து அவரைத் துன்புறுத்தியது ஏன்? என்ற கேள்வி சிலரின் மனதில் எழலாம். நக்கீரரின் தீரத்தை வெளிக்காட்டத் தான் சிவன் என்பதைக் காட்டவேண்டியுள்ளதால். தனது நெற்றிக் கண்ணை விழித்தார் என்றும் அதன் வெப்பத்தால் நக்கீரர் தாக்கப்படுவார் என்பதைத் தெரிந்திருந்தும், அத்தாக்கத்தால் விளையப்போகும் நன்மைகளையும் அறிந்திருந்ததால் நெற்றிக்கண்ணை விழித்தார் என்பதனை உய்த்து உணரலாம்.

முன்பு ஒரு முறை சிவன் சினந்து நெற்றிக்கண்ணை விழித்தபோது மனம்பல எரிந்து சாம்பல் ஆகியது எனக் கந்த புராணத்தில் கூறப்பட்டிருப்பது சைவ மக்கள் பலர் அறிந்துள்ள செய்தி. இங்கு நக்கீரர் எரிந்து சாம்பல் ஆக வில்லை என்பதனைக் கொண்டு சிவன் நக்கீரர் மேல் சினம் கொள்ளவில்லை என்பதும், தன்னை அடையாளம் காட்டவே நெற்றிக்கண்ணை விழித்தார் என்பதும், அதன் இயற்கையாகவுள்ள வெப்பமே நக்கீரரைத் தாக்கியது என்பதும் சிந்தித்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் சைவ சித்தாந்த அறிவுடையோர் இது நயன தீட்சை என்பதனை அறிவர்.

இந்த நயன தீட்சையால் நக்கீரரின் சஞ்சித வினை அற்றுப்போக, அதன்பின் அவர் அறுபவத்தை தெல்லாம் அவரின் பிராப்தவினை கழியும் பொருட்டே இவையாவும் இச்சம்பவத்தை பற்றி சிந்தித்து அறியவேண்டிய அகப்பொருட்கள். சிவன் தனது பக்தர்களை ஆட்கொள்ள வரும்பொழுது பல சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததாக பல நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதை நாம் இங்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக மாணிக்கவாசகருக்கு திருவடி தீட்சை வைக்கக் குருவடிவாக வந்த சிவன் மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்கக் கொண்டுவந்த பணம் முழுவதையும் அங்கு உபயோகிக்கச் செய்து, அவரை வெறுங்கையோடு பாண்டியனிடம் திருப்பியனுப்பி பாண்டியனின் தண்டனைகள் பலவற்றிற்கு உள்ளாக்கியது. மாணிக்கவாசகர் குதிரைவாங்கக் கொண்டுவந்த பணத்தைச் செலவுசெய்ய விடாது தடுத்தோ அவ்வது செலவு செய்த பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்தோ குதிரைகளை வாங்கிக்கொண்டு பாண்டியனிடம் போராப்படி செய்திருந்தால், மாணிக்கவாசகருக்கு எதுவித தண்டனையும் கிடைத்திராது.

வினாடைய தீட்சையால் மாணிக்கவாசகரின் சஞ்சித வினை முற்றாக அழிந்துபோக அதன்பின் அவருடைய பிராப்தவினை அறுபவத்து அழிக்கப்படுவதற்காகவே அவ

ரை வெறுங்கையுடன் பாண்டியனிடம் அனுப்பியது. இதேபோன்று இங்கு நக்கீரருக்கு வெப்பநோயை உண்டு பண்ணி அதன்மூலம் அவரின் பிராப்தவினை அற்றுப் போக வழிவகுத்து அவரை ஆட்கொண்டது.

இஃது இவ்வாறிருக்க இது தொடர்பாக தற்காலத்தவர் சிலரின் அபிப்பிராயங்கள் பற்றி இங்கு துலக்கவேண்டியுள்ளது. அதாவது; உமாதேவியாரின் கூந்தலில் உள்ள நறுமணம் இயற்கையானது என்பதற்கு அவர்கள் கூறும் விசித்திரமான விளக்கம் "உமாதேவியார் சிவனோடு இணை பிரியாது இருப்பவர். அவருடைய உடம்பு முழுவதும் சிவமணம் வியாபித்திருக்கும். அது கூந்தலிலும் வியாபித்திருந்து நறுமணமாக வீசுகின்றது. எனவே அவரின் கூந்தலில் உள்ள நறுமணம் இயற்கையானது. என்பது அவர்கள் கூறும் விளக்கம். இது தொடர்பாக பதிலில் சிவமணத்திற்கும் நறுமணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் அறியவேண்டும்.

நறுமணம், வாசனைத்திரவியங்ளிலும், மற்றும் சில பௌதிகப் பொருட்களிலும் பொருந்தியிருந்து காற்றோடு கலந்து வீசி முக்கினால் முகரப்படுவது. சிவமணம் உள்ளதில் (சிவனுக்குள்ளே) உருவாகி மலர்ந்து முகத்தினுடாகவும், வாக்கினுடாகவும், செயல்களின் ஊடாகவும் புலப்படுவது. இது முக்கினால் முகரக்கூடியதன்று. "சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" எனத் திருமந்திரம் செப்பும்.

இனி விவாசத்தில் பின் நடந்தவற்றை காண்போம். நெற்றிக் கண்ணின் வெப்பத்தால் தாக்கப்பட்ட நக்கீரர் அண்மையிலிருந்து பொற்றாமரை வாவியில் குளித்தும், வெப்பம் முற்றாக நீங்காமையால், திருப்பரங்குன்றம் சென்று அங்கு சிவகாலம் தங்கியிருந்து முருக வழிபாடு செய்து வந்தார். அந்நாட்களில் ஒருநாள் ஓர் நீர்நிலைக்கு அருகாமையில் இருந்து சிவபூசை செய்துகொண்டிருக்கும் போது அங்கு நின்ற மரமொன்றிலிருந்து ஓர் இலை நீர்க்கரையில் விழுந்ததும் அதன் ஓர் பாதி மீளாகவும் மற்றைய பாதி ஓர் பறவையாகவும் உருவெடுத்து ஒன்றையொன்று இழுத்தது. அதாவது பறவையை மீள்நீருக்கு இழுக்க, மீளப் பறவை தரைக்கு இழுத்தது இழுப்பப்பட்டன. இதனைக் கண்ணுற்ற நக்கீரர் சிவபூசையை விட்டு இதில் கவனம் செலுத்தினார். இக்குற்றத்தால் அங்கு நின்ற பூதம் இவரைக் கொண்டுபோய்த் தனது குகையில் அடைத்துவிட்டுக் குளிக்கப்போய் விட்டது.

அக்குகையில் இவருக்கு முன் 999 பேர் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். 1000 பேர் ஆனதும் எல்லோரையும் ஒரு மிக்க விழுங்கப் போவதாகப் பூதம் அங்குள்ளவர்களுக்கு கூறியிருந்தது. அதனால் அங்குள்ளோர் கவலையுற்று; "இவ்வளவு நாட்களும் நாங்கள் உயிர் பிழைத்திருந்தோம். இன்று நீங்கள் வந்ததால் எங்கள் எவ்வோருக்கும் முடிவு காலம் வந்துவிட்டது". என்று புலம்பி நக்கீரர்மேல் பழிகமத்தினர். இதனைச் செவிமடுத்த நக்கீரர் மனமுடைந்து கவலையுற்று முருகக் கடவுளைத் துதித்தார். அத்துதிப் பாடலே, "திருமுருகாற்றுப்படை" என்ற பக்திப்பரவசம் என்றும் அரிய நூலாக எங்கள் மத்தியில் திகழ்கின்றது.

இத்துதிக்கு இரங்கி முருகக் கடவுள் குகையைத் திறந்து விட்டார். அங்கு அடைக்கப்பட்டிருந்த அனைவரும் வெளியேறி உயிர் பிழைத்தனர். பூதம் குளித்துமுடிந்து வந்து பார்த்தபோது குகை வெறுமையில் இருக்கக் கண்டு வெட்கிச் சென்றுவிட்டது.

இவ்வரலாற்றைக் கொண்டு நாம் அறியக்கிடப்பவை: இந்த வாத்தின் பயனாக நக்கீரர் எதுவும் வேண்டிக் கட்டவில்லை. வேண்டாமலே (சேட்காமலே) அவருக்கு நயன தீட்சை கிடைத்தது. அவரின் வினைகள் அழிந்து தூயவராகி முக்தியடைவதற்கு வழிவகுத்தது. அவரின் வாத்திறமையும், தீரமும் உலகெங்கும் பரவலாயிற்று. 999 உயிர் பிழைக்கக் காரணமாக இருந்தது; "திருமுருகாற்றுப்படை" என்ற அரிய பாராயணநூல் சைவ உலகிற்குக் கிடைத்தது. இலையாவும் நக்கீரரின் வாத்தால் கிடைத்த நன்மைகள். இந்நூலைக் காலம், மாலம் மனமுருகிப் பாராயணம் செய்து தம் இஷ்ட சிந்தனைப் பெற்று மகிழ்வோரை இன்றும் நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. நாமும் இதனைப் பாராயணஞ் செய்து உய்திபெறுவோமாக!

சிவனுள்பர் க. தனபாலசிங்கம் - நாகம், - இலங்கை

சமய ஒருமைப்பாடு தேவை

- எஸ். சீனிவாச ராகவன்

நதுமதம் மிகப் பழமையானது. சாசுவதமானது. ஜாதிமத இனவேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. சமூகத்திலுள்ள அனைவரின் முன்னேற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதைச் சைவ, வைணவ, நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் அவர்களது ஆழமுள்ள கருத்துச் செறிவுள்ள தத்துவங்களை விளக்குகின்ற தேனினுமினிய தமிழ்ப்பாக்களால் நாடெங்கிலும் பரப்பி வந்திருக்கிறார்கள்.

இது புராதன சமயமாகவும், வழிபாடாகவும் ஆதியிலேயே தோன்றி வளர்ந்திருக்கின்றது. உலகத்தில் உள்ள மற்றை ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஸ்தாபகர் என்று ஒருவர் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் இந்து மதத்திற்கு யாரும் ஸ்தாபகர் கிடையாது.

இந்து மதம் அநாதியானது. ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், சமயாசாரியர்கள் தத்துவ விளக்கம் கொடுத்தார்களே தவிர இந்து மதத்தைத் தோற்றுவிக்கவில்லை.

இந்து தேசம் மிகப் பழமையானது. இதன் சரித்திரம் எவ்வளவு பழமையானது என்பதைக் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இதில் மற்றொரு விசேஷம் என்னவென்றால் நம் பண்பாட்டின் கட்டுப்பாட்டு முறையாகும். நம் ஆசார அனுஷ்டானங்கள், பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தது போலவே இன்னமும் நம் மக்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். கலாச்சாரத்தில் இதுபோன்ற ஒரு தொடர்ச்சியான நிலைமை உலகத்தில் வேறு எங்கும் காண முடியாது. மற்ற நாடுகளில் பழைய கலாசாரங்களை மியூஸியங்களில் தான் காண முடியும். மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அது ஜீவனுடன் இல்லை. ஆனால் இந்தியக் கலாசாரம் முன் இருந்தபடியே இருப்பது பெருமைப் படவேண்டிய விஷயம். இதுவே இந்து மதத்தின் பழமைக்கும் சிறப்பிற்கும் முதல் எடுத்துக் காட்டாகும்.

வேதங்கள் இயற்கையை வழிபடக்கூடிய ஒரு முறையைக் கொண்டதாகும். பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து வேத மந்திரங்களனைத்தும் உலகில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களின் நலனைக் கருதியே

இயற்கைத் தெய்வங்களைத் துதிக்கின்றன. இயற்கைத் தெய்வமான மழை இந்திரன், அக்னி, இவர்கட்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் தான் சிவன், விஷ்ணு முதலியோர்களுக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது.

தத்துவங்களைப்பற்றி வேதத்தின் பகுதியாகக் கருதப்படும் உபநிடதங்கள் பேசுகின்றன. இவைகள் இயற்கைச் சக்திகளை விட்டு ஜீவாத்மா பரமாத்மா பற்றிய உண்மைகளை விளக்குகின்றன. உபநிடதங்கள் கதைகள் மூலமாக பரமாத்ம தத்துவத்தை விளக்குகின்றன. கடோபநிடதத்திலுள்ள நசி கேதா-யமன் இருவருடைய உரையாடல்களின் மூலம் ஜீவாத்மா, பரமாத்மா தத்துவங்கள் வெகு அழகாகத் தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சைவ, வைணவ சமயங்கள் ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வரக்கூடிய பொருள் ஒன்று தான். அதை சைவம் சிவன் என்று பேசுகிறது. வைணவம் விஷ்ணு என்று பேசுகிறது. துவைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் இம் மூன்றுக்கும் அடிப்படை விஷயம் ஒன்றுதான். அணுகும் முறைகளில்தான் வேறுபாடு. சைவத்தின் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சிவ மந்திரமாக மேற்கொண்டால், வைணவத்தில் அஷ்டாக்ஷரத்தை வைத்துக் கொண்டார்கள். சைவத்தில் சிவத்தையின்றி தனியே சக்தி என்பது இல்லை. அங்ஙனமே வைணவத்தில் லக்ஷ்மியின்றி விஷ்ணுவில்லை. பிரகிருதி, புருஷன், பஞ்சபூதங்கள், தன்மாத்மாதிரைகள் போன்ற தத்துவங்களும் அநேகமாக ஒன்றே.

சமயாசாரியர்களும், நால்வரும், நாயன்மார்களும் வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் கூறப்பட்ட தத்துவங்களை எளிய தமிழில் பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய தேவாரம், திருமுறைகள், திருவாய்மொழி மூலம் பரப்பினார்கள். இவர்கள் தாம் பெற்ற ஆத்மானுபவத்தை இறையனுபவத்தை நல்லாசானாக இருந்து பரப்பினார்கள்.

நாயன்மார்களாலும் ஆழ்வார்களாலும் நமது இந்து சமயம் எவ்வளவு வளர்ந்தது? நமது பண்பாடு எவ்வளவு பெருகியது? மக்கள் எங்ஙனம் உயர்ந்தார்கள்? என்பதை அறிய வேண்டும்.

களப்பிரர்களாட்சியில் பாண்டிய நாட்டில் ஏற்பட்ட சமயச்சீர்கேடு காரைக்காலம்மையார், ஞான சம்பந்தர் போன்றவர்களால் சீர்திருத்தப்பட்டது.

பல் லவர் காலத் தில் க ளப் பிரர் கள் .போன்றவர்களால் ஏற்பட்ட ஆபத்துக்கள் அப்பர் போன்றவர்களால் களையப்பட்டன.

குறிப்பாகத் திருஞான சம்பந்தர் பல கோயில்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள தெய்வங்களைப் புகழ்ந்து பாடினார். மக்களைக் கோவில்களுக்குத் திருப்பினார். ஆகவே புதியதாகப் பல கோவில்கள் எழுந்தன. அக்கோவில்களைக் கட்டியதால் சிற்பக்கலை வளர்ந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் கோவில்களைத்தேடி ஜாதி இனவேறுபாடற்ற சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைக்கப்பட்டன. முதலாவதாகச் சிற்பிகள் வளர்ந்தார்கள். பலவகைத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றார்கள். இசை வல்லுனர்கள், நாட்டியமாடுபவர்கள், நடிகர்கள், பாண்டம் செய்யும் குயவர்கள், நிரந்தரப் பணிகளைப் பெற்றார்கள். பூசகர்கள், பரிசாரகர்கள், பூக்கட்டுபவர், தையற்காரர்கள் இப்படிப் பல்வேறு மக்களும் அக்கோவில்களால் நன்மையடைந்தார்கள்.

நாயன்மார்களில் சிலரும் ஆழ்வார்களில் திருப்பாணாழ்வார் போன்றவர்களும் தாழ்ந்த வகுப்பில் தோன்றியவர்களே. ஆயினும் அவர்களுடையெல்லாம் கோவில்களில் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கி வருகிறோம்.

ஆகவே அக்காலத்தில் ஞானத்திற்கு முக்கிய இடமளிக்கப்பட்டது. ஜாதிகள் அங்கே குறுக்கே தடையாக இல்லை.

வைணவ சமயத்தில் முக்கியஸ்தரான இராமானுஜரைப் போல சமதர்மவாதியை எங்கும் காண முடியாது. அவருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைப்

படித்துப் பார்த்தால் பல உண்மைகள் விளங்கும்.

ஆகவே, மிகப் பழமையான இந்துமதம் இன்று வரை எவ்விதக் குறைகளுமின்றி சைவ வைணவ சமயப்பிரசாரக்களாலும், மிகப்பழமையான கோவில்களாலும், ஆசார அனுஷ்டானங்களாலும், விசாலமான சமதர்ம நோக்கத்தாலும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வருகின்றது.

முக்கியமாக கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியது ஒன்று உண்டு. அதாவது காலம் என்பது தேங்கி நிற்பதால் மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அதனால் நாட்டிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. மாறுதல்கள் கூடவே கூடாது என்போர் சிலர் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவ்விதம் இருப்பது சாத்தியமில்லை. மாறுதலே வாழ்க்கையின் நியதி. ஆதலால் பழமைக்கும் புது உருவம் கொடுத்தல் அவசியம்.

பல நூற்றாண்டுகளாக அனுஷ்டானமாக இருந்து வரும் நம் இந்து மதத்தில் பல புதிய கருத்துக்கள் வந்து புகுந்து ஒற்றுமை ஏற்படப் பாடுபட வேண்டும். புதிய கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல் நல்ல அம்சமாகும்.

உதாரணமாக சிவன் கோவில் களில் விஷ்ணுவையும், விஷ்ணு கோவில்களில் சிவனையும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இந்து மதத்தின் பல உயரிய இலட்சியங்களும் கோட்பாடுகளும் அனைத்து மக்களும் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் பாங்கில் அமையாதுதான் ஒரு குறையாகத் தெரிகிறது. இக்குறையைப் போக்க, காலத்திற்கேற்ப இந்து மதத்தின் அரிய உயரிய கோட்பாடுகளை இனிய எளிய தமிழில் அச்சிட்டு, மலிவு விலையில் அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யலாம் என்கின்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

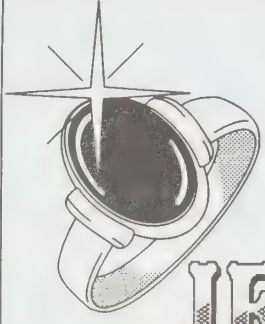

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்

- திருக்குறள்

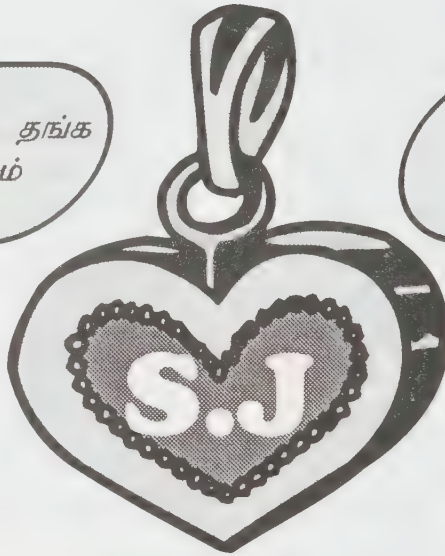
“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

SELVASEGARA JEWELLERS CANADA LTD.

செல்வசேகரா நகை மாளிகை

சிங்கப்பூரில்
தயாரிக்கப்பட்ட 22கரட் தங்க
நகைகள் கிடைக்கும்
ஒரே நகைக்கடை

*Best Service!
Best Selection
Best Style*

சிறந்த சேவை
சிறந்த தெரிவு
சிறந்தவடிவமைப்பு

2347 Eglinton Ave. E, Scarborough, Ont.
(1 Block West of Kennedy)

Member

Tel: (416) 285-7269

Meditation

(As taught by Krishna to Arjuna)

By C.S. Rajaratnam

Krishna said, he who works not for earthly reward But does the work to be done, he is a Jogi, he is a Sanyasin, not he who does no work And maintains no sacred fire.

O Arjuna; Know that what is called renunciation is the same as Yoga, no man can be a Yogi who surrenders not his earthly desires.

To attain Yoga in action is said to be the means, when he has reached the height of Yoga, serenity is said to be the means.

A man who has no attachment for the objects of the senses and when he has wholly renounced his earthly will, he is said to have attained Yoga.

Let a man with the help of his spirit, lift up his soul, and allow not thy soul to fall, for he himself is his friend, and he himself is his enemy.

The man who has conquered himself by himself, his own self is his friend, but him who has not conquered himself, becomes an enemy to himself

One who has conquered himself is serene in mind, absorbed in the supreme self, is same in cold and heat, in pleasure and pain, in honour or dishonour.

A steadfast Yogi, happy with vision and wisdom, through knowledge and realisation is contented, and is master of his inner life his soul sublime, set on high, who having conquered his senses never vacillates, and to whom earth and gold are one. He is called a Yogi in harmony.

With equal vision, and in peace, he regards relatives friends and well wishers', those impartial, and the malicious, righteous and the sinful alike, he stands Supreme

Day after day let the Yogy practice harmony of the soul, living alone and in solitude, master of his mind and body expecting nothing and getting rid of desires.

In a clean spot, a restful seat, neither too high or too low, kusa grass, then a deer skin and a cloth thereon.

On this seat let him rest and practice Yoga, for the purification of the self, with his self, body and mind and his senses in peace, and in silence let him bring his mind to a point.

Sitting firmly with up right body head and neck at ninety degree to the ground, let him gaze steadily between the eye browse or at the tip of the nose without looking outside.

With serene mind, all fears gone, strong in the vows of bramachari, let him rest with In harmony and ever thinking of me, he should sit on Yoga, regarding me as the supreme goal.

Abiding in me, the Yogi with peace of mind attains Nirvana.

Yoga is a harmony, not for him who eats too much or too little, nor for him who sleeps too much or too little.

Arjuna, it is for him who is moderate in his food and recreation, temperate in his exertion at work, temperate in his sleep and keeping awake, a perfection in what he does, Yoga puts an end to all sorrows.

W hen the mind of a Yogi is in harmony and rest in the self-alone, free from restless desires, then he is one in god, said to have attained Yoga.

The steady mind of a Yogi practising concentration on the self is "like a lamp in a windless place which does not flicker."

The mind resting in the stillness of the prayer of Yoga, and the grace of the spirit sees the "Self through the Self," one rejoices in ones own self.

The seeker knows the boundless joy of eternity, beyond the reach of the senses, an experience in which being established, one never departs from the truth.

On gaining which there is no supreme gain, when established one is not moved even by the heaviest of sorrows.

This is known as Yoga, there is liberty, which is severance from the contact of pain.

When all desires are in peace and the mind withdrawing within, gathers the straying senses into the harmony of recollection.

Then with reason armed with resolution, let the seeker quietly lead the mind into the spirit and all thoughts be silence.

Let him withdraw the fickle and restless mind from whatever causes it to wander away, and restore it to the control of the self alone.

Supreme bliss is attained by the Yogi whose mind is tranquil and whose passions are in pease, who is pure and is free from sin, and is one with Brahman.

The Yogi freed from sin, making his self in harmony enjoys the touch of Brahman, which is Infinite Bliss.

Viewing all things with equal regard, with heart concentrated by Yoga, he sees himself in all beings, and all beings in himself.

When he sees me in all, and all in me, then I will never leave him and he will never leave me.

He who in oneness of love, loves me in whatever he sees, in whatever life he may lead, lives in me.

O Arjuna! he is the greatest Yogi, who looks on the pleasure and pain of all beings as he looks on them in himself.

Thou hast told me of a Yoga of constant oneness O Krishna of a communion which is ever one. But the mind is restless and I cannot endure.

For the mind O Krishna! is restless, turbulent powerful and obstinate to control is hard as controlling a tempest.

The lord said; the mind is restless and hard to control but by sadhana [practice] and by detachment , it can be restrained

Yoga is hard to attain, by a man who cannot control himself, but is possible for him who has self control, and strives by right means.

O Krishna! if a man of faith strives and fails to reach perfection in Yoga what is his end, said Arjuna.

Does he fall from both, far from heaven and earth, does he not perish without support, deluded in the path of God .Be thou unto me a light Krishna, who can solve this doubt, but thee.

The blessed Lord said; there is no disaster for him either here or hereafter, for a doer of good, my son never comes to grief.

Or else he is born in a family of the wise Yogis only, verily such a birth is rare and unique event in this world.

There he comes in touch with the knowledge acquired in his former births, and he begins to strive again, ever onwards towards perfection.

By the former practice alone he is led alone in spite of himself, and even he who mealy yearns for yoga he goes beyond the words of books.

Thus aYogi is purified of all sins, reaches the perfection through many births and reaches the supreme end.

The yogi is greater than men of knowledge, men of action and men of austerities. Be thou aYogi.

Of all Yogis, the one who worships me with faith, his innermost self abiding in me, him I hold to be the greatest, united with me in Yoga .

பிள்ளையார் துதி

மூல முதலாகி நிற்கும் முதல்வன் தன்னை, மூவுலகும் தொழுதேத்தும் கடவுள் தன்னை, ஞாலமெலாம் நலம் பெறவே அருள் பாலித்து நம்பினோர்க் கருள்புரியும் நாதன் தன்னை, ஆனைமுகம், ஐந்துகரம், நால்வாய், முக்கண் ஆனவனை அன்பருளக் குறைகள் தீர்க்கும் கோலமதக் கரியானைக் கணபதியைக் கும்பிட்டு வாழ்வார்க்குக் குறைகள் இல்லை.

ஞான முதற் பொருளான நாதன் தன்னை நால்வேதப் பொருளான நாயகனை பாலுட்டும் தாயாகிக் காப்பான் தன்னை பாகு கனி பருப்புவுக்கும் பான்மையானை பேழை வயிற்றிலகடக்கும் பிள்ளையாரைப் பிறைகுடி அருளுமுதற் பிள்ளை தன்னை, சீலமெலாம் எமக்கருளும் செம்மையானைச் சிந்தித்து உலகினிலே சிறந்து வாழ்வாம்.

சிவபெருமான் துதி

பாராடும் ஐம்பொறிகள் ஆகினானைப் பாதிமதி கங்கை அணி வேணியானைப் போராடும் புலன்கள் ஐந்தும் புகுத்தினானைப் பொங்கரவும் புலியதமும் புனைந்தான் தன்னைக் காராடும் கழல் உமையாள் பாகத்தானைக் கருதுவார்க்கருள் செய்யும் கருணையானை நீராடும் மலர்கொண்டு தொழுது ஏத்தி நெஞ்சாரப் போற்றி என்றும் நினைந்து வாழ்வோம்.

அருமறைகள் புகழ்ந்தேத்தும் ஆதியானை அன்புருவாய் அன்னையென வருவான் தன்னை, பொருள் பொதிந்த பூரணனைப் புதுமையானைப் பொற்பாதம் எடுத்தாடும் சிவபிரானை கருதிடுவார் காட்சிதனில் கரவாதானைக் கண்ணுதலைக் கனல்வடிவைக் கடவுள் தன்னைப் புரமெரித்த அருட்கனலை புரிநூல் பூண்ட புனிதனைப் புண்ணியனைப் போற்றி வாழ்வோம்.

-திருமதி. இராஜேஸ்வரி கந்தையா

Who can you turn to for solid financial advice?

As a Financial Consultant with Merrill Lynch Canada Inc., **Yogi Tambiraja** brings to his clients more than **30 years of experience** in the financial and investment industries. A very strong background in accounting and international finance, means that all of Yogi's clients have the power of experience on their side. This experience includes his tenure as Controller for two U.S. multi-national companies, and his position as Auditor for World Bank funded projects in West Africa.

For the past 10 years, Yogi has established an enviable track record **administering in excess of \$40 million in assets for his over 400 clients**. The skills and insights gained during the challenging economies of the 1980s and early 1990s, add to the value that Yogi brings to his clients.

Specific services offered include:

- Retirement Planning
- Tax Advantaged Investments
- Estate Planning
- Education Planning
- Employee Benefit Plans
- Defined Contribution Pension Plans
- Insurance Planning

For a FREE consultation call: (416) 496-6509

2005 Sheppard Ave. E., Suite 500, Willowdale, ON, M2J 5B4. Merrill Lynch Canada Inc. is a member of CIPF.

(Minimum \$50,000 in investable assets.)

Fax: (416) 496-2343

Yogi Tambiraja

Financial Consultant

Merrill Lynch Canada Inc.

Merrill Lynch

உள்ளம் கவர் கள்வன்

(கலாநிதி நா. செல்லப்பா)

“உள்ளம் கவர் கள்வன்” எனும் சொற்றொடர், திருஞான சம்பந்தர் பெருமான் அருளிய முதலாவது தேவாரமாகிய “தோடுடைய செவியன்” என்பதன் இரண்டாவது அடியின் முடிவில் உள்ளதாகும். இச்சொற்றொடரின் மறைஞான மெய்ப்பொருளை வழுவற உணர்ந்து அதற்குத்தக அனுட்டானம் செய்து வரும் சிவனடியார்கள் நிச்சயமாக அவன் அருள் பெற்று ஆனந்தம் அடைவார்கள். அவ்வாறாயின் இன்று இலட்சக்கணக்கான சிவபக்தர்கள் “தோடுடைய செவியன்” என்னும் தேவாரத்தை முழுமையாக அல்லும் பகலும் ஓதி வருகின்றார்களே, அவர்களுக்குச் சுத்த சிவனருளாகிய ஞானப்பால் ஊட்டப்படாதது ஏன்? என்ற வினா எழுகின்றது. தேவார திருவாசகங்களைப் பொருளுணர்ந்து ஓதுவதோடு மட்டும் அல்லாது அதற்குத்தக நின்று அனுட்டியாத குறைபாட்டினாற்றான் அவர்களிடம் சிவனருள் பூரணமாக மலர்வதில்லை.

இதய தாமரை மலர்ச்சி

நமது இதயம் தாமரை மொட்டு வடிவில் உள்ளது. அதன் இதழ்கள் யாவும் கட்டுண்டு உள்ளன. மொட்டுக் கட்டுவிட்டாற்றான் மலரும். அது மலரும்போதுதான் நறுமணம் வீசும். நமது இதய மொட்டு மும்மலங்களினால் கட்டுண்டு உள்ளது. அவையாவன ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பனவாகும். அவைகள் தீக்கை சாதனைகள் மூலம் நீக்கப்படும்போது நமது இதய மொட்டு மலர்கிறது. அவ்வாறு மலர்ச்சி அடையும்போது அதனிடம் இயற்கையாகவே உள்ளிருந்து சிவமணம் கமழ்கிறது. அதுவே அருட்பொலிவாகும். அவ்வாறு பொலிவுறும் பரம் பொருளையே திருஞான சம்பந்தர் “ஏடுடைய மலரான்” என உள்ளங்கவர் கள்வனுக்கு அடுத்த படியாகப் போற்றுகிறார். மலரான் என்பதன்

மறைபொருள் மலருள் மறைந்துள்ள சுகந்தம் போன்றவன் ஆகும். மொட்டுப் பக்குவமான முதிர்ச்சிநிலை அடைந்தாற்றான் மலர்ச்சி பெறும். அதேபோல நமது இதயமும் பக்குவ நிலை அடைந்தாற்றான் சிவமணமாகிய திருவருள் மலர்ச்சி பெறும். அதற்குரிய சாதனை நமது உள்ளத்தின் இயல்பைச் சரிவரத் தெளிதலாகும்.

உள்ளம் ஓர் ஊஞ்சலாகும்

சிறுவர்கள் ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடுவதில் பிரியம் உடையவர்களாவர். வயது வந்தோர் உள ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடுவதில் ஆசைகொள்பவர்களாவர். ஊஞ்சல் அங்கும் இங்குமாக ஆடுவதைக் காணலாம். அதேபோல மன ஊஞ்சலும் இருவினைகளுக்கு இடையே ஆடுவதைக் காணலாம். இருவினை என்பது இரண்டு வகையான செயற்பாடுகளைக் கொண்டதாகும். அச்செயற்பாடுகள் நன்மை என்றும் தீமை என்றும் வழங்கப்படும். நன்மையானது அறிவினாலும், தீமையானது அறியாமை யினாலும் விளைவதாகும். நாம் ஊசலாடும் மனத்தினால் நன்மையையும் தீமையையும் மாறிமாறிச் செய்து வருகிறோம். நன்மையில் விருப்பும் தீமையில் வெறுப்பும் உண்டாகின்றது. தீமையில் வெறுப்புக்கொண்ட மனம் நன்மையை மட்டும் செய், தீமை நீங்கி விடும் என அறிவுறுத்துகின்றது. அதேபோல அறிவைச் சம்பாதி அறியாமை நீங்கிவிடும் என வழிகாட்டுகிறது. அது சாத்தியம் ஆகுமா? என்பது ஆய்வுக்கு உரியதாகும். அறிவும் அறியாமையும் நன்மையும் தீமையும் ஒரே நாணயத்தின் இருபக்கங்களாகும். நாணயத்தின் ஒரு பக்கத்தைப் புரட்டினால் மறுபக்கம் வரும். நன்மையின் பக்கத்தைப் புரட்டினால் தீமையின் பக்கம் வரும். பக்கத்தைப் புரட்டுவதனால் ஒருபோதும் தீமையை நீக்க இயலாது. நன்மை மேலோங்கும்போது தீமை கீழே மறைந்து விடுகிறது. அது முற்றாக நீங்குவதில்லை. எனவே நன்மை செய்; தீமை நீங்கிவிடும் எனும் போதனை பிரயோசனம் அற்றதாகும். இருவினை நீக்கத்துக்கு மணிவாசகப் பெருமான் காட்டும் நெறியானது:

அறுகயிறு ஊஞ்சல் ஆகும்.

ஊஞ்சல் ஆட்டம் அதன் கயிறு அறும் போது நின்றவிடுகிறது. அப்பொழுது ஊஞ்சல் ஆடுபவரின் கதி என்ன ஆகிறது? அவர் தரை மீது தொப்பென விழவேண்டியதுதான். அப்பொழுது பூமியின் தரைதாரகமாக அவரைத் தாங்கிக் கொள்கிறது. அவ்வாறே இருவினை ஊஞ்சலில் ஆடும் அடியார் ஒருவர் அதன் கயிறு ஆகிய மனம் அறும்போது அவர் தாரகமாகிய திருவருட் தரையில் வீழ்கிறார். அவரை இறைவனே ஏற்றுத் தாங்கிக் கொள்கிறார். புறக்கயிறு ஊஞ்சலை எவரும் அறுக்க நினைத்தால் ஒரு கத்தியை உபயோகிக்கலாம். அகக் கயிறு மன ஊஞ்சலை அறுக்க என்ன ஆயுதம் உண்டு? பெரும்பான்மையான சிவன் அடியார்களுக்கு என்ன ஆயுதம் வேண்டும் என்பது நன்கு தெரிவது இல்லை. அதனால் அவர்கள் மழுங்கிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு மன ஊஞ்சற் கயிற்றை அறுக்க முயல்கின்றனர். பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றனர். பயன் பெறாது அங்கும் இங்கும் அலைந்து மீண்டும் ஊசல் ஆடுகின்றனர். அவர்கள் திருமூலரும் அருணகிரிநாதரும் காட்டிய அற்புதமான சாதனை நெறியை உணராது மயங்கி நிற்கின்றனர். அவர்களுக்கு உத்தம வழிகாட்டியாக உள்ள சாதனை யாது? திருமந்திரத்திலும் கந்தர் அலங்காரத்திலும் காட்டப்பட்ட சாதனை நெறி இதோ: அதுதான்

இராப்பகல் அற்ற இடத்தே அறிதுயில்
கொள்ளுதலாகும். ஆம்! அடியார்கள் அறிதுயில் கொள்ளும்போதுதான் இறைவன் கள்வனாக வந்து அவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கவர்வான். அது எவ்வாறு ஆகும்? என்பதை ஆய்ந்து பார்ப்போம்.

தாமோதரன் ஒருபெரிய தனவந்தன். அவன் குடியிருந்த வீடு சிறியது. வசதி குறைவாக இருந்தது. அதனால் வசதியுள்ள பெரிய வீடு வாங்க முடிபு செய்தான். ஒரு தரகன் மூலம் வீடுபார்த்து விலை பேரம் பேசி உடன் பாட்டுக்கு வந்தான். பத்து இலட்சம் ரூபாவுக்கு முடிபு செய்யப்பட்டது. பணம் செலுத்தி வீடு வாங்கும் நாள் நியமிக்கப்பட்டது. புதிய வீட்டுச் சொந்தக்காரன் ரொக்கப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் எனக் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டான்.

அதனால் தாமோதரனால் காசோலை மூலம் கணக்கைத் தீர்க்க முடியவில்லை. வங்கியில் இருந்து பத்து லட்சம் ரூபாவை எடுத்து வந்து இரும்புப் பெட்டியில் பூட்டி வைத்தான். இதை அறிந்த தரகன் செய்தியைத் தனது கூட்டாளியான ஒரு கள்வனிடம் கூறினான். கிடைக்கும் பணத்தில் காற்பங்கு தரகனுக்குக் கொடுப்பதாகக் கள்வன் வாக்குறுதி செய்தான். அன்றிரவு நடுச்சாமத்தில் தரகனும் கள்வனுமாகத் தாமோதரனுடைய வீட்டை அடைந்தனர். கள்வனிடம் வேண்டியளவு கள்ளத் திறப்புகளும் பூட்டு உடைக்கும் சாவியும் இருந்தன. அவன் சாமர்த்தியமாக முன் கதவுப் பூட்டைத் திறந்து விட்டான். தரகனை வெளியே காவலாக ஒளிந்து நிற்கும்படி கூறிவிட்டுக் கள்வன் உள்ளே புகுந்தான். உள்ளே படுக்கை அறையும் பூட்டப்பட்டிருந்தது.

தாமோதரன் குறட்டைவிடும் சத்தம் வெளியேயும் கேட்டது. அதுகள்வனுக்கு வாசியாயிற்று. ஆழ்ந்த நித்திரையில் பெரிய குறட்டை விடுபவரின் படுக்கை அறைக் கதவைக் கள்ளத்திறப்புப் போட்டுத் திறந்து உட்சென்று களவாடுதல் சுலபம் ஆகும். குறட்டைச் சத்தத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்த கள்வன் காரியத்தைச் சுலபமாக முடித்துப் படுக்கை அறையுட் புகுந்தான். கட்டைக் காற்சட்டைச் சாக்கில் இருந்த பென்றோச் லைற்றை எடுத்து இரும்புப் பெட்டி எங்கே இருக்கிறது என்பதை ஒளிபெருக்கியால் அறிந்து கொண்டான். நேரே அவ்விடத்திற்குச் சென்று இரும்புப் பெட்டியைத் திறக்க முயன்றான். கள்ளத் திறப்புகள் ஒன்றும் சரிவர இல்லை. குறட்டைவிட்டு நித்திரை செய்தவரின் தலையணையின் கீழ்த்தடவிப் பார்த்தான். அங்கே திறப்புக்கோவை இருப்பது கண்டு எடுத்தான். அதன் உதவியால் கச்சிதமாக இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்து இருந்த பத்து லட்சம் ரூபா பணத்தையும் மற்றும் தங்க நகைகளையும் எடுத்து அரையில் கட்டி இருந்த துவாய்த்துணியில் வைத்துச் சுருட்டிக் கட்டிக் கொண்டு கிளம்பி விட்டான். இவன் கதையை வளர்க்க வேண்டியதில்லை. இதிலிருந்து நாம் கற்க வேண்டிய பாடம் யாதெனின் ஆழ்ந்த நித்திரை செய்யும் நடுநிசி வேளையிற்றான் கள்வன் கொள்ளையிடுவான் என்பதாகும்.

இதை உதாரணமாகக் கொண்டு இறைவன் எப்பொழுது அடியார்களின் உள்ளத்தைக் கவர்வான் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். அறிதுயில் கொள்ளும் போதுதான் அவர் அடியார்களின் உள்ளத்தைக் கவர்வான். உரிய சாதனை செய்து அறிதுயில் ஆகிய மௌன சமாதி நிலை அடையாது, மறைபொருள் உணராது உணர்ச்சி வசப்பட்டுத் திருக்கோயிலில் தேவாரம் பாட ஆடும்போது இறைவன் அடியார்களின் உள்ளத்தைக் கவர்வான் என நம்புதல் பேதமையாகும். திருஞானசம்பந்தக் குழந்தை ஞானப்பால் சிவசக்தியினால் ஊட்டப்பட்ட பின்புதான் தெளிவறிவு பெற்றுத் தோடுடைய செவியன் எனும் தேவாரத்தை அருளியது என்பதை அடியார்கள் விளங்கிக் கொள்ளுதல் நன்றாகும்.

அறிவா? அல்லது அனுபூதியா? வேண்டப்படுவது!

அறிவானது மனமுயற்சியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டு மன அயர்வுப் புலத்தில் பதித்து வைக்கப்படுவதாகும். இதை அங்கிருந்து நினைவு முத்திரைகளாக மீட்டு எடுக்கலாம். உலகியல் மனித வாழ்க்கைக்கு அறிவு முக்கியமானதாகும். ஆனால் அறிவைக் கொண்டு ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேறுதல் அரிதாகும். அதைக்கொண்டு ஆன்மீக மெய்யுணர்தலும் ஆனந்தமும் அடைதல் இயலாதது. அறிவுமூலம் அவற்றைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தல் ஆகாய விமானத்தைக் கொண்டு விண்வெளியில் பிரயாணம் செய்ய எத்தனித்தல் போலாகும். அனுபூதி மூலமே சிதாகாசமாகிய தில்லை அம்பலத்தில் அடியார்கள் சஞ்சரிக்க இயலும். அனுபூதி என்பது அறிவைப் போன்று மனமுயற்சியினால் சம்பாதிக்கப்படுவது அன்று. அது பந்தபாசக் கட்டு விடப்படும்போது ஆன்மாவின் உள்ளிருந்து சிவமணமாகப் பரிமளிப்பதாகும். அனுபூதி இறைவன் ஈயும் தெய்வீகப் புலப்பாடாகும். கல்வி, கேள்வி மூலம் அறிவைப் பெறலாம். அனுபூதியை அவ்வாறு பெறுதல் இயலாது. அதைப் பெறுவதற்கு உரிய சாதனை அறிதுயில் கொள்ளுதலாகும். அப்படியாயின்

அறிதுயில் கொள்ளுதல் எப்படி?

அறிதுயில் கொள்ள விரும்புவோர்கள் முதலாவதாகத் தம்மைத் தயார் செய்தல் அவசியமாகும். இறை நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து வைராக்கிய பத்தி சிரத்தையும், விழிப்புணர்வும், அவதானமும், நடு நிலைமையும் உள்ளவர்களாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து இருவினை ஒப்பு, சிவோகம் பாவனை, சிவ செபத்தியானம் ஆகிய சாதனைகளைச் செய்து பயிலுதல் வேண்டும். அவற்றுடன் சமயதீக்கை, விசேட தீக்கை நிர்வாண தீக்கை முதலியவற்றைப் பெறுதல் வேண்டும். சமய தீக்கையை மட்டும் மறைஞானம் உடைய ஒருசிறந்த சிவாச்சாரியாரிடமிருந்து பெறுதல் வேண்டும். மற்றும் இரண்டு தீக்கைகளையும் பக்குவம் அடைந்த அடியார்களுக்கு இறைவனே நேரிலும் உள்ளிருந்தும் கொடுத்து அருள்வார்! சந்தேகமில்லை. கோயிற் சீமார்ந்த பூசகர்கள் செய்யும் யாக ஓம பூசைகள் சிவன் அடியார்களை இரட்சிக்க மாட்டா.

விரிவான சாதனை விளக்கம் இச்சிறு கட்டுரையில் கொடுக்க முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். அவற்றை மறைஞானம் பெற்ற உத்தம சிவாச்சாரியாரிடம் நேரடியாகப் பெற்று அனுட்டிக்கவும். சித்தியடைதல் நிச்சயம்.

சான்றோர் சொல்லமுதம்

நூல் நிலையத்துள் பாம்பை நுழைய விட்டாலும் பரவாயில்லை. நமது பண்பாட்டைக் கெடுக்கிற நூல்களை நுழையவிடக்கூடாது.

-ஒரு நல்லவர்

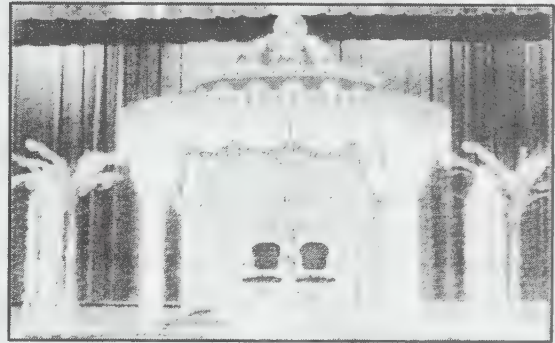
தவறிய உள்ளம் திருந்தினால் வாழ்வு மலரும்; உடற்பயிற்சி உடலுக்கு உரமும் நீடிய ஆயுளும் தரும்; ஆனால் தெய்வ பக்தியோ உன்னை மனித னாக்கி இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்.

-ஓர் அறிஞர்

Fancy Florist

பேன்சி பூக்கடை

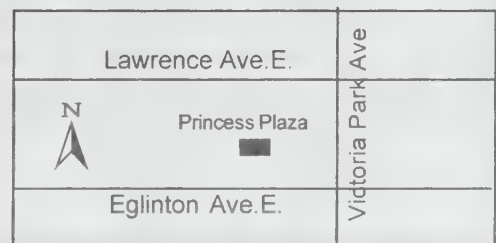
Specialists in fresh
flower mandapams and
decorations for
weddings & special
functions

- PROVIDES AUTHENTIC INDIAN FLOWER GARLANDS / JAI MALAS
- PROVIDES DOLI / PALKI WITH FRESH FLOWER DECORATIONS
- PROVIDES HORSE, BUGGY, CAR DECORATIONS

1668 Victoria Park Ave.
(2 Block North of Eglinton)
Princess Plaza

North York, ON. Canada, L3R 6M7
(416) 288-1419

கணபதி, சுமுகன், இலம்போதரன், ஆனைமுகன், முஷிகவாகனன், கஜமுகன், விக்னேஸ்வரன், தும்பிமுகன், மூத்தநாயனார் என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் பிள்ளையார், விநாயகர் என்பதொரு பெயரையும் உடையவராகின்றார். சிவனுக்கு விமலன் என்றதொரு பெயருண்டு. வி + மலன் = விமலன் என்றதாகும். மலன் - மலத்தை உடையவன், விமலன் - மலம் இல்லாதவன் என்னும் எதிர்மறைக் கருத்தைத் தருவது. நீதி - அநீதி, மலன் - நிமலன், நியாயம் - அநியாயம் என்பவை போன்றதொரு அமைதியை உடையது விமலன் என்பதும் எனக் கொள்ளல்வேண்டும். அஃதே போன்று விநாயகன் என்னுந் தொடரும் வி + நாயகன் என்று பிரிக்கப்பட்டுத் தனக்கு மேலே நாயகன் ஒருவன் - தலைவன் ஒருவன் - இல்லாதவன் என்பது புலப்பட நிற்கின்றது. இந்தப் பெயர் விநாயகனின் முதன்மையை உணர்த்துவது தெரிகின்றது. “மேலொருவன் இல்லாதானெங்கள் இறை” என்பதொரு தொடரினையும் அறிந்துள்ளோம். இது சிவனைக் குறித்து நிற்பது. எனவே சிவன் வேறு சுமுகன் வேறு என்று சிந்தனை நீங்கி இருவரும் ஒருவரே என்று காண முடிகின்றது. இந்த வழியில் விநாயகனுக்கான முதல் வணக்கத்தை நூல்களிற் பெரும் பான்மையாகச் சந்திக்கின்றோம்.

**“நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்”**

என்பது சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் ஒன்றாய் திருவருட்பயன் என்னும் நூலின் காப்புச் செய்யுளாய் அமைந்தது. குஞ்சரக்கன்று எம் உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டுவிட்டால் கலைகள் கற்பதற்குரியனவாகித்தான் பதிவாகுமென்றில்லை என்னும் பொருளினை இங்கே பெறுகின்றோம். அதாவது பிள்ளையார் எம் உள்ளத்தில் உறையக்கூடியதொரு வாய்ப்பினை நாம் உருவாக்கினால் கலைகள் எளிதாக விளங்குவனவாகும் என்பது அது. கற்கும்

சரக்கன்று என்னுந் தொடர் தரும் விளக்கம் அதுவே. எந்தவித இடரோ, பிரையாசையோ இருக்காது என்பதும் உணரத்தகும்.

**வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.**

தும்பிக்கையான் மலர்ப்பாதத்தில் தினமும் பூ வைத்து உள்ளன்போடு வழிபடுபவர்களுக்குக் கல்விநலஞ் சிறப்பாக அமையும், நல்ல தெளிந்த மனமுண்டாகும், இலக்குமிதேவியின் கடைச்சங்கிடைக்கும். உடம்பு நோய்களாற் துன்பமடைய

மாட்டாது என்று ஔவையார் தந்த முதுரைச் செய்யுளிலே குறிப்பிடுகின்றார்கள். குஞ்சரக்கன்று உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டு விட்டால் கலைஞானம் கற்கும் சரக்கன்று என்பது கொண்டு வேண்டியனவெல்லாம் வந்தடையும் என்பதும் பெறப்படும். வாக்குண்டாம், நல்ல மனமுண்டாம், மலரவன் நோக்குண்டாம், உடம்பு நோயினாற் பாதிப்படைய மாட்டாது என்று ஔவையார் ஒவ்வொன்றாக ஒரு பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகின்றார். மாணவர்களாயுள்ளவர்களும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் கருத்தினால் அப்படிச் செய்யப்பட்டது எனலாம். உமாபதி

சிவாசாரியாரோ “கலைஞானம் கற்குஞ் சரக்கன்று” என்று ஒரு சிறிய தொடர் கொண்டு அருமையான கருத்துத் தெளிவை மாணவப் பருவத்தின் மேனிலையில் உள்ளோரிலிருந்து அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளும்வகை சொல்லியுள்ளார்கள்.

**விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கு நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.**

என்பது மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும் நூலிற் கபிலதேவ நாயனார் தந்துள்ள தொரு பாடல். கொடிய வினைகளை வேரொடுகளைய வல்லவன் விநாயகன். விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமானவன். எனவே சகல

அண்டங்களுக்கும் முதல் என்றாகி விடுகின்றான். ஆகவே சிவனின்றும் வேறாகாதவன் என்பது தெளியப்படும். ஆனகாரணத்தினாலே கண்ணிற் பணிமின் என்கின்றார்கள்.

உறுப்புக்களுள்ளே முதன்மை பெறுவது கண். “கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை” என்பது ஒரு அறிவுறுத்தல். அத்தகு சிறப்பினையுடைய கண் மிகுந்த அவதானத்துடன் பேணப்பட வேண்டியதுதான். விநாயகர் வழிபாடும் அவ்வண்ணம் போற்றப்பட வேண்டியதே. இல்லை அதற்கும் மேலானதாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டியது.

ஒளியான திருமேனி உமிழ்தான மிகமேவு களியார வருமானை கழல்நாளும் மறவாமல் அளியாளும் மலர்தூவும் அடியார்கள் உளமான வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே. என்பது சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் மற்றொரு நூலாய சிவப்பிரகாசத்திற் காப்புச் செய்யுளாக உள்ளது. மறதி முதலான குழப்பங்களுக்கு இடமில்லாமல், விநாயகன் திருவடிகளை நாளும் புத்தம் புது மலர்கள் கொண்டு நிறைவான சிந்தனைகளுடன் பூசனை செய்தால் அவன் அவர்கள் உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டு விடுவான். வலிவு பெற்ற வினைகள் கூட அவனை நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாது என்கின்றது இச்செய்யுள். எனவே அவன் எந்தவொரு துன்பத்திற்கும் ஆளாக வேண்டியதில்லை என்பது புலப்படுகின்றது. விநாயகனின் சந்நிதியில் அமைதி நிலவும் என்பது தெளிவு.

வெவ்வினையின் மூலத்தையே இல்லாமற் செய்ய வல்லவன் என்று கபிலதேவநாயனார் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது, அடியவர்களின் அன்பான பூசனையின்பின் அவர்கள் வேண்டுதலை அவ்வண்ணம் நிறைவு செய்து வைப்பான் என்று உணரவைப்பது “விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுறுக்க வல்லான்” என்னும் பகுதி. அதேவேளை, விநாயகன் திருவடிகளில் தூயமலர்களைத் தூவி நாளும் வழிபாடு செய்பவர்களைக் கொடிய வினைகள் எட்டிப் பார்க்கவும் நினைக்கமாட்டா என்று கூறுவர் சந்தான குரவர்களுள் ஒருவராய உமாபதி சிவாசாரியார்

ஞானத் திருவுரு வாகிநற் சீரரு வீந்துநித்தம் வானத் துலவிடு மாதவன் வல்லிருள் நீக்குதல்போல் ஈனத் தனந்திகழ் ஆணவ மாய விருளகற்றும் மோனத் திருவே குருகட் டரசே முறையுனக்கே.

என்பது ஈழநாட்டின் வடபாலுள்ள குருகட்டுச் சித்திவிநாயகர் அந்தாதியில் உள்ளதொரு பாடல். ஈனத் தனந்திகழ் ஆணவ இருளைப் போக்குபவன் விநாயகன் - குருக்கட்டு விநாயகன் என்கின்றார் ஆசிரியர். ஞானமே வடிவானவன், அடியவர்க்கு நல்லருள் ஈபவன். உலகியலில் நிலவும் இருளை நீக்குகின்ற வானத்துலவும் ஆதவனைப் போன்று ஆணவ இருளை நீக்கு பவன் ஞானத் திருவுரு என்று காட்டுகின்றார்கள். எந்தவித எதிர்பார்ப்புமின்றி உலகில் நிலவும் இருளை ஆதவன் நீக்குவான் என்னும் உவமையைக் கொடுத்து விநாயகக் கடவுளின் அருட்டிறம் வெளிக்கொணரப் பட்டுள்ளமை இன்பத் தருவது. அல்லாமலும் மாயத்தைச் செய்வதாகிய ஆணவ இருளைப் போக்கும் மோனத் திருவுரு குருக்கட்டு விநாயகர் என்பதொரு கருத்தையும் பெறக்கூடிய வகை “ஈனத் தனந்திகழ் ஆணவ மாய விருளகற்றும்” என்னுமடி நிற்கின்றது.

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற் பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும் ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக் காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும் நூலிலுள்ள மற்றொரு திருப்பாடலிது. “ஆதலால் வானோரும் காதலாற் கூப்புவர் தங் கை”, எனவே தேவர்களைப் பொறுத்தவரை வழிபாடு தேவையுடனானது என்று தெரிகின்றது. “புலனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம் போக்குகின்றோம் அவமே” என்னும் மணிவாசக சுவாமிகள் திருப்பாடற் கண்ணும் அவ்வண்ண மாகிய எதிர்பார்ப்புத் தொக்கு நிற்பது கவனிப்பிற் குரியது. உலகியலிற் பயனை எதிர்பார்ப்பது சகசமாகிவிட்டமையை உணர்ந்து கொண்ட நாயனார் செல்வம் பெருகும், முயற்சிகள் பலித மாகும், கல்வியுடனான ஆற்றல்கள் வளரும், பெருமை பெருகும் என்பனவாகிய அடைவுகளை விநாயகனைக் காதலுடனாகி வழிபடுபவர்கள் சந்திக்க முடியும் என்கிறார்கள். காலநிலை, சூழ்நிலை, வேண்டுதற்கண் உள்ள உறுதி என்பனவெல்லாம் இப்பாடற் கருவிலே தொக்கு நிற்பது தெரிகின்றது.

**திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.**

என்னும் விருத்தாசல புராணச் செய்யுளும் முத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலைச் செய்யுட் கருத்தை ஒட்டி நிற்பது கருதத் தக்கது. திருவும் கல்வியும் சிறப்புக்களும் பெருகும். இரக்கம் அன்பு மலரும். தீமைகள் இல்லாதொழியும். பருவமுடையதாகி உள்ளம் பக்குவமடையும். இச்சிறப்புக்களெல்லாம் பிள்ளையாரை நாளும் வழிபடுவதால் வந்தடையும் என்கின்றார் ஆசிரியர். ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்

**நால்வாய் ஐங்கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையன்
தருமொரு வாரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டன் பொடும்வணங்கி ஓவாதே
இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வமுமொன்
றோவென்னச் செய்யும் தேவே.**

சாஸ்திரத் தொகுதியில் இரண்டாவதாய் சிவஞான சித்தியார் தரும் பாடல் இது. இடையீடின்றி இரவுபகல் அன்போடு வணங்கி உள்ளத்தால் விநாயகனை உணர்பவர்களது சிந்தைத் திருகு தாளங்களையெல்லாம் அவன் அகற்றுவான் என்கின்றது பாடல். சிந்தையைத் திரிவுபடுத்தி மறுதலையாக உணரவைப்பது ஆணவமே. அதனை ஓட்டுபவன் ஆணைமுகன். அவன் தாள்களைப் பற்றி நிற்போருக்கு அவை பெருஞ் செல்வம். திருமால் பிரமன் பதவிகளாகிய செல்வம் விநாயகன் திருவடிச் செல்வத்தின் முன் செல்வம் என்று எண்ணப்படக் கூடியவையா? என்று கேட்கின்றார் ஆசிரியர். எண்ணப்படுதற்கே இடமில்லாதவை என்னும் பொருள்தந்து நிற்கின்றன. விநாயகனின் உயர்வை உணர்த்தும் வகையில் ஒரு கோட்டன், இருசெவியன், மும்மதத்தன் என்பதுவரை ஒன்று இரண்டு மூன்று என்ற எண்களை முறைப்படி நினைவ வைத்த ஆசிரியர் அடுத்து வரவேண்டிய நான்கு என்னும் எண்ணால் வருபெயர் குறிக்கப்பட வேண்டிய

இடத்தில் அந்த எண்ணுணர்வைத் தரக்கூடியதும் தொங்கும் வாய் என்று பொருள் தருவதுமாகிய “நால்வாய்” என்னும் தொடரை அமைத்துள்ளமை நினைந்து நினைந்து சுவைத்தற்குரியது.

**எடுக்கு மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளால்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடி
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.**

சேக்கிழார் சுவாமிகளாற் பாடப்பட்ட பெரிய புராணத்துள்ளதொரு பாடல் இது. தொடங்கிய, சிறப்புப் பொருந்திய நூல் இனிய தமிழ்ச் செய்யுளால் நிறைவு பெறவேண்டும். அதற்காகிய அருள் கிடைக்கவேண்டுமென விநாயகனைக் கருத்தில் நிறைக்கின்றார் ஆசிரியர். விசாலம் பொருந்திய ஐந்து கரங்களையும், தாழ்ந்துள்ளன வாகிய செவிகளையும், நீண்ட முடியையும் உடைய மதம் சொரிகின்ற யானைக்கன்று போன்றவனாகிய விநாயகன் என்று அவன் காட்டப் படுகின்றான். கருணைப் பொழிவின் விசாலத்தை அமைதியாக அறிந்து கொள்ளும் இயல்பு நிலையை, அருளுடைமையை, அன்புப் பிரவாகத்தை அறிவுறுத்தும் உறுப்புக்களை அவன் அருளுவான் என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

**பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்
நிவேதித்து விநாயகனைப் பணிந்து சங்கத் தமிழ்
முன்றையுந் தரும்படி கேட்டவர் ஔவை.
கொழும்பு, கொட்டாஞ்சேனை வரதராஜ விநாயகனைப்
பணிந்து பருப்பமுது பால்தெளிதேன் பாகு
துணிந்த கரும்புகனி தூபம் - திணிந்தவிருள்
சிந்துமொளித் தீபம் திறக்கவமைத் தேன்திருமுன்
வந்தேய ருள்புரிசு வாய்.**

என்று இரட்டை மணிமாலை ஆசிரியர் வேண்டுகின்றார். பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பு என்பவற்றுடன் தூப தீபங்களையும் நிவேதனமாக்கி நல்ல கந்தம் ஒளிப்பிரவாகம் என்பவற்றை வேண்டுதலுக்கனுசரணையாக்கி நிற்கின்றார் ஆசிரியர். அவருடனாகி நாமும் தெய்வீக உணர்விற்திளைப்போமாக.

P. KAYILASANATHAN

B.A. (CEY) LLB. (CEY)

Barrister & Solicitor

உங்கள் தேவைகளுக்குச் சிறப்பாக.....

குற்றவியல் வழக்குகள்
குடிவரவு அகதிநிலை விண்ணப்ப விசாரணைகள்
மேன்முறையீடுகள்
மனிதாபிமான அடிப்படையில் விண்ணப்பங்கள்
ஸ்பொன்சர் சம்பந்தமான சகல விடயங்களும்
வீடு, வியாபார ஸ்தாபனங்கள் வாங்குதல் விற்பனை
குடும்ப விவகாரங்கள் (விவாகரத்து, பிள்ளைகள் பராமரிப்பு,
பிள்ளைகள் பாதுகாப்பு, சொத்துக்கள் பிரித்தல்)

**வாணிபச் சட்டங்கள் சம்பந்தமான சகல விடயங்கள்
வாகன - விபத்துச் சம்பந்தமான நடவடிக்கை கோருதல்**

பொ. கயிலாசநாதன்

கனேடிய சட்டத்தரணி

**2401 EGLINTON AVENUE EAST, SUITE 302
SCARBOROUGH, ON. M1K 2M5**

TEL: (416) 752 - 9561

FAX: (416) 752 - 7262

குரு அருளும் ஆழ்நிலைத் தியானமும்

திருமதி சந்தனா நல்லலிங்கம்

அன்மா பிரமத்தோடு கலத்தற்காக இயற்றும் வழிபாடுகளைக் குரு, லிங்கம், சங்கமம் எனத் தத்துவார்த்த ரீதியில் மூன்றாக வகுப்பர் மெய்ஞானிகள். இவற்றுள் குருவே முதலில் வைத்துப் பேசப்படுவதால் அதன் மேன்மை உற்று நோக்கற்பாலது.

குருவழிபாடு பற்றிப் பேசுங்கால் சிவனே திருநந்தி தேவருக்கும், சனற்குமாரருக்கும் குருவாகியதும் வளவர்கோன் பாவையாம் மங்கையாக்கரசியாருக்குத் திருஞானசம்பந்தர் என்ற ஞானக்குழந்தை குருவாக விளங்கியதும், அப்பூதியடிகளாம் திருத்தொண்டருக்கு வாக்கீசர் குருவானதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்ஙனமாக நம் சமயத்தை நுணுகி ஆராயுங்கால் தெய்வத்தைக் குருவாய்க் கொண்டொழுகி நற்கதியடைந்தவர்களும் தெய்வானுபூதி பெற்ற மெய்யடியார்களைக் குருவாகப் போற்றி வழிபட்டுத் திருப்பேரடைந்தவர்களும் இடம் பெறக் காணலாம்.

பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களுள் ஒன்றான திருவருட்பயனிலே குருவருள் பற்றி உமாபதி சிவாசாரியார் சுவைபடக் கூறிச் செல்லும் உவமைகள் உய்த்துணரற்பாலன. ஞானாசாரியன் இன்றி ஞானம் தோன்றாது என்பது இவர் கருத்து. எமது கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் இதுவரை படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் ஆகிய கிருத்தியங்களைப் புரிந்த இறைவன் ஆன்மாவின் பக்குவ நிலை உணர்ந்து அருளையும் செய்ய வருவான் என ஆணித்தரமாக இவர் எடுத்துரைக்கின்றார். குருவுக்கு என்ன தெரியும், குருவினால் என்ன நன்மையுண்டு என்ற ஐயப்பாடுகளைக் குருவை நெருங்கு முன்பே ஆன்மா தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காட்டு யானையைப் பொறிக் கிடங்கினுள் அகப்படுத்திய பின் அதனைப் பழக்கவும் பழக்கப்பட யானையையே பயன்படுத்துவர். இதேபோல் ஆன்மாவின் ஆணவத்தை அகற்றவும் திருவருளை நல்க இட்டுச் செல்லவும் சகலருக்கும் இறைவன் குருவடிவிலே மாணிட வடிவந்தாங்கி அருள் புரிவான்.

பாம்பினாற் கடியுண்டு விடம் ஏற்ப்பெற்ற மனிதனுக்கு கடிவாயிலே கீரியைப் பொருந்த வைப்பதால் பயனில்லை. இங்ஙனம் செய்வதால் விடம் தீருமோவெனில் தீராது. மாந்தரீகன் தன்னைக் கீரியாகப்

பாவித்து, ஆதி தைவீகமாகிய நகுல மந்திரத்தை ஒவ்வொரு நாளும் உச்சரித்து வந்த பழக்கத்தினாலேயே, அந்த மந்திர ரூபமே தானாகப் பாவனை செய்து பார்க்க (நயனதீட்சை) விடம் அகலும். இங்ஙனமே ஆணவ விடம் ஏறிய ஆன்மாவுக்கு விடந்தீர்க்கும் மாந்தரீகனாக இறைவனே குரு வடிவந்தாங்குவான்.

சூரிய காந்தக் கல் என்றொரு வகைக் கல் உண்டு. இதனையும் பஞ்சையும் சேர்த்துச் சூரிய ஒளியிலே வைப்பின் பஞ்சு தீப்பற்றி எரியும். சூரிய ஒளி இல்லாவிடத்துப் பஞ்சு தீப்பற்றிக்கொள்ளாது. எங்ஙனம் சூரியனுடைய ஒளி இன்றேல் பஞ்சு தீப்பற்றிக் கொள்ளாதோ அங்ஙனமே குரு அருளின்றேல் ஆன்மா திருவருளைப் பெற முடியாது.

மேற்கூறியவற்றால், ஆன்மா ஈடேற்றம் பெறக் குருவருள் இன்றியமையாதது என்பது புலனாகின்றது. இவை பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் உமாபதி சிவாசாரியார் கண்ட தத்துவச் சிதறல்களாகும்.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகிலே மறுமையை அன்றி இம்மையையும் பயனுள்ளதாக்க, வாழ்வை வளம் பெறச்செய்ய, புத்திக்கூர்மை பெற, ஞாபக சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய, புத்துணர்ச்சி பெற, புதிய சிந்தனைகள் முகிழ்க்க, நோயின்றி நீண்ட காலம் வாழ ஆழ்நிலைத் தியானம் என்ற அரிய சாதனம் சிறந்த ஊடகமாகப் பயன்படுகிறது. இதுவும் குருவருளினோடு சம்பந்தமுடையதொன்று.

இத்தியானத்தின் மூல கர்த்தா மகரிஷி மகேஷ் யோகி அவர்கள் வடநாட்டவர்: ஜபல்பூர் என்ற இடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அலஹாபாத் பல்கலைக் கழகத்தில் பௌதிக இயலில் சிறப்புப் பட்டம் வாங்கியவர். இவர் குருவின் கீழ் பதின் மூன்றாண்டுகள் சீடராக இருந்து, ஓராண்டு இமாசலத்தில் குகையொன்றில் தனித்து வாழ்ந்து, தாம் கண்டறிந்த இத்தியான முறையை இக்காலத்திற்கேற்ற வகையில் விஞ்ஞானக் கலவையுடே இவ்வுலகுக்கு அறிமுகஞ் செய்யத் தொடங்கினார்.

மகரிஷியின் கொள்கைக்கு, அதாவது தியானத்திற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் சிறப்பாக அமெரிக்காவும் விளைநிலங்களாயின. மேற்கு நாட்டவர்

கிழக்கில் காணும் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்குரிய எதனையும் எளிதில் தள்ளிவிடுவதில்லை. போதைப் பொருள்கள், புலநுகர்ச்சி, போதிய செல்வம்- இவற்றால் உடலையும் உள்ளத்தையும் விரயஞ்செய்து நிம்மதியற்றுத் தத்தளித்த மேலை நாட்டவர்க்கு, அலைகடலிற் கலமுடையச் சிதறிய மக்கள் கூட்டம், சிக்கெனப் பிடித்து நீந்திக் கரைசேரக் கிடைத்த மிதவையாக இத்தியானம் பயன்பட்டது. ஆயிரமாயிரம் அமெரிக்கரும் ஐரோப்பியரும் இத்தியானத்தின் பயனை உணர்ந்து ஆன்மிக நெறியிலே வீறுநடை போடத் தலைப்பட்டனர். ஆகவே, மகரிஷியின் தலைமைப் பீடம் சுவிற்சர்லாந்தில் அமைந்திருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. (MERU-மகரிஷி யூரோப்பியன் றிசேச் யூனிவர்சிற்றி) என்ற பல்கலைக் கழகம் ஐரோப்பாவிலும், (MERU- என்ற பல்கலைக்கழகம் (மகரிஷி இன்ரநேஷனல் யூனிவர்சிற்றி) வட அமெரிக்காவில் Fair Field லும் அமைந்திருக்கின்றன.

இது நம் பண்டைய ரிஷிகளின் சாதனை. முற்றிலும் உபநிடதத் தத்துவங்கள் நிறைந்தது. சங்கராச்சாரியாரின் 16-ம் நூற்றாண்டு அவ்வைதக் கோட்பாடு, அதாவது, பரமாத்மாவாகிய பரம்பொருளும், ஜீவாத்மாவாகிய ஆன்மாவும் அழிவற்றவை. ஜீவன் பரம்பிரமத்தை அடைய அவாவுறுகின்றது. ஈற்றில் ஜீவான்மா பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலப்பதால் இரண்டிற்கும் பேதமற்ற நிலை காணப்படுகிறது. இதனை மகரிஷி இந்து மதத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்து, மதபேதமின்றி இன்றைய விஞ்ஞான உலகுக்கு உகந்த வகையில் நம்மிடையே பயில விட்டுள்ளார். ஆழ்நிலைத் தியானத்தை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மகரிஷியின் ஸ்தாபனத்தில் பயின்ற ஆசிரியர்களிடம் பயின்று கொள்ளலாம்.

ஆழ்நிலைத் தியானம் என்னும்போது, எல்லோரும் ஐம்புலனடக்கம் அவசியம் என் எண்ணுகின்றனர். ஆகையால் தியானம், மிகக் கஷ்டமானது எனத் தீர்மானிக்கின்றனர். உண்மை அப்படி அல்ல. ஆழ்நிலைத் தியானம், பயில மிக இலகுவானது, நுட்பமானது, நவீனமானது, இயற்கையானது. தியானத்தின்போது எமது உள, உடல் தொழிற்பாடுகள் இயற்கையாகவே தணிவடைகின்றன. நாம் ஆழ்ந்த அமைதியை அநுபவிக்கின்றோம். அதாவது கனவு, நனவு, உறக்கம் அற்ற ஒரு நிலைக்கு நம்மை இத்தியானம் இட்டுச் செல்கிறது. இந்நேரத்தில் நரம்புத் தொகுதிகளிற் காணப்படும் அழுக்கம் (Stress) நிலைகுலைந்து அகன்று போகின்றது. அதனால்

சிந்தனைப் பாதை சீர்ப்படுகிறது. நரம்பு சம்பந்தமான வியாதிகள் குணமடைகின்றன. கூரிய புத்தியும் ஞாபக சக்தியும் அதிகரிக்கின்றன.

சாதாரணமாக நாம் சுவாசிப்பதைவிடத் தியான நேரத்தில் மிகக் குறைந்த அளவு, அதாவது ஒரு நிமிடத்திற்கு 6-8 தடவைகளே சுவாசிக்கின்றோம். சுவாசப் பைகளின் குறைந்தளவு தொழிற்பாட்டால் இருதயத் துடிப்பு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால் சுவாசப்பை சம்பந்தமான வியாதிகளும், கூடிய குறைந்த இரத்த அழுக்கங்களும் குணப்படுத்தப் படுகின்றன. இத்தியான நேரத்தில் தலையினுட் காணப்படும் அல்பா, தீற்றா, பீற்றா என்ற கதிர்கள் வேறு கதியில் இயங்குவதால் கூடிய விழிப்புணர்வும் அறிதலுணர்வும் அதிகரிக்கின்றன. அத்தோடு பதினைந்து நிமிடங்கள் நாம் எடுக்கும் ஓய்வு, பின்னால் ஏற்படப்போகும் நடவடிக்கைக்கு நம்மைத் துரித கதியில் இயங்க வைக்க ஆயத்தம் செய்கின்றது.

இன்றைய உலகிலே கிளர்ச்சிகள் அதிகரித்துள்ளன. பஞ்சமாபாதகங்கள் தலைவிரித் தாடுகின்றன. துவேஷம் வளர்கின்றது. இவை எல்லாம் நம்மிடையே அழுக்கம் (Stress) அதிகரிப்பதாலே யாம். மாணவன் ஒருவன் படித்தும் மேற்படிப்புக் கிடைக்கவில்லையே என்ற எண்ணத் தால் அழுக்கப்படுகின்றான். அடுத்தவன் படிக்கின்றானென்று படிக்க முடியாதவன் மனம் புழுங்கிப் பெருமூச்சு விடுகிறான். அந்த எண்ணமே அவனை அழுக்கி வதைக்கிறது. இதனால் நாட்டிலே போட்டி பொறாமை பூசல் என்பன வளர்கின்றன. இது தனி மனிதப் பாதிப்பு, நாட்டுப் பாதிப்பு, உலகப் பாதிப்பு என வளர்ந்து யுத்தமாக உயர்கிறது. அணுக்குண்டுகளும், நவீன ஏவுகணைகளும் உலகை அழிக்க உருவாகின்றன. மனிதன் தன்னிடத்தே கடவுள் தன்மையைக் காண்பானானால் அதனைவிட மேலான செயல் வேறொன்றுமில்லை. என்னுள் இருப்பது கடவுள் தன்மை: இதுவே ஏனைய உயிர்களிடத்தும் காணப்படுவது, என்ற தத்துவத்தை மனிதன் உணர்ந்தால் அதுவே அவனை உயர்ந்த மனிதனாக்குகின்றது.

எனவே, மக்கள் போதைப் பொருள்களை மறக்க, பஞ்சமாபாதகங்களாம் வன்செயல்களை அகற்ற, சமாதானம் வளர, ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற ஒருணர்வு மேலோங்க, நாட்டிலே சுமுக நிலையும் மகிழ்ச்சியும் நிலவ வழிவகுக்க வல்லது, குரு அருளால் வந்த ஆழ்நிலைத் தியானம் என்றால், மிகையாகாது.

உழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவீன்றித்

தாழாது உஞற்ற பவர்

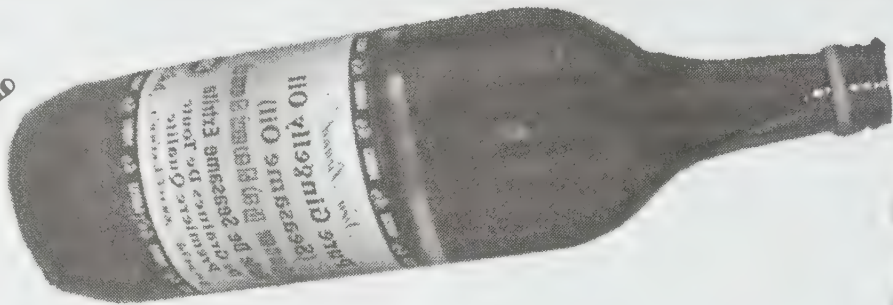
- திருக்குறள்

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனில் யாதொன்றும்

கொல்லாமை சூழும் நெறி

- திருக்குறள்

முதுமை
இரு
பழமை

Quality is
always our
utmost
priority

+ அதே தரம்
தரமான தூய முற்றிய எள்ளிலிருந்து

+ அதே சுவை
Microfiltering செய்யப்படுவதில்லை
இதன் மூலம் நல்லெண்ணெயின் நல்ல
குணாம்சங்கள் இழக்கப்படுவதில்லை.

+ அதே முறை
Coldpressing முறையில் பனங்கட்டி
சேர்க்கப்பட்டு செக்கில் வடிக்கப்படுகின்றது.

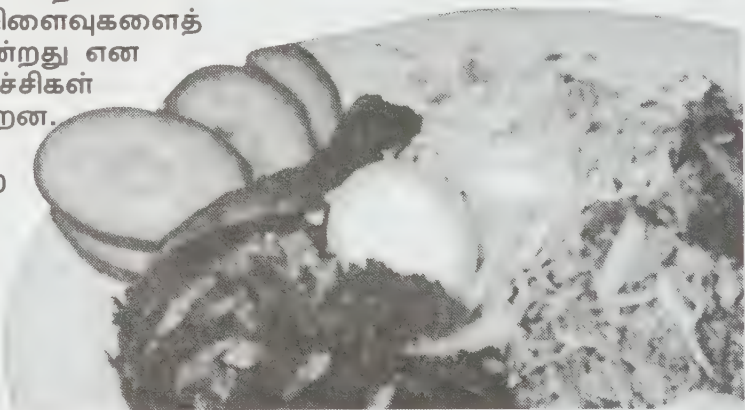
Niru Brand®

நல்லெண்ணெயை உடலுக்குத்
தேவையான பல

நல்விளைவுகளைத்
தருகின்றது என
ஆராய்ச்சிகள்
கூறுகின்றன.

அது தூயகலப்படமற்ற
நல்லெண்ணெயை என்றால்
மட்டும் தான்! அது

“நிருபிராண்ட்
நல்லெண்ணெய்”

NIRU ENTERPRISE INC.,

76 HOWDEN ROAD, SCARBOROUGH, ONTARIO CANADA M1R 3E4 TEL: (416) 750-1976
NIRU (EUROPE) LTD., P. O. BOX 6, BECKENHAM, KENT, BR3 6ZT U.K. Tel: 181 6504835

Website: www.niru.com

ஈ.டி.எல்.எஸ் சமாதானம் ஏற்படுத்தும் ஆண்டு 2000

நந்தாத சீரோங்கும் நல்லோரே வாரீர்!

நாமினிதே ஒன்றுபட்டு வாழ்வழி காண்போம்
எந்தாயும் எந்தந்தை எம்மினத்தோர் என்றும்
ஏட்டறிவும் நாட்டறிவும் எய்தினர்காண் யாண்டும்
வந்துவிட்டோம் வளங்காண வாய்த்ததுவே தேசம்
வாராத புத்துணர்வால் வளங்காணும் நாளும்
இந்தவாண்டா யிரமாயி ரண்டாகி இன்று
ஈடிஎல்எஸ் சிறப்போடு எம்வாழ்வை ஏற்றும்.

உலகெங்கும் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையை நாடி
ஊரெங்கும் யாவருமே உறவோடு வாழ
சலசலப்பு சண்டைகள் சாரமற்றுப் போக
சாஸ்புமிகு சமாதானச் சங்கொலிகள் ஊத
பலமாகப் பண்பாடு பலத்தோடு துய்த்து
பாடுபட்டு கூடியுழைத் தேநிதியைச் சேர்த்து
இலமென்று கூறாது ஈந்துவந்து வாழ்ந்து
ஈசனையும் எப்போதும் எண்ணிநிதம் வாழ்வோம்.

பணிதன்னை யாற்றுதற்கு வயதெல்லை இல்லை
பாடுபட்டுத் தொழிலாற்றப் பயன்கூடும் பாரீர்
அணிசெய்து அழகாகத் திரிந்திடுதல் ஆகா!
ஆர்வமொடு அறிவுட்டி ஆனபுலம் கூட்டு
மணிபோல ஒளியீந்து மக்களுக்குச் சேவை
மாண்பாக ஆற்றுகவே மனம்வைத்து நன்கு
துணிவோடு தூயமனம் தொலைதூரம் நோக்கின்
துயர்நீங்கி நல்வாழ்வு தொடருங்காண் நாளும்!

கனடாவோ! கவிந்நாடு கலையார்வ நாடு
காண்போரை ஈர்க்கின்ற கைத்தொழில்சார் நாடு
மனங்கொண்ட தொழில்சார்ந்த மாமனித பூமி
மாமனிதம் மிகக்காணும் மஞ்சதவழ் தேசம்
இனமோடு இனம்யாவும் இணைவுற்று வாழின்
ஈடற்ற புகழ்சேரும் எம்முறவும் கூடும்
நனிதாக நாம்வாழ நம்மினமும் வாழும்
நாளாந்தம் வழிகோல நல்வாழ்வு கிட்டும்.

நாட்டிற்கு நல்லனவே நாம்செய்தல் வேண்டும்
நல்லோரை என்றென்றும் நாம்போற்றல் நன்று
வீட்டிற்கு நல்லவளை வைத்திடுக என்றார்
விலையுள்ள வாக்கியமே வேடிக்கை அல்ல
ஏட்டிக்கும் போட்டிக்கும் இடமுண்டு எங்கும்
என்றாலும் இயல்பாக நல்லதையே நாடு
தேட்டத்தில் தேட்டந்தான் திருவார்ந்த தேட்டம்
தெருவெங்கும் சமாதானம் நிலையாகக் காண்போம்.

உலகத்தில் சமாதானம் ஒளிபோல ஓங்கி
ஊர்பலவும் ஒன்றுபட்டு ஒருநாடு போல
கலக்கடிகள் கோட்பாடு காடேறிப் போகக்
காலத்தைக் கருத்தோடு கண்டிடுதல் நன்று
நலமாக வாழ்வதற்கு நன்முயற்சி தேவை
நாகரிகம் பேணிடவும் நம்முயற்சி வேண்டும்
அலமந்து நில்லாது ஆண்டாண்டு தோறும்
ஆராய்ந்து அறிந்திட்டு ஆனபணி செய்வீர்!

தாய்மொழியைச் சமயத்தைத் தம்முயிர்போல் காத்து
தம்பின்னும் அவைநாளும் தனித்தோங்கச் செய்க!
ஆய்வோடும் அயல்மொழியில் அறிவாளி ஆகின்
அஞ்ஞான மகன்றோடும் மெய்ஞ்ஞானி ஆவாய்
காய்க்கின்ற மரத்திற்கே கல்லெறியக் கூடும்
கவலையே வேண்டாமே காரியத்தில் கண்வை
வாய்ப்பேச்சில் நேராய்தில் வடிவாகப் பேசின்
வலியபகை என்செய்யும் வாழ்வுயரும் தம்பி!

தாய்நாடு தாய்மொழியைத் தாய்ச்சமயந் தன்னை
தவறாது காத்திட்டுத் தக்கனவே செய்க!
காய்வின்றி உவப்போடு கனிவோடு காத்து
கருமத்தை ஆற்றிக்கொள் கவலையே தீரும்
ஓய்வின்றி உழைக்காதே ஒறுப்பனவு நன்று
ஒன்றுபட்டு வாழப்பார் உனக்கில்லை ஊனம்
மேய்ப்பானைப் பிடித்துக்கொள் மேதினியி லென்றும்
மெய்ப்பேசி வாழ்வாங்கு மேதினியில் வாழ்க!

கனடாவில் இடம்பெற்ற கவின்மக்காள் கேண்மின்!

காசினியின் முதல்நாடாய் கட்டிக்காப் பீரே

இனம்யாவும் ஓரினமா யொன்றுபடல் மேலாம்

ஈவிர்க்கம் கொண்டென்றும் ஈந்துவந்து வாழ்வீர்

மனமார்ச் சினம்போக்கி மகிழ்வுற்று என்றும்

மாசில்லா மக்களென மார்த்தட்டி நிற்போம்

தனந்தேடி யுண்டுடுத்துத் தக்காரைப் போற்றி

தாய்தந்தை தமர்தன்னை தாங்கிவழி நிற்போம்.

இரண்டாயி ரமென்றோது மிவ்வாண்டு நாட்டில்

ஈடில்லாச் சமாதானம் ஏற்படுத்தும் ஆண்டாய்

தரவோடு தத்துவங்கள் தாரணியி லோங்கி

தாயன்பு சேயன்பு தக்கோரைப் பேணி

அரசாட்சி ஆதரவும் அமர்ந்தி யாவும்

ஆங்காங்கு நிலைபெற்று அன்புபெருக் காக

உரம்பெற்று உயர்வோடு ஒளியாக வாழ்வில்

ஊரெங்கும் பேர்நிலைக்க உருப்பெற்று நிற்போம்.

உண்மைக்கு வித்திட்டு உயர்ந்தி ஓங்க

ஊரெங்கும் ஒற்றுமைக்கே வழிவிட்டு நிற்போம்

பெண்மைக்கு மதிப்புய்த்து பிறந்துன்பு போக்கி

பேச்செதுவும் செயல்யாவும் ஒன்றாகக் கண்டு

கண்ணாரக் கண்டவற்றை மனதார்ச் சொல்லி

காதாரக் கேட்டதனை ஆய்ந்தோய்ந்து கூறி

ஒண்ணாத உரையாது ஊகித்துப் பேசு

ஓரங்கள் கட்டாது உயர்ந்தி சொல்க!

நானென்று நிற்காது நாமென்று கூறி

நல்லதனை நினைவிற் கொள் நன்றாற்று நாளும்

ஏனென்று கேட்டாலும் இறும்புது கொள்ளேல்

எட்டுணையும் எவருக்கும் இன்னாமை செய்யேல்

ஊனைத்தின் றுன்ஊனைப் பெருக்காதே நாளும்

உன்நன்மை உளம்பவைத்துப் பிறர்தீமை ஆற்றேல்

ஆனைக்கும் அடிசோரும் அதிவீரம் பேசேல்

அன்பதனைப் பெருக்கிக்கொள் ஆண்டவனை நேசி.

வேறு

கல்விதனைக் கற்காது கற்றாலுஞ் சான்றற்றுக் காலம் போக்கி
சொல்லாலே சுவைபேசி சூழலினை ஏமாற்றும் சூழ்ச்சி நன்றோ?
எல்லாமே இரவலெனின் எப்பயனும் வாராது இருளே சூழும்
நல்லாய்நாம் வாழ்வதற்கு நற்பண்பில் நடவுங்கள் நாடு மெச்சும்.

நாளுக்கு ஓரிடமும் மறுநாளோ வேறிடமும் நாடல் கூடா
ஆளுக்கு ஒருபேச்சும் அமர்வுக்கு மறுபேச்சும் ஆற்றல் நன்றோ?
ஏழைக்கு இரங்கிக்கொள் எத்தருக்கு எதிர்காட்டு என்று மெங்கும்
வாழ்வறி தேடிக்கொள் வளமான கனடாவை வஞ்சிக் காதே.

தன்னத்தான் புகழாது தலைப்பாகை கட்டாது தரத்தில் தூய
நன்மனித னாய்வாழ நல்லனவே யாற்றிடுக நன்மை யுண்டாம்
பொன்னான நேரத்தில் பொதுச்சேவை தனையாற்று புழக வேண்டாம்
உன்சேவை தனைக்கண்டு உலகத்தார் போற்றுவார் உதுவே வெற்றி.

நுனிப்புல்லு மேயாது நுண்ணறிவை முன்வைத்து நுழைந்து கற்க
தனித்தன்மை தழையட்டும் தமிழ்சமயம் ஓங்கச்செய் தருமம் செய்க!
இனிதாக எங்களினம் மிலேனியத்தில் ஏற்றமுற இணைந்து வாழ்க!
நனிதாக நாடுவக்க நற்பணியால் நாகரிகம் நாடி வாழ்வோம்.

மேலான கருத்தாழம் மிகக்கொண்ட ராயிரமாம் மிலேனி யத்தின்
பாலான பண்பாடு சமாதானம் பல்கலைகள் யாவு மொன்றி
ஆலாகி அஃதோங்க அதன்நீழல் நாமிருக்கும் அந்தக் காலம்
சூலாகி உலகெங்கும் சுற்றிவரக் கனடாகால் பதித்து வாழ்க!

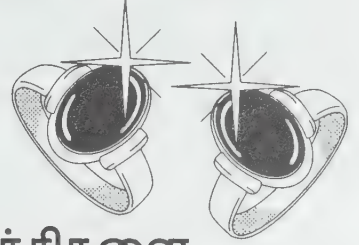
ஆக்கம்: இலக்கிய வித்தகர்

வி.வ. நம்பி

“வாழிய சைவநீதி வையக மெங்கும்”

REGISTRAR OF MARRIAGE

நட்பான சேவைக்குத் தங்கள்
திருமணப்பதிவாளர்
திருமதி. பவானி தர்மகுலசிங்கம்

உங்கள் திருமணப்பதிவு நிகழ்ச்சிகளை
தமிழ் - ஆங்கிலம்
ஆகிய இரு மொழிகளிலும் சிறப்புற
நிறைவேற்ற நீங்கள் நாடவேண்டிய
தொலைபேசி இலக்கம்

Tel: (416) 447-6314

LAW OFFICE

T. JEGATHEESAN

உங்கள் சட்டப் பிரச்சினைகள் எதுவாயினும் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆலோசனைகளுக்கும், சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

காணி, நிலம், வீடு வாங்கல், விற்றல், அடமானம் வைத்தல்
குடும்பம் தொடர்பான வழக்குகள் விவாகரத்து, பிரிவு
வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் கொள்முதல், விற்பனை
குடிவரவு அகதி விவகாரம், உறவினர் சேர்க்கை. மேன்முறையீடு
தத்துவப் பத்திரம் சத்தியக்கடுதாசி, உயில்

தி. ஜெகதீசன்

Barrister, Solicitor and Notary Public (ON)

TEL: (416) 266-6154

Fax: (416) 266 - 4677

2620 Eglinton Ave. E., #201, Scarborough, ON M1K 2S3

“திருநீற்று நெறி”

முனைவர்: சைவ சித்தாந்த கலாநிதி
(திருமதி) எம். தேவகி, மதுரை

முன்னுரை:

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், சிவனடியார் களுக்கெல்லாம் தான் அடியவன் என்று கூறும்போது மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன் என்று பாடுகின்றார். “மும்மை” என்பது திருநீறு, உருத்திராக்கம், சடாமுடி ஆகிய சைவ சமயச் சின்னங்களைக் குறிக்கும்.

முதன்மைபெற்ற முன்று:

இறையருளால் மதுரை மன்னனாக ஆக்கப்பட்ட மூர்த்தி நாயனார், திருநீறு தனக்குச் செய்யும் முடிசூட்டாகவும், சிவனின் அடையாளமாகிய உருத்திராக்கமே தனக்கு நல்ல அணிகலனாகவும் இறைவனது அடையாளமான மொய்த்த சடையே அரச முடியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று உறுதிப்பட உரைக்கின்றார். மேலும் பாவங்கள் மாற உதவும் திருநீறும் உயர்ந்த உருத்திராக்கமான கண்டிகையும், கொண்டசடையும் என்ற முதன்மை பெற்ற முன்றினால் உலகை ஆண்டார். புறச்சமயத்தவரான சமணர் விலகிச் செல்லவும், திருநீற்றுநெறி உலகிற் செழிக்கவும் சைவசமயம் ஓங்கி நிலைபெறுமாறு மூர்த்தி நாயனார் அரசாண்டார்.

“நிலவுந் திருநீற்று நெறித்துறை நீவொழ
உலகெங்கும் நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்துமன்ன”
என்று சேக்கிழார், மூர்த்தி நாயனாரின் ஆட்சிச் சிறப்பைப் போற்றுகின்றார்.

திருநீற்றுநெறி:

“திருநீற்றுநெறி” என்பது மீண்டும் இவ்வுல

கில் வந்து பிறவாத வீட்டுநெறியைக் குறிக்கும். அதுவே சைவநெறி. ஆச்சாள்புரம் ஆலயத்திலுள்ள அம்மையின் பெயர் திருவெண்ணீற்று உமையம்மை என்பதாகும். பரசமயக்கோளரியான திருஞான சம்பந்தர் “திருநீற்றின் பெருமை உணர்த்தவே வந்து தோன்றினார்” என்கின்றார் சேக்கிழார். தூய திருநீற்றுநெறி எண்டிசையும் தனிநடப்பச் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் அவதாரம் செய்தார் என்பது சேக்கிழார் வாக்கு. மேலும் திருநீற்றுச் சந்தனம் பூண்ட திருஞான சம்பந்தரைப் “பூதிசாதனர்” என்று குறிக்கின்றார். (பூதி - செல்வம்; வி/பூதி - மேலான செல்வம்) “அருத்தமதாவது நீறு” என்பது திருஞான சம்பந்தரின் திருநீற்றுப் பதிகம். அருத்தம் - செல்வம்.

முன்று கரணங்களுந் தூய்மைபெற:

சிவபெருமானை நினைந்து திருவைந்தெழுத்தை ஓதித் திருநீற்றினை நெற்றியில் இட, நம் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்று கரணங்களும் தூய்மைபெறும் என்பது சான்றோரின் அனுபவமாகும். மேலும் நம் பிறவிக்கு வித்தாகும் இருவினைகளும் வெந்து சாம்பராகும்.

“மந்திரம் நமச்சிவாய ஆகநீறணியப் பெற்றால் வெந்தறும் வினையும் நோயும் வெவ்வழல் விறகிட்டன்றே”

என்பதும் அப்பர் திருவாக்கு

சரியைக்குரிய திருவெண்ணீற்றை அணியும் படி செய்து புனிதமான உயர்நெறியை இறைவன் தனக்கு அருளியதாக மணிவாசகர் கூறுகின்றார்.

“சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே

சேரும் வண்ணம்

அண்ணல் எனக்கருளியவாறு ஆர்பெறுவார்.....”

(அச்சோப்பதிகம் 4)

திருநீற்றுப் பதிகம்:

ஆளுடைய பிள்ளையார், திருவாலவாய் இறைவனின் திருநீறு நிலையான மந்திரமும் மருந்துமாகி, பாண்டியனின் வெப்பு நோயைத் தீர்ப்பதாகும் என்று கருதி, வேதங்களின் கருத்தைப் போற்றி எடுத்துக் கூறுகின்ற “மந்திர மாவது நீறு” என்ற பதிகத்தைப் பாடி, மன்னனின் உடலில் திருநீற்றைப்பூச வெப்புநோய் நீங்கியது.

“.....வெப்பை ஆவலாய் அண்ணல் நீறே
மன்னு மந்திரமுமாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்பது.....”
(பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்தர் புராணம்-764)

திருநீற்றின் பெருமை:

திருநீற்றின் பெருமை குறித்து ஆளுடைய பிள்ளையார் பலபட இதனைப் போற்றுகின்றார். மந்திரம், உச்சரிப்பவரைக் காப்பதுபோல திருநீறும் தன்னை அணிபவரைக் காத்து அச்சம் நீக்கி நற்பயனை அளிப்பது. தேவர்களைக் காட்டிலும் மேலானதாக விளங்கி அணிபவர்க்கு அழகைத்தரும் நீறு அனைவராலும் வணங்கப் பெறும் பொருளாக உள்ளது.

வேதத்தால் போற்றப்படுவது நீறு:

நான்மறைகளாலும் போற்றப்படும் திருநீறு; உலக வாழ்வில் ஏற்படும் பிணி, துன்பம், கருவிகளின் வழிவரும் துயரங்கள் இவற்றைப் போக்கி நல்லறிவு தருவது; அறியாமை, பழி, சோம்பல் முதலிய புன்மைகளை நீக்குவது; உண்மைப் பொருளாய் எக்காலமும் நிலைத் திருப்பது.

முத்தி தருவது நீறு:

திருநீறு அணிவதால், ஐம்புலன்களும் அடங்கி உயிர் இறைவழி நிற்பதால் முத்தி இன்பத்தைப் பெற வழி பிறக்கிறது. முற்றும் துறந்த முனிவரும் சிவனடியாரும் போற்றிப் புகழ்ந்து அணியத்தக்கதாய் உள்ளது திருநீறு.

“முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்”
என்று வணங்குவர் சுந்தரர்.

திருநாவுக்கரசரும், “நெற்றியில் திருவெண் ணீறு தரித்து விளங்கும் சீலர்களைக் கண்டதும் உகந்து அவர்க்கு அடிமை பூண்டு ஈசனின் அருட் திறத்தைப் போற்றி அவ்அடியவர்க்குத் தொண்டு செய்யும் அன்பர்களின் நெஞ்சினுள், கன்றாப் பூரில் மேவும் நடுதறி நாதரைக் காணலாம்” என்று உவந்து போற்றுவர்.

“எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட

திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்டபோதே

உகந்தடிமைத் திறம் நினைந்தங்கு

-வந்து நோக்கி

இவர் தேவர் அவர்தேவ ரென்று சொல்லி
இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
கவறாதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே”

(ஆறாம் திருமுறை - பாடல் எண்: 613)

திருநீறு, தன்னை அணிபவர்க்கு மனக் கவலை போக்கி, வல்லமையையும், நல்லறிவையும், சிவஞானத் தெளிவையும் தந்து தீவினைகளை நீக்கிச் சிவகதியைச் சாரவைத் துப் பேரின்பத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது.

“கங்காளன் பூசும் கவசத்திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே”

(திருமந்திரம் 1666)

சான்றோர் அணியும் திருநீறு:

புண்ணியம் செய்த சான்றோருக்கே திருநீறு அணியும் பேறு பெறுவதாகும். அதில் தெய்வம் தங்கியிருப்பதால் “திரு” என்ற அடைமொழி பெற்றுள்ளது. மேலும் “திருவளர் நீறு” என்று சேக்கிழார் புகழ்வதும் ஈண்டு எண்ணத்தகும்.

இறைவனும், திருநீறும்:

திருநீற்றின் சிறப்பையுணர்த்தும் சிறிய பெருந்தகையார் “எயிலது அட்டது நீறு” என்று கூறுகின்றார். எயில் - முப்புரம்; முப்புரத்தை எரித்தது திருநீறு; இறைவனாகிய ஈசனே திருநீற்று வடிவத்தில் நின்று இவ் அருட்செயலைப் புரிந்தார் என்றுகூறி ஈசனும் திருநீறும் வேறல்ல என்ற உண்மையை உணர்த்துகின்றார்.

மேலும் “பராவணமாவது நீறு” என்பதால் பராசத்தியின் பொலிவு கொண்டது நீறு; பரையின் வரலாறு திருநீறு என்று சான்றோர் போற்றுவர். (பரை - பராசக்தி)

மேலும் திருமாலும் பிரமனும் அறிய இயலாத வண்ணம் உள்ளது திருநீறு என்பதால் இறைவனின் திருவருட் செயல் தன்மையும் திருநீற்றின் தன்மையும் ஒன்றேயாக திருஞான

சம்பந்தர் உரைத்தலும் நாம் இங்கு எண்ணத் தகும். “வெண்ணீர் போற்றி” என்பர் மணிவாசகர். மேலும் “மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான்” என்றும் “பவளத்தின் டோள்மேற் சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றன்” என்றும் திருமுறைகள் போற்றுவதால் இறைவன் திருமேனியில் திகழும் பெருமை பெற்றது திருநீறு என உணர்கிறோம்.

யோகிகள் போற்றும் திருநீறு:

சிவன் நெற்றியில் பூசப்படும் திருநீறானது, ஆணவத்தின் எண்ணெங்களாகிய விகற்பம், கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, அஞர் (சோம்பல்) மதம், நகை ஆகியவற்றினின்றும் நீங்கியவர்கள் ஏத்திப் போற்றத்தக்க சிறப்புடையதாகும். கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறுமை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு ஆகிய எட்டு இதழ்கள் பொருந்திய தாமரை மலராகத் தம் உள்ளத்தைப் பாவித்து இறைவனை யோகத்தில் (யோகநிலை) வழிபடும் ஞானிகள் பூசித்துப் போற்றத்தக்கது திருநீறு ஆகும். இறைவனைத் தியானித்து விரதம் பூண்டு வணங்குகின்ற அடியவர்களுக்கு அருங்கலமாக விளங்கிச் சிறப்பினை நல்குவது திருவெண்ணீறு ஆகும்.

“வெந்தநீறு அருங்கலம் விரதிகட்கெலாம்” என்பதும் அப்பர் தேவாரம்.

திருநாவுக்கரசரது வாழ்வில் திருநீற்றின் சிறப்பு:

சமண சமயத்தில் “தருமசேனர்” பட்டம் பெற்று விற்பன்னராய்த் திகழ்ந்த மருள்நீக்கியாருக்கு அவர் தமக்கையார் திலகவதியாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இறைவன் குலை நோயைத் தந்தார்; சமணர்களின் மந்திரங்களும் மருந்துகளும் கைவிட்டுவிட இறுதியில் தம் தமக்கையாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து பணிந்தார். தமக்கையாரும் திருவைந்தெழுத்தை ஓதித் திருவதிகை வீரட்டானத்து இறைவனின் திருநீற்றைத் தமது தம்பியாரின் கரங்களில் அளித்தார்.

“திருவாளன் திருநீறு திலகவதியார் அளிப்பப் பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்

குருவார அணிந்து தமக்குற்ற விடத்துய்யுநெறி தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்” (பெரியபுராணம், திருநாவுக்கரசநாயனார் புராணம் 67)

திருநீற்றைத் தம் உடல் முழுவதும் அணிந்து கொண்டு “சூற்றாயினவாறு” எனப் பதிகம் பாடிப் பணிய இறையருளால் நோய் நீங்கப்பெற்றார்.

திருநீறு அணிவதன் அவசியம்:

“நீரில்லா நெற்றி பாழ்” என்பது பழமொழி. திருநீறு அணியாத நெற்றி சடுகாடு போன்றது. எனவே சைவர்கள் அவசியம் திருநீறு அணிதல் வேண்டும்.

திருநீறு அணியும் முறை:

வடக்கு முகமாகவோ, கிழக்கு முகமாகவோ இருந்து திருநீறு அணிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். சிவசிவ என்றோ ஓம் நமசிவாய என்றோ கூறியபடி அண்ணாந்து வலக்கையின் நடுவிரல் முன்றினாலும் எடுத்து கீழே விழாதபடி நெற்றியில் பூசுதல் வேண்டும். ஒரு விரலாலோ, ஒரு கையாலோ திருநீறு வாங்கிப் பூசுதல் தகாது. இருகடைப் புருவ எல்லை வரையும் தரித்தல் வேண்டும். அந்த அளவில் கூடினாலும் குறைந்தாலுங் குற்றமாகும்.

விபூதி தாரண வகைகள்:

விபூதி தரிக்கும்முறை உத்தாளனம், திரிபுண்டரம் என இருவகைப்படும். உத்தாளனம் என்பது அப்படியே எடுத்துப் பரவப் பூசிக் கொள்ளுதல் ஆகும். திரிபுண்டரம் என்பது முன்று கோடுகளின் தொகுதியாக விளங்குமாறு அணிவதாகும். திரிபுண்டரம் தரிக்கத்தக்க இடங்கள் 16 (பதினாறு). சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களாகும். இறைவன் முன்பும், குரு, சிவனடியார் முன்பும் முகத்தைத் திரும்பி நின்று தரித்தல் வேண்டும். திரிபுண்டரம் ஒவ்வோர் அங்குலம் அளவு இடைவெளி உள்ளதாய் ஒன்றையொன்று தொடாமல் இருக்க வேண்டும்.

திருநீறு தரிப்பதால் உண்டாகும் பலன்களைப் பின்வருமாறு வாரியார் சுவாமிகள் கூறுகிறார்:

“உச்சியில் தரிப்பதால் கண்டத்திற்குமேல் செய்த பாவம் நீங்கும்; நெற்றியில் தரிப்பதால் நான்முகனால் எழுதப்பட்ட கெட்ட எழுத்துக்களின் தோஷம் நீங்கும்; கண்டத்தில் தரிப்பதால் விலக்கப்பட்ட உணவை உண்ட குற்றம் நீங்கும்; நாபியில் தரிப்பதால் பீஜத்தினால் செய்த விஷய தோஷம் நீங்கும்; முழங்கால்களில் தரிப்பதால் கால்களால் செய்த பாவம் நீங்கும்”

திருநீறு உணர்த்தும் தத்துவம்:

திருநீறு என்பது நல்ல பசுவின் சாணத்தைச் சிவாக்கினியில் இட்டு மந்திரங்கள் சொல்லி, சுடுவதால் கிடைக்கும் திருச்சாம்பலாகும். விபூதி, பசிதம், பஸ்பம், கூடாரம், ரகைஷ என்பன திருநீற்றின் வேறுபெயர்களாகும்.

விபூதி - விசேஷமான ஐசுவரியம்

பசிதம் - ஒளியைத் தருவது

பஸ்பம் - பாவங்களை நீக்குவது

கூடாரம் - ஆபத்தை நீக்குவது

ரகைஷ - அச்சம் நீக்கிக் காப்பது

(க. வச்சிரவேல் முதலியார் சைவமும் வைணவமும் பக்94)

உயிரின் சகசமலமாகிய அழுக்கு (உடன் தோன்றிய ஆணவமலம்) சிவஞானத்தால் எரிக் கப்பட்டு உயிர் தூய்மை பெற்று, சிவப்பேற்றிற்குத் தகுதி உடையது என்பதன் அறிகுறியே திருநீறு அணிவதன் கருத்தாகும். இதனைத் திருநீற்றுக் காப்பு என்பர்.

“தராவணமாவது நீறு” என்பது திருநீற்றுப் பதிகம். “தரா” எனப்படும் பொன்போன்ற உயர்ந்த உலோகத்தால் செய்யப்படும் பொருள்கள் பகுக்கப்படும்போது யாவற்றிலும் நீக்கமறக் கலந்து நிறற்போலத் திருநீற்றின் செம்மையும் நீக்கமறத் திகழ்ந்து அண்ணித்து நிற்கும் இயல்புடையது. உயிருக்கு நுகர் பொருள், கருவிகரணங்களாக விளங்கும்

தத்துவக் கோட்பாடுகளாகவும் அதன் மெய்ம்மையாகவும் திருநீறு விளங்குகிறது.

திருநீற்றான் மதில்:

பஞ்சபூத தலங்களுள் இறைவன் நீர் வடிவில் அருள்கின்ற தலம் திருவானைக்கா ஆகும். ஐம்புகேசுவரர் அகிலாண்டேசுவரி திருக்கோயிலின் வெளிச்சுற்றின் திருமதிலை ஈசனே சித்தர் வடிவில் எழுந்தருளி திருநீற்றையே கூலியாகக் கொடுத்து எழுப்பியதாகக் கூறுவர். இதுவே “திருநீற்றான் மதில்” எனப்படும்.

நிறைவுரை:

சேக்கிழார், சிவனடியார் இயல்புபற்றிக் கூறும்போது குற்றமில்லாத உருத்திராக்கம் பூண்ட தம்திருமேனியில் பூசிய திருநீற்றின் தூய்மைபோலவே, உள்ளத்திலும் புனிதத் தன்மை வாய்ந்தவர்கள் என்று அடியவரின் மாசற்ற உள்ளத்திற்குத் தூய திருநீற்றின் நிறத்தை ஒப்புமை கூறி விளங்க வைத்தார்.

“மாசிலாத மணிதிகழ் மேனியில்

பூசு நிறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்”

(திருக்கூட்டச் சிறப்பு 6)

இன்றும் கூட சைவர்கள் தம் இல்லங்களில் குழந்தைகளுக்குக் காய்ச்சலோ வேறு உடல் நலக் குறைவோ ஏற்படும்போது திருநீற்றுப்பதிகம் கூறித் திருநீறு இடுதலைக் காணலாம். மேலும் திருஞான சம்பந்தரின் “அவ்வினைக்கு இவ்வினையாம்” பதிகத்தைக் கூறி, “செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப் பெறாத் திருநீல கண்டம்” என்று பாடித் திருநீறு இட்டால் எவ்விதமான தீமைகளும் நம்மை வந்து தாக்காது என்பது திண்ணம்.

இறைவனுடன் கலந்து நிற்கும் நிலை நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும் அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை தானதாம் தத்துவமாம் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப் போனவா தேடும் பொருள். - ஒளவையார் (சம்பறுத்தார் - சம்பம்புல்லை அறுத்தவர்)

LAW OFFICES

யசோ சின்னத்துரை

பரிஸ்டர், சொலிசிற்றர் & நொத்தாரிஸ்

- ✍ வீடு கொள்முதல், விற்பனை - உறுதி எழுத்துதல்
- ✍ வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் கொள்முதல், விற்பனை, பதிவு
- ✍ சிவில் வழக்குகள், முக்கியமாக சமரச வழியில் பிணக்குகளைத் தீர்த்தல்
- ✍ குடிவரவு அகதி விசாரணை
- ✍ குடும்ப விவகார சட்ட உதவி, பிரதிநிதித்துவம்
- ✍ உயில் தத்துவப் பத்திரங்கள் தயாரித்து அத்தாட்சிப் படுத்துதல்
- ✍ சத்தியப் பத்திரம் தயாரித்து அத்தாட்சிப் படுத்துதல்

மற்றும் பொதுத் தேவைகளுக்கான சட்ட ஆலோசனைகளும் வழங்கப்படும்

அலுவலகத்தில் நேரடியாகச் சந்திப்பதற்குத் தயவுசெய்து முன்கூட்டியே நேரம் ஒழுங்கு செய்து கொள்ளவும்.

2555 Eglinton Ave. East
Suite 204, (at Midland)
Scarborough, ON M1K 5J1

Tel: (416) 265-3456
Fax: (416) 265-2770

வீடு உறுதி எழுதுவதற்கு
எம்முடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

Yaso Sinnadurai

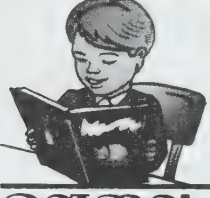
Barrister & Solicitor, Notary Public

- ✍ Real Estate - Home Purchase, Sales and Mortgage
 - ✍ Commercial Law, Commercial and Residential Lease
 - ✍ Civil Litigation, with focus on Alternate Dispute Resolution (ADR)
 - ✍ Immigration and Refugee Law
 - ✍ Family Law (uncontested)
 - ✍ Last Will
 - ✍ Power of Attorney and Statutory Declarations
- * Consultations by appointments only

Mississauga Branch Office
3038 Hurontario Street, Suite 203
(Just North of Dundas Street)

Tel: (905) 306-1100

மிசிசாகா, ஒக்வில், பிறாம்ரன், எற்றபிக்கோ
ஆகிய நகரங்களில் இருந்து எமது
சேவையை நாடுபவர்கள் எமது மிசிசாகா
அலுவலகத்தின் ஊடாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளமுடியும்.

மாணவர் பகுதி

ஒளவை

ஒளவைக் கிழவி நம்கிழவி
அமுதின் இனிய சொற்கிழவி
செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும்
தெரியக் காட்டும் தமிழ்க்கிழவி.

சுழுக்காகக் கவி பாடும்
சுனற் கிழவி அவர் உரையை
வாழும் வாழ்வில் ஒருநாளும்
மறவோம் மறவோம் மறவோமே!

இந்த ஒளவைப் பாட்டு நல்ல பாட்டு
தாத்தா உங்களுக்குக் கதை தெரியும்
நல்ல கதை ஒன்று சொல்லுங்கள்
எறும்பு சோறு கொடுத்த கதையைச்
சொல்லுங்கள்.

தேனீ தேன் கொடுத்த கதையைச்
சொல்லுங்கள்.

- அபிரா. தீ

பள்ளியிலே படித்து வா

குடை பிடித்துச் செருப்புமிட்டு
புத்தகமுங் கொண்டு
குடுகுடென நடந்து வரும்
குழந்தைகளே கேளீர்!

மழைக்காலம் வழி வழுக்கும்
மிகக் கவனம் மக்காள்!
வழியருகே வெள்ளமுண்டு
விலகிவர வேண்டும்.

வெள்ளத்திற் கல்லெறிந்து
விளையாட வேண்டாம்
வீண்சண்டை யால்வழுக்கி
விழுந்தெழும்ப வேண்டாம்.

கண்மணிகாள்! நீர்ச்சிரங்கு
காலில் வரும் கவனம்
கண்ணுறக்க மில்லாமற்
கதறியழ நேரும்.

அம்மா சொல் தட்டாமல்
ஆசிரியர்க் கடங்கி
ஆசையுடன் பள்ளியிலே
படித்துவர வேண்டும்.

கடவுள்

கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்
கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்
கடவுள் எல்லாம் அறிவார்
கடவுள் எல்லாம் வல்லவர்
கடவுள் கிரக்கம் உடையவர்
கடவுள் நம்மைக் காக்கிறார்
கடவுளை ஒருகாலமும் மறவாதே!
கடவுளை எந்நாளும் வணங்கு.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வயிற்று வலியால்
மிகவும் வருந்தினார். தம் அக்காவான
திலகவதியாரிடம் சென்றார். தம்பி!
கோவிலுக்குப் போவோம் வா என்றார் அக்கா.
இருவரும் கோயிலுக்குச் சென்றார்கள்.

தம்பி இந்தா திருநீறு. நெற்றியிலே பூசிக்கொள்,
சுவாமியை விழுந்து வணங்கு என்றார் அக்கா.

கடவுளே இந்த வயிற்று வலியைத் தாங்க
முடியவில்லையே என்று திருநாவுக்கரசர்
அழுதார். திருநீற்றைப் பூசினார். தேவாரம்
பாடினார். அவருடைய வயிற்றுவலி மறைந்தது.

அந்தத் தேவாரத்தை நாமும் பாடுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்

கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக் கே கிரவும் பகலும்

மீரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்

தோற்றா தென்வயிற்றினகம் படியே

குடரோ டுதுடக்கி முடக் கியிட

ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில

வீரட் டானத் துறைஅம் மாணே.

- அஸ்வீனி சண்முகவடிவேல்

ஆத்தி சூடி

ஆத்திசூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே!

அறஞ் செய விரும்பு

ஆறுவது சினம்

இயல்வது கரவேல்

ஈவது விலக்கேல்

உடையது விளம்பேல்

உளக்கமது கைவிடேல்

எண் எழுத்து இகழேல்

ஏற்பது இகழ்ச்சி

ஐயம் இட்டுண்

ஒப்புர பொழுது

ஒதுவது ஒழியேல்

ஒளவியம் பேசேல்.

கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளாய்...

பாலர் நாங்கள் கூடுவோம்
பாடிப்பாடி ஆடுவோம்
வாழும் வழி தேர்ந்திடப்
பாடசாலை செல்வோம்

புத்தகத்தைக் கையிலேந்தி
மெத் தெனவே நடந்து நாம்
பத்திரமாய்ப் பள்ளி சேர்ந்து
பல்கலைகள் பயிலுவோம்

எங்கள் அன்பு ஆசிரியர்
இதமாய்க் கூறும் நல்லுரைகள்
செவிமடுத்துக் கேட்டுநாம்
சிறந்த மனித ராகுவோம்

எண்ணுடனே மொழி கற்போம்
இறையியல் விஞ்ஞானமும்
பண்ணுடனே பாடல் ஆடல்
பாங்குடனே கற்றிடுவோம்.

வீட்டில் பெற்றோர் சொற்கேட்டு
ஊட்டமான உணவையுண்டு
நாட்டைக் காக்கும் வீரராய்
நற்பணிகள் புரிசுவோம்

கெட்ட கெட்ட நினைவுகள்
எம் கிட்டவும் அணுகாமல்
கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளாய்ப்
புத்தியோடு வாழுவோம்.

நல்ல தமிழ் படித்திடுவோம்
நாலும் இரண்டும் கற்றிடுவோம்
வெல்லத்தமிழ் கற்று நாமும்
வீரர்களாய் வாழ்ந்திடுவோம்

அல்லலுறும் வேளையிலே அதன்
சுவையை ரசித்திடுவோம்
தொல்லையெல்லாம் பறந்து விடும்
தூய்மை ஒளி துலங்கி நிற்கும்.

பாப்பாப்பாட்டு

பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா - என்றும்

புறஞ் சொல்லல் ஆகாது பாப்பா

தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா - ஒரு

தீங்கும் வர மாட்டாது பாப்பா

துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும் - நாம்

சோர்ந்துவிடல் ஆகாது பாப்பா

அன்பு மிகுந்த தெய்வ முண்டு - துன்பம்

அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா

சாதிகள் கில்லையடி பாப்பா - குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்

நீதி, உயர்ந்த மதி கல்வி - அன்பு

நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும் - தெய்வம்

உண்மை என்று தானறிதல் வேணும்:

வயிரம் உடைய நெஞ்சு வேணும் - கிது

வாழும் முறைமையடி பாப்பா.

சிவபெருமான்

நாம் தமிழர். நம் தாய்மொழி தமிழ். நமது சமயம் சைவசமயம். சைவம் பழமை வாய்ந்தது. தொடக்கம் தெரியாதது. தொடக்கியவரையும் தெரியாது. சைவத்தின் முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமான். அவர் எங்கும் நிறைந்தவர். எல்லாம் அறிபவர். அருள் படைத்தவர். அன்பு வடிவானவர். அகிலத்தைப் படைத்தவர். ஆடலில் வல்லவர். நல்லவரைக் காப்பவர். அல்லவரை அழிப்பவர். நல்லவரைக் காக்க நஞ்சும் உண்டவர். திரிபுரம் எரித்தவர். காலனைக் காலால் உதைத்தவர். அரியாலும் அயனாலும் அறிய முடியாதவர். நினைப்பவர் நெஞ்சில் உறைபவர். தமிழுக்கு உறவானவர். அதற்கு இலக்கணமும் வகுத்தவர். வேண்டியதைக் கொடுப்பவர். நாளும் அவரை வணங்குவோம். நாமும் விரும்புவதைப் பெறுவோம்.

- நிவேதன். ந

நால்வர் கண்ட சைவம்

நால்வர் என்றதும் நம் நினைவுக்கு வருவோர் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் மற்றும் மணிவாசகருமேயாவர். இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தே தமிழரைச் சமணர் ஆண்டு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் மக்கள் மதம் மாறிக்கொண்டிருந்தனர். தமிழகத்தில் சமணப்பள்ளிகளும், புத்தவிகாரைகளும் பெருகிக் கொண்டிருந்தன. சைவம் மதிப்பிழந்து கொண்டிருந்தது. ஆதரிக்க ஆளின்றி அழிவை நோக்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்நிலை அகற்றிச் சைவத்தைக் காத்த பெருமை இந்நால்வரையுமே சாரும். இவர்கள் சைவத்திற்கு மறுமலர்ச்சி அளித்தவர்கள். இலக்கணம் வகுத்தவர்கள். புதுக்குருதி புகுத்தியவர்கள் என்றால் அது மிகையல்ல. இவர்கள் கண்ட சைவமானது சிவன், தமிழ், திருநீறு, ஐந்தெழுத்து, சமத்துவம், தொண்டு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுள் சிவபெருமான். நால்வரும் இதை நம்மைப்போல சொல்லில் மட்டுமன்றிச் செயலிலும் காட்டியவர்கள். இவர்கள் சிவனையன்றி வேறெவரையும் வேண்டவில்லை, ஏற்றவில்லை, போற்றவில்லை, வணங்கவில்லை. இவர்கள் பாடிய பல்லாயிரம் பாடல்களே இதற்குச் சாட்சியமாகும்.

பெளத்தத்திற்குப் பாளிபோல, இசுலாத்திற்கு அரபுபோல, சைவத்திற்குத் தமிழ் என்பதை நால்வரும் நன்கறிந்திருந்தனர். எனவேதான் தமிழால் இறைவனை வழிபட்டார்கள். பிறரையும் வழிபடச் செய்தார்கள், நம்மையும் வழிபடச் சொன்னார்கள்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்வோம்

விஞ்ஞானம் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு செல்கின்றது. அதேவேளை எவ்வளவோ அழிவுகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் நடந்து வருகின்றன. அதற்காக விஞ்ஞானிகள் தமது ஆய்வினை நிறுத்தியது இல்லை. இவ் வேளையில் இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில்தான் சுவாமி விவேகானந்தர் வெளிநாடு சென்றார். அப்பொழுது சில வெள்ளையர்கள் இறைச்சி பதனிடும் தொழிற்சாலைக்கு அவரை அழைத்துச் சென்று இறைச்சி பதனிடுவதைக் காண்பித்தார்கள்.

அங்கே ஒரு பக்கம் மாடுகள் சென்று கொண்டிருந்தன. உள்ளே சென்ற அப்பாவி மாடுகளை இயந்திரங்கள் சில நொடிப்பொழுதில் உரித்துப் பதப்படுத்தின. அவை இறைச்சிப் பைக்கற்றுகளாக மறு பக்கம் வந்து கொண்டிருந்தன. அதனைக் காண்பித்த வெள்ளையர்கள் சுவாமி விவேகானந்தரை நோக்கி

இறைவனையே இன்பத்தமிழ் வடிவிற கண்டார்கள். இறைவனுறை தமிழுக்கு அருமை, இனிமை, இளமை, ஒண்மை, செம்மை, தூய்மை, நன்மை, வாய்மை, தண்மை, வன்மை, மும்மை என அடைகளைப் புணர்த்தி அழைத்தார்கள்.

இவர்கள் திருநீற்றின் உயர்வை உணர்ந்தவர்கள். இறைவனையே நீறு பூசிய நுதலனாகக் கண்டவர்கள். திருநீற்றின் துணையால் நோயைப் போக்கியவர்கள். பகையை அடக்கியவர்கள். வாதில் வென்றவர்கள்.

இவர்கள் சிவாயநம என்னும் ஐந்தெழுத்தின் ஆற்றலை அறிந்தவர்கள். வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஐந்தெழுத்தென்பதை உணர்த்தியவர்கள். ஐந்தெழுத்து ஒதி அற்புதங்கள் செய்தவர்கள். இதனால் அந்நியரும் சைவத்தை அறியச் செய்தவர்கள்.

இவர்கள் மக்களை சமமாக மதித்தவர்கள். மாந்தரில் ஏற்றத்தாழ்வு காணாதவர்கள். “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வாது செய் தொழில் வேற்றுமையான்” என்ற வள்ளுவத்திற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர்கள்.

சைவத்தைத் தன் நலச் சமயமாகக் காணாதவர்கள். தொண்டுநெறியாகக் கண்டவர்கள். இயற்கை இடர்களால் மக்கள் இன்னலுற்ற போதெல்லாம் அவர் துயர் துடைத்தவர்கள். இறைவனுக்கு மட்டுமன்றி மக்களுக்கும் தொண்டு புரிவது சைவம் எனக் கொண்டவர்கள். எனவேதான் இவர்கள் வரலாறு திருத்தொண்டர் புராணம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நால்வர் காட்டிய வழியில் நாமும் நடப்போம் என உறுதி கொள்வோம்.

தவ்வியா, வி.

“விஞ்ஞானத்தின் விந்தையைப் பார்த்தீர்களா”? என வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் கேட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற விவேகானந்தர் மனம் கலங்கினார். அவர் வெள்ளையரை நோக்கி உயிரை வேண்டுமானால் யாரும் கொல்லலாம். இதிலென்ன அதிசயம் இருக்கிறது? பைக்கற்றிலுள்ள இறைச்சியைப் பழையபடி மாடுகளாக வரிசையில் வரச் செய்யுங்கள் அதுவே உலக அதிசயம். எந்த விஞ்ஞானியாலும் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. முடிந்தால் அதுவே யாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட சக்தி என்றார். அவர்களிடமிருந்து பதிலே இல்லை. “எல்லா உயிரிகளிடத்தும் அன்பு செய்யுங்கள் பிறரைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். எல்லா உயிர்களிடத்தும் மனமிரங்குங்கள். அதுவே வாழ்விற்கு நற்பாதையாக அமையும்” என்றார்.

எனவே நாமும் விவேகானந்தரின் அறிவுரைப்படி நடப்போமாக.

- பவித்திரா நந்தீஸ்வரன்

பலம் தரும் பழம்

நாம் அன்றாடம் உண்ணும் உணவில் பழங்களின் முக்கியத்துவம் இன்றியமையாதது. கனடாவில் பலவகையான பழங்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்பழங்களில் A,B,C விட்டமின்களும், சிற்றிக் அமிலம், டாட்டாரிக் அமிலம் ஆகிய உடலுக்கு ஊக்கமும் பலமும் அளிக்கும் அமிலங்களும் கலந்திருப்பதால் ஒரு பழம் சாப்பிடும்போது நம் உடலுக்குத் தேவையான பல சத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. நம் உடலும் மனமும் புத்துணர்வும் ஆரோக்கியமும் அடைகிறது.

பல பழங்கள் பல நோய்களுக்கு மருந்தாக விளங்குகின்றன. அவை எவையெனப் பார்ப்போம். ஏழைகளின் அப்பிள் எனப் புகழப்படும் தக்காளிச்சாறு மலச்சிக்கலை நீக்கி உடலுக்கு வலுவைத் தரும். வாய்வுத் தொல்லை இருந்தால் வாழைப்பழம் அன்னாசி முதலியவற்றைச் சாப்பிட்டு வந்தால் பலன் கிடைக்கும்.

வீடு - சுயசரிதை

நான் ஒரு அநாதை, என்னைத் தமிழீழத்தில் ஒரு பணக்கார எஜமான் கட்டுவித்தார். என்னை மிகவும் அழகாகக் கண்கவரும் அழகுடன் அலங்கரித்தார். என்னைக் கட்டி எழுப்பிய பெருமையுடன் எனக்குத் தனது மகளின் பெயரில் "நிஜா இல்லம்" என்று பெயர் குட்டி அழைத்தார்.

வீட்டில் என்ன கொண்டாட்டங்கள் கொண்டாடுவதாக இருந்தாலும் என்னைத் துப்புரவு செய்து கழுவிப் பல அழகு சாதனப் பொருட்களால் அலங்கரிப்பார். எல்லோரும் என்னைப் பார்த்து மகிழ்வார். நிறை குடங்கள் தோரணங்கள் ஆகியன மங்களகரமாக என்னை மேலும் அழகுபடுத்தும். சின்னஞ் சிறார்கள் எனது அழகைப் பார்த்து ஆடிப்பாடி மகிழ்வார்கள். நான் அப்போ தெல்லாம் என் புகழை நினைத்துப் பெருமிதம் அடைவேன். அவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க்கையை ஓட்டி வந்தனர்.

இவ்வாறு நான் வாழ்ந்து வருகையில் ஒரு நாள் திடீரென ஒரு பெரும் சத்தம் எழுந்தது. என்னவோ எனக்குப் புரியவில்லை. வீட்டிலிருந்த அயலவர்களின்

கனடா கண்ணீர் விடுகின்றது

உலக அரங்கில் கனடாவின் புகழ் பூத்த தவப்புதல்வன் ருடோ அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்.

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக என வள்ளுவன் கூறியதை எண்ணத் தோன்றுகின்றது. செய்தி ஊடகங்களும் மக்களும் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டிருந்தவேளை இவ்வதிர்ச்சியுட்டும் சம்பவம் நடைபெற்று மக்கள் கவனத்தைத் திசை திருப்பிவிட்டது. எங்கும் எவர் முகத்திலும் கவலையும் கண்ணீரும். அப்படி அவர் ஒரு பெரும் மாமனிதராகக் காட்சி

வயிற்றில் பூச்சி இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு அன்னாசிப் பழம் கொடுத்து வந்தால் பூச்சிகள் அழிந்து விடும். சிறுநீரகம் மற்றும் கல்லீரல் நோய்களுக்குப் பப்பாளி உடனடிப் பலன் தரும். சீதாப்பழம் இருதய நோய்க்கு ஏற்றது. மங்குஸ்தான் உடலுக்குப் புத்துணர்வு தரும் அப்பிள் இங்கு மலிவாகக் கிடைப்பதால் அதை ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பிடுவது நல்லது.

விட்டமின் A குறைவதாலேயே கண்பார்வை பாதிக்கப்படுகிறது. பப்பாளி ரசம் மாம்பழ ரசம் ஆகியவற்றைத் தினசரி அருந்தி வந்தால் ஆரோக்கியமான கண்பார்வை பெறலாம்.

மொத்தத்தில் பழங்கள் மட்டுமே இன்று உயிர்ச்சத்து அழியாமல் கிடைக்கிறது. கூடியளவில் தினமும் ஒரு பழம் நம் உணவோடு சாப்பிட்டால் உடலுக்குப் பலமும் புத்துணர்வும் ஏற்பட்டு நோய் நொடி இல்லாமல் ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

- காவேரி கார்த்திகைக்குமரன்

அழகுரல் சத்தங்கள் கேட்டன. அப்போதுதான் எனக்குத் தெரியும் என்மீது ஷெல் விழுந்து விட்டதென்றும் பாவம் அவர்களில் மூன்று பேர் மரணித்து விட்டனர். ஒரு மகன் மட்டுமே உயிர் பிழைத்தான். அவனும் இன்றில்லை. எங்கோ உறவினருடன் தனது துயரத்தைச் சுமந்து வாழ்ந்து வருகின்றான். எனது சுவர்கள் யாவும் நொருங்கி விட்டன.

என்னைக் கட்டுவித்த எஜமானும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். எனது நிலையை யாரிடம் சொல்லி அழுவது. ஒரு மழைத்துளியைக்கூட வாங்காத நான் இன்று வெள்ளத்தால் நிறைந்திருக்கிறேன். இன்று என்னைச் சுற்றிப் பற்றைக்காடுகளும் சருகுகளுமே நிறைந்துள்ளன. என்னுள் பாம்புகள் ஊர்ந்து திரிகின்றன. மழையும் வெய்யிலும் என்னை மரணத்தின் விழிப்புக்கு அழைத்துச் செல்கின்றன. என்னுள் பறவைகள் குடிகொண்டு விட்டன. மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன. நானே எனது நிலையைப் பார்த்துச் சோகமாகி விட்டேன். எனது உயிரும் இன்றோ அல்லது நாளையோ என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதை யாருக்கு எடுத்துக் கூறுவேன். என்னுக்குள் புலம் பி அழுது கொண்டிருக்கிறேன்.

- குகன் புவனேந்தரன்.

தருகின்றார்.

1919 ஒக்டோபர் 18ம் நாள் மொன்றியலில் மூவரில் நடுவராகப் பிறந்தார். பாடசாலைப் பருவத்திலேயே கல்வியிலே கருத்துதான்றப் பெற்றாரின் செல்வச் செழிப்புப் பெரிதும் உதவியது.

சட்டத்துறை எழுத்துத்துறைகளில் சிறந்த ருடோ அவர்கள் மெல்ல அரசியலில் ஈடுபட்டார். 1967ல் நீதி மந்திரியாகிப் பின் 1968ல் லிபரல் கட்சியின் தலைவராகினார்.

அவருடைய தந்தையார் ஒரு வசதிபடைத்த

சட்டத்தரணியாக இருந்தபோதும் இரண்டு வயதிலேயே குழந்தை தனது கருமங்களைத் தானே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவராக இருந்தார்.

ருடோ அவர்களோ பாடசாலை நண்பனாக இருந்த ஒருவர் ஒரே வயதுடையவராக இருந்தும் அவர் ஒரு வகுப்பு மேலே அமர்த்தப்பட்டதைத் தந்தையாரிடம் முறையிட்டபோது, தந்தையார் அவரையே அதிபரிடம் முறையிட்டுத் தீர்த்துக் கொள்ளும்படி அடித்துக் கூறி விட்டார். ருடோ அவர்கள் பயந்து பயந்து அதிபரிடம்

காலங்கள்

இறைவன் படைப்பிலே இயற்கை அற்புதமானது.

கனடாவிலே காலங்களின் மாற்றம் தெளிவானது. நிலமகள் ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் புதுப்பொலிவும் புதுக்கோலமும் பெற்று அற்புதமாய்த் தெரிகின்றன.

வெள்ளைப் பனிமலை மீதினிலே எனப் படித்த நாம் வெள்ளைப் பனியிலே பனி மனிதன் செய்து விளையாடி மகிழ்கின்றோம். ஆனால் முதியோர் இதன் வருகை கண்டு கலங்குகின்றார்கள். பஞ்சு போன்ற வெள்ளைப்பனி பூமி முழுவதையுமே மறைத்து வெண்கம்பளம் விரித்தது போன்று காட்சி அளிக்கும் கோலம் அழகாக இருக்கும்.

குளிக்காலத்தின் வருகைக்கு முன்பே உயிரினங்கள் தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளும். சில தூர இடங்களுக்குச் செல்கின்றன. பல மறைவிடம் தேடி நீண்ட உறக்கம் கொள்ளமுன் நிறைய உண்கின்றன அல்லது உணவைச் சேமிக்கின்றன. காலமறிந்து செயற்படும் அற்புதம் இறைவன் கொடுத்த வரமே. மனிதனோ அடுத்த நாள் காலநிலை என்ன என்பதை இன்னும் சரியாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

பிரகலாதன்

முன்னொரு காலத்திலே இரண்ய கசிபு என்றொரு அரசன் இருந்தான். அவனை எல்லோரும் இரணியன் என்று அழைப்பார்கள். அவன் அசுர குலத்தவன். உலகில் தானே பெரியவன். கடவுளிலும் மேலானவன் என்ற கர்வம் மிக்கவன். தானே உலகனைத்திற்கும் கடவுள் என்றும் தன்னைத் தவிர வேறொரு தெய்வம் இல்லை என்றும் யாரும் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலை வணங்கக் கூடாதென்றும் அனைவரும் தன்னையே வணங்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டான்.

இந்த இரணியனுக்குப் பிரகலாதன் என்றொரு மகன் இருந்தான். பிரகலாதன் தனது சிறு வயதிலிருந்தே இறைவனிடம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தான். மிகுந்த பக்தியுள்ள அவன் எந்நேரமும் “நாராயணா, நாராயணா” என்று இறைவன் திருநாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பான். இது அவனது தந்தை இரணியனுக்குப்

முறையிட்டார். அவருடைய கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

15 ஆண்டுகாலம் பிரதம் மந்திரியாக இருந்து மிகத் துணிச்சலாகவும் நேர்மையாகவும் செயற்பட்டு மக்களின் உள்ளங்களில் ஓர் அழியாத் இடத்தைப் பிடித்து விட்ட உன்னத மனிதன் ருடோ அவர்கள்.

இவரின் வாழ்க்கை எமக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமையும் என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது.

வாழ்க அவர் புகழ். - லஜிதா சி. - சீடா பிரே

குளிக்காலம் முடிய வருவது வசந்த காலம். வறுமை நீங்கிச் செல்வம் வந்த நிலை போன்றது. வீட்டிலே அடைபட்டிருந்த வயோதிபர் வெளியே எட்டிப் பார்க்கின்றனர். நீண்ட உறக்கம் கொண்ட உயிரினம் வெளியே உலாவித் திரிகின்றன. பறவைகள் மிருகங்கள் மகிழ்வெய்துகின்றன. மரஞ்செடிகள் துளிர்க்கின்றன, பூக்கின்றன, அழகு பொழிகின்றன. விவசாயி விளை நிலத்தை ஆயத்தம் செய்யப் புறப்படுகின்றான்.

அடுத்து வரும் கோடை காலம் எங்கும் பசுமை நிறைந்து காணப்பட்டாலும் சில காலம் சூரியன் நெருப்பாய்ச் சுட்டெரிப்பான். குளிர் காலத்தில் அடுக்கடுக்காய் ஆடை அணிந்த மனிதன் அரை ஆடையோடு வாழ்த்துணிகிறான்.

கோடை முடிய இலையுதிர் காலம். இது இலையுதிர்கால ஆரம்பம். இலைகள் பொன்னாய், சிவப்பாய், மஞ்சளாய் மாறுகின்றன. பூத்துக் காய்த்துப் பொலிந்த மரங்கள் இலைகளை உதிர்த்து வெறும் தடிகளாய் மாறி உறை பனியை மீண்டும் எதிர் கொள்ளப் போகின்றன.

இதில் எது சிறந்த காலம்? எல்லாமே நல்லவை.

கஜிதா, யோ - சீடா பிரே

பிடிக்கவில்லை. பாடசாலை செல்லும் பருவம் வந்ததும் மகனைக் கல்விகற்கப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினான். அப்போது அரசன், பிரகலாதனின் ஆசிரியர்களிடம் தனது மகனுக்குத் தானே இறைவன் என்றும் வேறொரு தெய்வம் இல்லையென்றும் வலியுறுத்திச் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டான்.

ஆசிரியர்கள் அவனது வயதுள்ள மற்றைய மாணவர்களுடன் பிரகலாதனையும் பழக வைத்தனர். ஆனால், பிரகலாதனோ பாடங்கள் படிப்பதை விடுத்துத் திருமாலை எப்படி வணங்குவது, அவரே பரம்பொருள் என்று மற்றைய மாணவர்க்குப் போதிக்க ஆரம்பித்தான். ஆசிரியர்கள் பிரகலாதனின் தெய்வ பக்தியையும் தெய்வீகத்தையும் கண்டு தம்முள் அதிசயித்தனர். அற்புதமானவன் என்று அகமகிழ்ந்தனர். எனினும் அரசனின் ஆணைக்கு உட்பட்டவர்கள் என்பதால் அவன் செய்வதை அரசனிடம் சென்று முறையிட்டனர்.

அரசே! “தங்கள் மகன் நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்பதாயில்லை, தான் மட்டும் “திருமாலை வணங்குவது போதாதென்று மற்றச்சிறுவர்களுக்கும் திருமாலே கடவுள், அவரையே வணங்க வேண்டும் என்று கூறி அவர்களையும் கெடுக்கின்றான்” என்றனர்.

இதைக்கேட்ட அரசன் கொதித்தெழுந்து பிரகலாதனை அழைத்தான். அரசனாகிய தானே வணங்குவதற்குரிய முழுமுதற்கடவுள். விஷ்ணுவை வணங்குவது வீண் என்றும் அதை விட்டு விடுமாறும் நயமாகவும் பயமாகவும் கூறினான். எனினும் ஏதும் பயனில்லை. பிரகலாதனோ எங்கும் நிறைந்த இறைவனாகிய திருமாலே வணங்குதற்குரிய முழுமுதற் கடவுள், பரம்பொருள் என்றும் இறைவன் விரும்பும்வரை தந்தையாகிய இரணியன் அரசனாக இருக்க முடியும் என்றும் உறுதியாகக் கூறினான். அரசன் கட்டுக்கடங்காத கோபங்கொண்டு மகன் என்றும் பார்க்காமல் பிரகலாதனைக் கொல்வதற்குக் கொடிய பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்தான். எவையும் பயனளிக்கவில்லை.

பிரகலாதனோ எந்த நேரமும் எந்த நிலையிலும் “உலகநாயகனே! பரம்பொருளே! எழில் மிகும் இறைவா உமக்கு வணக்கம்” என்று தன் அன்புக்குரிய இறைவனைப் பாடித் தொழுது கொண்டே இருந்தான். தன் மகனை ஒழிக்க எடுத்த எந்த முயற்சியும் பயனளிக்காதது கண்ட இரணியன் மகனை அழைத்தான். சொல்வதைக் கேட்குமாறு நயமாகக் கேட்டான். மகனோ திருமாலே வணங்குவதற்குரிய தெய்வம். அவரே பரம்பொருள், யாவுமாய் நிற்பவர். எங்கும் நிறைந்தவர். எல்லாம்

வல்லவர். சகல லோகங்களையும் காப்பாற்றுபவர் என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறினான்.

தந்தையோ கோபாவேசத்தினால் சீறி உன் திருமால் எங்கும் நிறைந்தவர் என்றால் ஏன் இத்தூணிலே இல்லை என்றான். “அவர் தூணிலும் இருக்கிறார்” என்று மிகப் பணிவுடன் பிரகலாதன் கூறினான்.

“அப்படியானால் அவன் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். நான் இப்போதே உன்னைக் கொல்லப் போகின்றேன்” என்று உடை வாளை உருவினான். பேரிடி போன்ற ஒரு பெருஞ்சத்தம். பாதி மனிதன், பாதி சிங்கமான நரசிம்ம வடிவத்தில் இறைவன் தூணிலிருந்து வெளிப்பட்டார். அரச சபையிலிருந்த அசுரர்கள் பயத்தினால் நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடினர். இரணியன் வெறித்தனமாகப் போர் புரிந்து இறுதியில் ஒடுக்கப்பட்டுக் கொலையுண்டான். தேவர்கள் விண்ணிலிருந்து இறங்கி வந்து திருமாலைத் துதித்தனர். பிரகலாதன் திருமாலின் கால்களில் விழுந்து வணங்கிப் போற்றினான். திருமால் பிரகலாதனின் பேரன்பை மெச்சி அவன் சகல சிறப்புக்களும் பெற்றுத் தெய்வபக்தியுடன் இவ்வுலகில் நீடுழிகாலம் வாழும்படி ஆசீர்வதித்து மறைந்தருளினார்.

நண்பர்களே! சிறுவர்களாகியநாமும் உண்மை அன்போடு இறைவனை வழிபட்டால் எமக்கு வரும் தீங்குகளிலிருந்தும் விலக்கிக்காப்பாற்றி எம்மை நல்லவர்களாக வாழ வைப்பார்.

“உலகிற்கெலாம் ஒரு தெய்வம்
உண்டென்று உறுதி கொள்ளுவோம்”

தமிழ் சமய வகுப்புக்கள்

இந்து மாமன்ற வகுப்புகள் பாடசாலைச் சபை கட்டணங்களைக் கூட்டியதன் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. எமதுமொழி, சமயம், கலை, கலாச்சாரம் அறிய ஒரு திறவுகோலாக இருந்த பாடசாலைகள் மூடப்பட்டமை எமக்குப் பெரிய பின்னடைவாகும்.

கனடா வந்துள்ள ஒவ்வொரு இனமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தமது பாரம்பரியத்தை வளர்க்க அயராது உழைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது நாமும் எமது மொழியைக் கலையைக் கலாச்சாரத்தை அறியப் படிக்க விரும்புகின்றோம். எமது அயலிலே சீடா பிரே பாடசாலையில் 35 மாணவர்கள் இரு ஆசிரியர்களிடம் தமிழ்மொழி, சைவசமயம் கற்று வந்தோம். விசேட தினங்களைப் பல கலை நிகழ்ச்சிகளோடு நினைவு கூர்ந்தோம். பல போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டோம். இவை எல்லாம் இன்று தடைப்பட்டு விட்டன.

ஓரின மாணவர் ஒன்றாக அன்பாகப் பழகினோம். நண்பர்களாகி விருந்தாளிகளாகி எமது இனரீதியான உணர்வை வலுப்படுத்தினோம். மேலும் மேற்கல்வி வாய்ப்புக்குத் தமிழும் ஒரு விசேட சித்தியாக

இருக்கலாம் என எண்ணினோம். இவை எல்லாம் ஒரு தற் காலிக தடையாக அமையுமா அல்லது நிரந்தரமானதா என எண்ணுகின்றோம்.

வேறு பாடசாலைகள் நடைபெற்றாலும் கூட அவை எமக்கு அண்மையில் இல்லை. நேரம் போக்குவரவு இவைகளையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளோம்.

கட்டணங்கள் குறைக்கப்பட்டு மீண்டும் பாடசாலை வகுப்புக்கள் தொடர வேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாகும்.

- லதானீ, சீ - சீடா பிரே

நான்

என் பெயர் சிந்து நான் கனடாவில் வசிக்கிறேன். எனக்குத் தமிழ் படிக்க விருப்பம். நான் கனடாவை மதிப்பதுபோல் தாயகத்தையும் மதிக்கின்றேன். எனக்கு சுவாமி கும்பிட ஆசை. நான் வணங்குவது மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்.

- சிந்து சீவபாலன்

அ - ஒள வரை

அம்மா எனது அன்புத் தெய்வம்
ஆலயம் செல்வதால் நன்மை பெறலாம்
இனியவை கூறிப் பண்பாய்ப் பழகு
ஈதலை எல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்
உள்ளும் புறமும் சுத்தம் பேண்
ஊசியும் நூலும் பெண்ணுக்குத் தேவை
எள் என்றாலும் எல்லோருக்கும் பங்கிடு
ஏழைகளைக் கண்டால் உதவி செய்
ஐயரை மதித்துச் சுவாமியை வணங்கு
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு பேச வேண்டாம்
ஒதுதல் மாணவர்க்கு மிகவும் முக்கியம்
ஒளவை பாடியன அனைத்தும் அமிர்தம்
அஃது இஃது எல்லாம் படி.

- சோபிகா சிவலோகநாதன்

கல்வி

ஒரு மனித சமுதாயத்தின் நாகரிகத்தை எடுத்துக் காட்டுவது கல்வி ஆகும். ஒரு மனிதன் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமானால் அவனுடைய பொருட்செல்வத்தை அதிகரிக்கத் துணை செய்வதோடு ஆளுமை நிறைந்தவனாக ஆக்கி, தன்னுடைய சமூகத்திற்குப் பொருந்த வாழ வழி காட்டுவது கல்வி ஒன்றேயாகும். எனவே மாணவர்களாகிய நாம் கல்வியிலேயே முதலில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். கல்வி மூலமே எமது பண்பாட்டை வளர்க்க முடிகிறது. அறிவை வளர்க்க முடிகின்றது. ஏன் எமது பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் அதுவே வழி வகுக்கின்றது.

மனிதனை மனிதனாக வாழ வழி காட்டுவது கல்வியாகும். ஒரு அரசனுக்குத் தன்னுடைய இடத்தில்தான் சிறப்பு உண்டு. ஆனால் கல்வியறிவு உடையவனுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு உண்டு.

“இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து” எனவே சிறுவர்களாகிய நாம் இளமையிலேயே கற்க வேண்டும்.

மிகுந்த ஆர்வம் விடா முயற்சி, சோர்வற்ற உழைப்பு மூலம் உயர்ந்த கல்வியைப் பெற்று நிறைந்த வாழ்வை வாழ வேண்டும்

- நிருத்திகா கதிர்காமநாதன்

அன்பு

அன்பும் நட்பும் எங்கு இருக்கின்றதோ அங்கே இறைவன் இருக்கின்றான். இல்லத்தின் சிகரம், இதயத்துள் விளங்கும் தாய்! தாயின் அன்புக்கு இணையாக உலகில் ஒன்றுமே இல்லை. இறைவன் எல்லா இடத்திலும் தாயின் மூலமாகவே தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றார். நாம் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அன்பே கடவுள். எங்கு அன்பு உள்ளதோ அங்கே இறைவனைப் பார்க்கின்றோம். அன்பு இல்லையேல் அகிலத்தில் ஒன்றும் இல்லை. எமது அன்பு பேச்சிலும் சொல்லிலும் இராது செயலில் இருக்க வேண்டும். நாம் பெற்றோரிடத்தில் அன்பு செலுத்த வேண்டும்.

சகோதரர், நண்பர் உறவினரிடத்தில் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அதிகாரத்தினால் சாதிக்க முடியாதவற்றை அன்பினால் சாதிக்க முடியும். சிறுவர்களாகிய நாம் அன்பாக நடந்து பண்பாக வாழ்வோமாக.

- நிருபிகா கதிர்காமநாதன்

வாழ்க்கை

கண்களை மூடி நினைப்பது கனவு
மறந்து நினைப்பது நினைவு

சூரியன் உதிக்கும் காலை
ஒரு நாளும் வராதது நாளை

வெட்டி, வெட்டிப் பார்ப்பது கண்கள்
உள்ளத்தில் இருந்து பேசுவது வார்த்தைகள்

மனிதரை ஒன்று சேர்ப்பது நேசம்
எல்லாரும் இன்று தேடுவது பாசம்

தலையை ஆட்டி இரசிப்பது இராகம்
வாழ்க்கை முற்றும் அழிப்பது கோபம்

- நிருத்திகா கதிர்காமநாதன்

மாமா

அம்மாவின் தம்பி எனக்கு மாமா. மாமா எனக்குப் பாடம் சொல்லித் தருவார். மாமா பத்தியுடன் தேவாரம் பாடுவார். எனக்கு இனிப்பு, சொக்கலட்டு வாங்கித் தருவார். மாமாவுக்கு என்னில் நல்ல விருப்பம். இருவரும் சேர்ந்து விளையாடுவோம். ஓய்வான நேரத்தில் தொலைக்காட்சி பார்ப்போம்.

- கபிலன் குணபாலன்

MERCURY TAX

ACCOUNTANTS AND CONSULTANTS

மேக் குற ரக்ஸ்

நம்பிக்கை

நானயம்

உத்தரவாதம்

EFILE & INDIVIDUAL TAX PREPARATION

FOR CONFIDENTIAL & RELIABLE SERVICES

CONTACT: RAJ OR PUVA

BRANCH OFFICE

2387 Eglinton Ave. East, Unit #1
Scarborough, ON. M1J 2H3
(Kennedy & Eglinton)
Tel: (416) 750-3600
Fax: (416) 750-3751

BRANCH OFFICE

3228 Eglinton Ave. East, Unit #2
Scarborough, ON. M1J 2H6
(Markham & Eglinton)
Tel: (416) 265-3346
Fax: (416) 750-3751

Karu. Kandiah
Residential Specialist

**For all
Real Estate Needs**

Karu. Kandiah
Residential Specialist
(Associate Broker)

Bus: (416) 293-1992
Res: (416) 284-9999
Cel: (416) 616-7278

வீடு வாங்க, விற்க அல்லது அது
பற்றிய நல்ல ஆலோசனைகள் பெற.....

உங்கள் வருமானத்துக்கேற்ப வீட்டுக்
கடன் வசதிகள் அமைத்துத் தர.....

முதன் முறையாக வீடு
வாங்குபவர்களிற்கு உள்ள
சலுகைகளை அறிந்து கொள்ள....
அழையுங்கள்

கரு. கந்தையா

கலாபீடம்

தொகுப்பு:

சிவநெறியாளர் திரு. மு. ஆறுமுகம் - இலண்டன்

சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிவை அதிர்ச்சர் சிவமாம்

தெய்வத்தின் மேல்தெய்வம் இல்லெனம் நான்மறைச் செம்பொருள் வாய்

மமைவத்த சீர்த்திருத் தேவார மும்திரு வாசகமும்

உய்வைத் தரச்செய்த நாஸ்வர்பொற் றாள்எம் உயிர்த்துணையே

பன்னிரு திருமுறைகளும் மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள் பதினான்கும் தமிழர்கள் போற்றும் சைவசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவ நூல்களாக விளங்குகின்றன. “சைவசித்தாந்த தத்துவம் திராவிடரின் (தமிழரின்) பேரறிவில் உதித்த பெரும்பயன்” என உலகப் பேரறிஞர் ஜி.யு. போப் அவர்கள் போற்றியிருக்கிறார். இன்று உலகிலே உள்ள சமயங்களில் சிறப்பும் தொன்மையும் மிக்க சமயமாகச் சைவசமயத்தை உலகப்பேரறிஞர் பலர் போற்றிப் புகழ்கின்றனர். மேலான இச்சமயத்தின் மேலான தெய்வமே- முதற்பொருளே சிவம் என்று நம்முன்னோர் அழைத்தனர். கடவுள் எனவும் இறைவன் எனவும் தமிழர் அழைக்கும் இச்சிவனை, பரப்பிரமம் எனவும் பிரமம் எனவும் வடமொழியாளர் அழைப்பர். தத்துவ உலகம் பதி என அழைக்கும் சிவன் என்ற சொல்லுக்கு மங்கலம் என்பது பொருள். பதி என்னும் சொல்லிற்கு தலைவன் என்பது பொருள். எனவே, பசுபதி என்பது ஆன்மாக்களின் தலைவன் என்பது கருத்தாகும். சிவபெருமானைச் செம்பொருளாக நினைந்து போற்றுபவன் தென்னாட்டான். ஆனால் அச்சிவன் எல்லா நாட்டினருக்கும் உரியவன் ஆவன். அதனாலன்றோ மணிவாசகர் திருவாசகத்தில்,

“தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி

என்னாட்டவர்க்கும் கிறைவா போற்றி” எனப் பாடினார்.

உயிர்கள் அனைத்தும் ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும் மும்மலங்களினால் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மும்மலத் தொடர்பை நீக்கி ஆன்மாவை உயர்நிலை அடையச் செய்பவன் இறைவன். முற்றறிவும் பேராற்றலுமாய் எண் குணங்களை உடையவனாகிய அவன், மலத் தொடர்பே அற்றவன். அதனால் இறைவனுக்கு நிர்மலன், நிர்மயன், நிர்க்குணன் என்ற பெயர்களும் உண்டு. நிர்க்குணன் (குணங்கடந்தவன்) குணாதீதன் எனவும் அழைப்பர். இதன் கருத்தை ஆராயின் அவன் ஆன்மாக்களின் குணங்கள் இல்லாதவன் என்பதே கருத்து. ஆனால் அந்த இறைவனுக்கு எண்குணங்கள் உண்டு. இறைவனின் எண்குணங்களும் சைவ ஆகமத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளதாக வைணவ மதத்தினராகிய பரிமேலழகரே கூறுகிறார்.

இறைவனின் குணங்களில் பேரருளும், பேராற்றலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. சிவனின் ஆற்றலாக (சக்தியாக) இருப்பது அவனின் அருளே. அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் இறைவன் பரசிவன் என்றும் அவனின் சக்தி பராசக்தி என்றும் சொல்லப்படும். சிவனும் சக்தியும் ஞாயிறும் ஒளியும் போல் ஒன்றையொன்று பிரியாதனவாகும். சக்தியோடு சேர்ந்திருக்கும் சிவன் எந்தவித மாறுபாடுமின்றி முற்றறிவும் பேரானந்தமும் உடையவனாக இருக்கின்றான். இதன் காரணமாக இறைவனை (சிவனை)ச் சச்சிதானந்தம் என்று உபநிடதங்களும் ஆகமங்களும் கூறுகின்றன. சத் + சித் ஆனந்தம். சைவசித்தாந்தப்படி சத் என்பது என்றும் மாற்றமடையாமல் உள்ள பொருள். சித் என்பது அறிவு அல்லது ஞானம். ஆனந்தம் என்பது அளவற்ற இன்பமுடைமையாகும்.

சைவ சித்தாந்தத்தின்படி கடவுள், உயிர், உலகம் என முப்பொருள் உண்டு எனப் பேசப்படுகின்றது. சைவ சித்தாந்த இலக்கியம் இரு கூறாக அமைந்துள்ளது. ஒன்று சைவத்திருமுறைகள், மற்றையது மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள். முன்னையது தோத்திரம் எனவும் பின்னையது சாத்திரம் என்றுங் கூறப்படும். தோத்திரங்கள் அடியவர்களின் திருவருள் பிரகாசத்தால் எழுந்தவை. பின்னையது அறிவின் ஆய்வுத்திறனால் எழுந்தவை. இவ் விரண்டினுள்ளும் “நின்னையே அறியேன் நின்னையே அறியும் அறிவறியேன், உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலம்” என்னும் முடிபில் அன்பு நெறியால் உதித்த தேவாரங்களாகிய தோத்திர நூல்கள் முதலிடங் கொண்டன. மக்கள் தமது அறிவை ஒன்றுபடுத்தி உணரவேண்டும் என்ற கருத்தில் உதித்த பதமே “உய்த்துணர்தல்” என்பதாம். “உய்த்துணர்தல்” என்ற பிரயத்தனத்தால் எழுந்ததே சைவசித்தாந்தச் செந்நெறி. இதுகாறும் பலவாற்றானும் பலராலும் பெறப்பட்ட, முடிபுகளைத் துருவி ஆராய்ந்து அறிவு விளக்கத்தாலும் அனுபவ ஞானத்தாலும் இறுதி முடிபாகப் பெறப்பெற்ற முடிபே சித்தாந்தம் என்று சொல்லப்பட்டது. காணப்பெற்ற உலகத்தைக் கொண்டு காணாத கடவுளை உணருகிறது. பிற சமயங்களுக் கெல்லாம் அப்பாற்பட்டதால் சமயாதீதம் எனவும்

சொல்லப்படுகிறது. “சைவசமயமே சமயம்” என்றார் தாயுமானவர். சைவ சித்தாந்தம் கண்டறிந்த 1. கடவுள் 2. உயிர், 3. உலகம் என்ற முப்பொருள்களில் -

1- அறிவிக்காமலே அறியும்பொருள்,

2- அறிவித்தால் அறியும் பொருள், அறிவிக்காவிடில் அறியமாட்டாத பொருள்,

3- அறிவித்தாலும் அறியமாட்டாத பொருள் என்பதாகக் கொள்ளப்படும். சித்தாந்த மரபில் இவை பதி, பசு, பாசம் எனக் கொள்ளப்படும்.

“உள்ளது போகாது, இல்லது வராது” இது சித்தாந்தம் தரும் முடிவு. இந்த முடிபிலேயே கடவுள், உயிர், உலகம் மூன்றும் உள்பொருள்களாகச் சித்தாந்தம் சொல்வது இவ்வுலகத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாயுள்ள மாயை என்னும் நுண் ஆற்றல் வஸ்துவே ஆகும். இவற்றை விளக்கும் சாத்திர நூல்கள் பதினான்கு ஆகும்.

வினாவும் விடையும்

அடியார் என்றால் யார் பொருள் வீளக்கம் தருக?

அடி என்பது இறைவனின் திருவடிகளைக் குறிப்பதாம். ஆர்தல் இடையறாது சிந்தித்தல் என்பது பொருள். முழுமுதற் பொருளான இறைவனின் திருவடிகளை இடையறாது சிந்திப்பவர்களே அடியாரென்படுவர்.

அடியார் வேடம் யாது?

திருநீறு, உருத்திராக்கம், சடாமுடி என்பனவாம்.

திருநீறாவது யாது?

இது தூய்மையின் அடையாளம். அடியவர்களின் மனத் தூய்மையை உணர்த்தும். பொருள்கள் யாவற்றையும் எரித்தாலும் எஞ்சி நிற்பது திருநீறு. உலகுயிர்கள் ஒடுங்கினாலும் நிலைத்து நிற்பவன் சிவபெருமான். பசுவின் மலத்தை எரித்து நீராக்க வருவது திருநீறு. பசுக்களின் மும்மலங்களை நீராக்குவன் சிவபெருமான் என்ற உண்மை புலனாகிறது.

உருத்திராக்கம்: இரக்கத்தின் அடையாளம். அடியார்கள் எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர் போல் எண்ணி இரங்கும் பண்பினர். எனவே, இறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்ட அடியாருக்கு இது அவசியமானது. இவ்விரண்டும் இறைவன் அணிபவை. எனவே இவை சிவவேடமாகும். அடியாருக்கும் உரியதே.

கோயில் வழிபாடு பற்றிய உயர்ந்த கருத்துக்களை அறியப் போகிறீர்களா?

ஆம்.

1. கோயில்களில் தூய்மையைக் கடைப்பிடித்தல் அர்ச்சகர்களதும், அடியார்களினதும் உயர்ந்த கடமையாகும்.

2. கோயிலில் கிரியைகள் ஆற்றும் அர்ச்சகர்களுக்கு

சைவசமய ஆழ்ந்த அறிவும் வேதாகம அறிவும் இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் திருமுறைகள், திருக்குறள் ஆகியவற்றிலும் ஆழ்ந்த அறிவும் ஈடுபாடும் இருத்தல் வேண்டும். அடியார்களிடம் பணம் பறிக்கும் எண்ணத்தில் ஆகம நெறிகளைக் கைவிடக்கூடாது. மகவுக்காகக் கைத்திடும் மருந்தைத் தாய் குடிப்பதுபோல பக்திமையில் அர்ச்சகர் தாமே திளைப்பவராக நடந்து காட்ட வேண்டும்.

3. கோயிலில் நடைபெறும் நாளாந்த பூசைகள், திருவிழாக்கள் முதலியவற்றில் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதற்கான நடைமுறை விதிகளை அனுபவம் மிக்க அறிஞர் மூலம் தயாரித்து அதன்படி ஒழுக்க வேண்டும். நல்லதைச் சொல்வதும் சொல்லியவண்ணம் செய்தலும் வேண்டும்.

4. வழிபடுவோரின் அமைப்பொன்றை உருவாக்கி கோயில் நிருவாகம் திறம்பட நடைபெறவும் சைவசமய நெறிமுறை ஓங்கவும் சைவசமயத்திற்கு உடன்பாடற்ற செயல்களைத் தடுக்கவும் ஆவன செய்தல் வேண்டும். கோயிலை வர்த்தக நிலையமாக்காது பக்தியை வளர்க்க அர்ச்சகர்கள்-அறங்காவலர் சபை முயல் வேண்டும். இறுதி முடிவில் பணம் கூட வராது. ஆற்றிய தருமமே கூடிவந்து அருட்பதம் சேர்ச்செய்யும். உண்மையில் ஒழுகி உயர்பதம் காட்டவேண்டும். புனிதன் போல நடிக்காது புனிதனாகவே வாழவேண்டும். எனவே, முன்னோடிகளாய் வாழ்ந்து காட்டவேண்டிய பூசகர்கள் பட்டியல் போட்டுப் பொதுமக்களிடமிருந்து அளவு கடந்த நிதி வசூலிக்கக்கூடாது. நம்பிக்கையாளர்களாக- நன்னெறி காட்டுபவர்களாக வாழ்ந்தாற்றான் சமய நம்பிக்கை மக்களுக்கு உதிக்கும். சமயம் வளர்ச்சி பெறும். நாம் வாழ்வோம். நாடு வாழும்.

5. கோயில் வழிபாடு (பூசை) மக்களுக்கு விளங்கக் கூடிய மொழியிலும் நடைபெற முயல் வேண்டும். இலகுவான அர்ச்சனைகள் பூசைகள் ஆகியவற்றைத் தமிழ்மொழியில் ஆற்றிப்பக்தியை ஊட்ட வேண்டும்.

6. நித்திய நைமித்திய பூசைகள் நிறைந்த ஆகம அறிவோடு செய்து அடியார்களுக்கு வழிபாட்டின் அருமை விளக்கச் செய்க. தமிழ்த்திரு முறைகளுக்கு இறைவன் செவிசாய்த்து இன்னருள் புரிந்த செய்திகள் பல சைவ மக்கள் அறிவர்.

7. ஆலய அறங்காவலர் - உரிமையாளர், அர்ச்சகர்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைச் சைவசமய வளர்ச்சிக்காக உதவி வருதல் பெரும்பயன் தருவதாகும்.

ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஆதிசீவ மந்திரம்
சீந்தனைக்குச் சிறப்பளிக்கும் சீவாயநம மந்திரம்
நந்தமக்கு அருள்தூல நமசீவாய மந்திரம்
கிந்துமன்றக் கலாபீடம் கிங்குதரக் காண்மீனே.

- நம்பி

பதியியல்

1. உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?

சிவபெருமான்

2. சீவபெருமான் எப்படிப் பட்டவர்?

நித்தியரும், சருவவியாபகரும், அநாதிமலமுத்தரும்,
சருவஞ்ஞரும், சருவகர்த்தாவும், நித்தியானந்தரும்,

3. நித்தியர் என்பது முதலிய சொற்களுக்குப் பொருள் என்ன?

நித்தியர் = என்றும் உள்ளவர்.

சருவவியாபகர் = எங்கும் நிறைந்தவர்.

அநாதிமலமுத்தர் = இயல்பாகவே பாசங்களின்
நீங்கினவர்.

சருவஞ்ஞர் = எல்லாம் அறிபவர்.

சருவகர்த்தா = எல்லாஞ் செய்பவர்.

நித்தியானந்தர் = என்றும் மகிழ்ச்சியுடையவர்.

சுவதந்திரர் = தம்வயமுடையவர்.

4. சீவபெருமான் செய்யும் தொழில்கள் எவை?

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல்,
அருளல் என்னும் ஐந்துமாம்.

5. கிவ்வைந்தொழிலுள் சீவபெருமான் செய்வது தம் பொருட்டோ பிறர் பொருட்டோ?

தம் பொருட்டன்று; ஆன்மாக்களாகிய பிறர்
பொருட்டே. (ஆன்மா, பசு, புற்கலன் என்பவை
ஒரு பொருட் சொற்கள்.)

6. படைத்தலாவது யாது?

ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரண புவன
போகங்களை முதற் காரணத்தினின்றும்
தோற்றுவித்தல்.

7. காத்தலாவது யாது?

தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனு கரண புவன்
போகங்களை நிறுத்தல்.

8. அழித்தலாவது யாது?

தனு கரண புவன போகங்களை முதற்
காரணத்தில் ஒடுக்குதல்.

9. மறைத்தலாவது யாது?

ஆன்மாக்களை இருவினைப் பயன்களாகிய
போக்கியப் பொருள்களில் அமிழ்த்தல்.

10. அருளலாவது யாது?

ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கிச்
சிவத்துவத்தை விளக்குதல்.

11. தனு கரண புவன போகம் என்றது என்ன?

தனு = உடம்பு. கரணம் = மன முதலிய கருவி,

புவனம் = உடம்புக்கு ஆதாரமாகிய உலகம்.

போகம் = அநுபவிக்கப்படும் பொருள்.

12. ஒரு காரியத்துக்குக் காரணம் எத்தனை?

முதற் காரணம், துணைக் காரணம், நிமித்த
காரணம் என் மூன்றாம். குடமாகிய காரியத்துக்கு
முதற் காரணம் மண், துணைக்காரணம் திரிகை,
நிமித்த காரணம் குயவன், திரிகை - சக்கரம்.

13. தனு கரண புவன போகம் எனப்படும் பிரபஞ்சமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்த காரணம் எவை?

முதற் காரணம் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை,
பிரகிருதி என் மூன்று. துணைக்காரணம் சிவசக்தி,
நிமித்தகாரணம் சிவபெருமான்.

14. சீவசத்தியாவது யாது?

அக்கினியோடு சூடு போலச் சிவத்தோடு பிரிவின்றி
உள்ளதாகிய வல்லமை.

15. சீவபெருமானுக்கு உரிய வடிவம் எவை?

அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும்
மூன்றுமாம்.

16. சீவபெருமான் கிழுவகைத் திருமேனியை யுடைய பொழுது எவ்வெப்பையர் பெறுவர்?

அருவத் திருமேனியையுடைய பொழுது சிவன்
எனவும், அருவுருவத் திருமேனியையுடைய
பொழுது சதாசிவன் எனவும், உருவத்
திருமேனியையுடைய பொழுது மகேசுரன் எனவும்
பெயர் பெறுவர்.

17. சீவபெருமானுடைய உருவம் ஆன்மாக்களாகிய நம் போல்களுடைய உருவம் போன்றதா?

ஆன்மாக்களுடைய உருவம் இருவினைக்கு
ஈடாகத் தோல், எலும்பு முதலிய தாதுக்களால்
உண்டாகிய உருவம் சிவபெருமானுடைய
உருவம், ஆன்மாக்கள் செய்யுந் தியானம், பூசை
முதலியவைகளின் பொருட்டுச் சிவசத்தியாகிய
திருவருட் குணங்களுள் இன்னது இன்னது, இன்ன
இன்ன அவயவம் என்று பாவிக்கப்படும் உருவம்.

18. சீவபெருமான் ஐந்தொழிலுந் தாமே செய்வாரா?

சுத்தமாயையிற் கிருத்தியம் ஐந்துந் தாமே
செய்வர்; அசுத்தமாயையிற் கிருத்தியம் ஐந்தும்
அனந்தேசுரரை அதிட்டித்து நின்று செய்வர்;
பிரகிருதியின் கீழ் உள்ள கிருத்தியம் ஐந்தும்
அவ்வனந்தேசுரர் வாயிலாக ஸ்ரீகண்டருத்திரரை
அதிட்டித்து நின்று செய்வர்; ஸ்ரீகண்டருத்திரர்

பிரமாவை அதிட்டித்து நின்று படைத்தலும், விட்டுணுவை அதிட்டித்து நின்று காத்தலும், காலருத்திரரை அதிட்டித்து நின்று அழித்தலுஞ் செய்வார். (அதிட்டித்தல் = நிலைக்களமாகக் கொண்டு செலுத்துதல்.)

19. ஸ்ரீகண்டருத்திரர் இன்னும் எப்படிப்பட்டவர்?

சைவாகமங்களை அறிவிக்கும் ஆசாரியர், பிரமா, விட்டுணு முதலிய தேவர்களுக்கும் இருடிகளுக்கும் அறுபத்துமூவர் முதலாயினோர்களுக்கும் நிக்கிரக அநுக்கிரகங்களைச் செய்யுங் கருத்தா, சைவத்திற் புகுந்து சமயதீகைப் பெற்றவர்கள் வழிபடும் மூர்த்தி.

20. பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன் சதாசிவன் என்னும் ஐவருடைய சத்திகளுக்குப் பெயர் என்ன?

பிரமாவினுடைய சத்தி சரஸ்வதி, விட்டுணுவினுடைய சத்தி இலக்குமி, உருத்திரனுடைய சத்தி உமை, மகேசுரனுடைய சத்தி மகேசுவரி, சதாசிவனுடைய சத்தி மனோன்மணி.

21. ஆன்மாக்களாலே பூசித்து வழிபடப்படுஞ் சதாசிவ வடிவம் யாது?

பீடமும் இலிங்கமுமாகிய கன்மசாதாக்கிய வடிவமாம். பீடஞ் சிவசக்தி, இலிங்கஞ் சிவம்.

22. கிலிங்கம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?

படைத்தல், காத்தல் முதலியவைகளினால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பது (லிங்க = சித்திரித்தல்)

23. மகேசுர வடிவம் எத்தனை?

சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்ஷுடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம்.

2. பசுவியல்

24. ஆன்மாக்களாவார் யாவர்?

நித்தியமாய், வியாபகமாய்ச், சேதனமாய்ப், பாசத்தடையுடையோராய்ச், சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சரீரத்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச் செய்து வினைப்பயன்களை அநுபவிப்போராய்ச், சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையோராய்த், தமக்கு ஒரு தலைவனை உடையராய் இருப்பவர். (சேதனம் = அறிவுடைப் பொருள்)

25. ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் சரீரம் எத்தனை வகைப்படும்?

தூல சரீரம், சூக்கும் சரீரம் என் இரண்டு வகைப்படும்.

26. தூல சரீரமாவது யாது?

சாதி, குலம், பிறப்பு முதலியவைகளால் அபிமானஞ் செய்தற்கு இடமாய்ப், பிறுதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதமும் கூடிப் பரிணமித்த உருவுடம்பு. (பரிணமித்தல் = உருத்திரிதல்)

27. சூக்கும சரீரமாவது யாது?

சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் காரண தன்மாத்திரையைந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், அவ்வவ்வான்மாக்கள் போகம் அநுபவித்தற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்பு விட்டு மற்றோருடம்பு எடுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு.

28. ஆன்மாக்கள் எப்படிப் பிறந்திறந்து உழுவும்?

நல்வினை, தீவினை என்னும் இருவினைக்கும் ஈடாக நால்வகைத் தோற்றத்தையும், ஏழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனி பேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப், பிறந்திறந்து உழுவும்.

29. நால்வகைத் தோற்றங்களாவன யாவை?

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம். அண்டசம் = முட்டையிற் தோன்றுவன. சுவேதசம் = வேர்வையிற் தோன்றுவன. உற்பிச்சம் = வித்து, வேர், கிழங்கு முதலியவைகளை மேற் பிளந்து தோன்றுவன. சராயுசம் = கருப்பையிற் தோன்றுவன.

30. எழுவகைப் பிறப்புகளாவன யாவை?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். இவ்வெழு வகையினுள்ளும், முன் நின்ற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள்; இறுதியில் நின்ற தாவரங்கள் நிலையியற்பொருள்கள், இயங்கியற் பொருளின் பெயர் சங்கமம், சரம் நிலையியற் பொருளின் பெயர் தாவரம், அசரம்.

31. கருப்பையிலே பிறப்பன யாவை?

தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளுமாம்.

32. முட்டையிலே பிறப்பன யாவை?

பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

33. வேர்வையிலே பிறப்பன யாவை?

கிருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளும். (கீடம் = புழு)

34. வித்திலும் வேர், கொம்பு, கொடி, கிழங்கு களிலும் பிறப்பன யாவை?

தாவரங்கள்.

35. எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்கள் எவை?

1. தேவர்	-	11,00,000	யோனி பேதம்
2. மனிதர்	-	9,00,000	"
3. நாற்கால் விலங்கு	10,00,000	"	"
4. பறவை	-	10,00,000	"
5. ஊர்வன	-	15,00,000	"
6. நீர்வாழ்வன	-	10,00,000	"
7. தாவரம்	-	19,00,000	"

ஆகமொத்தம் 84,00,000 யோனி பேதம்

36. ஆன்மாக்கள் வினைகளைச் செய்தற்கும் வினைப்பயன்களை அநுபவித்தற்கும் இடம் எவை?

இருவினைகளை செய்தற்கும் இருவினைப் பயன்களை அநுபவித்தற்கும் இடம் பூமி; நல்வினைப் பயனை அநுபவித்தற்கு இடஞ் சுவர்க்கம் முதலிய மேலுலகங்கள்; தீவினைப் பயனை அநுபவித்தற்கு இடம் இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்கள்.

37. பூமியிலே பிறந்த ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே யாது செய்யும்?

நல்வினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே, குக்கும சரீரத்தோடு பூதசார சரீரமாகிய தேவ சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சுவர்க்கத்திலே போய் அந்நல்வினைப் பயனாகிய இன்பத்தை அநுபவிக்கும். தீவினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே, குக்கும சரீரத்தோடு பூத சரீரமாகிய யாதனா சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நரகத்திலே போய், அத் தீவினைப் பயனாகிய துன்பத்தை அநுபவிக்கும். இப்படியன்றி, ஒரு தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே, பூமியிலே தானே ஒரு யோனி வாய்ப்பட்டு, மற்றொரு தூல சரீரத்தை எடுப்பதும் உண்டு.

38. சுவர்க்கத்திலே இன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்?

தொலையாது எஞ்சி நின்ற கன்ம சேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

39. நரகத்திலே துன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்?

தொலையாது எஞ்சி நின்ற கன்ம சேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியிலே வந்து முன்பு தாவரங்களாயும் பின்பு நீர்வாழ்வனவாயும், பின்பு ஊர்வனவாயும், பின்பு பறவைகளாயும், பின்பு விலங்குகளாயும் பிறந்து, பின்பு முன் செய்த நல்வினை வந்து பொருந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

40. எழுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் எந்தப் பிறப்பு அருமையுடையது?

பசுபதியாகிய சிவபெருமானை அறிந்து வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெற்றுய்தற்குக் கருவியாதலால் மனிதப் பிறப்பே மிக அருமையுடையது.

41. மனிதப் பிறப்பை எடுத்த ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுது அம்முயற்சி சித்திக்கும்?

அவர்கள், தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கு ஏற்பப் படிமுறையினாலே, பிறவி தோறும் பௌத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களில் ஏறி ஏறி, அவ்வச் சமயத்துக்கு உரிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேலீட்டினாலே வைதிக நெறியை அடைந்து, வேதத்திலே விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேலீட்டினாலே சைவ சமயத்தை அடைவார்கள் சைவ சமயத்தை அடைந்து, சிவாக மத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு அநுட்டித்தவருக்குச் சிவபெருமான் ஞர்னாசாரியாரை அதிட்டித்து வந்து சிவஞானம் வாயிலாக உண்மை முத்தியைக் கொடுத்தருளுவர்.

42. புறச்சமயங்களின் வழியே ஒழுக்கினவர்களுக்கு யாவர் பலங் கொடுப்பார்?

புறச்சமயிகளுக்கு, அவ்வவரால் உத்திதேசித்து வழிபடப்படுந் தெய்வத்தைச் சிவபெருமானே தமது சத்தியினாலே அதிட்டித்து நின்று, அவ்வ வழிபாடு கண்டு, பலங் கொடுப்பார்.

43. சரியையாவது யாது?

சிவாலயத்துக்குஞ் சிவனடியார்களுக்குந் தொண்டு செய்தல்.

44. கிரியையாவது யாது?

சிவலிங்கப் பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.

45. யோகமாவது யாது?

விடயங்களின் வழியே போகாவண்ணம் சிவத்தைத் தியானித்துப், பின்பு தியானிப்போனாகிய தானுந் தியானமுந் தோன்றாது தியானப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே விளங்கப் பெறுதல்.

46. ஞானமாவது யாது?

பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் ஞான நூல்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடல்.

47. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கினாலும் அடையும் பலங்கள் யாவை?

சரியையினால் அடையும் பலஞ் சிவசாலோக்கியமும், கிரியையினால் அடையும் பலஞ் சிவசாமீப்பியமும், யோகத்தினால் அடையும் பலஞ் சிவசாருப்பியமுமாம். இம்மூன்றும் பதமுத்தி, ஞானத்தினால் அடையும் பலஞ் சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி.

3. பாசவியல்

48. பாசமாவன யாவை?

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்பவைகளாம். (பந்தித்தல் = கட்டுதல், பாசம், மலம் என்பவை ஒரு பொருட் சொற்கள்.)

49. பாசம் எத்தனை வகைப்படும்?

ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும். இம்மூன்றோடு, மாயேயம், திரோதாயி என இரண்டுங் கூட்டிப் பாசம் ஐந்து என்று கொள்வதும் உண்டு.

50. ஆணவமாவது யாது?

செம்பிற களிம்புபோல் ஆன்மாக்களில் அநாதியே உடன்கலந்து நிற்பதாய், ஒன்றேயாய், ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாகி அவைகளுடைய அறிவையுந்த தொழிலையும் மறைத்து நின்று தத்தங்கால வெல்லையிலே நீங்கும் அநேக சக்திகளையுடையதாய்ச், சடமாய் இருப்பது.

51. கன்மமாவன யாவை?

ஆன்மாக்கள் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலே செய்த புண்ணிய பாவங்கள். இவை, எடுத்த பிறவியிலே செய்யப்பட்ட பொழுது, ஆகாமியம் எனப் பெயர் பெறும். பிறவி தோறும் இப்படி ஈட்டப்பட்டுப் பக்குவப்படும் வரையும் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும் பொழுது சஞ்சிதம் எனப் பெயர் பெறும். இச்சஞ்சித கன்மங்களுள்ளே பக்குவப்பட்டவை, மேல் எடுக்கும் உடம்பையும் அது கொண்டு அநுபவிக்கப்படும் இன்ப துன்பங்களையும் தந்து பயன்படும் பொழுது பிரார்த்தம் எனப் பெயர் பெறும்.

52. மாயை எத்தனை வகைப்படும்?

சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூன்று வகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சுத்தமாயை,

அசுத்தமாயை இரண்டும் நித்தியம் பிரகிருதிமாயை அசுத்தமாயையினின்றுந்த தோன்றியதாதலால் அநித்தியம்.

53. சுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச், சடமாய்ச் சொல்வடிவமுஞ் சுத்தமாகிய பொருள் வடிவும் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாததாய் இருப்பது.

54. அசுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச், சடமாய்ப் பிரளய காலத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்கு உறைவிடமாய், ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தா சுத்தமும் அசுத்தமாகிய தனு கரண புவன போகங்கள் தோன்றுதற்று முதற் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்வதாய் இருப்பது.

55. மாயேயமாவன யாவை?

மாயையால் ஆகிய தத்துவங்களும், அவைகளால் ஆகிய தனு, கரண, புவன போகங்களுமாம்.

56. திரோதாயாவது யாது?

ஆணவங் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் தொழிற்படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசக்தி. இது, மலத்தைச் செலுத்துதலினாலே, மலம் என் உபசரிக்கப்பட்டது.

57. மாயா காரியமாகிய தனு கரண புவன போகங்களைச் சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குக்கொடுப்பது எதன் பொருட்டு?

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த ஆணவமலமுங் கன்மமலமுமாகிய நோய்களைத் தீர்த்துச் சிவானந்தப்பெரும் பேற்றைக் கொடுக்கும் பொருட்டு.

58. தனு கரண முதலியவைகளும் மல மன்றோ? மலமென்பது அழுக்கன்றோ? ஆணவமாகிய அழுக்கை மாயா மலமாகிய அழுக்கினாலே எப்படிப் போக்கலாம்?

வண்ணான், கோடிப் புடவையிலே சாணியையும் உவர் மண்ணையும் பிசறி, மிகக் கறுத்தது என்னும்படி செய்து, முன்னையதாகிய அழுக்கோடு பின்னையதாகிய அழுக்கையும் போக்கி, அப்புடைவையை மிக வெண்மையுடையதாகச் செய்வான் அது போலவே சிவபெருமான் ஆன்மாவினிடத்தே மாயா மலத்தைக் கூட்டி, அநாதி பந்தமாகிய ஆணவமலத்தோடு ஆதிபந்தமாகிய மாயா மலத்தையும் போக்கி, அவ்வான் மாவைச் சிவமாந்தன் பைப் பெருவாழ்வுடையதாகச் செய்வார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ராஜாராம் உணவுச் சேவை

இந்திய, இலங்கை உணவு வகைகள்

உங்கள் திருப்தி எங்கள் மகிழ்ச்சி

சாதமா, நெய்ச் சாதமா, **Pillau** சாதமா, புரியாணியா, புளிச்சாதமா, தயிர்ச்சாதமா, இடியப்பமா எதுவானாலும் வகை செய்வேம்

கனடா இந்து மாமன்றத்தினர் தமிழ் சைவசமய கலாச்சாரப் பண்பாட்டினை வளர்க்கும் நோக்கமாக வெளியிடும் - “சைவநீதி” - சஞ்சிகை புதிய மறுமலர்ச்சியை மேலும் ஏற்படுத்தட்டும். சமயத்திற்கும் நாட்டிற்கும் நற்றமிழர்க்கும் நம்மொழிக்கும் நற்பணி புரியட்டும். எங்கள் உள்ளங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

வாழிய! வளர்க! சைவ நீதி

RAJAH RAM CATERERS

589 Middlefield Road, #20, Scarborough, Ontario, M1V 4Y6

TEL: (416) 299-5200, 439-4256

ஸ்காபுரோவில் ஒரு புதிய பேக்கரி

குவாலிற்றி பிளெட் பேக்கரி

QUALITY BREAD BAKERY

வெல்ல முடியாத மலிவு விலைகளில்

பலவிதமான பாண்வகைகள்

பணீஸ் (Buns)

கேக் வகைகள் (Cakes)

மப்(ரி)பின் (Muffins)

இன்னும் பல.....

உங்களுக்குத் தேவையான சிற்றுண்டி வகைகளை எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

1221 Markham Road, Unit #13
(Markham & Ellesmere)
Scarborough, ON.
TEL: (416) 431-9829

HWY 401	
MARKHAM ROAD	1221 #13 ELLESMERE RD.
	LAWRENCE AVE. EAST

உலக சைவப்பேரவை - கனடாக் கிளை ஆரம்ப அறிக்கை

(சு. கந்தசுவாமி செயலாளர், உலக சைவப்பேரவை - கனடாக்கிளை)

உ-

அன்பே சிவம்

உலக சைவப்பேரவை - கனடாக் கிளையின் அங்குரார்ப்பணப் பொதுக்கூட்டம் 20.08.2000 ஞாயிறு பகல் பத்து மணியளவில் சிடாபிறே உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடைபெற்றது. பேரவையின் கனடாக் கிளையைத் தொடக்கி வைக்குமாறு தலைவர் தவத்திரு சிவநந்தி அடிகளார் பண்டிதர் வீ.வ. நம்பி அவர்களை வேண்டி இருந்தார். இதற்கிணங்க பண்டிதர் நம்பி அவர்கள் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், பிரசாரத் துண்டுகள் மூலமாகவும், தொலைபேசி மூலமாகவும் தொடக்கக் கூட்டம் பற்றிய விபரங்களைப் பொது மக்களுக்கு அறிவித்தார். கூட்டத் தொடக்கத்தில் பண்டிதர் நம்பி அவர்கள் தலைமை தாங்கி ஆரம்ப உரை ஆற்றினார். அது வருமாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

வானைக்காவில் வெண்மதி மல்குபுலகு வார்சடை
தேனைக்காவி லின்மொழித் தேவிபாக மாயினான்
ஆனைக்காவி லண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க் கேதுமேத மில்லையே.
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமணங் கமழும் சைவப் பெருமக்களே!

வணக்கத்துடன் உங்கள் அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்றுக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறேன். பெரியீர்களா!

சைவசமயமே தமிழர்களின் சமயமாகும். அவர்களுடைய முழுமுதற் கடவுள் சிவனாகும். உலகில் எந்தவொரு பிரசித்திபெற்ற இனமும் அதனுடைய மொழிக்கும், சமயத்திற்கும் முதலிடம் அளித்திருப்பதை நாம் காணமுடியும். சைவசிந்தாந்த தத்துவங்களும், திருமுறைகளும் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வைத்துப் போற்றுகின்றன. மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் சிவனைத் தவிர வேறு எந்தக் கடவுளையும் பாடவில்லை எனக் கற்றோர் கூறுவர். சைவசிந்தாந்தத் தத்துவங்கள் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள இந்தத் தேவார திருவாசகங்கள் மனித வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்துவனவாகும். திருமந்திர ஆசிரியரான திருமூலர் சிவனுக்கு மேலான - சமமான கடவுள் இல்லையென்று கூறுகிறார். சைவ எல்லப் ப நாவலரும் இதே கருத்தைக் கூறுகின்றார்.

சைவசமயம் பண்டைய மரபுகளை ஆழமாகக் கொண்டதென்றும் சைவ சித்தாந்தத்தைப்போல் இதுவரை சிந்தனையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்ட சிறந்த சமயம் இல்லையென்று மேனாட்டுப் பேரறிஞர் Rev. Gourdieயும் மற்றும் பலரும் கூறுகின்றார்கள்.

“சைவசமயமே சமயம்” என்றார் தாயுமானவர். “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்றார் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். “சைவமாஞ் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது” என்றார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார். எனவே, உலகின் முதற்சமயமாகிய சைவசமயம் சிவசம்பந்த முடையது. அதனைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதும் சிவகதி பெறுவதும் நமது முக்கிய கடமையாகும்.

“புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு அண்ணல் அதுகண்டு அமர்ந்திருந்தாரே” என்ற திருமூலரின் கூற்றைச் சிந்தியுங்கள். இறை அன்பு பெறுதற்கு இலகுவான சிறந்த வழி இது. எம் எதிர்காலச் சந்ததியும் சைவசமய தத்துவங்களை உணர்ந்து செயற்பட்டு இறையருள் பெற வழிகாட்டுவோமாக. ஓம் நமசிவாய என்ற சிவமூல மந்திரத்தை (பஞ்சாக்கரத்தை) வழிபாட்டின் போது சொல்லிச் சொல்லித் துதிப்போமாக.

அன்பர்களே!

இன்று நாம் இங்கு கூடியிருப்பது உலகசைவப் பேரவையின் கனடாக்கிளை ஒன்றை உருவாக்கிச் சைவசமயத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்காவே. 1999ஆடி 30, 31 ஆவணி 1 ஆகிய மூன்று நாட்கள் உலக சைவப் பேரவையின் ஏழாவது சைவ மகாநாட்டை கனடாவில், கனடா இந்து மாமன்றம் கனடாவிலுள்ள எனைய சைவ மன்றங்களின் அனுசரணையுடன் மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி வெற்றி கண்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பல்லாயிரம் மக்கள் பங்குகொண்ட இவ்விழாவுக்குப் பன்னாட்டுப் பேரறிஞர் பலர் வந்து பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தார்கள். சென்னை, பிரான்சு, மலேசியா, இலங்கை, தென்ஆபிரிக்கா, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் ஆறு மாநாடுகள் நடைபெற்றபின் நடைபெற்ற ஏழாவது மாநாடு இதுவே. இதைச் சிறப்பாக நடாத்த ஒத்துழைத்த உங்களுக்கு கனடா இந்துமாமன்றச் சார்பிலும் உலக சைவப் பேரவை சார்பிலும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

உலக சைவப் பேரவைத் தலைவர் தவத்திரு சிவந்தி அடிகள் கனடாவிலும் உலக சைவப் பேரவைக் கிளையொன்றை உருவாக்கித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். எத்தனை சைவஸ்தாபனங்கள் கனடாவில் உருவானாலும் சைவ வளர்ச்சிக்கு மிகநன்றே என்ற பெருநோக்கில் இந்து மாமன்றத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும் இன்றைய தலைவருமாகிய அடியேன் அடிகளாரின் வேண்டுகலை ஏற்று இன்ற இக்கூட்டத்தைக் கூட்டினேன். இக்கிளை கனடா இந்து மாமன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக நின்று சைவப்பணியை இணைந்து சிறப்புறச் செய்ய வேண்டுமென்று இச்சபையைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வாழ்க தமிழ்! வாழ்க சைவம்!

கூட்டத்திற்கு அன்பர்கள் பலர் சமூகமளித்தனர். சபையிலிருந்த அனைவரும் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்து கொண்டதும் மத்திய செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. அதன் விபரம் வருமாறு:

பாதுகாவலர்: பண்டிதர் வீ.வ. நம்பி அவர்கள்

தலைவர்: Dr. அ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

துணைத் தலைவர்: திரு. ச.மு. சிவநேசன்

பொதுச் செயலாளர்: திரு. சு. கந்தசுவாமி

துணைச் செயலாளர்: திரு. இ. செல்வரெத்தினம்

பொருளாளர்: திரு.து. சிவப்பிரகாசம்

துணைப் பொருளாளர்: திரு. வி. கணேஷ்வரன்

குழு அங்கத்தவர்கள்:

ஆசிரியமணி ஆ.க. மாணிக்கம், திரு. இ. சுப்பிரமணியம், திருமதி உ. சிவகுமார், திருமதி P. செல்வராஜா, திரு. க. தம்பிராஜா, திரு. சா. சிறீதரன், திரு. நா. தெய்வேந்திரன்

தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் தெரிவு நடைபெற்றதும், தெரிவுபெற்ற தலைவர் டாக்டர் சண்முகவடிவேல் தலைமை ஏற்று ஏனைய செயற்பாடுகளைச் செய்வதற்குமுன் பண்டிதர் நம்பி அவர்கள் சிவ வார்த்தைகள் கூறினார்கள்:

தலைவர் சண்முகவடிவேல் அவர்கள் கனடா இந்து மாமன்றத்தின் ஆரம்ப காலந் தொடக்கம் முதலாவது பாதுகாவலராக சங்கத்தின் பிரதான தூணாக இருந்து முற்போக்காகச் செயற்பட்டு வருபவர். கௌரவ செயலாளர் திரு. சுப்பிரமணியம் கந்தசுவாமி அவர்கள் இந்து மாமன்றத்தின் ஆரம்பகால நிர்வாக உறுப்பினர். இவ்விருவரும் பெற்ற தாயை மறவாதவர்கள். இருமன்றங்களும் இணைந்து சைவம் வளர உழைக்க வேண்டுமென்று உங்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன். கனடா இந்து மாமன்றம் பொதுவான ஓரிடத்திலே சிறந்த ஆன்மீக நிலையமொன்றை அமைத்துப் பல சைவஸ்தாபனங்களும் பயன்படுத்த வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கடந்த சித்திரை மாதம் தீர்மானித்துள்ளது. பல சைவப் பிரமுகர்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளனர். இதற்கு உலக சைவப் பேரவை கனடாக் கிளையும் இணைந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

வணக்கம்!

உலக சைவப் பேரவை என்ற அமைப்பு உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களுக்காகத் தவத்திரு சிவந்தி அடிகளாரின் அயராத முயற்சியால் 29.2.1992ல் சென்னையில் சர்வதேச பேராளர்கள் முன்னிலையில் உருவாக்கப்பெற்றது. 14.01.1994 முதல் உலகளாவிய “தமிழ் அர்ச்சனை இயக்கம்” என்ற ஓர் அமைப்பை உலக சைவப் பேரவை தொடக்கியது. உலக சைவப் பேரவையில் கிளைகள் மலேசியா, சிங்கப்பூர், லண்டன், பிரான்ஸ், தென்ஆப்பிரிக்கா, மொறோசியஸ், ஸ்ரீலங்கா முதலிய நாடுகளில் ஏற்படுத்தப்பெற்று சிறந்த முறையில் சைவத்தை வளர்த்து வருகின்றது. “சைவ உலகம்” என்ற காலாண்டு இருமொழி இதழையும், பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட சைவ சமய தத்துவ பிரச்சார நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. பல சர்வதேச சைவ உலக மாநாடுகளை வெற்றியோடு நடத்தியுள்ளது. தூர நோக்குச் சிந்தனையுடன் பல நீண்டகாலத் திட்டங்களையும் தீட்டியுள்ளது.

உலகெங்கும் சைவசமயம் நசிந்து அழிந்துகொண்டு வருகின்றது. சைவமக்கள் சைவத்தையும், தமிழையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டினையும் மறந்து வருகின்றார்கள். உடனடியாக சைவ ஆதீனங்களும், சமய அமைப்புக்களும், கோயில்களும் புதிய அணுகுமுறைகள் வழி சைவத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்காவிட்டால், சைவத்தமிழர்கள் உலகெங்கும் சீரழிந்து கெடுவார்கள். அறிவியல் யுகத்திற்கேற்ப புதியபுதிய அணுகுமுறைகளை நாம் கையாண்டு உடனடியாகச் செயலில் இறங்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம். எனவே இந்து மாமன்றத்தின் நற்பணிகளுக்கு எங்கள் ஆதரவு என்றும் உண்டு.

நன்றி

01.10.2000

உ

சிவமயம்

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே”

தமிழிற்கும், சமயத்திற்கும் அரும்பணி ஆற்றும்
சைவநீதி ஆசிரிய! சீர்சால் வணக்கம்

சைவநீதியைத் தேடி வாசித்து மகிழ்பவர்களில் அடியேனும் ஒருவன். உள்ளத்து உறுதி தருவது உயர்ந்த தத்துவமாகும் என்பது அறிஞர் கூற்று. சைவநீதி மலர்கள் யாவும் ஒழுங்காக வெளிவருவது பாராட்டிற்குரிய விடயமாகும். அருமையான ஆக்கங்களுள்ள இந்த மலரை வாங்கிப்பலரும் வாசிப்பார்கள் என்பது என்கருத்து. வாங்கிப் படியாதவன் தமிழின் பெருமை, சைவ நெறியின் தன்மை தெரியாதவனாகவே எண்ண வேண்டும். இங்குள்ள சிலர் கனடாவிலிருந்து இப்படியொரு

சிறந்த மலரை அங்குள்ள இந்துமாமன்றம் வெளியிடுகிறதா? என்று அதிசயப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் குரலால் மலர் வெளியீட்டில் பணக்கஷ்டம் இருக்கிறதாக அறிகின்றேன். நல்ல தரமான பொருள் என்றும் விலைப்படும். சோர்வடையாதீர்கள். ஆசிரியரில் நல்ல திட்ட நுட்பம், பண்பு நேர்மை, அஞ்சா உண்மை நிறைய இருப்பதாக நான் நினைக்கின்றேன். புலமை நிறைந்திருப்பதாக துணிவுள்ளவராக அவரின் ஆக்கங்கள் மூலம் தெரிகிறது. தமிழ் - சைவ அபிமானிகள் மலரை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள், ஆதரிக்க வேண்டும்.

ஆசிரிய அண்ணலே! அடுத்துவரும் இதழில் “கருவறையில் திருமுறை” அர்ச்சனைச் சிறப்புப்பற்றி எழுதி வெளியிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வையகம் எங்கும் வாழ்க சைவநீதி!

ஆதரவு நல்கும், Dr. இ. சின்னராசா, புளோறிடோ

14.05.2000

திரு. வீ.வ. நம்பி அவர்கள்
கனடா இந்து மாமன்றம்

K. Ganesalingam B.Sc. (Eng.)
C.Eng.M.I.E.E (Lond) M.I.E (Cey.)
Besant Nagar, Chennai, India.

பேரன்புடையீர்!

தாங்கள் அனுப்பிய சைவநீதி - “சித்திரைப் புதுவருட மலர் 2000” கிடைக்கப்பெற்றேன். உடன் பதில் அனுப்பாததற்கு மன்னிக்கவும். பலவித பணிகளினிடையே பிந்திவிட்டது.

மலர் அழகாக அமைந்து பயனுள்ள பல கட்டுரைகளை ஏந்திச் சிறப்பாக உள்ளது. இதில் முன்னின்று உழைக்கும் திரு.ச. சிவலோகநாதன் ஆசிரியருக்கும், உதவியாளர்கள் திருமதி இராஜேஸ்வரி கந்தையா, திரு.க.ந. ஜெயசிவதாசன் அவர்களுக்கும் தமிழ்கூறு நல்லுலகத் திலுள்ளவருடன் சேர்ந்து நன்றி தெரிவிக்கிறேன். பண்டிதர் வீ.வ. நம்பி அவர்களின் பணிகளைப் பாராட்டி அவரின் உடல் நலத்துக்கு இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

இத்துடன் எனது ஆங்கிலக் கட்டுரை ஒன்றை இணைத்துள்ளேன். Siddhanta” என்ற இதழில் வெளிவந்தது. அது 200 அல்லது 300 இதழ்கள்தான் வெளிவருவது. கட்டுரை 1999ல் இலண்டன் மாநாட்டில் நான் பேசிய பேச்சாக அமைந்தது. பிழை திருத்தங்கள் செய்துள்ளேன். உங்கள் அடுத்துவரும் மலர்களில் பிரசுரிக்கலாம்.

அன்புடன், க.கணேசலிங்கம்

உ
சிவமயம்

மதிப்பிற்குரிய பண்டிதர் திரு. வி. நல்லதம்பி
கனடா

ஐயா!

வணக்கம். அப்பன் ஆறுமுகன் அருளால் “சைவநீதி” சஞ்சிகைகள் (தீபாவளி மலர் 1996, தைப்பொங்கல் மலர் 1997, பொங்கல் மலர் 1999, தீபாவளி மலர் 1999, ஏழாவது உலக சைவ மாநாடு 1999 (சிறப்பு மலர் 2), பொங்கல் மலர் 2000) படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கப் பெற்றேன்.

இந்து சமயத்தின் தத்துவக் கருத்துக்கள் மாறாதவை; மாறமுடியாதவை. இவை நவீன விஞ்ஞானத்தையும் கடந்து நிற்கின்றன. மெஞ்ஞானமும், விஞ்ஞானமும் ஒருங்கே கலந்துள்ளவையே வேத உண்மைகள். நமது ரிஷிசுரர்கள் ஆக்கித்தந்துள்ள அபார அறிவு நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ள உலக மேதைகள் ஆர்வங்கொண்டுள்ளனர் என்பதை “இந்து சமயம்” என்ற புத்தகத்தில் படித்தேன்.

இதுபோன்று இந்து சமயத்தின் பெருமையையும், விளக்கங்களையும் நம்மவர்கள் அறியும் பொருட்டு இந்து சமயத்தைப் பார் அறியச்செய்ய, தங்களின் அயராத உழைப்பாலும், செந்தமிழ்ப் பாவினாலும், நல்லோர்களின் ஒத்துழைப்பாலும் சைவத்தை வளர்க்கப் பல பயனுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், அரியவிடயங்களும் எழுதிவரும் பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிஞர்களாலும், எழுத்தாளர்களாலும் “சைவநீதி” மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ மக்களுக்கு வழி வகுத்துக்கொடுத்து அவர்கள் மனதில் இடம்பெறுகிறது.

மலர்ந்து சிரிக்கும் மணம் மிகுந்த பூக்களினால் எப்படி மண்பெருமை பெறுகிறதோ அதுபோன்று கனடா இந்து மாமன்றம் இயக்கிவரும் “சைவநீதி” சமயத்திற்கும், தமிழுக்கும் பெருமை சேர்க்கிறது. சைவநீதியில் இடம்பெறும் தரமான, அறிவான சிந்தனைக்கு விருந்தான பயனுள்ள கட்டுரைகளை எழுதி மகான்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று என்மனம் விரும்பியதால் இம்மடலை வரைகின்றேன்.

ஒருவரை நாம் பாராட்டும்போது தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவர்களுடைய ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு நாம் உதவி புரிந்தவர்களாகிறோம். அதனால் அந்த ஆன்மாவே குளிர்ச்சியடைகிறது. அந்தக் குளிர்ச்சிக்குத்தான் “அன்பு” என்று பெயர் என்கிறார் தமிழ் வாணன். நேரான சீரான கடமைசூட ஒருமகத்தான கலைதான். அதில் தெய்வத்தன்மை சாயலைக் காணலாம்.

தங்கள் சைவப்பணியும், தமிழும் தழைத்தோங்க எல்லாம் வல்ல இறைவன் நீண்ட ஆயுளையும், நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் தந்து வாழ அருள்புரிவாராக.

“வாழ்க சைவமும் தமிழும்” வணக்கம்

அன்புடன் கந்தையா மனோகரன்
8830 Tjele, Denmark.

Letters to the editor

Our Vision is Focused on our Kids' Future

V. Nantheeswarar P. Eng.

Our vision is to focus on our youth's future in North America, since they are the very individuals who are going to preserve our culture in North America. Today our kids are living in a multicultural society and they are influenced by the modernized society. They are at the crossroads of their lives. The decisions we make now will yield fruits for the rest of their lives. So our vision should be focused on our kids by promoting our cultural and Saiva Siddhanta philosophy while raising them to become responsible citizens of Canada.

Culture is an identity of people. It is a specific type of human activity. Tamil culture is the combination of arts, science, philosophy, and religion. Sir. C. P. Ramasamy Aiyar says that:

- ❖ Art is wonder at life
- ❖ Science is curiosity about life
- ❖ Philosophy is an attitude towards life
- ❖ Religion is reverence for life

As you know, Tamil culture is one of the most ancient and living cultures in this universe. The Tamil society has had the good fortune of being influenced by the work of our forefathers, social reformers, scholars, philosophers and writers drawn from various faiths.

According to the concept of Saivism, God is nameless, formless, and beyond reach of thought, word and corporal senses. Saiva Siddhanta is liberal in outlook and tolerant in all forms and grades of religious worship. It believes in graded forms of worship to suit the cultural and religious levels of the various groups and even individuals.

There is a theory that billions of years ago, the universe started from a big explosion (Super Nova) in space-time environment. Today scientists accept this theory. Our Saiva Siddhanta principal says, "Siva created the universe from the beating of his hand drum", i.e. Universe originated from sound or "Natham". Nowadays, our kids believe in the modernized world and they are reluctant to take Saiva Siddhanta philosophy seriously. Our basic ideas of Saiva philosophy can be seen through the concepts of modern science.

Since 1996, Canada Hindu Maamantram is publishing a bilingual journal "Saivaneethi". This journal brings articles of Tamil culture and Saiva Siddhanta philosophy in Tamil and English. It is the time for us to think and provide a new perspective way in providing the Tamil culture and Saiva Siddhanta philosophy in the form of short stories. These stories should explore the ideas of links between modern sciences and the basic principles of Tamil culture and our religion.

So we are seeking the help and co-operation from our teachers, scholars, Saiva devotees, Hindu priests, and temple authorities to help us to lead our kids in the right direction. They are the front-runners of our culture and religion in future. One of our goals and ambition is to see that "Saivaneethi" publication needs to become our kids' journal, for them to explore the ideas and principles of Tamil culture and Saiva Siddhanta philosophy. Thus younger generation will appreciate the greatness, and richness of our culture and religion, and create a way for them to adapt Tamil culture and Saiva practices in their daily life.

"Service to people is service to god"

உ
சிவமயம்

யாரோ! இவர் யாரோ!! சீரிய நோக்கும் சிறந்த பண்பாடும் உள்ள இவர் யாரோ?
விளம்பரத்தாலே பெரும்பணந்தேட நினையாது சிவநெறி பரப்ப, சைவநீதியை ஆதரித்து -
வளர்த்து வருபவர்களே இவர்கள். என்றும் வாழ்க! வளர்க!!

அவர்கள் இவர்களே -

1. டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் - மன்றப் பாதுகாவலர்
2. டாக்டர் மு. இளங்கோ
3. “ஏயர் லிங்” நிருவாகஸ்தர்
4. சிவஸ்ரீ ப. கிருஷ்ணராசக் குருக்கள்
5. சுவாமி சோமேஸ்வரக் குருக்கள்
6. சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள்
7. டாக்டர் குமார் கிருபா F.R.C.S.
8. திரு. மு. காசிப்பிள்ளை சக புத்திரர்கள்
9. திரு. பொ. கயிலாசநாதன் - வழக்கறிஞர்
10. திரு. யோகி தம்பிராஜா - ROYAL LEPAGE
11. திரு. நிரு - நிரு பிராண்ட் அதிபர்
12. “செல்வ சேகரா” நகைமாளிகை உரிமையாளர்
13. யசோ சின்னத்துரை - பரிஸ்டர் - சொலிசிற்றர்
14. திரு T. ஜெகதீசன் - சட்டத்தரணி
15. “ஹோயல் கிறாபிக்” அச்சகத்தினர்
16. அபிராமி அச்சக உரிமையாளர்
17. திரு. இராஜா ராம் - உணவுச்சேவை
18. திரு. கரு. கந்தையா - ROYAL LEPAGE
19. பிரம்மஸ்ரீ பி. பாலகிருஷ்ண சாத்திரிகள்
20. “பான்ஜி” பூக்கடை உரிமையாளர்
21. “மேக்குரி” ரக்ஸ் - சேவையாளர்
22. “குவாலிற்றி பேக்கரி” - உரிமையாளர்
23. திரு. நாதன் - நகைக்கடை உரிமையாளர் (தனி உதவி)

விசேட குறிப்பு: கடந்த சைவநீதி மலர்களை ஆதரித்து விளம்பரங்கள் தந்துதவியவர்களுக்கும் முதற்பிரதிகள் வாங்கி உதவியவர்களுக்கும் மலரை விருப்புடன் பெற்று வாசிப்பவர்களுக்கும் மலர் விற்பனைக்கு ஆதரவு தருகின்ற ஆலய நிருவாகிகளுக்கும் எங்கள் வணக்கமும் பாராட்டும் உரித்தாகுக.

உள்ளத்தில் உருவான உவப்பாலே உயர்சேவை உரைத்தோம், வாழ்க!
வெள்ளத்தின் நீட்டத்தால் விளைவோங்கும் வேதனைகள் விட்டே நீங்கும்
பள்ளத்தே வீழ்த்தாது பண்பாடு தமிழ்சமயம் பலமே கூட்டும்
உள்ளத்தால் உயர்வானால் உலகுள்ள வரைநீதி உயரும் வாழ்க!

கனடா

27-10-2000.

நன்றி - அன்பே சிவம்.
கனடா இந்து மாமன்றம்

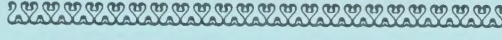
சைவநீதி தெய்வநீதி

சான்றோர் ஆக்கங் கொண்ட நீதி

ஐந்தாண்டு நிறைவான சைவநீதி அகிலத்தை நாடிச் சென்றே
பைந்தமிழைச் சைவநெறிப் பண்பாட்டைப் பலருக்கும் பரவச் செய்து
சிந்தனையைச் சீராக்கும் சிவநீதி யென்றுபலர் செப்பக் கேட்டோம்
எந்தமிழா! வந்தனைசெய்! எல்லாமே சிவமாகு மென்றே போற்று.

நன்றிக் கலசம் - 15

சைவநீதி வாசகர் அனைவருக்கும் தீபாவலி வாழ்த்தும், வணக்கமும் உரித்தாகுக. வழமைப்பிரகாரம் சைவநீதி, தமிழ் - சமயத்திற்கும் கலை - கலாச்சாரத்திற்கும் நீங்கள் அளித்த ஆதரவிற்கும் ஒத்துழைப்பிற்கும் நன்றி தெரிவிக்க இதோ! உங்கள் முன்னிலையில் வந்து நிற்கிறது. எனவே, நன்றியை ஏற்று மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பீர்களாக.

1. இதுவரை கனடா இந்து மாமன்ற வெளியீடான “சைவநீதி” மலர்கள் பதினான்கு. இந்துப் பதினான்கு மலர்களையும் பாராட்டி உள்நாடு, வெளிநாடுகளிலுமுள்ள பேரறிஞர்கள், அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் பலர் கடிதங்கள் வரைந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும்;
2. 2000 தீபாவலி மலருக்கான கட்டுரை, கவிதைகளைத் தரமாகத் தந்துதவிய கட்டுரை, கவிதையாளருக்கும்;
3. “சைவநீதி” மலருக்கான செலவினங்களைச் சரிசெய்ய அவ்வப்போது உதவியளித்துவரும் பதவிவழி உத்தியோகத்தர்களுக்கும், வர்த்தகப் பிரமுகர்களுக்கும், சமயகுருமார்களுக்கும் முதற் பிரதிகளை வெளியீட்டு விழாக்களில் பெற்றுச் சிறப்பித்தவர்களுக்கும்,
4. மலரை மிகக்குறுகிய காலத்தில் கணனியில் வடிவமைப்புச் செய்தவர்களுக்கும், அழகுற அச்சிட்டுத்தரும் Royal Graphic அச்சகத்தினருக்கும்,
5. சைவநீதி சிறந்து வளர்ந்து உலகிற்குப் பயன்தரவேண்டுமென்ற பெருநோக்கில் மிகுந்த ஒத்துழைப்பு நல்கும் கனடா இந்து மாமன்றத்தின் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், நிர்வாக உறுப்பினர்களுக்கும், மன்றப்பாடசாலைகளின் ஆசிரியர், பெற்றோர், மாணவர்களுக்கும்,
6. சைவநீதி வெளியீட்டு விழா, பெற்றோர் தினவிழா, தைப்பொங்கல், சமய கலாச்சார விழா, கலை விழா, சித்திரக் கண்காட்சி விழா முதலிய பலநிகழ்வுகளுக்கும் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் நல்கிவரும் அனைவருக்கும்,
7. கனடா இந்து மாமன்றத்தின் சேவைக்கு மதிப்பளித்து பல்வேறு வகையில் பாராட்டும் உதவியுமளித்து விழாக்களுக்கும் சமூகமளித்த கௌரவ Minister of Citizenship, Culture and Recreation, ஸ்காபுரோ நகரசபை முதல்வர் (Mayor), பா. உறுப்பினர் (M.P), நடைமுறை (Officers) உத்தியோகத்தர்களுக்கும்,
8. “சைவநீதி” சிவநெறி - தமிழர் நீதி என்ற பேரெண்ணத்தினால் வாங்கி வாசித்துப் பயன் பெறும் வாசகர், வாசக வட்டத்தினருக்கும், நூலகத்தினருக்கும், ஏனைய சைவ ஸ்தாபனங்களுக்கும்,
9. சைவநீதி மலரை உரிய தினங்களில் கனடா சைவ ஆலயங்களில் பொது மக்களுக்கு விநியோகித்து வரும் மன்றத்தினருக்கும், அனுமதியளித்து ஆதரவு நல்கும் ஆலய நிர்வாகத்தினருக்கும்,
10. சைவநீதி மலரை வரவேற்று ஆசீர்வதிக்கும் கலசம், சைவ உலகம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கும் கனடா - இலங்கைப் பத்திரிகையாளர்களுக்கும், இலங்கை - கனடா - லண்டன் சிவதொண்டன் நிலையத்தினருக்கும், யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையினருக்கும், கொழும்பு இராமகிருஷ்ண சபையினருக்கும், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தினருக்கும், இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம் மற்றும் வெளிநாட்டு உள்நாட்டுச் சைவ ஸ்தாபனங்களுக்கும் பேருராதீனருக்கும் மன்ற வளர்ச்சி விரும்பும் அனைவருக்கும்,
11. தபாற்சேவை (Parcel) மூலம் சைவநீதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வெளியுலகத் தமிழ் அன்பர்களுக்கும்.

கனடா
25.10.2000

ஓம் நமசிவாய அன்பே சிவம்
வணக்கம்

“தருமத்தின் வாழ்வுதனைச் சூது கவ்வும்
மீண்டும் தருமமே வெல்லும்”

மலர்க் குழுவினர் - சைவநீதி
கனடா இந்து மாமன்றம்

With best complements from Royal Graphic Inc.

For all your
Graphic Design,
Creative Artwork
Prepress and Printing
Service needs

ROYAL *Graphic* inc.

3031 Markham Road, Unit 30
Scarborough, Ontario
M1X 1L9

Tel: (416) 293-9163

Fax: (416) 293-9617

Email: royalgraphic@on.aibn.com

VALKA NEETHI

AIR LINK

NOW

INTRODUCING LOW LOW

KOREAN AIR FARE TO

COLOMBO AND INDIA

A great way to fly
SINGAPORE AIRLINES

طيران الخليج
GULF AIR

Canadian

Lufthansa

KOREAN AIR

AIRLANKA

KLM

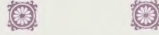
Emirates

CANADA 3000

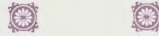
TOP AGENT AWARDS

**SINGAPORE
AIR LINES**

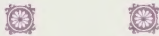
1994 1995 1996 1997

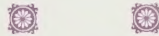
LUFTHANSA
1996 1997

KLM
1995 1996 1997

AIR LANKA
1992 1993 1994

GULF AIR
1996 1997

SINGAPORE AIRLINES

**THE BEST AIRLINE
IN THE WORLD**

**OFFERS QUALITY
SERVICE
TO
COLOMBO
WITH
FREE HOTEL**

**CANADA 3000
Reliable Affordable
Air Travel**

GULFAIR

ஏக விநியோகத்தார்கள்
**COLOMBO &
MADRAS**

உங்கள் பயணச்சீட்டுகளுக்கு நீங்கள்
நம்பிக்கையுடன் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

AIR LINK TRAVEL LTD.

5200 Finch Avenue East, Unit G115, Toronto, ON M1S 4Z4

TEL: (416) 292-6200

FAX: (416) 292-7478

தீசை தொறும் சைவந்தி தேசுற்று வாழ்க! மேலும்
தீந்தமிழ் உலகமெங்கும் திருப்பொலிவுடனே வாழ்க!!
வாழிய! வையகம்

Rainbow Village Dental Office

Main Square Dental Office

General Dentistry including

- ORTHODONTICS
- IMPLANT DENTISTRY
- ROOT CANAL THERAPY
- WISDOM TOOTH
EXTRACTIONS

Tel: (416) 690-0121

Main Square Dental Office

2575 Danforth Ave.

Toronto, Ontario M4C 1L5

(near Main Subway)

Tel: (416) 266-5161

Rainbow Village Dental Office

2466 Eglinton Ave. East, Unit 7
Scarborough, Ontario M1K 5J8

(near Kennedy Subway)

சகல பல் வைத்திய சேவைகளும்
கிளிப்போடுதலும்

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல்
பல் வைத்திய சிகிச்சையில்
அனுபவம் பெற்ற
உங்கள் நம்பிக்கைக்குரிய

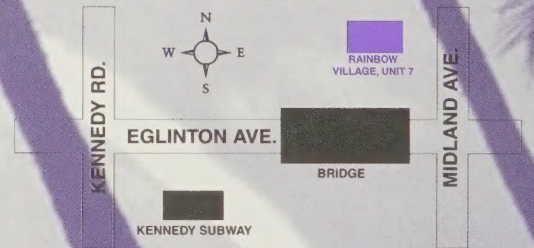
டாக்டர். அ. சண்முகவாடிவேல்

குடும்ப பல் வைத்தியர்

பல்வைத்திய சேவைகளும் கிளிப்போடுதலும்

Dr. A. Shan Shanmugavadivel

திங்கள், செவ்வாய், புதன்,
வியாழன் வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில்

சப்வேயில் இருந்து
நடந்துவரின்
Mid Scarborough
Community Centre Exit
ஐ எடுக்கவும்